En Çok Kafa Karışıklığı olan

MARKSİST LENİNİST KONULAR VE OKUNMASI GEREKEN YAZILAR

BÜROKRASİ

PARLAMENTARİZM

UZLAŞMA

ORDU

BOYKOT

TEK ÜLKEDE SOSYALİZM

KAPİTALİZMİN RESTORASYONU

SAVAŞ

DEVRİMCİ DEMOKRASİ

DEVRİMCİ DURUM

DEMOKRATİK GÖREVLER

REFORM VE REFORMİZM

UKKTH

Erdogan A

En Çok Kafa Karışıklığı olan MARKSİST LENİNİST KONULAR VE OKUNMASI GEREKEN YAZILAR

Erdogan A

Kopya Hakkı Yoktur

Konular üzerine derlenen yazılar uzun süreli araştırma ve konuyla direk bağlantısını onaylamak için okunmuş, yüzlerce yazılar içinden toparlanmış Lenin, Stalin, Enver Hoca'nın yazılarından oluşmaktadır.

İngilizce 13 Kitap halinde toparlanan bu konularla ilgili yazıların başlıkları temel olarak konulara yaklaşım bakış açısına değinen ve bu yönde alıntılar yapan, Giriş bölümlerinin çevirileri ile burada tek bir kitap halinde sunulmaktadır. Her konu üzerine okunması gereken ilgili yazıların listesi Girişten sonra sıralanmıştır.

Bunların içinden Türkçe olarak sadece "Kendi Kaderini Tayin Hakkı Üzerine" bağlantılı yazıların ilavesi ile kitap haline getirilmiştir.

Bu başlıkların ve ilgili yazıların kitap veya ayrı ayrı broşür olarak toparlanıp PDF olarak yayınlanması, teorik eğitim açısından çok faydası olacağı nedeniyle, önerilir.

Konular ve Yazarlar

Demokratik Mücadele Üzerine – Lenin'den Seçme Yazılar, S-3,

Uzlaşma Üzerine - Lenin'den Seçme Yazılar, S-29

Parlamenter Mücadele Üzerine - Lenin'den Seçme Yazılar, S-39

Reform ve Reformizm Üzerine - Lenin ve Stalin'den Seçme Yazılar, S-73

Kendi Kaderini Tayin Hakkı Üzerine - Lenin ve Stalin'den Seçme Yazılar, S-86

Anti-Emperyalist Savaşlar Üzerine – Lenin, Stalin ve E. Hoca'dan Seçme Yazılar, S-107

Tek Ülkede Sosyalizm Üzerine – Lenin ve Stalin'den Seçme Yazılar, S-127

Bürokrasi Üzerine – Marks, Lenin, Stalin, E. Hoca, Kollontai'den Seçme Yazılar, S-138

Devrimci Durum Üzerine – Lenin ve Stalin'den Seçme Yazılar, S-157

Boykot Üzerine – Lenin ve Stalin'den Seçme Yazılar, S-180

Kapitalizmin Restorasyonu Üzerine – Lenin, Stalin ve E. Hoca'dan Seçme Yazılar, S-196

Daimî Ordu Üzerine – Rosa, Troçki ve Lenin'den Seçme Yazılar, S-223

Devrimci Demokrasi ve Ayaklanma Üzerine - Lenin Seçme Yazılar, S-239

Demokratik Mücadele Üzerine - Lenin'den

Kitap Giriş Yazısı

> " "Sınıf bilinçli bir işçi, sosyalist mücadele uğruna demokratik mücadeleyi ya da demokratik mücadele uğruna sosyalist mücadeleyi unutabilir mi? Hayır, sınıf bilinçli bir işçi kendisine sosyal-demokrat adını verir, **çünkü bu iki mücadele arasındaki ilişkiyi kavrar.** Demokrasi yolundan, siyasal özgürlük yolundan geçmeksizin **sosyalizme giden bir yol olmadığını bilir.**" (P211)

Sağ ve sol oportünizm arasındaki -birbirini güçlendiren- akrabalığın en çarpıcı örneklerinden birisi, Marksist Leninistlerin "demokratik mücadele", "demokratik görevleri" sorununda kendini göstermektedir.

Genel olarak sömürge, yarı sömürge veya bağımlı ülkelerde ve Türkiye özelinde olduğu gibi dengesiz ekonomik gelişme yasaları nedeniyle kapitalizmin geliştiği ülkelerde, demokratik mücadele anlayışı kendisini bilinçli veya bilinçsiz olarak iki şekilde gösterir; birisi **demokratik mücadeleyi temel alan** ve nihai hedefin Cumhuriyet olduğu yanılsamasını yayan **sağ sapma**, diğeri ise somut gerçekleri, koşulları ve durumu görmezden gelen ve bu görevleri "burjuva kuyrukçuluğu" ve sosyalist devrimin gündemde olduğu yanılsamasını yayarak, demokratik mücadeleyi tamamen reddeden **sol sapmadır..**

Lenin'in açıkladığı gibi;

> "Marksist için sorun, sadece **iki aşırı ucun** her birinden de **kaçınmaktır**: bir yandan, proletaryanın bakış açısından, proleter olmayan herhangi bir acil ve geçici görevle hiçbir şekilde **ilgilenmediğimizi**

> **söyleyenlerin hatasına düşmemek**, ve öte yandan, proletaryanın acil, demokratik görevlerin yerine getirilmesinde iş birliğinin, onun **sınıf bilincini ve sınıfsal farklılığını karartmasına izin vermemek**." (S136)

Marksist Leninistler için demokratik ve sosyalist görevler ve her ikisi için verilen mücadele birbirinden kopuk değil, diyalektik olarak bağlantılıdır. **Birisi diğerinden bağımsız olarak elde edilemez**. Lenin, her ikisinin anlamını ve diyalektik bağlantılarını net bir şekilde açıklar;

> " Sosyal-Demokratların pratik faaliyetlerinin amacı, iyi bilindiği gibi, proletaryanın sınıf mücadelesine önderlik etmek ve bu mücadeleyi kendisini gösterdiği **her iki biçim içerisinde** örgütlemektir: **sosyalist** (sınıf sistemini yıkmayı ve sosyalist toplumu örgütlemeyi hedefleyen, kapitalist sınıfa karşı mücadele) ve **demokratik** (Rusya'da siyasal özgürlüğü kazanmayı ve Rusya'nın siyasal ve toplumsal sistemini demokratikleştirmeyi hedefleyen, mutlakıyetçiliğe karşı mücadele). İyi bilindiği gibi dedik. Ve gerçekten de, henüz ayrı bir toplumsal-devrimci akım olarak **ortaya çıktıkları andan itibaren**, Rus Sosyal-Demokratları faaliyetlerinin **bu amacına** daima tam bir kesinlikle işaret etmişler, proletaryanın sınıf mücadelesinin **ikili görünüm ve içeriğini daima vurgulamışlar** ve daima sosyalist ve demokratik görevleri arasındaki **kopmaz bağlantı** üzerinde ısrarla durmuşlardır – bu bağlantı benimsedikleri isimde açıkça ifadesini bulur…
>
> Rus sosyal-demokratları, Bilimsel sosyalizmin yayılması ile eş zamanlı olarak, işçi sınıfı kitleleri arasında **demokratik düşüncelerin yayılması**

> **görevini** önlerine koyarlar; bütün görünümleri içinde mutlakıyetçiliğin, onun sınıf muhtevasının, onu devirmenin gerekliliğinin, siyasal özgürlük ve Rusya'nın siyasal ve toplumsal sisteminin demokratikleştirilmesi elde edilmeksizin işçilerin davası için **başarılı bir mücadele sürdürmenin imkansızlığının** kavranmasını yaygınlaştırmak için uğraşırlar.
>
> .. dünyanın her yerinde ve her zaman proletaryanın her kararlı ve tutarlı demokratik talebi, burjuvazinin irkilmesine neden olur..." (P175)

Bu bağlantı özellikle feodalizmin ve yarı feodalizmin hüküm sürdüğü ülkelerde **çok daha önemlidir**. Bu tür ülkelerle ilgili olarak, "günümüzde **proletaryanın başlıca görevi**" diyor Lenin, "en geniş özgürlüğü kazanmak ve toprak ağalarının (feodal) toprak mülkiyetinin en eksiksiz yıkımını gerçekleştirmektir. Proletarya, ancak bunu yaparak**, ancak demokratik eylem yoluyla** eski, yarı-feodal toplumu tamamen parçalayarak, **bağımsız bir sınıf olarak** tam bir itibar kazanabilir, "Bütün ezilenler" için **ortak olan demokratik görevlerden** farklı olarak, kendi özgül (yani sosyalist) görevlerine tam bir vurgu yapabilir, ve kendisi için sınırsız, kapsamlı ve yoğun bir sosyalizm mücadelesi **için en uygun koşulları sağlayabilir.**

> "Eğer burjuva demokratik kurtuluş hareketi yarı yolda kalırsa, gerçekleştirilmezse, proletarya, kendi sınıfından, proleter görevlerinden, yani sosyalist görevlerinden çok, genel demokratik (yani burjuva demokratik) **görevlere çok daha fazlasını harcamak zorunda kalacaktır.** " (P249)

Gelişmemiş ülkelerden bahseden Lenin;

"**Gelişmemiş ülkeler ayrı bir konu**. Bunlar Doğu Avrupa'nın tamamını ve tüm sömürgeleri ve yarı-sömürgeleri kucaklıyorlar... Bu bölgelerde, kural olarak, hala ezilen ve kapitalist olarak gelişmemiş uluslar var. Nesnel olarak, bu ülkelerin hala başarmaları gereken genel ulusal görevleri var, yani demokratik görevler, **yabancı baskısını yok etme görevleri...**

Gelişmiş ülkelerin proletaryası, burjuvaziyi devirirken ve onun karşı-devrim girişimlerini püskürtürken, gelişmemiş ve ezilen uluslar sadece beklemezler, yok olmazlar, ortadan kaybolmazlar. ...

Toplumsal devrim, ancak proletaryanın ileri ülkelerde burjuvaziye karşı iç savaşı ile gelişmemiş, geri kalmış ve ezilen ülkelerde ulusal kurtuluş hareketi de dahil olmak üzere **bir dizi demokratik ve devrimci hareketin birleştirildiği** bir çağ biçiminde gelebilir. " *Lenin, Marksizm ve Emperyalist Ekonomizmin Bir Karikatürü, "Monizm ve Dualizm"*

Demokratik devrimle ilgili olarak Lenin, bu tür ülkelerde demokratik mücadelenin önemini vurgulayarak;

"…bu devrim ne kadar eksik ve kararsız olursa, Sosyalist olmayan, salt sınıfsal olmayan proleter görevler, proletaryanın üzerinde **o kadar uzun ve o kadar ağır bir yük olacaktır**… Köylülüğün zaferi ne kadar eksiksiz olursa, proletarya ayrı bir sınıf olarak o kadar **çabuk öne çıkacak** ve saf sosyalist görevlerini ve amaçlarını o kadar net ortaya koyacaktır." (P254)

Stalin, bu tür ülkelerde demokratik mücadelenin özünü şöyle özetler;

"" **Bugün demokratik bir cumhuriyet talep ediyoruz.** Demokratik bir cumhuriyetin her bakımdan iyi ya da her bakımdan kötü olduğunu **söyleyebilir miyiz?** Hayır söyleyemeyiz! Neden? Çünkü demokratik bir cumhuriyet sadece bir açıdan iyidir: **feodal sistemi yıktığı zaman**; ama bir başka açıdan kötüdür: **Burjuva sistemini güçlendirdiği zaman.** Bu nedenle biz diyoruz ki: **demokratik cumhuriyet feodal sistemi yıktığı sürece iyidir** - ve onun için savaşırız; ama burjuva sistemini güçlendirdiği ölçüde kötüdür ve biz ona karşı savaşırız. "" (P231)

Marksist Leninist, sosyalist mücadele uğruna demokratik mücadeleyi veya demokratik mücadele uğruna sosyalist mücadeleyi unutmaz. **Ancak** demokratik mücadeleyi her zaman sosyalizm mücadelesine **tabi kılar**. Lenin'in " Ulusal Sorunda Marksizm ve Prudonizm'de işaret ettiği gibi;

"Küçük-burjuva demokratların **aksine,** Marx istisnasız her **demokratik talebi mutlak değil,** burjuvazinin önderliğindeki halk kitlelerinin feodalizme karşı mücadelesinin tarihsel bir ifadesi olarak gördü. Burjuvazinin elinde işçileri aldatma aracı olarak hizmet edemeyen ve belirli koşullar altında hizmet etmeyen hiçbir talep yoktur. .... Pratikte, **proletarya bağımsızlığını** ancak cumhuriyet talebini **dışlamadan** tüm demokratik talepler için mücadelesini burjuvazinin devrilmesi **için devrimci mücadelesine tabi kılarak koruyabilir**."

Kautskycilere yönelik eleştirisinde, Lenin, sosyalist Mücadele ile ilgili olarak yalnızca sosyalistlerin samimi demokratik mücadele yürüttüğünü vurgular;

Kautskyciler, dikkatsiz insanların, bu itirazın mevcut sosyalist görevlerin yerine var-olmayan burjuva demokratik görevleri getirildiğini fark etmeyeceklerini umarak, "**siz demokratik taleplere karşısınız" diyorlar.**

Ah hayır beyler, diye cevap veriyoruz Kautskycilere. **Demokratik taleplerden yanayız**, sadece **bizler bu talepler için içtenlikle savaşıyoruz**, çünkü nesnel tarihsel durum, sosyalist devrimle bağlantılı olmadıkça onları ilerletmemizi engelliyor." (P299)

"Komün" diyor Lenin, "burjuvazinin ancak **ilan edebileceği** demokratik görevleri, proletaryanın başarabildiği **muhteşem bir oybirliği örneğiydi**.

" Komünün Dersleri "Bırakın liberaller demokrasiyi birkaç kuruşa dağıtsınlar ve bütünü bayağı ve cılız, zavallı "dole" *(sosyal yardım)* hayalleri için çöpe atsınlar." **Sosyalistler,** "halk arasında bütüncül **demokratik görevler bilincini uyandırmalı** ve proletaryayı devrimci amaçların net bir anlayışıyla aşılamalıdır. İşçi kitlelerinin zihinlerini aydınlatmalı ve mücadeleye hazır olma durumlarını geliştirmeliyiz, çelişkileri yumuşatarak, mücadelenin amaçlarını yumuşatarak **zihinlerini bulandırmamalıyız**." (P270)

Sosyalistler için " "Geniş" özgürlüğün "**tam**" **kullanımından** bahsetmek yerine (aslında, bu sadece muğlak bir laf kalabalığıdır ve bu pekâlâ değiştirilebilir, ve demokratik bir cumhuriyete ve demokratik bir anayasa, kesin olarak atıfta bulunarak değiştirilmesi gerekir, çünkü **"tam** kullanımı**"** , **tutarlı demokrasi demektir**)— bunun yerine, **siyasi**

> **özgürlükle ilgilenenin** yalnızca işçi sınıfı olmadığını belirtmek zorunluydu. Bu konuda sessiz kalmak, **"ekonomizm"in en kötü biçimlerine ve genel demokratik görevlerimizi unutmay**a kapıyı sonuna kadar açmakla eşdeğerdir." *Lenin, A Letter to the Northern League*

Lenin, "siyasi özgürlükle ilgilenenin yalnızca işçi sınıfı olmadığını belirtmek zorunluydu" ifadesini şöyle açıklıyor;

> "Demokratik mücadelenin **koşulları** ile sosyalist mücadelenin koşulları **neden aynı değildir**? Çünkü işçilerin bu iki mücadelenin her birinde **mutlaka farklı müttefikleri olacaktır**. Demokratik mücadele, işçiler tarafından burjuvazinin bir kesimiyle birlikte yürütülür, özellikle küçük burjuvazi ile. Öte yandan, **sosyalist mücadele**, işçiler tarafından burjuvazinin tamamına karşı yürütülür. **Bürokrat ve toprak ağasına karşı mücadele,** tüm köylülerle, hatta zenginlerle birlikte yürütülebilir ve yürütülmelidir. Öte yandan, burjuvaziye ve dolayısıyla hali vakti yerinde köylülere karşı mücadele **ancak kır proletaryasıyla birlikte** yürütülebilir." (P211)

Herhangi bir **ara aşamayı, süreci göz ardı eden** ve yok sayan ve son aşamaya ütopik, soyut bir şekilde **sabırsızlıkla atlayan** "sürekli devrim" adlı karşı devrim teorisinin aksine, Marksist-Leninist Kesintisiz Devrim teorisi, toplumsal hayattaki **sürekli değişimleri hesaba katar**; sınıflar arasında sürekli değişen ilişkiler, bir aşamadan diğerine sürekli gelişim değişiklikleri. **Devrim ciddi aşamalardan geçer.** Bu aşamalarda proletaryanın farklı müttefikleri vardır. Özellikle demokratik mücadelenin içinde **bulunulan duruma ve somut koşullara göre** çeşitli müttefikleri olacaktır.

Konuya açıklık getirmekteki becerisiyle Stalin, soruya ışık tutuyor;

> "Bu, elbette ki, kapitalizm çürümekte olduğu için, sosyalist sistemin **istediğimiz her an kurulabileceği** anlamına gelmez. Sadece anarşistler ve diğer küçük-burjuva ideologlar böyle düşünür. Bu Sosyalist ideal, tüm sınıfların ideali değildir. İdeal olandır. sadece proletaryanın; diğer sınıflar, onun yerine getirilmesiyle doğrudan ilgilenmez, sadece proletarya bu kadar ilgilenir. Bu**, proletarya toplumun küçük bir bölümünü oluşturduğu sürece**, **sosyalist sistemin kurulmasının imkânsız olduğu** anlamına gelir. Eski üretim biçiminin çürümesi, kapitalist üretimin daha da yoğunlaşması ve toplumdaki çoğunluğun proleterleşmesi - işte sosyalizme ulaşmak için gereken koşullar bunlardır. Ancak bu hala yeterli değildir. Toplumdaki çoğunluk zaten **proleterleşmiş olabilir**, ancak sosyalizm hala elde edilemeyebilir. Bunun nedeni, **sosyalizmin başarısı için**, tüm bunlara ek olarak, sınıf bilincini, proletaryanın birliğini ve proletaryanın kendi işlerini yönetme becerisini gerektirmesidir. Bütün **bunların elde edilebilmesi için** siyasi özgürlük denen şeye, yani ifade, basın, grev ve örgütlenme özgürlüğüne, kısacası sınıf mücadelesini yürütme **özgürlüğüne ihtiyaç vardır.**
>
> Ancak siyasi özgürlük her yerde eşit olarak sağlanmamaktadır. Bu nedenle, mücadeleyi yürütmek zorunda olduğu **koşullar:** feodal **otokrasi** (Rusya), anayasal **monarşi** (Almanya), büyük **bir burjuva cumhuriyeti** (Fransa) veya demokratik bir cumhuriyet (Rus Sosyal-Demokrasisinin talep ettiği) altında, **proletarya için bir kayıtsızlık meselesi değildir.**

> **Siyasi özgürlük,** en iyi ve en tam haliyle bir demokratik cumhuriyette sağlanır, elbette ki, **kapitalizm koşullarında ne kadar sağlanabilirse**. Bu nedenle, proleter sosyalizmin bütün savunucuları, **sosyalizme [geçişte] en iyi "köprü" olarak**, bir demokratik cumhuriyetin kurulması için mutlaka çaba gösterirler.
>
> İşte bunun için, bugünkü koşullarda, Marksist program iki bölüme ayrılmıştır: hedefi sosyalizm olan **azami program,** hedefi demokratik cumhuriyet aracılığıyla sosyalizme giden yolu açmak olan **asgari program**. (P231)

Lenin, teori ile mevcut durumun ilgili pratik için değerlendirilmesi arasındaki diyalektik bağlantıyı vurgulamak için Engels'in sözlerini yineler;

> " Marksizm bizden sınıf ilişkilerinin ve her tarihsel duruma özgü **somut özelliklerin kesinlikle tam ve nesnel olarak doğrulanabilir bir analizini gerektirir.** Biz Bolşevikler, politikaya bilimsel bir temel vermek için kesinlikle gerekli olan bu gereksinimi her zaman karşılamaya çalıştık. " (P335)

Sağ ve sol sapma akrabalığı her zaman haklılığını eklektizmde, **aşırı sol söylemlerde**, somut durum ve şartlarla ilgisi olmayan **ezberlenmiş sloganlarda** bulmuştur. **Ya** Engels'in çocukça saf olarak tanımladığı **küçük-burjuva sabırsızlık** - ""Kendi sabırsızlığını teorik olarak ikna edici bir argüman olarak sunması ne kadar çocukça bir masumiyettir!" !" (P351) **ya da** günlük mücadelelerden ve acil sorulardan kaçmak için küçük burjuva taktiklerde kendisini göstermiştir. Marx ve Engels her zaman, "**formüllerin**" **sadece**

ezberlenmesi ve tekrarlanmasıyla haklı olarak **alay ederek** şöyle söyler;

> "onlar olsa olsa tarihsel sürecin her bir özel döneminin somut ekonomik ve politik koşulları tarafından zorunlu olarak değiştirilebilen **genel görevleri** belirlemeye muktedir olabilirler. "(P335)

Demokratik mücadeleden kaçmak için yapılan sapmaların söylemleri, gelişigüzelliğini yitirerek alışkanlık haline gelmiş, kitlelerle bağ kurmak için demokratik mücadelenin reddedilmesi ve küçümsenmesi de bir alışkanlık haline gelmiştir. Engels'in belirttiği gibi;

> "... . 'Biz komünistiz' [diye yazıyorlar, Blankist-Komüncüleri, manifestolarında] 'çünkü biz, amacımıza ve zafer gününü uzaklaştırmaktan ve kölelik dönemini uzatmaktan başka bir sonuç vermeyen **aradaki aşamalardan, uzlaşmalardan geçmeden ulaşmak istiyoruz**.'. " (P351)

Somut durum ne olursa olsun sabırsızlıkları ve/veya mücadeleden kaçışları nedeniyle **"hemen-şimdi devrim", "ya hep ya hiç**" gibi soyut sloganlar kulağa hoş gelse de - devrimci durum olmadığı sürece - işçi sınıfının ve onun mücadelesinin çıkarlarına hizmet etmemektedir. Çünkü bir

> "Marksist, gerçek hayatın, yaşamın doğru gerçeklerinin bilincine varmalıdır." "" ... " **Bir Marksist, sınıf ilişkilerinin dikkatli analizinin zeminini terk etmemelidir**." (P335)

Lenin, "eski devrimci teorilerin temsilcilerinin sosyal-demokrasinin ilkelerini anlama konusundaki genel başarısızlığının, programlarını ve faaliyet planlarını ülkede faaliyet gösteren gerçek sınıfların, tarihin belirli ilişkilere

yerleştirdiği sınıfların **kesin bir değerlendirmesine** göre değil **soyut fikirlere dayandırmaya alışkın olmalarına**…"işaret eder. *Rus Sosyal-Demokratlarının Görevleri*

Soyut yaklaşımda ve ezberci sloganlarda odaklanan "aşırı solu" eleştiren Engels, "Alman komünistleri" diyor,

> " kendilerinin değil, tarihi gelişmenin yarattığı bütün ara-aşamaların ve bütün uzlaşmaların ötesinde son hedefi, yani sınıfların kaldırılmasını ve toprağın ve üretim araçlarının özel mülkiyetine yer vermeyen bir toplumsal düzenin kurulmasını açıkça görebildikleri için komünisttirler. Otuz üç Blankist ise, aradaki aşamaları ve uzlaşmaları yakıp kül ettikleri anda sorunun çözümleneceği ve günün birinde 'ihtilâl yeniden başladığı' ve iktidar ellerine düştüğü takdirde, ki buna kesin olarak inanmaktadırlar, 'komünizmin hemen ertesi gün kurulacağını' hayal ettikleri için komünisttirler. Eğer bu iş hemen yapılamıyorsa, demek ki komünist değildirler."

Marksizm'i **ezberden öğrenmenin** ve deyimlerin **sloganlaştırılmasının** saçmalığı üzerine Lenin şöyle diyordu;

> " **Her duruma uyan bir reçete,** ya da ("hiçbir zaman uzlaşılmayacak"!) biçiminde bir genel kural bulmaya kalkışmak saçmadır. Her özel durumda doğru yolu bulabilmek için **kafayı işletmek gerekir**." (P351)

Her demokratik mücadele süreci, içinde mevcut özel durumun somut değerlendirmesine dayalı olarak verilmesi gereken mücadelenin biçimini ve bunun için taktik ittifakı belirleyen "özel durumlar" içerebilir. Lenin bir önceki alıntıya devam ediyor;

> "Parti örgütünün ve adına layık parti önderlerinin varlığının **işlevlerinden birisi,** uzun vadeli, kararlı ve çok yönlü bir çalışmayla, söz konusu olan sınıfın düşünen bütün temsilcilerinin katıldığı bir çalışmayla, çapraşık siyasi sorunların **doğru olarak ve zamanında** çözüme bağlanması için gerekli bilgileri, gerekli tecrübeleri ve üstelik gerekli **siyasi seziş yeteneğini** edinme zorunluğudur " (P351)

Gündemdeki herhangi bir demokratik mücadele için her **türden taktiksel ittifakı reddeden**, yine "burjuvaziyi desteklemek", "burjuvazinin kuyruğuna takılmak" gibi aşırı solcu **bahanelerle hiçbir şey yapmamayı** seçen ve böylece somut pratikte gerçekten de burjuvazi çıkarlarına hizmet eden oportünistler için, Lenin şunları söylüyor;

> " ister Zemstvo ile İçişleri Bakanlığı, ister soylulukla Ortodoks kilisenin polis rejimi, ister istatistikçilerle bürokratlar, köylülerle "Zemstvo" görevlileri, ya da dini hiziplerle jandarma **arasında bir çelişki olsun,** her türlü liberal ve demokratik isyanı proletaryaya açıklamak, **bunu proletaryanın aktif katılımıyla genişletmek** ve desteklemek bizim **vazgeçilmez görevimizdir**. Bu çelişkilerden bazılarının küçük önemine ya da bunları genel bir ayaklanmaya dönüştürmenin **"umutsuzluğuna" kibirle burun kıvıranlar**, çok yanlı siyasi ajitasyonun, proletaryanın siyasi eğitiminin hayati çıkarlarıyla, bir bütün olarak toplumsal gelişmenin, tüm halkın, yani **halkın tüm demokratik unsurlarının** hayati çıkarlarının çakıştığı bir odak noktası olduğunu anlamamaktadırlar. Her liberal sorunla ilgilenmek, ona karşı Sosyal--Demokrat tutumumuzu belirlemek, proletaryanın çözümde aktif bir rol oynamasına ve kendi proleter yolundan

> çözümü sağlamasına yardımcı olmak doğrudan görevimizdir. Bu yolda çaba göstermekten kaçınanlar, (niyetleri ne olursa olsun) gerçekte liberalleri egemen kılmakta, işçilerin siyasi eğitimini onların eline teslim etmekte **ve siyasi mücadelede egemenliği**, son tahlilde burjuva demokrasisinin önderleri olanlara terk etmektedirler. " (S128)
>
> Belirli koşullar nedeniyle ortaya çıkan "acil görev"lerin bir kısmı, devrimcilerin "nüfusun çeşitli katmanlarına yaklaşma görevini üstlenmesini" gerektirir, bu görev "entelektüel katman" ile sınırlandırılmamalıdır (P25)

Türkiye örneğinde gördüğümüz, yayılan geniş muhalefet kitlelerini ve faşist iktidara karşı kendiliğinden muhalefet hareketini desteklemek ve ona önderlik etmeye çalışmak yerine, kitlelerde temeli ve bağı olmayan **Troçkizmin varyasyonları ile ittifakı tercih etmeleri** trajik ironidir.

Özel durumu (dini-faşist diktatörlük) ve acil görevi göz önünde bulundurursak, devrimcilerin "uyanmakta olan proletaryanın ihtiyaçlarını karşılaması, onları örgütlemesi, devrimci gruplarla bağlarını güçlendirmesi ve sosyalist görevleri demokratik **görevlerle bütünleştirmek için** mücadele" vermesi gerekir.

Kitlelere güvensizlik özünde kendisine, kendi teori ve pratik kapasitesine olan güvensizliğinden kaynaklanır. Dolayısıyla seçim, ya kitlelerden izole edilmiş bireysel uygulama, ya da benzer hareketler, hatta karşı-devrimci "entelektüel" gruplar olacaktır. "Ancak," diyor Lenin,

> "demokratik, siyasal mücadelede … işçi sınıfı tek başına değildir; bütün siyasi muhalefet unsurları, katmanları ve sınıfları, mutlakıyetçiliğe düşman

olduklarından ve ona karşı şu ya da bu biçimde mücadele ettiklerinden, onun yanında bulunmaktadır. Burada proletarya ile yan yana, burjuvazinin ya da eğitilmiş sınıfların ya da küçük - burjuvazinin, otokratik hükümet tarafından zulmedilen milliyetlerin, dinlerin, mezheplerin, vb., vb. muhalif unsurları bulunmaktadır. Ortaya çıkan **sorun doğal olarak işçi sınıfının bu unsurlara karşı tutumunun ne olması gerektiğidir**." (P25)

"İşçi sınıfının bu unsurlara karşı tutumu nasıl olmalıdır" sorusuna sağ ve sol sapmaların yanıtı kaçınılmazdır. Yanıt her ne kadar birbirine çelişkili görünse de, aslında son analizlerde**, yaklaşımları her ikisi de birbirini destekler,** burjuvazinin hizmetinde birbirini güçlendirir. Revizyonizmin doğası budur. Reformist bakış açısına karşı, mücadeleden kaçan, saf sosyalist iddiasıyla demokratik mücadeleye sırtını dönen aşırı sol bir bakış açısı. Konuyu anlamak için aşağıdaki Lenin'den alıntı oldukça önemlidir;

" Özellikle siyasi mücadeleye ilişkin olarak **"sınıf bakış açısı"**, proletaryanın her demokratik harekete bir **itici güç sağlamasını gerektirir.** İşçi sınıfı demokrasisinin siyasi talepleri ilke olarak burjuva demokrasisininkilerden **farklı değildir,** fark nicelikseldir. Ekonomik kurtuluş mücadelesinde, sosyalist devrim mücadelesinde proletarya ilke olarak **farklı bir temelde ve tek başına ayakta durur** (küçük üretici ancak onun saflarına katıldığı ya da katılmaya hazırlandığı ölçüde yardımına gelecektir). Oysa **siyasi kurtuluş mücadelesinde** birçok müttefikimiz vardır ve onlara karşı kayıtsız kalmamalıyız. Ancak, burjuva demokratik kamptaki müttefiklerimiz liberal reformlar uğruna mücadele içinde her zaman geriye

> bakar ve işleri eskisi gibi başkalarının sırtından "iyi yiyecekleri, huzur içinde uyuyacakları ve mutlu yaşayacakları biçimde ayarlamaya çalışırken; **proletarya geriye bakmaksızın sonuna dek ileriye** doğru yürüyecektir. R.N.S.'nin (Witte'nin Yıllığa önsözün yazarı) yandaşları otoriter Zemstvo'nun hakları ya da bir anayasa konusunda hükümetle cebelleşirken, **biz demokratik cumhuriyet için mücadele edeceğiz**. Ancak unutmayacağız ki, eğer bir kişiyi ileri itmek istiyorsak, ellerimizi sürekli arkasında bulundurmalıyız. **Proletaryanın partisi, her liberali tam bir santim ilerlemek üzereyken yakalamayı** ve bir metre ilerlemesini sağlamayı öğrenmelidir. Eğer ilerlememekte direnirse, onsuz ve **onun üstünden geçerek ilerleriz**." (P128)

Örneğin Türkiye'de şu anki "baş düşman" otokrasi ve onun anti-demokratik, faşist saldırılarına karşı savaşmak için acil gündem. Lenin'in açıkladığı gibi;

> " Sosyalistlerin…**Şu andaki görevi otokrasiyi alaşağı etmek** olduğuna göre, Sosyal-Demokrasi, demokrasi uğruna savaşta öncü olarak davranmalıdır, ve dolayısıyla, salt bu nedenle bile, **nüfusun tüm demokratik unsurlarına** her desteği vermeli ve onları müttefikler olarak kazanmalıdır. "....
>
> Proletarya, öteki sınıfları ve **partileri "gerici bir kitle" gibi saymamalıdır**; tersine, tüm siyasal ve toplumsal yaşama katılmalı, gerici sınıflara ve partilere karşı, ilerici sınıf ve partileri desteklemeli, mevcut sistemin karşısındaki her devrimci hareketi desteklemeli, ezilen her ulus ve ırkın, her baskı altındaki dinin, hakkından yoksun bırakılmış cinsiyet ve benzerinin **çıkarlarını savunmalıdır**." (P53)

Otokratik ülkelerden bahseden Lenin şöyle der;

> "Sınıf bilinçli proletaryanın **hiçbir koşulda asla unutmaması gereken** günlük çalışma, aynı zamanda örgütlenme çalışmasını da içerir. Geniş ve çeşitli işçi örgütleri olmadan ve devrimci Sosyal-Demokrasi ile bağlantıları olmadan, **otokrasiye karşı başarılı** bir mücadele yürütmek **mümkün değildir**." (P156)

Sosyalist devrimi hedefleyen bir mücadelede, "Bizim asli ve temel görevimiz" diyor Lenin, "işçi sınıfının siyasi gelişimini ve siyasi örgütlenmesini kolaylaştırmaktır. **Bu görevi geri plana itenler,** tüm özel görevleri ve belirli mücadele yöntemlerini ona tabi kılmayı reddedenler, **yanlış bir yol izliyorlar ve harekete ciddi zarar veriyorlar**. . (P83)

Lenin'in şu sözlerini tekrarlamakta fayda var;

> "**Sosyal-demokratlar**...proletaryanın sınıf-mücadelesinin ikili görünüm ve içeriğini daima vurgulamışlar ve daima sosyalist ve demokratik görevleri arasındaki kopmaz bağlantı üzerinde ısrarla durmuşlardır – bu bağlantıyı **benimsedikleri isimde açıkça ifadesini bulur**. " (P25)

Demokratik hakların korunması ve genişletilmesi mücadelesi, sosyalizm mücadelesinin korunması ve genişletilmesi ve aynı zamanda işçi kitlelerinin pratik yaşamında burjuva demokrasisi yanılsamasının teşhir edilmesidir;

> "**Hükümet sistemi ne kadar demokratik** olursa, işçiler kötülüğün hakların eksikliği nedeniyle değil, **kapitalizm nedeniyle olduğunu** o kadar net göreceklerdir." *Marksizm ve Emperyalist Ekonomizmin*

Bir Karikatürü, P. Kievsky Tarafından Ortaya Çıkarılan ve Çarpıtılan Diğer Siyasi Sorunlar

Ayrıca Lenin'in dediği gibi;

> ".. proletaryanın her kararlı ve tutarlı demokratik talebi, dünyanın her yerinde ve her zaman, burjuvazinin irkilmesine neden olur..." (S175)

Demokratik mücadele aynı zamanda kitlelerle bağ kurmak için yadsınamaz bir görevdir. Öncülük, Liderlik bir günde elde edilemez, **kitlelerle bütünleşen mücadeleler sürecinde** kazanılabilir. Bu, " hemen-şimdi sosyalizm" gibi soyut çağrılar yoluyla değil, **somut**, belirli demokratik haklar için mücadele yoluyla gerçekleşebilir. Lenin'in dediği gibi, eğer;

> "" İşçi sınıfı **demokratik kurumlar için öncü savaşçı olarak öne çıkarsa,** bu demokratik hareketi, siyasi özgürlük mücadelesini güçlendirecek, çünkü işçi sınıfı diğer tüm demokratik ve siyasi muhalefet unsurlarını teşvik edecek, Liberallerin siyasi radikallere doğru itecek, radikalleri mevcut toplumun tüm siyasi ve sosyal yapısından geri dönülmez bir kopuşa doğru itecektir."(P25)

Bu nedenlerle, **demokratik mücadele kaçınılmaz bir görevdir,** her şeyden önce; 1) devrimci hareketin ve mücadelenin gelişimi için 2) pratikte burjuvazinin sahtekarlığının teşhir edilmesi için 3) emekçi kitlelerle bütünleşme, onların güçlenmesi ve önderliklerini kazanmak için.

Mücadele tarihi her dönemde bu iki görev arasındaki diyalektik bağı kavrayamama sorunlarıyla karşılaşmış ve dolayısıyla **özgül koşullara bakılmaksızın**, ya demokratik

mücadeleyi(siyasal), ya da ekonomik mücadeleyi (sosyalist) **reddetme eğilimi** ile sonuçlanmıştır.

> "Görüşümüzce, bu üzücü durumun zemini **üç koşul** tarafından hazırlanmıştır. **Birincisi,** Rusya Sosyal-Demokratları çalışmalarının başlangıcında yalnızca propaganda çevrelerinde çalışma ile kendilerini sınırlamışlardır. Kitleler arasında ajitasyonu üstlendiğimizde diğer aşırı uca gitmekten kendimizi her zaman kurtaramıyorduk. **İkincisi**, çalışmalarımızın başlangıcında, "siyaset"ten, işçi-sınıfı hareketinden kopuk eylemi anlayan ve siyaseti saf komplocu mücadeleye indirgeyen Narodnaya Volya takipçilerine karşı kendi var olma hakkımız için sık sık mücadele etmek zorundaydık. Sosyal-Demokratlar bu tür bir siyaseti reddetmekle, siyaseti tamamen geri plana iten diğer aşırı uca gittiler. **Üçüncüsü,** küçük yerel işçi çevrelerinin izolasyonu içinde çalışmakla, Sosyal-Demokratlar yerel çevrelerin eylemlerini birleştirecek ve devrimci çalışmayı doğru çizgiler üzerinde örgütlemeyi mümkün kılacak devrimci bir partinin örgütlenmesi gerekliliğine yeterince dikkat göstermediler. Birbirinden kopuk (izole olmuş) çalışmanın hâkim olması, doğal olarak, **ekonomik mücadelenin hâkim olmasıyla** bağlantılıdır." (P83)

Dengeyi kurmak, sapmamak için yaklaşım, **demokratik mücadeleyi sosyalist mücadeleye tabi kılmak** ve ittifaklarda siyasi bağımsızlığı korumaktır. Çünkü siyasal mücadeleden soyutlanarak "**işçi sınıfı hareketi küçülür ve kaçınılmaz olarak burjuvalaşır.**

> " Bu nedenle, onun görevi, yalnızca işçi-sınıfı hareketine her ayrı aşamasında pasif olarak hizmet

> etmek **değil,** fakat bir bütün olarak hareketin çıkarlarını temsil etmek, bu hareketin nihai hedefini ve siyasi görevlerini göstermek ve **siyasi ve ideolojik** bağımsızlığını korumaktır.” (P83)

Sosyalist mücadeleye tabi bir demokratik mücadele yürütmeden, kitleleri kucaklayan ve örgütleyen bir önderlik yaratmadan,

> "**böyle bir örgütlenme olmadan**, proletarya asla sınıf bilinçli mücadeleye yükselemez; böyle bir örgütlenme olmadan **işçi sınıfı hareketi acizliğe mahkûmdur**." (P83)

İşte tam da burada, demokratik mücadeleyi reddetmek için sol-sapmanın bir başka meşrulaştırılması konusu geliyor. "Siyasi ve ideolojik bağımsızlıklarını korumak" **bahanesiyle** her türlü ittifakı ve uzlaşmayı **reddetme eğilimi**. Uzlaşma konusunu bir başka başlıkta ele alacak olsam da ("Lenin, Uzlaşma Üzerine") mevcut başlıkla doğrudan bağlantılı olarak burada konuya burada kısaca değinmek önemli ve gerekli.

Lenin, “Sol komünizm bir çocuk hastalığında” şöyle der;

> "uzlaşmaları reddetmek, genel olarak uzlaşmanın kabullenebilir-liğini reddetmek, hangi türden olursa olsun, ciddiye almanın bile zor olduğu bir çocukluktur." ...Farklı türden uzlaşmalar vardır… Her duruma uyan bir reçete, ya da ("hiçbir zaman uzlaşılmayacak"!) Biçiminde bir genel kural bulmaya kalkışmak saçmadır. **Her özel durumda doğru yolu bulabilmek için kafayı işletmek gerekir**”."

Devam ediyor;

> " **Saf ve tecrübeden tamamen yoksun kimseler** savaştığımız ve amansız bir savaş yürütmemiz gereken oportünizm ile devrimci Marksizm arasındaki bütün sınırların silinmesi için, genel olarak uzlaşmayı kabul etmemizin yeterli olacağını sanıyorlar”."

İttifak için uzlaşma, emekçi halkların çıkarları ve mücadeleleri doğrultusunda ve **somut durumun nesnel değerlendirmesine** dayalı olmayı gerektirir. Bu yaklaşım doğrultusunda alınan bir destek veya ittifak kararına oportünizm değil, gündemdeki belirli bir konuyu hedefleyen **mücadelenin gereği denir**.

> " önceden dolambaçlı yollara başvurmayı, (bir anlık olsa bile) **düşmanlarımızı bölen çelişkilerden yararlanmayı,** geçici olsalar da, pek o kadar güvenilir olmasalar da, sallantılı olsalar da, koşullara bağlı bulunsalar da, **potansiyel müttefiklerle anlaşma** ve uzlaşmaları reddetmek son **derece gülünç bir davranış olmaz mı?**
>
> ... Kendinden daha güçlü olan bir düşman, ancak en son dereceye varan bir kuvvet gerilimi pahasına ve düşmanlar arasındaki en küçük "yarığı", ayrı ayrı ülkeler burjuvazileri arasında, her ülkenin içindeki burjuvazinin çeşitli grupları ve kategorileri arasında en küçük çıkar çelişkilerinden ve aynı zamanda geçici bir müttefik olsa da, sallantılı olsa da, koşula bağlı bulunsa da, pek o kadar **sağlam ve güvenilir olmasa da,** sayıca güçlü bir müttefiki kendi tarafına kazanmak için, en küçük olanaktan **en büyük özen ve**

> **uyanıklıkla**, en ustaca ve en akıllıca yararlanıldığı takdirde, yenilgiye uğratılabilir.
>
> Bu gerçeği kim anlamadıysa, **ne Marksizm'in, ne de genel olarak çağdaş bilimsel sosyalizmin zerresini anlamamıştır.**
>
> Kim oldukça uzun bir dönem içerisinde ve oldukça farklı politik durumlardaki gerçekleri pratikle tanıtlamamışsa, **onlar,** bütün ezilen insanlığı sömürücülerden kurtarmak için mücadele eden devrimci sınıfa yardım etmek için bu gerçeği uygulamayı **henüz öğrenememişlerdir**. Ve bu söylediklerimiz, siyasi iktidarın proletaryanın eline geçmesinden **önceki dönem için nasıl doğruysa**, sonraki dönem için de **aynı ölçüde doğrudur.** "(P351)

Kafa karışıklığı, genel ve özel olarak **destek** ve/veya **uzlaşma** arasındaki farktadır. Müzakere edilmiş olsun ya da olmasın bazı somut durumlarda, **baş düşmana karşı bir müttefike** verilen destek, içinde kısa vadeli çıkarların yanı sıra uzun vadeli çıkarların da korunmasını içerir. "Sosyalistler, "diyor Lenin,

> " ilerici sosyal sınıfları, gerici sınıflara karşı, burjuvaziyi imtiyazlı toprak sahibi kastlara ve bürokrasiye karşı, büyük burjuvaziyi küçük-burjuvazinin gerici çabalarına **karşı desteklerler**. Bu destek, Sosyal-Demokrat olmayan program ve ilkelere taviz vermeyi ne var sayar, ne de gerektirir -bu, belirli bir düşmana karşı bir müttefike verilen destektir. Bundan başka, Sosyal-Demokratlar, **bu desteği ortak düşmanın yenilmesini kolaylaştırmak için verirler**, fakat bu geçici müttefiklerden kendileri için hiçbir şey beklemez ve **onlara hiçbir şey vadetmezler**." (P25)

Sonuç olarak demokratik görevleri reddederek, bu görevleri yok sayarak sosyalist bir mücadele olamaz, yani mevcut demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve olmayan demokratik hakların gerçekleştirilmesi için mücadele vermek.

Sınıf sistemini yıkmayı ve sosyalist bir toplum inşa etmeyi amaçlayan sosyalist mücadele, siyasi özgürlüğü kazanmayı ve mevcut siyasi ve sosyal sistemleri demokratikleştirmeyi amaçlayan demokratik görevlerden, diktatörlüklere, faşizme, otokrasiye, dini gericiliğe vb. karşı mücadelelerden soyutlanamaz. **"Birisi reformistin görevidir**" ve "diğeri devrimcilerin görevidir" argümanı, aşırı sol sloganlar ve deyimlerle ne kadar ustalıkla gizlenmiş olursa olsun, **revizyonizmin bataklıklarından gelen bir argümandır**.

Marksist Leninistler, kapitalizmde kadın haklarının elde edilemeyeceğinin bilincindedirler, ancak bu gerçek, kadın hakları için kapitalist sistem sınırları içinde demokratik mücadele yürütmelerini engellememiştir ve engellemeyecektir.

Marksist Leninistler, kapitalizm altında **işçi haklarının** gerçekleştirilemeyeceğinin bilincindedirler, ancak bu haklar için demokratik mücadeleyi terk etmezler.

Marksist Leninistler, kapitalizm altında **laikliğin** gerçekleştirilemeyeceğinin bilincindedirler, ancak laiklik için demokratik bir mücadele yürütürler.

Marksist Leninistler, kapitalizmde **adaletin, eşitliğin** sağlanamayacağının bilincindedirler, ancak bu haklar için demokratik mücadeleden vazgeçmezler.

Marksist Leninistler, kapitalizmde **ezilen halkların** kurtuluşunun gerçekleştirilemeyeceğinin bilincindedirler,

ancak bunu bir mazeret olarak göstererek bu demokratik mücadeleyi terk etmezler.

Kapitalizm altında gerçekleştirilemeyecek onlarca demokratik hak için Marksist Leninistler, **"hiçbir şey değişmeyecek"** tavrıyla yola çıkarak **demokratik mücadelelerden vazgeçmezler.**

Marksist Leninistler bu haklar için mücadele **ederken aynı zamanda** bunların kapitalist sistem içinde tam olarak gerçekleştirilemeyeceğini vurgulayarak olası **yanılsamanın** yayılmasını da engellerler.

Neden? **Çünkü bunlar** sosyalist mücadelenin **ayrılmaz bir parçası olan** demokratik mücadelenin görevleridir. Bu mücadele, kitlelerle bağ kurma, onları eğitme ve örgütleme, sosyalist mücadele için **daha uygun koşulları ve ortamı yaratma pratiğidir**. Bu mücadeleyi pratiğe dökmeden sosyalist mücadeleden bahsetmek bir yanılsamadır, **sol lafazanlık biçiminde gericiliktir.**

Lenin'in farklı yazılarındaki sözlerini yineleyerek sonuçlarsak;

> "Sorunun böyle bir sunumu çok dardır, çünkü genel **demokratik görevleri görmezden geliyor**" ... " Sınıf bilinçli bir işçi, sosyalist mücadele uğruna demokratik mücadeleyi ya da demokratik mücadele uğruna sosyalist mücadeleyi unutabilir mi? Hayır, sınıf bilinçli bir işçi kendisine sosyal-demokrat adını verir, çünkü bu iki mücadele arasındaki ilişkiyi kavrar. Demokrasi yolundan, siyasal özgürlük yolundan geçmeksizin sosyalizme giden bir yol olmadığını bilir....

"Sosyalistler, halk arasında "bütünsel demokratik görevlerin bilincini uyandırmalı ve proletaryaya devrimci amaçların net bir anlayışını aşılamalıdır."

"...Biz demokratik taleplerden yanayız, **sadece biz** bunlar için içtenlikle savaşıyoruz, çünkü nesnel tarihsel durum bunları sosyalist devrimle bağlantılamadıkça ilerletmemizi engelliyor."...

"Görünüşe göre Parabellum, **sosyalist devrim adına,** demokrasi alanında tutarlı bir devrimci programı küçümseyerek reddediyor. Bunu yapması yanlış. **Proletarya,** demokrasi yoluyla, yani demokrasiye tam etki vererek ve mücadelesinin her adımında en kararlı terimlerle formüle edilmiş **demokratik taleplerle bağlantı kurmadan zafere ulaşamaz**..... Kapitalizme karşı devrimci mücadeleyi, tüm demokratik taleplerde devrimci bir program ve taktikle **birleştirmeliyiz.**"

Erdogan A

Konuyla İlgili Yazılar

Örgütlenme Yılları – 1903 Öncesi

Rus Sosyal-Demokratlarının Görevleri 1897 - S25

Rus Sosyal-Demokratlarının Protestosu 1899 - S53

Iskra ve Zarya Yayın Kurulu Bildirgesi Taslağı 1900 -S70

Hareketimizin Acil Görevleri 1900 S83

Ekonomizm Savunucuları ile Bir Konuşma 1901 -S97

Demokrasinin Öncüsü Olarak İşçi Sınıfı 1902 -S108

Siyasi Ajitasyon ve "Sınıf Bakış Açısı" 1902- S128

Devrimin hazırlık yılları (1903-05)

Taslak Programımızın Eleştirisine Cevap 1903 -S136

Otokrasi ve Proletarya 1904 -S156

Küçük-Burjuva ve Proleter Sosyalizm 1905 -S211

Narodizmden Marksizm'e 1905 -S166

Burjuvazi Geri Dönerse Demokratik Devrimin Süpürmesi Azalacak mı? 1905 -P175

Diktatörlüğün Kaba Burjuva Temsili ve Marks'ın Görüşü 1905 -S199

Devrim yılları (1905-07)

Devrimci Proletaryanın Demokratik Görevleri 1906 -P222

Stalin mi Anarşizm mi Sosyalizm mi? Diyalektik Materyalizm 1906 -P231

Gericilik yılları (1907–10)

İlk Önemli Adım 1907 P244

Tarım Sorunu ve Devrimin Güçleri 1907 -P249

Burjuva Partilerine Yönelik Tutum Üzerine Konuşma 1907 -P254

Devlet Duması 1907 Hakkında Karar Taslağı Hazırlamak İçin Oluşturulan Komisyonun Raporu-P270

Devrim ve Karşı Devrim 1907 -P275

Komün Dersleri 1908 -P286

Bizi Tasfiye Edenler 1911 -P291

Birinci Emperyalist Dünya Savaşı yılları (1914–17)

Sosyalist Devrim ve Demokrasi Mücadelesi 1916 -P296

Barış Programı 1916 -P299

Emperyalist Ekonomizmin Doğmakta Olan Eğilimi 1916 -P309

P. Kievsky (Y. Pyatakov) 'e cevap 1916 -P321

Kime: N. I. Buharin, 1916 -P329

Rusya'da ikinci devrim (Şubat-Ekim 1917)

Taktik Üzerine Mektup 1917 -P335

Hiç Uzlaşma olmayacak mı? 1920 -P351

Uzlaşma Üzerine - Lenin'den

> "**ilke olarak** uzlaşmaları reddetmek, genel olarak uzlaşmanın kabullenebilir-liğini reddetmek, hangi türden olursa olsun, ciddiye almanın bile zor olduğu **bir çocukluktur**" *Lenin*

Marksizm Leninizm'in sorunlarının birçoğunda olduğu gibi, **uzlaşma sorununa** diyalektik bağlantıyı ve bir bütün olarak öznenin bütünlüğünü göz ardı eden yaklaşımlar her zaman olmuştur. Sağda ve solda her grup, **yaklaşımı teoriye dayandırmak yerine**, öznellik ve eğilimlerine uygun eklektizmi tercih ederler.

"Sağ", mevcut koşullar ne olursa olsun, sorunlara cevap vermeden uzlaşmayı ilke edinir; "kiminle, hangi amaçlarla, hangi koşullarda uzlaşılır. **Sağın** reformizme eğilimi, **prensipte uzlaşma yoluyla sınıf iş birliğidir.**

Kendilerini "gerçek devrimciler" olarak göstermek gibi öznel niyetlere sahip olan '**hızlı Sol',** geri çekilmeyi veya koşulların zorladığı herhangi bir **taktiksel uzlaşmayı asla düşünemez** ve bu nedenle reformist uzlaşma politikası ile taktiksel uzlaşmayı **birbirinden ayırt edemez** ve **her türlü uzlaşmayı** "ilkesizlik" olarak niteleyerek **reddeder.**

Koşullar ne olursa olsun, "prensipte" **uzlaşmanın körü körüne reddedilmesi,** devrimci mücadelenin en temel gerçeğinin anlaşılmasından kaynaklanmaktadır: devrimci mücadele düz bir çizgi izlemez, zafere kadar **inişleri ve çıkışları olacaktır,** Marksist Leninistler, herhangi bir verili koşulun **somut değerlendirmesine dayanarak**, ne zaman mümkün olan en az kayıpla **düzenli bir şekilde geri çekileceğini** ve ne zaman uzlaşma ve **ne zaman ilerleyeceğini belirlemelidir.**

Gerçekte, “Sol sapma”nın her türlü uzlaşma biçimine karşı çıkması, pratik sonuçta, bazen anarşizm biçiminde, **kitlelerden soyutlanması** ve dolayısıyla işçi sınıfı hareketinin burjuvaziyle tam bir uzlaşmasıdır.

Bu anlamda hem “sol” hem de “sağ” **aynı madalyonun farklı yüzlerini oluşturur.** Tabiri caiz ise, **revizyonist akrabalık.**

Burada Stalin'den alıntı yapmak gerekli ve önemlidir;

> “Bir sınıf olarak proletaryayı **üç katmana** (kategoriye) bölebiliriz:
>
> **Birinci** tabaka proletaryanın ana kitlesi olarak, ana çekirdeği, değişmez kısmı; alınmış ana kütlesi; Bu uzun zaman önce kapitalist sınıf ile tüm kişileri kesmiş olan "safkan" proleterler kütlesidir. Proletaryanın bu tabakası Marksizm’in en güvenilir desteğidir.
>
> **İkinci** tabaka proleter olmayan sınıflardan yeni ortaya çıkmış olan proleterlerden oluşmaktadır; köylülükten, küçük burjuvazi ve aydın dan. Proleter olmayan sınıflardan yeni ortaya çıkan bu tabaka, proleter sınıfa eski alışkanlıklarını ve kültürünü, kararsızlığını ve duraksamalarını beraberinde getirdi. Bu tabaka her türlü anarşist, yarı anarşist ve "aşırı sol" gruplar için en uygun toprağı temsil eder.
>
> Son olarak bir **üçüncü tabaka var**. Bu işçi aristokrasisi, işçi sınıfının , proletaryanın diğer bölümleriyle karşılaştırıldığında kendi koşullarında en güvenli üst tabakası; o burjuvaziyle uzlaşma için çabalar; onun hâkim olan ruh hali, yeryüzünün kudretine kendisini adapte etmek ve “saygın" olmaktır. Bu tabaka açık reformistler ve oportünistler için en uygun toprağı temsil eder.

> Aralarındaki **yüzeydeki bariz farklılığa rağmen**, işçi sınıfının "son iki tabakası" oportünizmi teşvik eden az çok yaygın ortamını temsil eder; aristokrasisinin ruh hali hâkim olduğunda açık ve bariz oportünizm, ve işçi sınıfının küçük burjuva ile temasını kesmediği bu tabakasının ruh hali hâkim olduğunda, **gizli oportünizmin sol sloganları hâkim olur.**
>
> Aslında açık oportünizmin sık sık "aşırı sol" ruh halleri ile örtüşmesi gerçeğinde şaşırtıcı bir şey yoktur. Lenin, birkaç defa, "**aşırı sol**" **muhalefet,** açıkça oportünist Menşevik muhalefet, **sağ kanatın ters yüzüdür**" demişti ,ve bu kesinlikle doğru dur. *"Stalin, E.C.C.I.'nin Yedinci Genişletilmiş Plenumu. Eserler Vol. 9 s. 10-11*

Bir konuda Lenin'in bir iki yazısını okumak ve **öznelliğe uygun olanı seçmek her sapmanın ortak eğilimidir**. Lenin, "prensipte" uzlaşmaları reddetmenin, genel olarak uzlaşmaların kabul edilebilirliğini reddetmenin, ne tür olursa olsun, çocukça olduğunu ve ciddiye alınması bile zor olduğunu açıkça belirtir. (Lenin, S246)

Meselenin püf noktasını vurgulayan Lenin şöyle diyor;

> "Soruyu, uzlaşmanın yalın bir reddine indirgemek de yanlıştır...yaşamın kendisinin dayattığı **uzlaşmaları kesinlikle reddetmek gülünçtür...**önemli olan, her koşulda mücadelenin amaçlarını net bir şekilde anlamak ve ısrarla takip etmektir. " (Lenin, S51)

Lenin, konuyla ilgili olarak "sol sapmaların" devrimci lafazanlıklarına değinir;

> ""…uzlaşmanın tamamen" "ciddi" bir şekilde kınanması - bu **boş bir devrimci lafazanlıktır, çünkü**

> **bütün uzlaşmalara karşı çıkılama**z) ve bunun yanı sıra, genel söylemlerin kaçamak, durmadan tekrarı - "proletarya diktatörlüğü" kavramını açıklamaz, ama onu perdeler" *Lenin, Bir Yayıncının Notları, Şubat, 1920, Toplu Eserler, Cilt 30, sayfa 352-362*

Ve "sağ" sapma için;

> "Her kim ki bu **olumsuz görevi olumlu bir şeye yüceltir**, o, insanların özgürlüğü ile otokrasi arasında uzlaşmanın **burjuva bir savunucusu rolüne** kaymak zorundadır." *Lenin, Yeni Bir Yükseliş, 6 Mayıs 1906, Toplu Eserler, Cilt 10, sayfa 386-391.*

Lenin, Engels'in uzlaşma konusundaki görüşlerini aktarır;

> "Uzlaşmalar çoğu zaman kaçınılmaz olarak koşullar tarafından savaşan bir tarafa **zorlanır**... Gerçekten devrimci bir **partinin görevi,** tüm uzlaşmalardan vazgeçmenin imkânsız olduğunu **ilan etmek değil,** ama uzlaşmalar kaçınılmaz olduklarında, tüm tavizler yoluyla **ilkelerine, sınıfına, devrimci amacına sadık kalabilmektir**..." (Lenin, P177).

Özgül koşullara ve devrimci durumun varlığına veya yokluğuna bağımlı olarak, "Uzlaşma" diyor Lenin,

> "işçi, köylü ve asker kitlelerinin ihtiyaçlarını, **reformlar yoluyla**, sosyalist bir devrim olmadan devletten tavizler alarak **karşılama girişimidir**." (Lenin, S206)

Devrimin amacını ve görevini belirleyen, açıklayan Lenin devam ediyor;

> "Ama burjuvaziyi devirmeden, sosyalizm olmadan halka barış ve toprak vermek mümkün değildir.

Uzlaşmaya son vermek devrimin görevidir ve uzlaşmaya son vermek, **sosyalist devrim yolunda ilerlemek demektir**." (Lenin, S206)

Lenin, Marksizm'in uzlaşmaya yönelik tutumunu "Sosyal-Demokrat Bir Yayıncının Notları" adlı makalesinde açıklar;

> "Marksizm'in, tarihin zikzaklı yoluna karşı tutumu, temelde onun **uzlaşmaya yönelik tutumuyla aynıdır.** Tarihte her zikzak dönüşü yeniyi tümüyle yadsıyabilecek güce artık sahip olmayan eski ile eskiyi tamamen yere çalacak güce sahip olmayan yeni **arasındaki bir uzlaşmadır**. Marksizm uzlaşmaları tamamen reddetmez. Marksizm bunlardan yararlanmanın gerekli olduğunu düşünür, ancak en azından bu, yaşayan ve işleyen bir tarihsel güç olarak **Marksizm'in uzlaşmalara karşı enerjik bir şekilde savaşmasını** engellemez. Bu çelişki gibi görünen bu durumu anlamamak, **Marksizm'in temellerini hiç bilmemek demektir.**
>
> Engels bir keresinde Komün'ün Blanquist kaçakları manifestosu (1874) üzerine bir makalede Marksist uzlaşmalara karşı tutumu çok canlı, açık ve özlü bir şekilde ifade etmişti. Bu Blankistler manifestolarında **hiçbir uzlaşmayı kabul etmediklerini** yazdılar. Engels bu manifestoyla alay etti. Engelse göre, koşulların bizi mahkûm ettiği (**veya koşulların bizi zorladığı**) uzlaşmaları reddetme sorunu değildir. Sorun, proletaryanın gerçek devrimci amaçlarını açıkça ve her koşulda, zikzaklarda ve uzlaşmalarda **gerçekleştirebilmesi sorunuydu**." *Lenin, Boykota Karşı, Sosyal Demokrat Bir Yayıncının Notları*

Bolşeviklerin tavizleri ve uzlaşmaları, birçok bakımdan yeterince güçlü olmayan kararlara rıza göstermeleri, **ilkeye dayalı net bir sınır çizmek için** gerekliydi. "Azınlığın çoğunluğa tabi olması, entelektüel gruplarla uzlaşmamak" diyordu Lenin, "sadece bu**, işçi sınıfı hareketinin ilkesi** olarak hizmet edebilir." *Lenin, Zayiatın Politik Önemi, Toplu Eserler, Cilt 20, sayfa 378-380. 24 Haziran 1914*

Lenin, **devrimci bir durum söz konusu olduğund**a uzlaşmaya yönelik tutuma ilişkin olarak şunları söylüyordu;

> "Bütün İktidar Sovyetlere" sloganı **bir ayaklanma çağrısından başka bir şey değildir.** Ve aylardır halkı ayaklanmaya ve uzlaşmayı reddetmeye çağıran bizler, devrimin çöküşünün arifesinde, **halk bize güvenini dile getirdikten sonra,** eğer onları ayaklanmaya götürmezsek, suç tamamen ve şüphesiz bizim suçumuz olacaktır. " *Lenin, Bolşevik Yoldaşlara Mektup, Ekim 1917, Toplu Eserler, Cilt 26, 1972, s. 182-187*

Alman Devrimcilerinin genel açıklamasına istinaden;

> "diğer partilerle her türlü uzlaşma, tarihsel ve siyasi olarak modası geçmiş parlamenter mücadele biçimlerine her türlü dönüş ve her türlü manevra ve **uzlaşma politikası kesinlikle reddedilmelidir.**" "Özellikle, proleter devrimci mücadele yöntemleri şiddetle vurgulanmalıdır."

Lenin şöyle cevap veriyor;

> "1903'ten beri Bolşevizm'in gelişimine bilinçli olarak katılan veya bu gelişmeyi yakından **gözlemleyen her Bolşevik,** bu argümanları okuduktan sonra anında söyleyeceği ilk şey ; "**Ne eski ve tanıdık saçmalık bu**! Ne "**Sol**" **çocuksuluğu** bu!" (Lenin, S265)

> "İkinci Duma'ya girmek **zorundaydık**, çabalarımıza rağmen ve mücadelemizin yenilgisi pahasına koşullar bizi **irademize karşı zorladığında** uzlaşmayı hesaba katmak zorunda kaldık." *Lenin, Sosyal Demokrat Bir Yayıncının Notları*

Marksist Leninistler, tutumlarını her zaman**, gerçek zeminden** ayrılmadan, herhangi bir verili durumun somut değerlendirmesine dayanarak belirlerler. *Bu ilkeden hareketle,* Marksizm Leninizm'e ihanet etmeden **"uzlaşmayı" tamamen reddetmek veya benimsemek** mümkün değildir.

Uzlaşma, özellikle devrimin nesnel ve/veya öznel koşullarının eksik olmadığı herhangi bir zamanda, koşullar tarafından Marksist Leninist partiye veya örgüte **zorlanan olumsuz bir görevdir.** Bu nedenle, Lenin'in deyimiyle, "**prensipte**" uzlaşmaları reddetmek, ne tür olursa olsun genel olarak uzlaşmalara izin verilmesini reddetmek, **ciddiye alınması bile zor olan bir çocukluktur**. Ve Engels'in sözleriyle, bu sorun, **koşulların bizi mahkûm ettiği uzlaşmaları reddetme sorunu değil**, proletaryanın gerçek devrimci amaçlarını açıkça gerçekleştirme ve her koşulda, zikzaklarda ve uzlaşmalarda onları devam ettirebilme edebilme sorunudur. "

Marksist Leninistleri sağ ve solun "revizyonist akrabalığından" **ayıran şey,** herhangi bir zamanda tutum belirlemenin, **her zaman mevcut koşullara**, işçi sınıfının çıkarlarına dayanması gerektiği ve teori ve **maksimum hedeften ödün vermeden** mücadele etmeleridir.

Erdoğan A

Konu Üzerine Yazılar

Rus Sosyal-Demokratlarının Görevleri, 1897 – S12

G.V. Plekhanov'a, 1902 – S14

Siyasi Sofizmler, 1905 – S16

Zemstvo Kongresi, 1905 – S17

Arkadaşlar Buluşması, 1905 – P25

Devrimci Ofis Rutini ve Devrimci Eylem, 1905 -P26

Monarşist Burjuvazinin Uyanışında mı, yoksa Devrimci Proletarya ve Köylülüğün Van'ında mı? 1905 – P28

Realistler Sosyal-Demokrat "Realistler"i Neden Övüyor? 1905 – P42

Ev Sahipleri Duma Boykot Ediyor, 1905 – P51

Kadetlerin Zaferi ve İşçi Partisinin Görevleri, 1906 – P55

Sosyal Demokratlar ve Seçim Anlaşmaları, 1906 – S87

Yukarıda Dalgalanma, Aşağıda Kararlılık, 1906 – P90

Petersburg Seçimleri ve Oportünizmin Krizi, 1907 – S94

Devrim ve Karşı Devrim, 1907 – S99

Aralık (1908) Kararlarının Önemi, 1910 – P100

İki Kampta Harbiyeliler ve 'Mantıklı Uzlaşma', 1911 – P101

Liberal İşçi Partisi Manifestosu, 1911 – P107

Ders Planı "Liberal İşçi Partisi Manifestosu", 1911 – S112

Stolypin "İşçi" Partisi Kampından, 1911 – S114

C.C.'nin Raporu R.S.D.L.P.'nin Brüksel Konferansına, 1914 – P121

Kime: A.G. Shlyapnikov, 1916 – S 159

Chkheidze Fraksiyonu ve Rolü, 1916 - P161

RSDİP (B.) Yedinci (Nisan) Tüm Rusya Konferansı, 1917 – P166

Bir İlke Sorunu, 1917 – P167

RSDİP Merkez Komitesi Kararı, 1917 – P171

A Sınıfı Değişimi, 1917 – P174

Uzlaşmalar Üzerine, 1917 – P177

Devrimden Dersler, 1917 – S185

Dolandırıcılık Kahramanları ve Bolşeviklerin Hataları, 1917 – P203

RSDİP Merkez Komitesi Toplantısı(B.) 1917 – P204

Tarım Sorunu Üzerine Konuşma, 1917 – P206

Petrograd İşçilerinin Ekonomik Durumu ve İşçi Sınıfının Görevleri Üzerine, 1917 - P209

RSDİP Merkez Komitesine Mektup (B.) 1917 – P212

Kurucu Meclisin Dağılması Üzerine Konuşma, 1918 – P214

Moskova İşçi, Köylü ve Kızıl Ordu Milletvekilleri Sovyet'indeki Konuşma, 1918 – P218

Sovyet Hükümetinin Acil Görevleri Üzerine Altı Tez, 1918 – P219

Butyrsky Bölgesindeki Bir Toplantıda Konuşma, 1918 – P223

Kurucu Meclisin Feshine Dair Kanun Hükmünde Kararname Taslağı, 1918 – P224

Proleter Devrimi ve Dönek Kautsky, 1918 – P227

Uzlaşma Yok mu? 1920 – P229

Uzlaşmalar Üzerine, 1920 – P243

Çalışma İçinde Hangi Düşmanlara Karşı Mücadele, 1920 – P246

Büyük Britanya'da “Sol” Komünizm, 1920 – P256

Almanya'da “Sol” Komünizm, 1920 – P265

G.K. Orjonikidze'ye Mektup, 1921 – P267

Kongre Açılış Konuşması, 1921 – P268

Ayni Vergi, 1921 – P270

Komünist Enternasyonal Taktiklerinin Savunmasında Konuşma, 1921 – P314

Parlamenter Mücadele Üzerine - Lenin'den

> "Marksizm'in teorik zaferi, düşmanlarını Marksist kılığına girmeye zorladı. İçten çürümüş liberalizm, kendisini sosyalist oportünizm biçiminde canlandırmaya çalıştı." (1)

Mücadele biçimlerinin seçimine ilişkin temel Marksist Leninist Yaklaşım

Sol sapmaların argümanlarının aksine, Marksist Leninistler, özellikle Parlamenter mücadele biçimi de dahil olmak üzere hiçbir mücadele biçimini asla reddetmezler. Bu tür bir argüman, Marksizm'in diyalektiğine karşıdır. Lenin, "Mücadele biçimleri sorununun incelenmesi konusunda her Marksist'in yapması gereken **temel talepler nelerdir**?" diye soruyor, ve cevabını veriyor;

> "**Marksizm,** hareketi herhangi bir özel mücadele biçimine bağlamamasıyla tüm ilkel sosyalizm biçimlerinden **farklıdır**. Devrimci sınıfların hareketin seyri içinde kendiliğinden ortaya çıkan mücadele biçimleri **tüm soyut formüllere** ve tüm doktriner reçetelere **kesinlikle düşman olan Marksizm,** sürmekte olan kitle mücadelesine karşı dikkatli bir tutum talep eder ve hareket geliştikçe, kitlelerin sınıf bilinci büyüdükçe, ekonomik ve siyasi krizler keskinleştikçe, **sürekli olarak yeni ve daha çeşitli savunma ve saldırı yöntemlerine** yol açacağını kabul eder. Bu nedenle, Marksizm, kesinlikle hiçbir mücadele biçimini reddetmez. Marksizm, verili toplumsal durum değiştikçe kaçınılmaz olarak ortaya çıkan, verili dönemin katılımcıları tarafından bilinmeyen yeni mücadele biçimlerinin kaçınılmaz olarak ortaya çıktığını kabul ederek, hiçbir koşulda

kendisini yalnızca verili anda mümkün olan ve var olan mücadele **biçimleriyle sınırlamaz**. "

" **Marksizm, mücadele biçimleri sorununun kesinlikle bir tarihsel incelenmesini talep eder.** Bu sorunu, **somut tarihsel durumdan ayrı olarak ele almak,** diyalektik materyalizmin temel ilkelerine **bir ihanet hatasıdır.** Ekonomik evrimin farklı aşamalarında, siyasal, ulusal-kültürel, yaşam ve öteki koşullardaki farklılığa bağlı olarak, farklı mücadele biçimleri öne geçer, ve **mücadelenin temel biçimleri olur**; ve bununla bağıntılı olarak, ikincil, yedek mücadele biçimleri de değişikliğe uğrar. Belirli bir hareketin, belirli bir aşamasındaki s**omut durumun ayrıntılı bir incelemesi yapılmadan,** herhangi bir özel mücadele aracının kullanılıp kullanılmayacağı sorununa evet ya da hayır biçiminde bir yanıt vermek, **Marksist yaklaşımı tamamıyla terk etmek anlamına gelir."** (2)

Lenin'in konuya ilişkin değerlendirmesine ve Marksist-Leninist temel yaklaşımına dayalı olarak, somut durumdan izole edilen "**Marksist Leninistler parlamentoyu burjuvazinin ahırı olduğu için kullanmazlar",** "parlamentoya ve seçime hayır" gibi aşırı sol sloganlaşmış söylemlerin Marksizm-Leninizm ile ilgisi yoktur, gerçekte **anti-Marksist-Leninist'tir.** Hem teorik hem de pratik olarak, Troçkistlerin bu kadar çok varyasyonunun **her koşul için** bu tür argümanlar üretmesi kaçınılmaz ve beklenen bir sonuçtur.

Emperyalist savaş yıllarında, 1916 sonunda Lenin, Inessa Armand'a yazdığı mektupta şöyle diyordu;

> "Levi'nin parlamentarizme saldırması **ne kadar aptalca**!! Aptal!! Ve bir de "Sol"!! Tanrım, insanların kafasında ne kadar karışıklık var." "(3)

Kuşkusuz Lenin'in bu sözleri **"her koşula" yönelik değildi**, ancak **o verili somut** koşulların somut değerlendirilmesi üzerinden parlamentarizme saldırmanın aptallığını vurguluyordu.

Marksist Leninistler parlamentonun kullanımını reddetmezler, ancak parlamento kullanımının tamamen belirli **bir dönemin koşullarına ve devrim ile karşı devrim arasındaki güçler dengesine bağlı** olduğu tarihsel olarak kanıtlanmış gerçeğinden yola çıkarlar. Kitlelerin devrimci mücadelesinin yükseldiği ya da yükselmiş olduğu, geniş kitlelerin parlamenter illüzyonlara kapılmadığı, parlamenter olmayan mücadelenin yaygın ve **güçlü olduğu dönemleri**, devrimci mücadelenin **zayıf olduğu** ve kitlelerin parlamenter yanılsamalarının ve umutlarının yüksek olduğu dönemlerle **birbirine karıştırmamak gerekir.** Verili her koşuldaki yaklaşım ve tutum farklı olacaktır. Yani Marksist-Leninistler soruna her koşula uygun "sistematize edilmiş-sloganlaştırılmış" bir reçete olarak yaklaşmazlar.

Lenin konuşmasında Sovyetler Birliği ile Demokratik Cumhuriyeti karşılaştırırken, genel olarak işçi sınıfının gelişimi ve mücadelesi bağlamında **Parlamentonun önemini** şöyle açıklıyordu;

> "Demokratik cumhuriyet ve genel oy hakkı, **feodalizm ile** karşılaştırıldığında, **son derece büyük bir ilerleme idi**: bunlar, proletaryanın bugünkü birliğini ve dayanışmasını gerçekleştirmesini, sermayeye karşı sistemli bir mücadele vermekte olan kadroların sağlam ve disiplinli olmasını **mümkün**

> **kıldı**… Burjuva cumhuriyeti, parlamento, genel oy - hepsi toplumun dünya ölçüsündeki gelişmesi yönünden **büyük gelişme demektir**. İnsanlık kapitalizme doğru ilerledi ve yalnızca kapitalizm, kent kültürü sayesinde, ezilen proletarya sınıfını, kendi bilincine varmasını ve **dünya işçi sınıfı hareketini yaratmasını,** bütün dünyada milyonlarca işçinin partiler -yığınların mücadelesine bilinçli olarak yol gösteren sosyalist partiler- içinde örgütlenmelerini sağladı. **Parlamentarizm olmaksızın,** seçim sistemi olmaksızın, işçi sınıfının bu gelişmesi olanaksız olacaktı. Bütün bu şeylerin geniş halk yığınlarının gözlerinde böylesine bir önem kazanmasının nedeni budur. Köklü bir değişmenin böylesine zor görünmesinin nedeni budur. " (4)

Yukarıda Lenin, değerlendirmesini, feodalizm, otokrasi vb. ile burjuva Demokratik Cumhuriyeti'ni **karşılaştırarak yapmaktadır**. Aşağıdaki aynı konuşmadan genişçe yapılan alıntı, Sovyet sisteminin **burjuva parlamenter sistemle karşılaştırmasıdır**.

> "Bir cumhuriyet, **ne kadar demokratik olursa olsun**, hangi kılığa girerse girsin, eğer o bir burjuva cumhuriyetiyse, toprak ve fabrikaların özel mülkiyetini koruyorsa ve özel sermaye tüm toplumu ücretli kölelik altında tutuyorsa, yani, Cumhuriyet, Partimizin Programında ve Sovyet Anayasasında ilan edilenleri **yerine getirmiyorsa**, o zaman bu devlet, bazı insanları başkaları tarafından ezmek için bir makinedir ve o zaman biz bu makineyi, sermayenin iktidarını devirecek olan sınıfın eline teslim edeceğiz. "(4)

İkisi arasındaki diyalektik bağ, devrimin yollarından biri olan parlamentonun, onun katkısından **yararlanmayı reddetmeden** yıkılmasının gerekliliğidir. Bu Marksist diyalektiği kavrayamamak, yukarıda bahsedilen bu iki değerlendirmeyi "çelişki" olarak görmekle sonuçlanacaktır. **Reformist birincisini benimser**, ikincisini **reddeder**, "aşırı sol" ikincisini benimser, **birincisini reddeder**. Bununla birlikte, bu **genel reddetme için ne teorik ne de somut tarihsel pratik örnek** ortaya koyamazlar.

Yukarıdaki ilk alıntıyı ezberleyen ve Lenin'in dediği gibi ona uyan reformistlerin bakış açısına gelince;

> " Marks'ın yerine Scheidemann'ı koyan çağdaş sosyal-demokrasinin oportünistleri, parlamentarizmin "kullanılması gerektiği" kuralını (**ki bu kesinlikle doğru**) ezberlediler, ama Marks'ın burjuva parlamentarizminden farklı olarak proleter demokrasi hakkında **öğrettiklerini unuttular.**" . (5)

Enternasyonal'in ikinci kongresinde Bordiga'yı eleştiren Lenin, aşırı sol perspektifle ilgili olarak şunları söylüyordu;

> "Yoldaş Bordiga, burada İtalyan Marksistlerinin bakış açısını savunmak istemiş gibi görünüyor, ancak diğer Marksistlerin **parlamenter eylemler lehine** ileri sürdükleri argümanların **hiçbirine yanıt veremedi.**
>
> Yoldaş Bordiga, tarihsel deneyimin yapay olarak yaratılmadığını kabul etti. Az önce bize mücadelenin başka bir alana taşınması gerektiğini söyledi. **Her devrimci krize bir parlamenter krizin eşlik ettiğinin** farkında değil mi? Doğru, mücadelenin başka bir alana, Sovyetlere taşınması gerektiğini söyledi. Ancak Bordiga, Sovyetlerin yapay olarak yaratılamayacağını kabul etti. Rusya örneği, Sovyetlerin ya devrim

sırasında ya da devrimin arifesinde örgütlenebileceğini göstermektedir. Kerenski döneminde bile Sovyetler (ki bunlar Menşevik Sovyetlerdi) bir proleter hükümeti oluşturamayacak şekilde örgütlenmişlerdi. Bordiga **her devrimci krizin bir parlamenter krizle eşlikte olduğunun farkında değil mi?** Parlamento tarihin bir gelişiminin ürünüdür, ve **burjuva parlamentosunu dağıtacak güçte olamadığımız sürece** onu yok edemeyiz. Özgül tarihi koşullar altında, burjuva topluma ve **parlamentarizme karşı mücadele,** sadece burjuva parlamentonun bir üyesi olarak verilebilir. Durumun bu olmadığını iddia edemezsin, eğer buna karşı çıkmak istiyorsan, bunu yaparak tüm dünyadaki devrimci gelişimin tecrübesini silmek zorunda kalacaksın. "

Bu, Rusya örneğinde de görülecekti. **Biz Proletaryanın zaferinden sonra bile**, geri proleterlere bu Meclisten kazanacak hiçbir şeyleri olmadığını kanıtlamak için **Kurucu Meclisi toplamak zorundaydık.** İkisi arasındaki farkı kavramaları için Sovyetleri ve Kurucu Meclis'i somut olarak karşı karşıya koymamız ve Sovyetleri tek çözüm olarak göstermemiz gerekiyordu. "(6)

Eğer Lenin'in eleştirisinde vurguladıklarını dikkate alırsak, Marksist Leninistlerin **parlamentoyu araç** olarak kullanmalarının iki temel nedeni olduğunu varsaymak yanlış olmaz; **birincisi,** bütün burjuva partilerinin uygulamalarını teşhir ederek kitleleri parlamento aracılığıyla eğitmek, parlamentonun sorunları çözemeyeceğini, çözümler açısından burjuvazinin parlamentosunun bir yalan ve aldatmaca olduğunu emekçi kitlelere göstermek**, ikincisi** ve

en önemlisi Lenin'in yukarıda vurguladığı gibi, parlamenter kriz, **devrimin nesnel ve öznel koşullarının en önemli unsurlarından** biridir ve bu nedenle devrimle doğrudan diyalektik olarak bağlantılıdır.

> "Sosyal-demokratlar (Bolşevikler) parlamentarizmi (temsili meclislere katılma), **proletaryayı aydınlatmanın ve eğitmenin** ve onu bağımsız bir sınıf partisi içinde örgütlemenin araçlarından biri olarak; işçilerin kurtuluşu için siyasi mücadelenin yöntemlerinden biri olarak görüyorlar. **Bu Marksist bakış açısı,** bir yanda sosyal-demokrasiyi burjuva demokrasisinden ve diğer yanda anarşizmden kökten ayırır... Sosyal-Demokratların Duma kampanyasına katılımı, diğer partilerinkinden oldukça farklı bir yapıya sahiptir. **Onlardan farklı olarak biz bu kampanyayı başlı başına bir amaç**, hatta çok önemli saymıyoruz. Onlardan farklı olarak bu kampanyayı **sınıf mücadelesinin çıkarlarına tabi kılıyoruz**."(7)

Marksist Leninistler, koşullara ve güç dengesine bağlı olarak hem parlamento dışı (yasadışı) hem de parlamenter (yasal) mücadeleyi birleştirir.

"Taktik" der Lenin,

> "baskıcıların halkı aldattığı **yalın gerçeğine dayanamaz**; taktikler, sınıf ilişkileri ve hem parlamento dışı hem de parlamenter mücadelenin gelişimi **bütünlük içinde** analiz edildikten sonra şekillendirilmelidir." "(8)

Lenin'in sıkça **içeriğinden kopartılıp ezberce yapılan** bir başka alıntısı ise; "Burjuva parlamentosu **domuz ahırıdır,** devrimciler domuz ahırında çalışmaz". Bununla ilgili olarak,

Lenin'in bu "cımbızlanan " yukardaki alıntının devamında aynı yazısı şöyle diyor, bu söylem;

> "sadece boykot sloganının "akılda kalıcılığına" ve Üç Haziran "**domuz ahırının**" acımasız tepkisine karşı **duyulan tiksintiye dayanıyordu**. Ancak nesnel durum öyleydi ki, bir yandan devrim bir çöküş ve hızla gerileme halindeydi. Devrimin yükselişi için, parlamento dışı propaganda, ajitasyon ve örgütlenme **araçları neredeyse hiç yok,** ya da aşırı derecede zayıf olduğundan, parlamenter bir temel ("**domuz ahırı" içinde bile) muazzam bir siyasi öneme sahipti**. Öte yandan, Üçüncü Duma'nın en açık gerici doğası, onun gerçek sınıf ilişkilerini, yani monarşi ve burjuvazinin Stolypin bileşimini yansıtan bir organ olmasını engellemedi. Bu yeni sınıflar arası ilişki, ülkenin kurtulması gereken bir şeydi. (8)

Yukarıdaki alıntılardan da anlaşılacağı gibi, genel bir kural olarak Parlamento mücadelesini reddetmenin Marksizm Leninizm ile hiçbir bağlantısı yoktur. Sosyal Demokratlar Grubu'nun Duma'daki davasıyla ilgili olarak Lenin şunları söylüyordu;

> "Duruşma, dünya sosyalizminde emsali olmayan bir resmi, **parlamentarizmi kullanan** devrimci sosyal-demokrasinin resmini ortaya çıkardı. Bu örnek, herhangi bir konuşmadan daha fazla, proleter kitlelerin zihinlerine ve kalplerine hitap edecek; herhangi bir argümandan **daha ikna edici** bir şekilde hukukçu oportünistleri ve anarşist **laf kalabalığını çürütecektir.**" (9)

Ve Lenin zorunluluğu vurguluyordu;

> "Barışçıl çalışma, parlamentarizm ve legalizm geleneklerinden, alışkanlıklarından ve önyargılarından tamamen arınmış ve son derece deneyimsiz olsalar bile (1) reformizm ve oportünizmle mücadele edebilecek (2) ve proletaryanın en alt kademesi ve en devrimci kesimine yakın temas halinde olan **kesinlikle devrimci işçilerin atanması zorunluluktur**.(10)

Aşırı sol söylemin aksine, Marksizm-Leninizm Parlamentonun kullanımını savunması, kullanımın tamamen belirli bir durumun belirli **koşullarına bağlı olduğu** ilkesinden ve bunun somut değerlendirilmesinden hareket eder.

Farklı bir durumda, örneğin, Lenin şöyle diyordu;

> " Sosyal-demokratlar olarak, parlamentarizmi proleter mücadelenin bir silahı olarak kullanmanın **ilkesel olarak zorunluluğunu elbette kabul ettik**. Ama mesele, sosyal-demokratların mevcut koşullarda," Parlamento" bizim Duma'mız gibi bir "parlamentoda", sosyal-demokratların mevcut koşullarda yer almalarının kabul edilebilir olup olmadığıdır. İşçi örgütleri tarafından seçilen Sosyal-**Demokrat milletvekilleri olmadan** bir parlamento grubu oluşturmak kabul edilebilir mi? **Bize göre kabul edilemez**." (11)

Lenin'in ilke olarak parlamentarizme karşı olmadığı açıktır. Aksine, ilke olarak parlamentonun kullanımı tarafındaydı, **ancak** mevcut özgül koşulların somut değerlendirmesine bağlı olarak. Bir ML için verilen her karar, işçi sınıfının ve onun mücadelesinin çıkarlarından kaynaklanır ve bu akılda tutulur.

Lenin, devrimci durumun **olmadığı yerde** parlamentarizm karşıtlığını "**aptallık**" **olarak adlandırdığı gibi**, parlamentarizmi de devrimci durumun olgunlaştığı ve isyanların başladığı yerde "**aptallık**" **olarak adlandırır.**

> "Parlamenter ülkelerde revizyonizmin veya oportünizmin tüm muhalifleri için sıradan bir şey haline geldi. "**Parlamenter aptallığa**", Millerandcılığa ve Bersteincılığa karşı çıkmak genel olarak meşru ve gerekli olarak kabul edilmektedir…kimsenin **ciddi bir şekilde ayaklanmadan bahsetmediği** bir dönemin ifadelerini, tüm devrim taraftarların önderliğini düşünüp konuştuğu, **ayaklanmanın zaten başlamış olduğu bir duruma saçma bir şekilde uygulanıyor** ... Eski yöntemlere "bağlı kalma", yani yalnızca "aşağıdan" eyleme geçme arzusu, tam da devrimin bizi, ayaklanmanın galip gelmesi durumunda, yukardan eyleme geçme zorunluluğuyla karşı karşıya bıraktığı bir zamanda, şatafat ve gürültüyle ifade ediliyor. "(12)

Farklı zamanlardaki **farklı yaklaşımı** ve daha önce de vurguladığım gibi Parlamentonun kullanılmasının **nedenini** Lenin'in şu ifadesinde bulabiliriz;

> "Siyasi iktidarın proletarya tarafından ele **geçirilmesinden önce,** burjuva demokrasisinden, özellikle de parlamentarizmden, emekçi kitlelerin siyasal eğitimi ve örgütlenmesi için yararlanmak (zorunlu) gerekiyordu; şimdi proletarya siyasal iktidarı ve daha yüksek bir siyasal iktidarı ele geçirdiğine göre, Sovyet Cumhuriyeti'nde böyle bir demokrasinin yürürlüğe konması durumunda, burjuva parlamentarizmine ve burjuva demokrasisine yönelik **herhangi bir geri adım**, kuşkusuz,

sömürücülerin, toprak sahiplerinin ve kapitalistlerin çıkarlarına gerici bir hizmet olacaktır." (13)

Lenin, farklı zamanlardaki farklı yaklaşım örneğini özeleştirisiyle şöyle ifade eder:

> " Bolşeviklerin devrimci (anayasal değil) kriz anlarında **parlamentarizme karşı yanlış bir tavır sergiledikleri ortaya çıktı ...**
>
> Bolşeviklerin bu iğrenç sahtekarlığa, bu maskaralığa katılımı, Üçüncü Duma'ya katılımlarıyla **aynı gerekçeye sahipti**; bir "domuz **ahırında**" **bile hattımızı korumalıyız**, bir "domuz ahırından" bile, halkın eğitimi için **düşmanı teşhir edici** malzeme göndermeliyiz.
>
> Bununla birlikte, **fark şu** ki, Üçüncü Duma, devrim bariz bir şekilde **geriliyorken**, şu anda yeni bir devrimin **bariz bir yükselişi varken** toplandı; Ancak bu yükselişin kapsamı ve hızı hakkında ne yazık ki çok az şey biliyoruz." (14)

Kaba Anarşistlerin, özellikle Türkiye gibi otokratik, faşist ülkelerde parlamentarizme **karşı lafazanlık dolu muhalefeti** ", ne Marksizm'in diyalektiğine ne de doğası gereği Leninizm'e uygundur.

"Marks için" diyor Lenin,

> "devrimci diyalektik hiçbir zaman Plekhanov, Kautsky ve diğerlerinin uydurdukları **içi boş moda** bir kavram, oyuncak çıngırak değildi. Marx, **özellikle durum açıkça devrimci olmadığında,** burjuva parlamentarizminin "domuz ahırı"ndan bile yararlanamadığı için anarşizmle acımasızca **nasıl ayrılacağını biliyordu**; ama **aynı zamanda**

parlamentarizmi gerçekten devrimci proleter eleştiriye tabi tutmayı da biliyordu. "" (15)

Türkiye gibi ülkelerde her zaman ilginç olan, **sol sapmanın** (Troçkist varyasyonlar) anarşizmi Leninizm olarak sunma çaba ve yaklaşımlarının, Rusya'daki "sol sapma" yaklaşımı ve tutumu **tarihinden farklı olmamasıdır**. Lenin, Otzovistleri eleştirirken, bunu açıkça ortaya koyuyordu:

"Bolşevik söylemlerin ve sloganların parçalarını **ezberledin** ama onlardan **anladığın şey kesinlikle sıfır...**

" Anarşistler bu basit şeyi kesinlikle asla anlayamadılar. Şimdi bizim otzovistlerimiz ve onların uzak yankıları, Rus Sosyal-Demokratları arasında anarşist düşünce tarzlarını tanıtmaya çalışıyorlar, (Maximov ve ortakları gibi) Proletary'nin egemenlik altında olduğunu haykırıyorlar.

... Maximov ve ortaklarının bu haykırışlarının ne kadar aptal ve sosyal-demokrat olmadığını göstermek için **bir kez daha ABC ile başlamamız gerekecek**. Bir düşünün, haksız yere uzaklaştırılanlar, Alman sosyal-demokratlarının politika ve taktikleri ile diğer ülkelerdeki sosyalist işçi partilerinin politika ve taktikleri arasındaki özel fark nedir? Parlamentarizmin kullanımı; burjuva Junker (yaklaşık Rus eşdeğeri: Oktobrist-Kara-Yüz) parlamentarizmi nin işçi kitlelerinin sosyalist eğitimi ve örgütlenmesi için bir araca dönüştürülmesi. Bu, **parlamentarizmin** sosyalist proletaryanın en yüksek mücadele biçimi olduğu anlamına mı gelir? Dünyanın her yerindeki **anarşistler bunun bu anlama geldiğini** düşünüyor. "" (16)

Parlamentoya katılım için, farklı bir ülkede ve farklı bir durum için kıyaslama yapan Lenin şöyle diyor;

> "**Parlamentarizm sorunu artık kısmi, ikincil bir sorundur.** Bana göre Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht, Alman burjuva parlamentosu, Kurucu Ulusal Meclis seçimlerine **katılmayı savunduklarında,** Ocak 1919 Konferansı'nda **haklıydılar.** Parlamento seçimlerine katılmaktan vazgeçmenin Britanya'nın devrimci işçileri açısından **bir hata olduğuna şahsen inanıyorum,** ancak bu hatayı yapmak, seçimleri geciktirmekten daha iyidir." (17)

Katılıma karşı, Lenin diğer farklı bir durum için;

> "Rus devriminin mevcut durumunun belirgin özelliği, **nesnel koşulların parlamentarizm için** kararlı, parlamento dışı bir mücadeleyi **ön plana çıkarmasıdır** ve bu nedenle böyle bir zamanda anayasal mücadeleden daha zararlı ve tehlikeli hiçbir şey olamaz**. Böyle bir zamanda** "parlamento" muhalefet partileri, tamamen ve açıkça gerici partilerden daha tehlikeli ve zararlı olabilir: bu önerme, yalnızca diyalektik olarak düşünmekten tamamen aciz olanlar açısından mantığa aykırı gelebilir. "" (18)

Troçkistlerin ve onların kuyrukçularının doğrudan veya dolaylı argümanlarının veya imalarının aksine, Lenin'in parlamentarizme karşı kategorik bir reddedici tavrı olmadığı çok açıktır. Aynı şekilde, Lenin'in parlamentarizmin kullanımına yönelik tutumunun, onun **bir araç olarak kullanılmasının ötesinde olmadığı, kendi başına bir amaç olmadığı çok açıktır**. Lenin'in parlamentoya karşı tutumu her zaman parlamentoyu bir araç olarak kullanmaktan yana

olmuştur ve her zaman parlamenter yanılsamanın yayılmasının önlenmesi gerektiğini vurgulamıştır. Konuyla ilgili olarak, Lunacharsky'nin yayımlanmış notlarından önce yazdığı makaleyi okuyan Lenin şunları söylüyordu;

> " Makalenin iki satırdan birine göre gözden geçirilmesi gerektiğine inanıyorum: ya vurgunun ağırlığı "parlamentarizm oynayan" yeni İskristlerimize kaydırılmalı ve parlamentarizmin göreceli, geçici önemini ayrıntılı olarak göstermelisin, ya da her şeyi baştan açıklayarak ... **Parlamento için devrimci bir şekilde savaşmalıyız**, ama bir **devrim için parlamenter tarzda değil**; güçlü bir parlamento için **devrimci bir şekilde savaşmalı**, iktidarsız bir "parlamento"da **devrim için değil**"" (19)

Görünüşteki bu çelişkili Parlamentarizm tutumu, diyalektik bağlantısı içinde anlaşılmaya çalışılmamakta ve özellikle revizyonistler tarafından kafa karıştırmak için sinsice kullanılmaktadır. Lenin'in Rusya örneği için belirttiği gibi, kitlelerin doğru anlaması için tavrın netleştirilmesi gerekir;

> "Rusya'daki insanlar, parlamentarizm ile devrim arasındaki ilişkinin ta en başından kendilerine detaylı olarak anlatılmasına artık fena halde ihtiyaç duyuyorlar." (19)

Türkiye gibi ülkelerde devrimci kitlelerin hayal kırıklığına uğramasının nedenlerinden biri de, az da olsa sözde solcuların bir kısmının domuz ahırına girmesi ve domuz ahırında sahibine uygun olarak Stalin'e pislik atma derecesine kadar ulaşan **domuz ahırının sözcüsü olma özentisidir**. Bu nedenle Lenin;

> "**Parti,** parlamenter temsilcilerinden, özellikle avantajlı siyasi konumlarını, doğal olarak yalnızca

> işçileri sıkan ve onlarda şüphe uyandıran boş reformist parlamenter konuşmalar için değil, **sosyalist devrimin propagandası için** kullanmalarını talep etmelidir. (20)

Yukarıdaki alıntılardan da rahatlıkla görebileceğimiz gibi, parlamentoya, **parlamentarizme ilke olarak karşı çıkmak** Leninizm in değil, **Troçkizm ve anarşizmin yaklaşımıdır.** Marksist Leninistler parlamentonun, gerek kitleleri eğitme, ve gerekse parlamenter krizin devrimin nesnel koşullarının önemli bir parçası, ve **devrimle direk bağlantısı** nedeniyle ona katılmaya ve onu kullanmaya kesinlikle karşı çıkmazlar, tam tersine onun kullanılmasını **şartlar elverdiği sürece** zorunlu görürler.

Marksist Leninistler, koşullar elverdiği sürece Parlamentonun kullanımına açıktır.

> "Çeşitli taraflar arasındaki mücadelede **neyin ne olduğu nasıl görülecek**? Sahtekarlığı ve reklamıyla bu mücadele, temsili kurumların, parlamentoların, halk temsilcileri meclislerinin, parlamentarizm düşmanlarının kuduz gericilerin dediği gibi, genel olarak yararsız ve hatta zararlı olduğunu göstermiyor mu?" diye soruyor Lenin.

Ve cevap veriyor;

> **"Hayır.** Temsilci kurumların yokluğunda çok daha fazla aldatma, siyasi yalan ve her türlü sahtekarlık vardır ve insanların aldatmacayı **teşhir etmek** ve gerçeği ortaya çıkarmak **için çok daha az yolu vardır**." (Rusya'daki Siyasi Partiler, CW V18, S 44)

Parlamentonun “kullanımı” veya “reddedilmesi”ni belirlemek amacında gerekli özel “durum” değerlendirmesi için Lenin'in aşağıdaki sözleri net bir fikir vermelidir;

> " **Eğer "milyonlarca" proleter, genel olarak parlamentarizmden yana olmalarının yanında, aynı zamanda açıkça "karşı-devrimci" iseler**, " diyor Lenin, "parlamentarizmin siyasi bakımdan zamanını doldurmuş olduğunu" nasıl söyleyebiliriz!?...
>
> …Almanya'daki Komünistler için parlamentoculuk elbette “siyasi olarak ömrünü doldurmuştur; ama - bütün mesele şu- **bizim için ömrünü doldurmuş olanı**, bir sınıf için, kitleler için ömrünü doldurmuş bir şey **olarak görmemeliyiz**. İşte burada yine "Solların" nasıl akıl yürütmeleri gerektiğini bilmediklerini, **bir sınıfın partisi olarak**, kitlelerin partisi olarak nasıl hareket edeceklerini **bilmediklerini görüyoruz**. Sizler kitlelerin düzeyine, sınıfın geri katmanlarının düzeyine düşmemelisiniz. Bu tartışma götürmez. **Onlara acı gerçeği söylemelisiniz**. Onların burjuva-demokratik ve parlamenter önyargılarını ne ise - olduğu gibi- söylemekle yükümlüsünüz. **Ama aynı zamanda,** tüm sınıfın (yalnızca komünist öncünün değil) ve tüm emekçi halkın (yalnızca ileri unsurlarının değil) sınıf bilincinin ve hazırlığının **gerçek durumunu ayık bir şekilde izlemelisiniz**." (21)

Gericilik Döneminde Yasal İmkanlardan Yararlanma

Küçük-burjuva aşırı solun (bunu her zaman sol oportünistler ve Troçkistler olarak anlayın) konulara yaklaşımı, en tipik olarak mevcut koşullardan bağımsız olarak "ezberlenmiş lafazanlık" ve teorilerin sloganlaştırılması şeklinde olmuştur.

Genellikle kafaları kuma gömülü bir "illegal mücadele" yi her ne pahasına olursa olsun savunan hızlı solcularımız, **her türlü yasal demokratik ve sosyalist mücadeleyi**, "reformizm" olarak damgalayarak **günlük mücadeleden kaçmanın** yollarını ve kılıfını da bu şekilde hazırlamış oluyorlar.

Lenin, devrimci mücadelenin daha **yüksek olduğu** dönemlerde, Bolşeviklerin savunduğu **gericilik döneminde** yasal fırsatlardan yararlanma taktiklerini reddeden "Otzovistleri", yani her meşru mücadeleyi reformizm olarak nitelendirenleri, "**Bolşevizm Karikatürleri**" olarak nitelendirdi.

> "Tüm anlaşmalara şiddetle karşı çıkma" görevini bugün ajitasyonumuzun ekseni yapmak, **kendimizi Bolşevizm'in bir karikatürü yapmak demektir**. (22)

"Hızlı solcular" açısından, "dönem", "güçler dengesi"," mücadelenin çıkarları" vb. gibi kavramların bir içeriği , anlamı olmadığı için, onları **en hızlı komünist hissettirecek** ve gösterecek sloganları, her döneme şablon gibi uygulayarak Bolşevizm'in en kötü karikatürünü çizmekte uzmanlaştılar.

Benzer bir durumda, aşırı solun Parlamento mücadelesine karşı olduğu Türkiye'de olduğu gibi, "Tarihsel ve politik olarak **modası geçmiş parlamenter** mücadele biçimlerine her türlü dönüş, **kesinlikle reddedilmelidir**…" diyen Alman Komünistlerine Lenin;

> "Bu, **gülünçlüğe kadar varan** iddialı bir tonla söylenmektedir ve, besbelli ki, yanlıştır. Parlamentarizme "dönüş"! Yoksa **Almanya'da şimdiden Sovyet cumhuriyeti mi var**? Sanırım ki, hayır. O halde "**dönüş"ten nasıl söz edilebilir**? Bu, boş laf değil midir?" (21)

Lenin, özellikle gerici dönemlerde Parlamento kullanımının önemine ilişkin şu örneği ve açıklamayı getiriyor;

> "" Sovyet Cumhuriyetinin zaferinden **birkaç hafta önce bile,** giderek **bu zaferden sonra bile** burjuva demokratik bir parlamentoya katılmak, devrimci proletaryaya zarar getirmek şöyle dursun, ona, bu parlamentoların niçin dağıtılması gerektiğini geri kalmış yığınlara daha kolaylaştırma olanağını sağlamakta, bu dağıtışın başarısını ve burjuva parlamentarizminin "siyasi tasfiyesini" kolaylaştırmaktadır.”
>
> “**Biz Bolşevikler, en karşı-devrimci parlamentolara** katıldık, ve tecrübe göstermiştir ki, bu katılma, özellikle Rusya'da birinci burjuva devriminden sonra (1905), burjuva devrimini hazırlamak için (Şubat 1917) ve sonra da sosyalist devrimi hazırlamak için (Ekim 1917) devrimci proletaryanın partisine sadece yararlı değil, zorunluydu da. "" (21)

Lenin, gerici görünmeden mücadeleden kaçmanın kolay bir yolu olarak aşırı sol bir maskenin arkasına saklananlar için şöyle diyor;

> "**Parlamenter oportünizmi** lanetlemekle ve parlamentoya katılmayı reddetmekle yetinerek "devrimci duygusunu" ifade etmek **pek kolaydır.** Ama, çok kolay olduğu içindir ki, bu davranış, çetin olan, **çok çetin olan bir sorunu çözüme bağlayamaz**."
>
> "En sert, en amansız ve en uzlaşmaz **eleştiriler parlamentarizme** ya da parlamenter eyleme **karşı değil**, devrimci olarak parlamento seçimlerinden ve parlamento kürsüsünden **yararlanmayı bilmeyen**

> **liderlere karşı,** ve hele yararlanmak istemeyen liderlere **karşı yöneltilmelidir**." (21)

Lenin, Bolşevizm'in kötü bir karikatürünü çizen bu "ya - ya da" "ya hep ya hiç" yaklaşımına sahip kişilerle arasındaki farkı belirtirken şöyle demektedir;

> "Bizim taktiklerimiz farklıdır. Biz her reformdan ... ve **her yasal kurumdan yararlanırız**. Ama biz onları, yığınların devrimci bilincini ve devrimci savaşımını **geliştirmek için kullanırız**.". (23)

Sorun sadece yasal olanaklardan devrimci mücadelenin çıkarları doğrultusunda yararlanıp yararlanmaması değil, yasal olanaklardan özgülde **ne için ve hangi yollarla** yararlanılıp yararlanılamayacağının değerlendirilmesidir. Bu konuda Lenin şöyle der;

> "Örneğin Tasfiyecilerin bizim 'örgütlenme özgürlüğü' ne karşı olduğumuzu söylemeleri bizi güldürür, biz, sadece, 1912 Ocak Konferansı'nca kabul edilen özel bir kararla bu noktanın önemini programımızda vurgulamakla kalmadık, aynı zamanda, kısıtlı örgütlenme hakkından Tasfiyecilerin yaptığından **on kez daha etkin olarak yararlandık**." (23)

Belirleyici olan, yasal olanaklardan **reformist bir yaklaşımla** mı, yoksa **devrimci bir yaklaşımla** mı yararlanılmak istendiğidir. Lenin, Bolşevik-lerin, dönemin şartlarına göre yasal olanaklardan nasıl yararlanılması gerektiği konusunda 1903-1905 , 1905-1907 ve 1917- 1920 dönemlerini örnek vererek şöyle özetliyor:

> " "1905-07 devrim yılları. Birbirini izleyen **Parlamenter ve parlamenter olmayan mücadele biçimlerinin**, parlamentoyu boykot ve katılma taktiklerinin, legal ve

illegal mücadele biçimlerinin kullanılması, aynı zamanda bunların karşılıklı ilişkileri ve bağları - **bütün bunlar olağanüstü zenginlikte bir içeriğe damgasını vurdu**."

1905 in "genel provası" olmadan, 1917 **Ekim Devriminin zaferi imkânsız olurdu**."

Partimizin konferansı, parti adına resmî açıklamalar yapmaya başladığında- **kurucu meclisli bir burjuva cumhuriyetinin,** kurucu meclis siz bir burjuva cumhuriyetinden **daha iyi olduğunu;** ama "işçi ve köylülerin" cumhuriyetinin, **Sovyet cumhuriyetinin** her türlü burjuva demokratik parlamenter cumhuriyetten daha iyi olacağını söyledik. Böylesine kapsamlı, ihtiyatlı ve uzun hazırlıklar olmadan, **Ekim 1917'de zafere ulaşamaz veya bu zaferi pekiştiremezdik.** "" (24)

Lenin'in , 1907-1910 **gericilik yıllarıyla** ilgili şu sözleri, yasal olanakları kullanmaktan kaçan devrimci lafazanlar için oldukça geçerli;

"1907-10 gericilik yılları, Çarlık zafer kazanmıştı. Bütün **devrimci ve muhalefet partileri ezilmişti**.

"Yenilgiye uğramış tüm muhalefet partileri ve devrimci partiler arasında **Bolşevikler, en düzenli geri çekilmeyi yaşama geçirdiler.** Bolşeviklerin 'Ordu'su en az kayıp verdi, çekirdeği en iyi korundu. En az (derinlik ve iyileştirile-bilirlik açısından) bölündüler, en az moral bozukluğu Bolşeviklerde oldu. En geniş çapta, en doğru ve enerjik biçimde çalışmaya yeniden başlamak için **en iyi kondisyonda Bolşevikler oldular**. Bolşevikler bunu ancak şu yüzden elde edebildiler: Geri çekilme gerekliliğini,

> nasıl geri çekilineceğini bilme gerekliliğini ve en gerici parlamentolarda, en gerici sendikalarda, kooperatiflerde, sosyal sigorta derneklerinde ve benzeri örgütlerde legal olarak nasıl çalışılacağını öğrenmenin mutlak **gerekliliğini anlamak istemeyen devrimci lafazanları acımasızca teşhir ettiler** ve aralarından attılar."" (24)

Lenin, 1910-1914'ün sonraki yılları olan "**canlanma" dönemini** anlatırken, gericilik yıllarında yasal olanakların kullanılmasının önemini şöyle açıklar:

> "Başlangıçta gelişme inanılmaz derecede yavaştı, sonra, 1912 deki Lena olaylarında, biraz hız kazandı. Görülmemiş güçlükleri aşarak Bolşevikler, 1905den sonra işçi sınıfı içinde burjuva ajanı olduğu bütün anlaşılan, ve devamında Bolşeviklere karşı burjuva tarafından desteklenen Menşevikleri geri püskürttüler. Eğer Bolşevikler, doğru taktikleri izleyip de **illegal çalışmayı,** inatla üzerinde durdukları '**yasal olanaklar' dan yararlanma ile birleştirmemiş olsalardı**, bunu asla başaramazlardı. Azılı gerici Duma'ya seçimlerde Bolşevikler işçi seçmenlerin tam desteğini kazandılar." (24)

Yine Lenin, 1914-1917 **emperyalist Dünya Savaşı yıllarında** bu kullanımın önemini şöyle özetler:

> "Son derece **gerici bir "parlamento"ya** sahip olan yasal parlamentarizm, devrimci proletaryanın partisi Bolşeviklere **en yararlı hizmeti yaptı.** (24)

Yasal olanaklardan yararlanıp yararlanmamak o özgüldeki güçler dengesine bağımlıdır. Önderliğin, Örgütlülüğün ve halk yığınlarının mücadelesinin yüksek olduğu dönemlerde, yasal olanaklardan yararlanmak gerekmeyebilir. Ancak özgül

durum da güçler dengesi aleyhimize ise, Bolşeviklerin verdiği örneklerde olduğu gibi, ve özellikle gerici dönemlerde, yasal olanaklardan sosyalist devrim mücadelesi çıkarına yararlanmak zorunluluktur. Çünkü sermayenin emekçi ve diğer tüm kesimlere açık saldırıda olduğu bu gericilik dönemlerinde, **yasal olanaklardan yararlanmak,** devrimci örgütlenme, kitlelerle kaynaşma, önderliği kazanma pratikleriyle mücadelenin güçlendirilmesi, güçler dengesinin değiştirilmesi amacıyla **direk bağlantılıdır.**

Gericilik dönemlerinde yasal olanaklardan yararlanmayı **reddetmek,** mücadeleyi güçlendirmek değil, gericiliğin çıkarları doğrultusunda, tamamen **pasifize edip yok etmekle eşdeğerdir**. Çünkü mücadelenin **güçlenmesi**, hareketin gericiliğin saldırısına uğrayan **tüm yığınlarla bağ kurmasına sıkı sıkıya bağlıdır.** Yığınları terk ederek mücadele gelişemez ve güçlenemez, Özellikle gericilik yıllarında **yığınlarla bağ kurabilmek** için tüm yasal olanaklardan faydalanmak mücadelenin çıkarları doğrultusunda bir zorunluluktur. Gericilik yıllarında Lenin şunları belirtir;

> "Mevcut yeni koşullar, yeni mücadele biçimleri gerektiriyor. Duma tribününün **kullanılması mutlak bir zorunluluktur.** Proletarya kitlelerini eğitmek ve örgütlemek için uzun süreli bir çaba özellikle önem kazanmaktadır. Yasadışı ve yasal örgütlenmenin birleşimi, Partini önünde özel sorunlar doğurmaktadır. "(25)

Lenin, sosyalistlerin kitlelere ve mücadeleye karşı sorumluluğunu şöyle özetler;

> " Söylemeye gerek bile yok ki, bu hücrelerin ve komitelerin görevi **'yığınlarla yakın bağları' sağlamak** ve çalışmayı Sosyal Demokrasi nin

> (Sosyalistlerin) yığınların her gereksinimine yanıt verebilecek şekilde yönlendirebilmesi için tüm **yarı-legal ve legal örgütten olabildiğince yararlanmak** olmalıdır. (25)

Özellikle gericilik yıllarında, devrimci mücadelenin yararına her türlü yasal olanağı kullanmak devrimcilerin görevidir, bunun dışında Lenin'in değerlendirmelerinden başka bir şey çıkarmanın olasılığı var mı?

Lenin, mücadele biçimlerinden biri olarak parlamentarizme atıfta bulunarak;

> " **Parlamentarizm bir eylem biçimidir**, gazetecilik bir başka eylem biçimi. Her iki durumda da, içerik, gerçekten komünist olabilir, yeter ki, her iki alanda da **militanlar gerçekten komünist olsunlar**, gerçekten proletaryanın yığın partisi üyeleri olsunlar. Ama birinci alanda olduğu gibi ikinci alanda da – ve kapitalist düzende, kapitalizmden sosyalizme geçiş döneminde hangi alanda olursa olsun, burjuva bir ortamdan gelme adamları kendi amaçları uğruna kullanabilmek için, burjuva aydınların önyargılarının ve etkilerinin üstesinden gelebilmek için, küçük-burjuva çevrenin direnmesini zayıf düşünmek ve sonra da onu tamamen değiştirebilmek için, proletaryanın yerine getirmesi gereken özel görevlerin zorluklarından **kaçınmak olanaksızdır**."
>
> Parlamentarizme katılmayı "reddetmenin" çocukça olan yanı şudur ki, bu "basit", "kolay" ve devrimci olduğu iddia edilen bu yoldan işçi hareketi içinde burjuva demokratik etkilere karşı mücadele gibi çetin bir sorunun "çözümlendiği" sanılmaktadır; oysa **gerçekte yapılan şey kendi gölgesinden kaçmak,**

güçlüklere gözünü yummak, laf kalabalığıyla onların çevresinde dolaşmak.""

…er ya da geç hesabını mutlaka ödememiz gerekecek olan en büyük yanılgı, bu alanlardan herhangi birinde "can sıkıcı" şu veya bu göreve ya da zorluğa sırtını dönmek, **ondan kaçmaktır**. İstisnasız bütün eylem alanlarında çalışmaya kendini uydurmak gerekir, her zaman ve her yerde bütün güçlükleri, bütün burjuva alışkanlıkları, gelenekleri ve rutini yenmek gerekir. Sorunu, başka biçimde koymak ciddi bir tutum sayılamaz, çocukça bir davranıştır." (26)

Devrimciler "umutlu" dur ve bu anlamda, bu konuda, gerçekleştirmek istedikleri, ve inandıkları toplum anlamında "hayalcidir", ama "somut şartlar ve durum" konusunda "**hayalci" değil, gerçekçidirler**. Böylesine gerici bir dönemde, devrimci güçlerin tarihinin en zayıf devresini yaşadığı bir dönemde, yasal olanaklardan yararlanmayı reddetmek, iyileşme olasılığı olan bir hastanın, bitkisel yaşama geçmeyi tercih etmesine benzer.

İşin en ilginç , üzücü yanı, **deve kuşu misali,** kafası kumda vücudu dışarda "illegal" , ve açıkça "yasal" sol partiler in olduğu Türkiye'de, "illegal komünist parti" hızlı sol lafazancılığı yapılmasıdır.

Parlamento seçimlerini boykot etme veya seçimlere katılma konusundaki özel taktik uygulamada, Stalin'in sözlerinde açık ana hatlar ortaya çıkıyor;

"" Hareketi hızlandırmak veya geciktirmek, kolaylaştırmak veya engellemek - politik strateji ve taktiklerin uygulanabileceği alan ve sınırlar budur. ""

"" Taktikler, stratejinin bir parçasıdır, ona tabidir ve ona hizmet eder. ...Strateji savaşı kazanmaya ya da çarlığa karşı mücadeleyi sonuna kadar götürmeye çalışır; taktikler ise tam tersine, belirli çarpışmaları ve savaşları kazanmaya, belirli kampanyaları başarıyla yürütmeye veya belirli her bir anda mücadelenin somut durumuna az çok uygun belirli operasyonları yürütmeye çalışır.

Taktiğin en önemli işlevi, o andaki somut duruma en uygun ve stratejik başarıya giden yolu hazırlayacak en kesin savaş yollarını ve araçlarını, biçimlerini ve yöntemlerini belirlemektir. Sonuç olarak, taktiklerin işleyişi ve sonuçları, yalıtık olarak, doğrudan etkileri açısından değil, stratejinin amaçları ve olanakları açısından değerlendirilmelidir.

Taktikler o anın geçici çıkarlarına tabi tutulmamalı, doğrudan siyasi etki değerlendirmeleri tarafından yönlendirilmemeli, daha da kötüsü sağlam zemini terk etmemeli ve havada kaleler inşa etmemelidir. **Taktikler, stratejinin amaç ve olanaklarına göre tasarlanmalıdır.**

Taktiğin işlevi öncelikle -stratejinin gereklerine uygun olarak ve tüm ülkelerdeki işçi devrimci mücadelesinin deneyimini dikkate alarak- her ülkedeki mücadelenin verili anda somut durumuna en uygun mücadele biçimlerini ve yöntemlerini belirlemektir. . "" (27)

Özellikle emekçilerin çıkarları ve mücadelesi için devrimci önderliğin ve örgütün zayıf olduğu gericilik döneminde, yasal imkânları kullanmak devrimci mücadelenin ayrılmaz ve kaçınılmaz bir parçasıdır. Gerici dönem ve elverişsiz koşullar ve güç dengeleri döneminde, her türlü yasal

mücadele biçimini reddetmek ve bunları işçi sınıfının ve onun mücadelesinin çıkarları için kullanmamak ancak Marksizm Leninizm'in en kötü karikatürünü çizen **solcu laf tacirlerinin işi olabilir.**

Türkiye örneğinde, aşırı sol söylem tüccarlığının arkasında ne öneriliyor? Mevcut sorun, bir iktidar partisini bir başkasıyla değiştirmek mi, yoksa Otokrasiye karşı (burjuva anlamında bile) demokrasi mi? " Ya hep ya hiç" ütopik temelsiz yaklaşımı aradaki farkı göremez. Bu konuda Lenin şöyle der;

> "**Siyasette hayalcilik**, şimdi ya da sonra, gerçekleşemeyecek bir arzudur - ne şimdi ne de daha sonra, **toplumsal güçlere dayanmayan** ve siyasi, sınıf güçlerinin büyümesi ve gelişmesiyle desteklenmeyen bir arzu.
>
> "Bir ülkede **özgürlük ne kadar az ise**, sınıf mücadelesinin kendini göstermesi o kadar daha az, kitlelerin **eğitim seviyesi ne kadar düşükse**, siyasi hayalcilik o kadar kolay yayılır ve daha uzun sürer" (28)

Böylece, aşırı sol laf tacirleri yalnızca kitleleri yatıştırmakla kalmaz, aynı zamanda gericiliğin çıkarlarına da hizmet ederler. Lenin, RCPB'nin Olağanüstü 7. Kongresi'nde yaptığı konuşmada şöyle diyor;

> "Şimdi yeni bir Sovyet iktidarı Programı yazmalıyız ve hiçbir şekilde burjuva parlamentarizminin kullanımını reddetmemeliyiz. **Geri adım atmayacağımızı düşünmek bir ütopyadır**."

Aynı kongrede başka bir konuşmasında şöyle diyor;

> "Hiçbir şekilde burjuva parlamenter kurumlara kesinlikle değer vermediğimiz **izlenimini**

> **vermemeliyiz**…. Burjuva parlamentarizminin tamamen **anarşist bir inkârı için** yolu açık bırakamayız.”

Evet, Parlamento, burjuvazinin "domuz ahırıdır" - özellikle otokrasi altında, hiçbir işlevi yoktur.

> "... ancak nesnel durum öyleydi ki, bir yandan devrim bir çöküş ve hızla gerileme halindeydi. Devrimin yeniden yükselişe geçmesi için parlamento-dışı propaganda, ajitasyon ve örgütlenme araçları **neredeyse yok gibi** ya da çok güçsüz olduğundan **(“ahırın içinde bile) bir parlamenter üs ün** (oluşturulması), çok büyük bir **siyasi öneme sahipti.**"(8)

Lenin'in unutulan veya gözden kaçan şu sözünün kavranması ve dikkate alınması önemlidir;

> "Deneyim kanıtladı ki, proleter **devrimin bazı çok önemli sorunlarında**, tüm ülkeler kaçınılmaz olarak **Rusya'nın yaptığını yapmak zorunda kalacaklar**."(24)

Akılda kalıcı, çarpıcı sözlerle**, küçük burjuva öznelliğine** hitap eden sloganlarla devrimci mücadele olamaz. Bu yaklaşım, pratik sonuçta **pasifliğin teşviki** olması nedeniyle gericiliğe hizmet ettiği için devrimci mücadeleye zarar vermektedir. **Troçkistlerin** ideolojilerinden ve burjuvazinin çıkarlarına hizmet eden tarihsel kölelik pratiklerinden kaynaklanan **görevi tam da budur.**

Otokrasi ile Parlamenter Cumhuriyet arasında **hiçbir fark olmadığı argümanının** Marksizm-Leninizm ve onun diyalektiği ile hiçbir ilgisi yoktur.

Lenin, ”evet Marksistler için, Engelsin vurguladığı gibi ”tıpkı bir krallıkta olduğu "kadar", demokratik bir cumhuriyette de, devletin "bir sınıfın bir başka sınıfı baskı altında tutmasına yarayan bir makine "den başka bir şey”” değildir" diyor ve hızlı **alıntılarda ıska geçilen cümlenin geri kalanıyla** devam ediyor,

> "Ancak Engels, bunu söylerken, “**bu sözleriyle hiçbir zaman, bazı anarşistlerin "anlamlaştırdıkları**" gibi, baskı biçiminin şöyle ya da böyle olmasının proletarya bakımından önem taşımadığını anlatmak istemez. Sınıf mücadelesinin ve sınıf baskısının daha geniş, daha özgür ve daha açık bir biçimi, genel olarak sınıfların ortadan kaldırılması için mücadelesinde proletaryaya büyük ölçüde yardımcı olur... Partimizin ve işçi sınıfının, egemenliğe ancak demokratik bir cumhuriyet biçimi altında ulaşabileceği son derece açık bir şeydir. **Demokratik cumhuriyet..., proletarya diktatoryası'nın da özgül biçimidir**..." Engels burada, Marks'ın bütün yapıtlarını kırmızı bir çizgi gibi işaretleyen o temel düşünü, **yani demokratik cumhuriyetin proletarya diktatoryasına götüren en kısa yol olduğu** düşününü özellikle belirgin bir duruma koyarak, yeniden ele alır. Çünkü böyle bir cumhuriyet, sermaye egemenliğini, dolayısıyla yığınların ezilmesini ve sınıflar savaşımını hiçbir zaman ortadan kaldırmadığı halde, **kaçınılmaz bir biçimde, savaşımın genişlemesine,** gelişmesine, depreşmesine, kızışmasına götürür; öyle ki, ezilen yığınların can alıcı çıkarlarını karşılama olanağı bir kez ortaya çıktıktan sonra, bu olanak, ancak ve yalnızca proletarya diktatoryası'nda, bu yığınların proletarya tarafından yönetiminde gerçekleşir. Tüm

> II. Enternasyonal için, bunlar da **Marksizm'in** "**unutulmuş sözleridir.**" (29)

Hele demokratik devrimin yapılmadığı ve tamamlanmadığı ülkelerden bahsedecek olursak;

> "" Proleter için, bir burjuva toplumunda siyasal özgürlük ve demokratik cumhuriyet için mücadele, burjuva sistemini devirecek olan toplumsal devrim için mücadelenin gerekli aşamalarından yalnızca biridir. **Özünde farklı olan aşamalar arasında kesin bir ayrım yapmak**, kendilerini gösterdikleri koşulları ayık bir şekilde incelemek, kişinin nihai amacını süresiz olarak ertelemesi veya **ilerlemesini önceden yavaşlatması anlamına gelmez.** Tam tersine, modern toplumdaki sınıflar ilişkisini anlamak, **ilerlemeyi hızlandırmak** ve nihai amaca olabildiğince çabuk ve güvenli bir şekilde ulaşmak için **gereklidir.** " (30)

Lenin, Bordiga'nın parlamentarizm karşıtlığına yönelik eleştirisinde sorunun özünü vurguluyor ve özetliyordu;

> " Parlamento tarihin bir gelişiminin ürünüdür, ve burjuva parlamentosunu dağıtacak güçte olamadığımız sürece onu yok edemeyiz. **Özgül tarihi koşullar altında, burjuva topluma ve parlamentarizme karşı mücadele, sadece burjuva parlamentonun bir üyesi olarak verilebilir.** ...Durumun bu olmadığını iddia edemezsin, eğer buna karşı çıkmak istiyorsan, bunu yaparak tüm dünyadaki devrimci gelişimin tecrübesini silmek zorunda kalacaksın." (6)

SONUÇ

Troçkistlerin 1903'ten bu yana ve özellikle devrimden sonra Bolşeviklere ve devrime karşı - gönüllü veya ödemeli- karşı devrime eğilimli düşmanlıkları, eleştirel ve nesnel düşünebilen insanlar için **sır değildir**. Lenin, "**bugünün Menşevikleri neyse, yarından da o olacak**" derken, bir kehanet beyanı yapmıyordu. Troçkist ideolojinin kaçınılmaz pratik sonucunu vurguluyordu. Kendilerini şekillendiren ve içinde bulundukları ülkelerin koşullarına uyan tüm çeşitlemeleriyle, kimilerinde aşırı sol söylemleri, kimilerinde reformist söylemleriyle karşı devrime hizmet etmeye devam etmektedirler.

İşleyen bir parlamentonun olmadığı, ancak otokratik bir rejimin hüküm sürdüğü, **nüfusun neredeyse %100'ünün parlamenter umutlara sahip olduğu** ve devrimci mücadelenin neredeyse yok denecek kadar zayıf olduğu bir ülkede, "parlamenter mücadele biçimini" reddetmek mümkün olabilir. sadece otokrasinin hizmetinde Troçkist bir karşı devrimci yaklaşım olur.

Anlayanlar için sözleri Lenin'e bırakalım;

> **"Kapitalizmden kapitalizme fark vardır"** diyor Lenin, "Kara - Yüz - Oktobrist (otokratik, faşist) kapitalizmi ve Narodnik (gerçekçi, demokratik, faaliyet dolu) kapitalizmi var. **Biz kapitalizmin "aç gözlülüğünü ve zalimliği"** ni işçilere ne kadar fazla teşhir edersek, **birinci tür kapitalizmin ayakta kalması o kadar güç olur** ve kapitalizm o kadar ikinci tür kapitalizme dönüşmek zorunda kalır. Bu tam bize (istediğimize) uygun düşer, **tam proletaryanın (istediğine) uygun düşer.**

> Bir çelişkiye düştüğümü mü düşünüyorsunuz? Mektubun başında "gerçekçilik, demokrasi, etkinlik" kelimelerini kötü olarak değerlendirdim ve şimdi onları iyi buluyorum? Burada bir çelişki yoktur; **proletarya için kötü olan burjuva için iyidir**... "" (31)

Parlamentarizm yaklaşımının eleştirisi **sadece reformistlere yönelik bir eleştiri değildir** ve olmamalıdır. Reformist yaklaşım, Marksizm-Leninizm hakkında temel bilgilere sahip olan herkes tarafından **kolayca görülebilir.** Ama önemli ve en tehlikeli olan, kolayca sezilemeyen, Leninist maskesi, "**çekici**"**,**" **göz alıcı**"**,** "küçük burjuva duygulara hitap eden hızlı sloganlar**, lafazanlıklar arkasına gizlenmiş**, Troçkist ve anarşistlerdir. Her ne kadarda bunların emekçi kitleler arasında kök salabildiği **tarihi olarak görülmemişse de**, bu hızlı sloganlarla bir sürü iyi niyetli genç emekçilerin, ve özellikle küçük burjuva entelektüellerin kafasını bulandırmayı başardıkları da tarihi olarak kanıtlamıştır.

Parlamentarizm sorunu, parlamenter mücadele her zaman o dönemin mevcut durumu ve **şartları ile doğrudan bağlantılı** olarak, devrimci mücadelenin gücü veya zayıflığı -kitlelerin parlamenter yanılsamasının derecesi- o verili anda ve her zaman **işçi sınıfının çıkarları** ve mücadeleleri göz önünde bulundurma temelinde ele alınmalıdır. Lenin'in dediği gibi; Parlamentarizmi "saf haliyle", **gerçek durumdan izole edilmiş bir "fikir" olarak almak saflık olur**" (32). Yaklaşım -bazı istisnaları inkâr etmeden- **devrimci durumun var olduğu ve olmadığı dönemlerde, farklı olacaktır**. Rus devrimi deneyimine dayanarak, Marksist-Leninist yaklaşımın "parlamenter mücadele -> ayaklanma -> parlamentoda çoğunluğu elde etme -> ayaklanma -> proletarya diktatörlüğü (veya bazı durumlarda işçi-köylü diktatörlüğü) mantığını takip ettiğini söylemek de bir sakınca görmüyorum.

Erdogan A

Konuyla İlgili yazılar ve notlar

1903 Öncesi Erken Yazılar

Rus Sosyal Demokratlarının görevleri P44

Devrimin hazırlık yılları (1903-05)

Bolşevizm Tarihinin Başlıca Aşamaları (24) S74

Otokrasi ve Proletarya (30) S81

Devrim yılları (1905-07)

Demokratik Devrimde Sosyal-Demokrasinin İki Taktiği (12) S92

Kadetlerin Zaferi ve İşçi Partisinin Görevleri (18) S97

A.V. Lunaçarski ye 156 (19) P144

Gerilla Savaşı (2) P147

Birlik Kongresi Delegelerinin Eski "Bolşevik" Gruba Ait Partiye İtirazı (11) S151

Yeni Bir Ayaklanma P158

Makalenin Son Yazısı: "Sosyal-Demokratlar ve Seçim Kampanyası" P166

Sosyal Demokratlar ve Seçim Anlaşması" (7) P169

Diktatörlüğün Kaba Burjuva Temsili ve Marks'ın Diktatörlüğe Bakışı S493

Devlet Duma'sına Yönelik Tutum P506

Devlet Duma'sına Karşı Tutum Sorunu Üzerine (32) S519

Bir Kadet Duma'sının Rolü ve Önemi P527

Gericilik yılları (1907–10)

Lenin, Yolda (25) S171

Bolşevizm'in Karikatürü (22) S183

Otzovizm ve Tanrı-İnşa Etme Taraftarları Fraksiyonu (16) S199

Canlanma yılları (1910–14)

Maksim Gorki 'ye Mektup (31) P240

İki Ütopya (28) P245

Karl Marx Öğretisinin Tarihsel Kaderi (1) P251

C.C.'nin Raporu R.S.D.L.P.'nin Brüksel Konferansına ve C.C. Delegasyon (23) P256

Birinci Emperyalist Dünya Savaşı (1914–17)

Rus Sosyal-Demokrat İşçi Duma Grubunun Duruşması-Ortaya Çıkanlar (9) P308

İsviçre Sosyal-Demokrat Partisindeki Sol Zimmerwaldistlerin Görevleri (20) P324

Junius, Sosyal Demokrasinin Krizi P338

Sosyalist Devrim ve Demokrasi Mücadelesi P346

Lenin, Inessa Armanda (3) P349

Rusya'da ikinci devrim (Şubat-Ekim 1917)

Proleter Milis (5) P351

Parlamentarizmin Kaldırılması (15) P356

Dolandırıcılık Kahramanları ve Bolşeviklerin Hataları (14) P364

Partimizin Hataları (8) P375

Devlet: Sverdlov Üniversitesi'nde Verilen Bir Ders (4) P384

Komünist Enternasyonal'in İkinci Kongresi için Malzeme (10) P408

Lenin, Sylvia Pankhurst'e Mektup (17) S414

Burjuva Parlamentolarına Katılmalı mıyız? (21) P422

Parlamentarizm Üzerine Konuşma (6) P435

Doğru teorilerden yanlış sonuçlara ulaşma (26) P440

Lenin, RCP(B.) Taslak Programı (13) P447

Stalin, Rus Komünistlerinin Strateji ve Taktikleri Sorunu Üzerine (27) S456

Marks'ın "Fransa'da İç Savaş'ına 1891 Önsözü P477

Devlet ve devrim, Anarşistlerle Tartışma (29) S487

Reform ve Reformizm Üzerine - Lenin ve Stalin'den

> " yasal mücadele ve reformlar için mücadelenin inkârı değil, belirtilen çizgide devrimci pratiğin tanınması revizyonizme karşı mücadelenin özü olmalıdır. " (1)

"Reform" ile "reformizm"i birbirine karıştırmak; Sol sapmanın reformizm' in daha da sağa kayması.

> "sosyalist devrime hazırlık ve geçişi kolaylaştıracak demokratik reformlar için bir mücadeleyi öngören RSDİP'nin tüm asgari programı. İşçi sınıfının siyasi mücadelesine olan ihtiyacı anlayamayan eski "ekonomistler" gibi. "emperyalist ekonomistler", emperyalizm koşullarında **demokratik reformlar için mücadelenin önemini** anlamadılar." *Lenin, CW 38, S 582-583*

REFORM ve REFORMİZM

Reformu reformizm ile karıştırmak, bir yandan Marksizm Leninizm'i ezbere öğrenmenin ve Marksizm'in diyalektiğini konuya uygulamamanın, diğer yandan ve daha sıklıkla anarko-Troçkist taktiklerin bir sonucudur. Her türlü reform mücadelesini reddetmek ve kendilerini anti-reformist, anti-revizyonist "devrimciler" olarak gizlemek için her terimin anlamını ve bağlamını aynı sepet içine koyuyor ve eşitliyorlar. Lenin şöyle diyor:

> "Yasal mücadele ve reformlar için mücadelenin inkârı değil, belirtilen çizgide devrimci pratiğin tanınması, "Bataklığa karşı mücadelenin özü olmalıdır. (Sayfa 173)

Reformların (reformizm' in değil) devrimi dışladığı şeklindeki yanlış anlayışın aksine, Lenin,

"Reformlar elbette devrimi dışlamaz" (Sayfa 23) der,

ancak reform bir devrim değil, zorunlu **kalan burjuvazi için devrime bir alternatiftir**. Lenin devam ediyor;

> "Mesele şu ki, devrimciler kendilerini dışlamamalı, **reformizme boyun eğmemeli**, yani sosyalistler kendi devrimci çalışmalarının yerine reformist çalışmayı koymamalıdır." (Sayfa 131)

(Reform değil) Reformizm devrimi dışlar, değişimi sınırlayan karşı-devrimci ideolojidir. "Reform" kavramı," der Lenin,

> "kuşkusuz "devrim" kavramının karşıtıdır. Bu çelişkiyi hatırlamamak, bu iki kavramı ayıran çizgiyi sürekli hatırlamamak, tüm tarihsel tartışmalarda ciddi hatalara neden olur. Ancak bu karşıtlık mutlak bir şey değildir, bu çizgi ölü bir şey değildir, aksine yaşayan ve değişen bir şeydir ve birey onu herhangi bir özel durumda tanımlayabilmelidir. " (Sayfa 29)

Başka bir deyişle, devrimci mücadeleyle bağlantılı "**reform",** "devrime hizmet etmez, karşı devrime hizmet eder" veya "devrime hizmet eder" gibi tüm durum ve dönemlerde **mutlak bir bağlamda ele alınamaz**. Devrimci durumda ve devrimci olmayan durumlarda canlılığı ve değişkenliği ile somut bir bağlamda ve belirli herhangi bir özel durumun değerlendirilmesine dayalı olarak **ele alınmalıdır.**

Her şeyden önce reformlar "reformist"lerin bir ürünü değil, emekçi halkların muhalefeti, tepkisi ve mücadelesinin, yani kendiliğinden de olsa demokratik içeriği olan bir mücadelesi sonucunda sermayenin iktidarını zorlayarak kazandığı demokratik haklardır. Lenin'in tanımlamasıyla,

> "**Reformlar devrimci mücadelenin bir yan ürünüdür**" " (Sayfa 42)

Aksini iddia edenler için de Lenin şöyle diyor:

> “Eğer tarihsel deneyim, İngiltere, Fransa, Almanya ve Avrupa ve Asya'daki tüm modern tarihin deneyimi olan Rusya, ciddi reformların her zaman reformizmin darlığından tamamen arınmış bir hareketin yalnızca yan ürünü olduğunu gösteriyorsa, Metafiziğin bununla ne ilgisi var?” (Sayfa 79)

Reform ve reformizm bir ve aynı şey değildir. Reform, boyutu ne olursa olsun, mücadele sonucunda kazanılan hakkı ifade eder. Reformizm, emekçilerin reform mücadelesini, kazanılan hakların derecesini kontrol altına alma ve daha ileri gitmesini engelleme girişimidir. Biri “kazanılmış veya kazanılmak istenen” hak(lar) ile ilgili, diğeri ise devrimleri önlemek için mücadeleyi bu **haklarla sınırlama ideolojisi ve pratiğidir**. “Reformistler”, Lenin'in dediği gibi,

> " sadece reformları tanırlar, devrimi reddederler" (Sayfa 58)

> "Biz reformlar için mücadeleye hiçbir şekilde karşı değiliz." (Sayfa 169)

Stalin bunu şöyle açıklıyor;

> " "Burjuvazi; aşağıdan, kitlelerden gelen baskılar nedeniyle, bazen, var olan sistemin temelinde kalırken bazı kısmi reformları **kabul edebilir...** Burjuvazi bu şekilde hareket ederek, sınıf iktidarını korumak için **bu tavizlerin gerekli olduğunu hesap eder**. Reformun özü budur. Ancak devrim, iktidarın bir sınıftan diğerine geçmesi demektir. Bu nedenle, **herhangi bir reformu, devrim olarak tanımlamak imkansızdır**..." (Sayfa 176)

"Reformist taktiklerin," diyor Lenin,

> " **gerçek reformları sağlama olasılıkları** çok düşüktür. Gerçek reformları güvence altına almanın en etkili yolu, **devrimci sınıf mücadelesinin** taktiklerini sürdürmektir. Aslında, reformlar, bağımsızlığı, kitle gücü ve kararlılığı nedeniyle, **devrimci sınıf mücadelesinin bir sonucu olarak kazanılır**. (Sayfa 88)

Dolayısıyla "reformlar" reformistlerin değil, **devrimci mücadelenin eseridir.**

Reformistlerin devrimci mücadeleyi engelleyecek reformlar için savaşmalarının aksine, Marksist Leninistler açısından,

> "reform için verilen bütün mücadeleler devrim mücadelesine kanalize edilmeli ve dönüştürülmelidir." (Sayfa 96)

Başka bir deyişle, Marksist Leninistlerin mücadelesi **"reformlara" karşı değil**, reformları ve demokratik mücadelenin bir parçası olan reformlar için mücadeleyi, son bir amaç olarak ele alan ve kitlelerin mücadelesini sadece "reformlarla" **sınırlama çabasında olan** "reformizme" ve "**reformistlere" karşıdır.**

"Anarşistlerin aksine," diyor Lenin,

> "Marksistler, reformlar için mücadeleyi tanırlar**, yani hâkim sınıfın iktidarını yıkmadan**, tüm işçi sınıfının *(çalışma ve yaşam EA)* koşullarını geliştiren önlemler için mücadeleyi tanırlar. Bununla beraber, Marksistler, aynı zamanda işçi sınıfının amaçlarını ve faaliyetlerini reformların kazanılmasıyla doğrudan ya da dolaylı olarak **kısıtlayan reformistlere karşı en kararlı bir mücadele yürütürler**. Reformizm, sermayenin hakimiyeti var olduğu sürece, bireysel

> gelişmelere rağmen, her zaman ücretli köle olarak kalacak işçilerin burjuva kandırmasıdır. " " (Sayfa 18)

Bu nedenle reformlara yönelik taktiksel yaklaşım açısından Lenin, "Görevlerimizi hiçbir zaman reformist burjuvazinin en **moda sloganlarını desteklemekle indirgemeyeceğiz**" diyor ve devam ediyor,

> "Biz bağımsız bir politika izleriz ve proletaryanın bağımsızlığını, sınıf bilincini ve mücadele etkinliğini kesinlikle **arttıran**, kesin olarak devrimci mücadelenin **çıkarlarına elverişli olan reformları** öne süreriz. Sadece böylesine taktiklerle, her zaman yarı gönüllü, her zaman ikiyüzlü ve her zaman burjuva veya polisin bazı tuzaklarını gizleyen, **yukarıdan yapılan reformlar zararsız hale getirebilir.** " (Sayfa 88)

Lenin farkı şöyle özetler. Marksist Leninistler ve sınıf bilinçli

> " işçiler daha iyi şartlar için mücadele eder ve bunları ücret-köleliğine karşı mücadeleyi hızlandırmak için kullanır**. Reformistler küçük tavizlerle onları sınıf mücadelesinden başka yöne çekmek için** işçileri bölmeye ve kandırmaya çalışırlar. Ancak işçiler, **reformizmin** sahteliğini görmüş olarak, **reformları** sınıf mücadelesini geliştirmek ve genişletmek için kullanır. " (Sayfa 18)

"Devrimciler," diyor Lenin" toplumsal mücadelede ve tüm toplumsal krizlerde, bu krizlerin hemen sonucu **yarı gönüllü reformlar olsa bile**, muazzam bir tarihsel rol oynadılar." Ve reformun ne olduğu konusunun özünü ortaya koyuyor;

> "**Devrimciler,** tüm **değişimleri etkileyen** toplum güçlerinin **liderleridir;** reformlar devrimci mücadelenin yan ürünüdür" (Sayfa 42)

Kitlelerle bağı olmayan, kitlelere güvenmeyen, yıllardır dini gericiliğin korosuna katılarak onlarla aynı şarkıları söyleyenler**, emekçi halkların tepkisini, mücadelesini** ve kazanımlarını "**reformizmin**" **kazanımı** olarak değerlendirirler. Çünkü onlar kitlelerin demokratik **taleplerine ilgisiz kalmaları** bir yana, bu taleplere karşı tavır aldıkları, kitlelerin gücünü anlamadıkları ve bu güce inanmadıkları için, **onlara göre**, herhangi bir kazanım sadece kitlelerin öfke ve nefretini yumuşatma ve sistem çıkarları doğrultusunda kanalize etmeye çalışan şu veya bu kişinin, ya da **şu veya bu partinin kazanımıdır.** Ve gene **onlara göre,** Siyasi sistemde herhangi bir demokratikleşme sadece **aldatmacadır**. Lenin'e göre ise,

> " Yönetim sistemi **daha demokratik hale geldikçe** işçiler, musibet kaynağının, hak eksikliği değil, **kapitalizm olduğunu daha iyi anlayacaklardır**." (Sayfa 172)

Demokratik mücadelenin bir unsuru olan **reformlar için mücadelenin "sınıfsal" olmadığı,** ve uzlaşıcı olduğu lafazanlığına karşı ; "**Siyasi mücadeleye ilişkin olarak** "sınıf bakış açısı" diyor Lenin,

> " proletaryanın **her demokratik harekete bir itici güç** sağlamasını gerektirir. İşçi sınıfı demokrasisinin siyasi talepleri ilke olarak burjuva demokrasisininkilerden **farklı değildir,** fark nicelikseldir... siyasi kurtuluş mücadelesinde birçok müttefikimiz vardır ve **onlara karşı kayıtsız kalmamalıyız.** "" (Sayfa 104)

Aynı şekilde, "Devrimci proletarya" diyor Lenin,

> "**bazılarının acınası kuyrukçuluğunu**, diğerle-rinin **devrimci lafazanlığını** elinin tersiyle iterek.... cumhuriyet ve bütün cumhuriyetçi özgürlükler, ciddi

> ekonomik reformlar için mücadele ederek bu devrime bütün enerjisiyle katılacaktır." Sayfa 115)

Her durumda reformlar için savaşmayı reddeden revizyonistlerin ve sol kanat sözcülerin aksine, Lenin;

> "her yerde **Marksist işçiler, direk, acil, "günlük"** ajitasyon eylemi, örgütlenme, reformlar için mücadele ve onların kullanılması bakımından tasfiyecilerden öndeler."

Marksist Leninistler,"...reformlar uğruna mücadeleyi **eylemlerine her zaman katmıştır** ve şimdi de katmaktadır" (Sayfa 126) ama reformistlerden farklı olarak **"bütünün bir parçası olarak** reformlar uğruna mücadeleyi, özgürlük uğruna ve sosyalizm uğruna devrimci mücadeleye tabi kılarlar." (Sayfa 126) Aynı şekilde "Marksistler ... reformların kazanılması ve reformların kullanılmasının hiçbir "olasılığını" kaçırmazlar, ve reformları kınamazlar, ama , propaganda, ajitasyon, kitlesel ekonomik mücadele ve benzerinde, **reformları destekler**, her adımda, **reformizmin ötesine** giderek özenle gelişirler." (Sayfa 18)

> "" **Bu yolda çaba göstermekten kaçınanlar,** (niyetleri ne olursa olsun) **gerçekte liberalleri egemen kılmakta,** işçilerin siyasi eğitimini **onların eline teslim etmekte** ve siyasi mücadelede egemenliği, son tahlilde burjuva demokrasisinin önderleri olanlara **terk etmektedirler**." (Sayfa104)

Kapitalizmin farklı ülkelerde farklı derecelerde gelişmesinin bir sonucu olarak "burjuvazi" diyor Lenin,

> "ideologları ve politik liderleri tarafından temsil edildiği gibi, **sosyal devrim fikrine karşı** sözde sosyal reformları savunmada gittikçe **daha fazla ortaya**

> **çıkıyor**. Sosyalizme karşı liberalizm değil, **sosyalist devrime karşı reformizm** - modern, "gelişmiş", eğitimli burjuvazinin formülüdür. Ve verili bir ülkede kapitalizmin gelişimi ne kadar yüksek olursa, burjuvazinin üstünlüğünü o kadar katıksız ve siyasi özgürlük ne kadar yaygın olursa, "en güncel" burjuva sloganının uygulanması da o kadar kapsamlı olur; **devrime karşı reform**." (Sayfa 58)

Kitlelerin gelişen mücadelelerini durdurmak ve onları **reformizme kanalize etmek için**,

> "burjuvazi her yerde, şu ya da bu şekilde, işçileri yozlaştırmaya ve onları köleliği ortadan kaldırma düşüncesinden vazgeçmiş, halinden memnun kölelere dönüştürmeye çalışır." (Sayfa 18)

Kitlelerin **ekonomik ve demokratik taleplerine ilgisiz kalarak,** onlardan soyutlanarak, tecrit olarak "kitlelerden" **devrimcilik beklemek hayalciliktir.** Çaresizlik ve öndersizlik nedeniyle kaçınılmaz olarak kitleler reformistlerin etkisi altında kalacaktır. Ve

> "Reformist etki işçiler arasında ne kadar güçlü ise, **işçiler o kadar zayıftır**, burjuvaziye bağımlılıkları o **kadar fazladır.** " (Sayfa 18)

Stalin, Marksizm Leninizm ile reformizm arasındaki farkı şöyle özetler;

> "" ""**Reformist için reform her şeydir**; devrimci çalışma ise ikincil bir-şey, lafı edilecek bir konudur, göz boyamaya yarar. Bundan dolayı burjuva iktidarının varlığı koşullarında reformist bir taktikle reform, kaçınılmaz olarak bu iktidarın sağlamlaştırılmasının bir aracına, **devrimi**

> **çökertmenin bir aracına dönüşür**…Oysa devrimci için tersine, **esas olan reform değil, devrimci çalışmadır;** devrimci için reform, devrimin bir yan ürünüdür. Bundan dolayı burjuva iktidarının varlığı koşullarında **devrimci bir taktikle reform**, doğası gereği, bu iktidarı çökertmenin bir aracına, devrimi sağlamlaştırmanın **bir aracına,** devrimci hareketin daha da geliştirilmesi için **bir üs noktasına dönüşür**." (Sayfa 176)

Reform ve reformlar üzerine mücadele ile, Reformizm ve reformist mücadeleyi birbirine karıştırmak Marksizm'in ABC sinden uzaklaşıp onun kolunu kanadını kırmak demektir. **Özellikle devrimci durumun olmadığı dönemlerde**, Lenin'in sözleriyle

> "**Bir reform dönemi.** Devrimci bir durumun olmaması. **Bu işin özüdür.** " (Sayfa 16)

"Tasfiyeciler reformculardır..." diyor Lenin ve devam ediyor;

> "eğer "reformların" ve kısmi "gelişmelerin" **kullanımını reddeden bir grup olsaydı biz onlara katılmazdık**, çünkü o **Marksist olmayan bir siyaset,** işçilere zararlı olan bir siyaset olurdu. Aynı şekilde, tasfiyecilere de katılamazdık**. Çünkü bu işçi sınıfına ihanet**, burjuva saflarına geçiş olurdu." (Sayfa 24)

Bu karmaşık görünen sözlerinde Lenin, reformların ve reformlar için mücadelenin reddinin anti-Marksist olduğunu, aynı şekilde reformistlerle birliğinde işçi sınıfına ihanet olduğunu vurguluyor, yani reform ile reformizmin arasındaki farkı ortaya koyuyor.

Reform mücadelesinin önemi açısından Lenin'in bir dönemi değerlendirmesindeki şu sözlerini alıntılamakta yarar var;

> "Evet, hiç şüphesiz bir reform döneminden geçiyoruz...bu reformlar siyasal gelişimde bir **gerilemeyi işaret eden reformlar değil. Böylesine reformlar devrimin belirtileri ve habercileridir**." (Sayfa101)

"İşçi sınıfına mümkün olan en küçük şeyi, ama onların durumunda (ekonomik ve politik) gerçek bir iyileşme elde etmesi için yardım etmeye çalışıyoruz" diyor Lenin,

> "ve her zaman şunu ekliyoruz ki, eğer bu kitlelerin devrimci mücadele yöntemleriyle desteklenmemişse hiçbir reform dayanıklı, samimi, ciddi olamaz. Bu reform mücadelesini **işçi sınıfı hareketinin devrimci yöntemleriyle birleştirmeyen** bir sosyalist partinin bir tekkeye dönüşebileceğini, **kitlelerden kopabileceğini** ve bunun, açık bir şekilde devrimci sosyalizmin başarısına yönelik **en tehlikeli tehdit olacağını** her zaman söylüyoruz." (Sayfa 167)

"Reform" ve bu yönde talepler üzerine mücadele **sadece** devrimci durumun olmadığı, "hazırlık dönemi" ile ilgili ciddi önem taşımıyor. Herhangi bir özgüldeki, **herhangi bir "reform" talebi** aynı zamanda **devrimci bir "ayaklanma" nın** da **ajitasyonu olabilme niteliğini taşır**. (İstisnalar hariç) Kitleler toplu halde **kendiliğinden** ayaklanmayacaklardır, muhakkak ki o özgül dönemin, en geniş kitleler açısından bir veya birkaç **"reform" talepleri"** bu ayaklanmanın nedenini, ve **önderliğin ayaklanma ajitasyonunun** özünü oluşturacaktır.

Sonuç olarak Reformlar la Reformistleri birbirine karıştırmamak gerekir. **"Anti revizyonist" görünüm peşinde** bu tür "hızlı sol" yaklaşımlar özünde devrimci değil, reformistlerin de sağına düşen bir konum olur. Eğer konu **"revizyonizme karşı mücadele ise,** Lenin'in de dediği gibi "

yasal mücadele ve reformlar için **mücadelenin inkârı değil,** belirtilen çizgide **devrimci pratiğin tanınması**, **revizyonizme karşı mücadelenin özü olmalıdır**." (Sayfa 173)

> ""Kautskyciler", "Orta Yolcular", **sözde devrimci**, **eylemde** reformisttir" (Sayfa 170)

> " Bernstein'ın vaazının gerçekte ulaştığı sonuç "**Reformlar için mücadeleyi** nihai hedef için mücadeleden ayırın". "İyileştirmeler, örgütlenme özgürlüğü vb. için mücadeleyi **reformizme karşı mücadeleden**, Marksizm'in savunmasından, onun ruhundan ve politik eğiliminden ayırın" - D.'nin ve **diğer tasfiyecilerin vaazlarının aslında ulaştığı sonuç budur**. " (Sayfa 159)

Erdogan A

Notlar

(1) Lenin, Notebook Alpha, Our Struggle Against the "Marsh"

(2) Lenin, Otokrasi ve Proletarya

(3) Lenin, Apropos of an Anniversary

(4) Lenin, "The Peasant Reform" and the Proletarian-Peasant Revolution

(5) Lenin, Reformism in the Russian Social-Democratic Movement

(6) Stalin, Marxism vs Liberalism

(7) Lenin, Once Again About the Duma Cabinet

(8) Lenin, Manifesto of the Zimmerwald Left

(9) Lenin, Marksizm ve Reformizm

(10) Lenin, Once Again About the Duma Cabinet

(11) Lenin, Marksizm ve Reformizm

(12) Lenin, "The Peasant Reform" and the Proletarian-Peasant Revolution

(13) Lenin, Kievskinin ortaya attığı ve çarpıttığı öteki siyasi konular

(14) Lenin, Siyasi Ajitasyon Ve "Sınıf Bakış Açısı"

(15) Lenin, Sosyal-Demokrasi ve Geçici Devrimci Hükümet

(16) Lenin, Ne yapmalı?

(17) Lenin, Reformism in the Russian Social-Democratic Movement

(18) Lenin, Marksizm ve Reformizm

(19) Stalin, Leninizmin Temelleri

(20) Lenin, May day and Wars

(21) Lenin, Two Paths

(22) Lenin, An Era of Reforms

(23) Lenin, Bourgeois Pacifism and Socialist Pacifism

Konuyla İlgili Yazılar

Lenin, 1 Mayıs ve Savaş, Pasifist Düşlerin Çöküşü Sayfa 16

Lenin, Marksizm ve Reformizm Sayfa 18

Lenin, İki Yol Sayfa 24

Lenin, Bir Yıldönümü Apropos Sayfa 29

Lenin, "Köylü Reformu" ve Proleter-Köylü Devrimi Sayfa 42

Lenin, Rus Sosyal-Demokrat Hareketinde Reformizm Sayfa 58

Lenin, Liberal Burjuvazi ve Reformizm Sayfa 79

Lenin, Bir kez daha Duma Kabinesi Hakkında Sayfa 88

Lenin, Maksimalizm Hakkında Bir Makale Üzerine Notlar Sayfa 96

Lenin, Bir Reform Çağı Sayfa 101

Lenin, Siyasi Ajitasyon ve "Sınıf Bakış Açısı" Sayfa 104

Lenin, Sosyal-Demokrasi ve Geçici Devrimci Hükümet Sayfa 115

Lenin, Sendikacı Politika ve Sosyal Demokrat Politika Sayfa 126

Lenin, Burjuva Pasifizmi ve Sosyalist Pasifizm Sayfa 131

Lenin, Marksizm'e Karşı Partisiz Aydınlar Sayfa 159

Lenin, Sosyalist Propaganda Birliği Sekreterine Mektup Sayfa 167

Lenin, silahsızlanma sloganı Sayfa 169

Lenin, Tarım ve Ulusal Programlar Sayfa 170

Lenin, Marksizm'in Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm Sayfa172

Lenin, Defter Alfa, "Bataklığa" Karşı Mücadelemiz Sayfa 173

Stalin, Marksizm ve Liberalizm Sayfa 176

Kendi Kaderini Tayin Hakkı Üzerine - Lenin ve Stalin'den

> "hiçbir Marksist, genelde Marksizm'in ve sosyalizmin ilkelerinden vazgeçmeden-reddetmeden, sosyalizmin çıkarlarının ulusların kendi kaderini tayin hakkının çıkarlarından daha yüksek olduğunu inkâr edemez" *Lenin On The History Of The Question Of The Unfortunate Peace*

Marksist Leninist temel teorilerden en fazla kafa karışıklığı olan ve bu nedenle yaygın eklektik yaklaşım olan teorilerden birisi DEVLET diğeri de Kendi Kaderini Tayin Hakkı olmuştur. Burjuvazinin, şovenistlerin, milliyetçilerin ve oportünist kuyrukçuların kafa bulandırma nedenleriyle, eklektizmin ve kafa karışıklığının devam etmesi de kaçınılmazdır.

Kendi Kaderini Tayin Hakkı teorisi , burjuvazinin yaklaşımının tam tersini amaçlayan, enternasyonalist birliği temel ilke olarak alan, önemi hiç küçümsenmeyecek Marksist Leninist bir teoridir. Çünkü bu teori burjuvazinin yaklaşımına karşı teorik ve taktiksel içeriğe sahiptir.

KENDİ KADERİNİ TAYİN "HAKKI" VE "TALEBİ"

> ""Ulusların kendi kaderini tayin hakkının tanınması, gerçekten her ulusun her kendi kaderini tayin etme talebini destekle-mesi anlamına mı gelir ? Bizim bütün yurttaşların özgür dernekler kurma hakkını tanımamız gerçeği, yine de, bizi, bunu desteklemekle hiç de yükümlendirmez,""(18A *)

Stalin bu sloganın temel değerini şöyle açıklar;

1 — Bir ulusun emekçilerinin, bir başka ulusun emekçilerine karşı yağmacı amaçları aklından geçirmesi konusunda bütün şüphelerin temelini ortadan kaldırır, ve böylece karşılıklı güven ve gönüllü birleşme için bir zemin hazırlar.

2 — İki yüzlü bir şekilde kendi kaderini tayin gevezeliği yapan, ancak tüm haklarına sahip olmayan halkları ve sömürgeleri boyunduruk altında tutmaya, kendi emperyalist devletinin çerçevesi içinde tutmaya çabalayan emperyalistlerin yüzündeki maskeyi yırtar, ve böylece bu ulusların ve sömürgelerin emperyalizme karşı yürüttükleri kurtuluş mücadelesini güçlendirir. (4A*)

Teorinin Çelişkili Görünümü

Teorinin taktiksel niteliği nedeniyle, bir bütün içinde yaklaşıp anlaşılmadığından , çelişkili bir içeriğe sahip gibi algılanması kaçınılmaz olacaktır. Bu "çelişkili içerik", her bir tarafın kendi anlayış ve amaçlarına uygun olacak şekilde “cımbızlaması”, ve haklılığını ispat etmeye çalışması pratik sonucunu da beraberinde getirecektir.

Lenin in Kendi Kaderini tayin hakkı konusundaki yazılarını dikkatlice okuduğumuzda ilk gözümüze çarpan, Lenin’in bu bahsettiğimiz birbiriyle çelişen gibi görülen yorumları olmuştur.

Lenin ve Stalin **bir taraftan** UKKT hakkının savunulmasını enternasyonalist olmanın bir zorunluluğu olarak getirirken, diğer taraftan bu hakkın gerçekleşmesinin **sadece devrimle** olacağını belirtirler.

Bu alıntılar çok sık görüp okuduğumuz Kendi Kaderini tayin etme Hakkı ile ilgilidir.

> ""kim her türlü ulusal baskı ya da eşitsizliğe karşı savaşmıyorsa, o, **Marksist değildir**, Demokrat bile Değildir"" (8)

Bir ulus, kendi kaderini özgürce karar verme hakkına sahiptir. O (Ulus), şüphesiz ki, diğer ulusların haklarına zarar vermeksizin, kendi yaşamını uygun gördüğü şekilde aranje etme hakkına sahiptir, Bu tartışma götürmez. (4B*)

> ""Marksistlerin sorumluluk taşıdığı bir durum vardır, eğer demokrasiye ve proletaryaya ihanet etmek istemiyorlarsa, ulusal sorunda özel bir istemi, ulusların kaderlerini serbestçe tayin etme hakkını , yani siyasal bakımdan ayrılma hakkını savunmalıdırlar."" (5B*)

Diğer taraftan bu aşağıdaki alıntıda Ulusların Kendi Kaderini Tayininin AKTİF TALEP e dönüşmesi ile ilgili olarak **çelişkili görüntüsünü verir.**

> ""son yılların devrimci tecrübesi bir kez daha doğrulamıştır ki, ulusal ve sömürgesel sorunlar sermayenin egemenliğinden kurtuluş sorunundan ayrılamaz, eşit olmayan uluslar ve sömürgeler , **sermayenin iktidarı yıkılmaksızın kurtulamazlar**"" (4A*)

Komünist Enternasyonalin uluslar ve sömürgeler sorunundaki bütün siyaseti, temel olarak bütün ulusların ve bütün ülkelerin proleterlerinin ve emekçi yığınlarının, büyük toprak sahiplerini ve burjuvaziyi iktidardan düşürmek amacıyla ortak bir devrimci mücadeleye dayanmalıdır. Sadece böyle bir birlik kapitalizme karşı zaferi güvence altına alacaktır ve bu olmadan ulusal baskının ve eşitsizliğin ortadan kalkması olanaksızdır. (9A*)

Yani **HAK** kın savunulması ve desteklenmesi ile, bu hakkın **TALEP** e dönüşmesi gündemi arasındaki teorik ve pratik fark olması gerekir. Birincisi sosyalizm için mutlak, diğeri başka sınıflar tarafından yönlendirilmekte, ve bu nedenle işçi **sınıfının çıkarlarıyla çelişebilir.**

Marksistler için, işçi sınıfının ve onun mücadelesinin çıkarları hiçbir başka sınıf ve onun mücadelesine **ikincil tutulamaz.**

Stalin bu "ikiliği", "çelişkiyi" şöyle özetler;

> "...bu, ulusların **haklarıyla çelişkiye düşmezken**, programın "tam anlamıyla", yani ayrılma **talebiyle çelişkiye düşer.**"
>
> Aşikâr ki, "ulusların hakları" ve programın "tam anlamı" tamamıyla **farklı iki düzlemdedir**. Programın "tam anlamı", proletaryanın çıkarlarını ifade ederken, sonrakinin programında bilimsel olarak formüle edilerek, ulusların hakları — burjuvazi , aristokrasi , kılerji gibi - sınıfların güçleri ve etkilerine göre her sınıfların çıkarlarını ifade edebilir. Bir tarafta **Marksistlerin yükümlülüğü,** diğer tarafta ise **çeşitli sınıflardan** oluşan ulusların hakları." (20*)

Hakka ve gündeme gelen Talep e karşı tavır

Marksist Leninistler HAK kı **her zaman savunur ve desteklerler**, bu ağırlıkla taktiksel olan teorinin özünü teşkil eder, ama **TALEP** in gündeme geldiğinde bunun DESTEKLENMESİ GEREKİR diye bir yaklaşım, Marksizm Leninizm'in ruhuna ve **temel teorilerine zıt, burjuva bir anlayıştır.** Marksist Leninistlerin özgül şartları değerlendirmesi ve pratiği emekçi halkların ve mücadelenin çıkarları doğrultusunda olması gerekir, bu temel yaklaşım hiçbir başka demokratik talebe ikincil kılınamaz.

Lenin'in açıkladığı gibi;

> ""kendi kaderini tayin özgürlüğü için mücadelenin kayıtsız-şartsız tanınması, **bizi her ulusal kendi kaderini tayin talebini desteklemekle yükümlendirmez**. Proletaryanın partisi olarak Sosyal-Demokratik Parti kendi pozitif ve en önemli görevini, halkların ve ulusların değil, her milliyet içindeki proletaryanın kendi kaderini tayinini geliştirmek olarak görür. Her zaman ve çekinmeden **bütün milliyetlerin proletaryasının en sıkı birliğini hedeflemeliyiz**""(18A*)

Lenin soruna Marksist ve burjuva yaklaşım arasındaki farkı şöyle açıklığa çıkarır;

> **""Marks,** küçük-burjuva demokratlardan farklı olarak, istisnasız bütün demokratik **istemleri bir mutlak olarak değil**, ama burjuvazinin önderliğindeki halk yığınlarının **feodalizme karşı savaşımının tarihsel bir ifadesi olarak görmüştür**. Bu taleplerin bir tanesi bile yoktur ki, belirli koşullar altında **burjuvazinin elinde işçileri aldatmak için bir araç görevi yerine getirmesin,** getirmiş olmasın. Bu nedenle, Siyasal demokrasinin taleplerinden bir tekini, özellikle de ulusların kaderlerini tayin etme **hakkını (tüm diğerlerinden) ayırt etmek,** ve geri kalan demokratik taleplerin **karşısına dikmek, teoride temel bir yanlıştır**. Pratikte, proletarya, cumhuriyet istemi dahil, tüm demokratik talepleri uğruna savaşımını, **burjuvaziyi devirmeyi amaçlayan devrimci savaşıma bağımlı kılarsa**, ancak (bu şekilde) kendi bağımsızlığını koruyabilir."""" (16A*)

Kendi kaderini Tayin HAKKI

Nasıl ki, kadının hiçbir söz hakkı olmadığı, bir "boşsun" lafıyla, erkeğin boşayabildiği ama kadının kendisinin boşanma hakkı olmadığı gerici bir toplumda, kadının BOŞANMA hakkını kazanması **her koşulda savunulması gereken bir HAK ise,** bir ulusun da AYRILMA hakkı her koşulda savunulması gereken bir haktır. Kadının kazanacağı bu HAK, birliğin ZORLA olmasını ve –ya da ZORLA devamını değil, kendi isteğiyle, gönüllü olarak birlikte olmayı seçmesi anlamında desteklenmesi kaçınılmazdır. İşte en önemli **anlaşılmayan fark bundan sonrasında**. Boşanma HAKKI nı savunmak ve Desteklemekle, bunun gündeme gelip **BOŞANMA TALEP ini önermek ve desteklemek** arasındaki fark.

Lenin Semsovskyi eleştirirken şunları söyler;

> "Öyle görünüyor ki, Bay Semkovski'nin **entelektüel yetenekleriyle bile**, "boşanma hakkı"nın **boşanmaya oy vermesi gerektirmediği çıkarımı** çok zor değildir.! Ama mantığın ABC sini bile unuttular -işte eleştirenlerin yazgısı" (5B*)

Teori Hak ve Talep den farklı biçimde bahseder;

> ""Programımız (ulusların kendi kaderlerini tayin etmelerine ilişkin) maddesi, siyasi kaderi tayinden, yani ayrılma ve ayrı bir devlet kurma **hakkından** başka anlama gelecek biçimde yorumlanamaz."" (9)

ve nedenleri net bir şekilde açıklar;

> " Bu hakkın şampiyonluğunu yapmak, **küçük devletlerin kurulmasını teşvik** etmenin şampiyonluğunu yapmaktan çok uzaktır, tam tersine, daha özgür, korkudan uzak ve bu nedenle daha geniş

ve daha evrensel büyük devletler ve federasyonların kurulmasını hazırlama" (15) teorisidir.

Yani savunulan **HAK, ayrılığı öneren değil**, özgürce bir birliğin oluşmasını hedef alan taktiksel içerikli bir destekleme teorisidir. Çünkü aşağıda belirtildiği gibi, içinde bulunduğumuz dönemde asıl sorun anti-emperyalist, sosyalist mücadeledir.

Kapitalizmin başlangıcından bu yana Ulusların Kendi kaderini tayin hakkı Teorisinin de kaçınılmaz olarak, iki tarihi vardır, birincisi ulusal-toplumların yalnız başına ya da diğer ulusal-toplumlarla birleşerek **ulus-devletleri oluşturma dönemi.** Böylece "ulusal yaşamın ve ulusal hareketlerin uyanışı ve ulusal devletlerin yaratılması", Burjuva ulusal hareketleri dönemi. İkinci dönem "olgunlaşmış olan ve sosyalist bir topluma doğru yol alan kapitalizmin" emperyalist dönemine tekabül eder. (8A*) **Devrimcilerin "Ulusal hareketler" de burjuva milliyetçiliğine uzlaşmaz savaşımını verdiği** ve **vermesi gerektiği** , anti-emperyalist, anti-kapitalist mücadele dönemi .

Lenin konuya "ikici" yaklaşım ve amacı şöyle açıklar;

> """Marksistlerin ulusal programı, her iki eğilimi de göz önüne alır, birinci olarak ulusların ve dillerin eşitliği, bu nedenle her türlü ayrıcalığa karşı olmak ...ikinci olarak enternasyonalizmin ilkesi, ve **proletaryanın, burjuva milliyetçiliğinin, hatta en inceltilmiş biçimiyle bile bulaştırılmasına karşı uzlaşmaz mücadelesi**, ." (8A*)
>
> "**bugün asıl sorun**, birleşmiş, hizalanmış olan emperyalist devletlerin, emperyalist burjuvazinin, ve sosyal-emperyalistlerin cephesine karşı durmak, ve **emperyalizme karşı olan tüm ulusal hareketleri**

> sosyalist devrim için etkili bir şekilde yararlanmaktır " (1A*)

Bu içinde bulunduğumuz dönem içinde de HAK, teorinin taktiksel içeriğine sadık kalmak istiyorsak, **her koşulda desteklenmesi gerekir**. Lenin örnek verdiği **en olumsuz ortamda bile** bu HAK kın tanınması gerektiğini vurguluyor.

> "**Ezilen ulusun burjuvazisi**, işçileri aldatmak için, sürekli olarak ulusal kurtuluş sloganlarını kullanır..."
>
> " **bir emperyalist güce karşı** verilen ulusal kurtuluş mücadelesi, belirli koşullar altında, başka bir "büyük" güç tarafından, kendi, aynı şekilde emperyalist amaçları için kullanılabilmesi gerçeği, cumhuriyetçi sloganlarını mali yağmalama ve siyasi aldatmaca olarak, burjuvazini birçok durumda kullanması, sosyal demokrasiyi ulusların kendi kaderini tayin **hakkını tanımaktan alıkoyamaz**. " (16A*)

(eklektizmin bu alıntıda "**bir emperyalist güce karşı**" kısmını çöpe atıp, emperyalistlerle iş birliğine teorik kılıf geçirmeye çalıştığı yazılara da şahit olduk)

Desteklemenin kapsamı ve **sınırı,** ya da neyin ne kadar destekleneceği konusunda Lenin şunları söyler;

> """"**Marksizm milliyetçilikle bağdaşamaz**, hatta "en adil", ve en" saf", en inceltilmiş ve medeni cinsi olsa da ...bir Marksist, ulusal hareketlerin tarihsel haklılığını, kesin olarak kabul eder. Ama bu kabul edişin, **milliyetçiliğin bir savunması haline gelmemesi için**, o, bu kabul edişin, burjuva ideolojisinin proleter bilincini perdelememesi için, ulusal hareketlerde **ilerici ne varsa sadece onun desteklenmesiyle sınırlanmalıdır**." (10A*)

Ayrılma TALEP i gündeme geldiğinde

Ancak kafa karışıklığı ve sorun HAK kın TALEP le gündeme gelmesinde. Lenin'in şu sözleri bu **Talep in somut şartların** somut değerlendirilmesine bağımlı olarak ve emekçi halkların mücadelesinin çıkarlarına bağımlı olarak karar verilmesi gerektiğini vurguluyor. Marksist Leninistlerin işçi sınıfı ve onun mücadelesi emniyete alınmadan, gündeme gelen Talep e, "Evet" ya da "Hayır" diyemeyeceğini söylüyor.

> ""Ulusların kendi kaderini tayin hakkının tanınması, gerçekten her ulusun her kendi kaderini tayin etme talebini desteklemesi anlamına mı geliyor? Bütün yurttaşların özgür dernekler kurma hakkının tanınması, biz sosyal-demokratları, her yeni birliğin kurulmasını desteklemekle **hiç de yükümlendirmiyor…**"" (18A*)

""Burjuvazinin boyunduruğundan kurtulmayı amaçlayan proleter sınıf mücadelesinin bilinçli ifadesi olan Komünist Partisinin temel görevi burjuva demokrasisine karşı mücadele etmek ve bu demokrasinin yalanlarıyla ikiyüzlülüğünü teşhir etmek, ulusal sorunda da soyut ve biçimsel ilkelere değil, öncelikle tarihsel olarak verili durumun ve (en önemlisi) ekonomik **koşulların tam bir değerlendirmesine dayandırmalıdır.**

> ""Emperyalist güçlerin, ezilen ülkelerin **ayrıcalıklı sınıflarının yardımıyla**, siyasi olarak bağımsız devletler yaratma kisvesi altında, aslında ekonomik, mali ve askerî açıdan tümüyle kendilerine bağımlı olan devlet yapıları yaratırken yaptıkları düzenbazlığın en geniş kitleler arasında ve özellikle de geri kalmış ülkelerde deşifre edilmesi ve anlatılması gerekir."" (9A)

Lenin "**pratik" olma ve "evet" ya da " hayır" deme** konusunda, Rosa'nın yaklaşımını eleştirisi, konunun ana temasını açıklar;

> """Ulusal sorunda "pratik olma" talebi ne anlama gelir?
>
> O şu üç şeyden birisi demektir; ya bütün ulusal özlemlerin desteklenmesi; ya her ulustan (gelen) ayrılma sorununa "evet" ya da "hayır" yanıtının verilmesi; ya da, ulusal talepler genel olarak anında "pratikte uygulanabilir" (demektir).
>
> Doğal olarak her ulusal hareketin başlangıcında önderliği yüklenen burjuvazi, her ulusal özlemler için destek (amaca uygun) "pratik" tir. Ancak, proletaryanın , (tüm diğerlerinde olduğu gibi) **ulusal sorundaki siyaseti, burjuvaziyi sadece belirli bir yönde destekler,** ama hiçbir zaman burjuvazinin siyaseti **ile çakışmaz...**burjuvaziye her zaman sadece **şartlı destek verir**. Ulusal sorunda Burjuvazi ya kendi ulusu için imtiyazlar, ya da istisnai avantajlar peşindedir…**Proletarya her türlü imtiyazlara ve ayrıcalıklara karşıdır.** Pratik olunmasını talep etmek, burjuvazinin liderliğini takip etmek, **oportünizmin içine düşmek** demektir. (3A*)
>
> Her ulusun ayrılma sorununa "evet" ya da "hayır" biçiminde bir yanıt istemek, pek "pratik" bir tutum gibi görünmektedir. **Gerçekte bu, saçmadır;** böyle bir tutum, teoride metafizik bir anlayışı gösterir, pratikte ise, proletaryanın **burjuvazinin siyasetine boyun eğmesi anlamını taşır**…proletarya için bu TALEPler sınıf mücadelesinin çıkarlarına bağımlıdır. Proletarya için önemli olan şey, **kendi sınıfının gelişmesini güvence altına almaktır**." (3)

Ezilen ulusların burjuvazisi, taleplerinin "pratik" olduğu iddiasıyla, **proletaryayı,** özlemlerini **kayıtsız şartsız desteklemeye çağıracaktır.** Proletarya, bu tür pratikliğin karşısındadır. Proletarya, eşitliği ve ulusal devlet kurma **hakkı** eşitliğini tanırken, bütün ulusların proleterlerinin birliğine pek büyük değer verir, ve her ulusal talebi, her ulusun ayrılmasını işçilerin **sınıf savaşımı açısından değerlendirir.** Pratikliğe çağrı, burjuva özlemlerinin kayıtsız şartsız kabulüne çağrıdan başka bir şey değildir. (3)

Lenin HAK ve TALEP arasındaki farkı şu sözleriyle en net bir şekilde özetler;

> "Ulusların kaderlerini tayin hakkı dahil, demokrasinin çeşitli TALEPleri **mutlak şeyler değildir,** ama sadece dünya genel-demokratik hareketinin (bugün genel-sosyalist hareketinin) tümünün bir parçasıdır." (2A*)

Bu alıntıda HAK kın mutlak olmadığından değil, onun dönüşümünden, **TALEP inin mutlak olmadığından** bahsediyor.

TALEP in desteklenebilmesinin koşullarını Lenin'in nicelik ve niteliğe değindiği şu alıntıda özetleyebiliriz;

> "" …sorun, bir örgütün büyüklüğü sorunu değil, **politikasının gerçek ve nesnel anlamı sorunudur**: bu politika yığınları temsil ediyor mu, onlara hizmet ediyor mu, **yani onların kapitalizmden kurtulmalarını amaçlıyor mu,** yoksa azınlığın çıkarlarını, **azınlığın kapitalizmle uzlaşmasını mı** temsil ediyor?"" (5)

Buna Lenin'in "bir başka burjuvaziye karşı kendi burjuvazisine ayrıcalıklı haklar arayan hareketlerinde desteklenmeyeceğini" vurguladığını da ilave etmek gerekir;

"**Eğer devrimle değil de,** alternatif olarak ezen ulus-devletle **anlaşarak barışçıl** bir şekilde ayrılmadan bahsedildiğinde " Lenin bunu gericilik olduğunu belirtir... Lenin in sözleriyle "**Bir azınlığın ötekinden yasalar yoluyla ayrılması fikri gerici bir fikirdir**." (15)

Taktiksel içeriğinin özeti

Lenin'in UKKTH teorisinin taktiksel içeriğini ve **önemini iki şekilde** özetleyebiliriz.

1-Kendi kaderini tayin hakkı teorisi Marksizm'in enternasyonalizm ilke ve anlayışına dayanan, **zor la ve baskıyla değil, gönüllü birleşmeyi** sağlama pratiğinin teorisidir.

Lenin bu taktiksel yaklaşımı şöyle özetler;

> ""**Eğer** ulusların ayrılma hakkı sloganını ileri sürmez ve onu savunmazsak, o zaman ezen ulusun yalnızca burjuvazisinin değil, ama feodallerin ve (ezen ulusun) despotizminin de **oyununa gelmiş oluruz**." (3)

Teorinin özünü ve nedenini de şu sözlerle açıklıyor;

> ""ezilmiş, eşit olmayan uluslar için, ayrım yapmaksızın, ayrılma özgürlüğü istiyorsak, bunu, ayrılmadan yana olduğumuz için değil, ama zoraki birlikten farklı olarak, yalnızca özgür, **gönüllü birlikten** ve kaynaşmadan yana olduğumuz için istiyoruz. **TEK NEDEN BUDUR.**""

Kendisine saygısı olan hiçbir demokrat boşanma hakkına karşı çıkan birini demokrat olarak göremez. Konunun özü bu dur. ...Bu hakların ilanı olmadan , kitleleri mücadele ruhuyla eğitmeden, **sosyalizm olanaksızdır**. (6)

2-Ulusal hareketler **hâkim sınıfları** sorunlar konusunda karar vermeye **zorlar.**

Lenin bu taktiksel yaklaşımında şöyle izah ediyor;

> ""Ulusların kaderlerini tayin hakkı", **demokratik bir düzeni zorunlu kılar,** öyle ki, bu düzende yalnızca genel olarak demokrasi ile yetinilmez, burada, özel olarak ayrılma sorununu demokratik olmayan yoldan **çözüme bağlamak olanaklı değildir.**
>
> .....Gericiler, bir demokratik oylamayla, çoğunluğu sağladıkları zaman, genellikle şu iki şeyden biri olur: **ya** gericilerin kararı uygulanır, ve bunun kötü sonuçları yığınları hızla **ya da** yavaş yavaş gericilere karşı demokrasiye doğru iter; ya da demokrasi ile gericiler arasındaki çatışma bir iç savaşla ya da benzeri bir şeyle çözüme bağlanır"" (7)

Kısacası Marksist Kendi Kaderini tayin Hakkı teorisi ağırlıkla taktiksel içeriği olan bir teoridir ve **sınıf mücadelesinden bağımsız tek başına mutlak bir teori** olarak, hele içeriksiz bir slogan olarak **yaklaşılamaz.** Hakkı savunmak ve desteklemekle, Talebi savunmak ve **desteklemek farklı içeriğe sahiptir...**

Her iki taraftan Marksistlerin tavırları üzerine

Her zaman akılda tutulması, unutulmaması gerekir ki;

> ""Burjuva milliyetçiliği ve proleter enternasyonalizmi, kapitalist dünyanın iki büyük sınıf kampına tekabül eden ve ulusal sorunda iki ayrı siyaseti **(hatta iki ayrı dünya anlayışını**) ifade eden, "**birbiriyle' bağdaşmaz** iki slogandır..."" (10)

HAK kın savunulması anlamında, Genel Marksist tavrın ne olması konusunda;

> ""tüm ulusal-toplulukların proletaryası ile öteki emekçi halkına, "**kendi" burjuvazisinin ulusalcı sloganlarıyla aldatılmasına** karşı en güçlü uyarıda bulunmalıdır"" (9)

> "Kim proletaryaya hizmet etmek istiyorsa, bütün ulusların işçilerini birleştirmeli ve "**kendisinin" olsun,** başkalarının olsun, **milliyetçiliğine karşı kesin savaşıma girişmelidir.** ." (11)

Ezen ulusların Marksist Leninistlerinin tavrı üzerine;

> """eğer bir Rus (ezen ulus) Marksist'i, (ezilen ulus) Ukraynalıların tam hak eşitliği isteğini ya da onların bağımsız bir devlet kurma hakkını bir an bile unutursa, yalnızca burjuva değil, ama **aşırı gerici milliyetçiliğin bataklığına kaymış olur**.""" (8)

Ezilen ulus Marksistlerinin tavrı üzerine;

> **"kendi" burjuvazisiyle siyasal birliği**, tüm ulusların proletaryasıyla birliğin üstünde tutan işçiler, kendi çıkarlarına, **sosyalizmin ve demokrasinin çıkarlarına karşıt** davranıyorlar demektir…-- (13)

> "Eğer (ezilen ulustan) bir Marksist, (ezen ulus) kıyıcılara karşı duyduğu tamamen haklı ve doğal kinin bir parçasının, hafif bir düşmanlık duygusu biçiminde bile olsa, **(ezen) işçilerinin proleter kültürünü ve proleter hareketini kapsamasına izin verirse,** kendisi bu yüzden **burjuva milliyetçiliğinin bataklığına kaymış olacaktır**." (8)

"Marksizm'in ruhuna çelişki içinde bir yaklaşımdan kaçınmak istiyorsak, Lenin'in söylediği gibi

> "Eğer konuyu Marksist olarak, yani sınıf savaşımı açısından" alacaksak, "sloganları, "genel ilkeler" ile değil, anlamsız beyanlarla, parlak sözlerle değil, **sınıfların siyasal çıkarları ile karşılaştırarak** " ele almamız gerekir... (11)

Teoriye yanlış yaklaşım

Teoriye yanlış yaklaşım ve yanlış algılama - Türkiye'deki devrimci hareketin günümüzdeki durumu tarihi üzücü bir **örneği olarak**- milliyetçiliğe kılıf ve burjuva ideolojisini işçi sınıfının ideolojisini perdelemesine neden olacak, emekçi kitleleri arasında **bölünme, düşmanlık ve nefret y**aratılmasına yol açacaktır.

Kendi kaderini tayin HAKKI ile ilgili olan yaklaşım ve tavır la, bu hakkın TALEP olarak gündeme gelmesi özgül durumu ile ilgili yaklaşım AYNIlaştırılamaz. TALEP in desteklenmesi ya da desteklenmemesi, içinde bulunan özgül koşullara bağımlı olarak, emekçi halkların ve sosyalist mücadelenin çıkarları temel alınarak değerlendirilmesi gerekir. Bu temel yaklaşım göz ardı edilirse UKKTH, burjuva teorisi içeriğine dönüşür. Lenin'in sözleriyle;

> ""Ulusların kendi kaderini tayin talebini işte bu (işçi sınıfı) **mücadelenin çıkarlarına tabi kılmalıyız**. Ulusal sorunda bizim tavrımızla **burjuva-demokrat tavrın farkı** tam da bu koşulda yatmaktadır"" (18)

> "Hiç şüphe yok ki **her ulusal hareket ancak bir demokratik burjuva hareketi olabilir**. ...emperyalist burjuvazi reformcu hareketi ezilen milletlere de sokmak için elinden geleni yapmaktadır. Sömürücü

> ülkelerin burjuvazisi ile sömürge ülkelerin burjuvazisi arasında belli bir yakınlaşma olmuştur. Öyle ki çok kere belki de çoğunluk hallerde ezilen ülkelerin **burjuvazisi bir yandan ulusal hareketi desteklerken öte yandan Emperyalist burjuvazi** ile tam bir anlaşma içerisindedir. Bütün devrimci hareketlere ve devrimci sınıflara karşı onunla güç birliği yapmaktadır…Biz komünistler olarak sömürgelerde burjuva kurtuluş hareketlerini **sadece gerçekten devrimci bir ruhla eğitip örgütlemelerimize engel olmadıkları takdirde** desteklemeliyiz, ve destekleyeceğiz."" (19)

SONUÇ

Teori sınıf mücadelesinden bağımsız, kendi başına mutlak bir teori, özellikle içi boş bir slogan olarak ele alınamaz. Hakkı savunmak ve desteklemek, ve Talep i savunmak ve önermek farklı içeriklere sahiptir.

> "Eğer konuya Marksist açıdan bakarsak, ve sloganlar, anlamsız "genel ilkeleri" ile değil, sınıfların siyaseti ve çıkarları ile karşılaştırılırsa, teoriye sınıf mücadelesi bakış açısından yaklaşmalıyız" (11A*)

Bu anlamda Kendi Kaderini Tayin Hakkı teorisi **işçi sınıfının çıkarlarının ikincil ve bağımlı kılındığı bir teori ve pratik içinde algılanamaz**. Tam tersine parçalar ve ilgili teoriler, işçi sınıfının bütüne bağımlı olan çıkarlarına ikincil ve tabi kılınması gerekir. **Aksi Marksizm olamaz**... Burjuva uzlaşmacılığı ve **burjuva kuyrukçuluğu olur...**

Lenin bunu somut olarak yaptığı bir değerlendirmede şöyle ortaya koyar;

> ""**İlkin ulusal görevler, ondan sonra proletaryanın görevleri,** diyorlar burjuva milliyetçileri, ve onların

> ardından ... **yalancı-Marksistler bunu yineliyorlar**. Biz, her şeyden önce proletaryanın görevleri diyoruz, çünkü bu görevler, yalnızca emeğin ve insanlığın sürekli ve hayati çıkarlarını karşılamakla kalmıyor, ama aynı zamanda, bunlar, demokrasinin çıkarlarına da uygun düşmektedir; **ve gerçek demokrasi olmadan** ...(ezilen bir ulus) **ne özerk olabilir, ne de bağımsız olabilir**..."" (8)

Bu kuyrukçuluğun ve oportünizmin örneklerini günümüzde ürkütücü bir şekilde yaygınlaştığı ve sonuçları açısından, Lenin'in şu sözleri kesinlikle kafalarda tutulması gerekir;

> "**Ama biz,** belki de 10 ya da 20 milyonluk bir küçük ulusun özgürlüğe kavuşacağı **umuduyla**, iki büyük ulus arasında bir savaştan yana, **20 milyon insanın öldürülmesinden yana olamayız**"! Hayır, elbette ki olamayız. Ama, bu, programımızdan ulusların tam eşitliğini **sildiğimiz için değil,** bir tek ülkede demokrasinin çıkarlarının, birçok ülkede ve bütün ülkelerde demokrasinin **çıkarlarına bağımlı kılınması gerektiği** için böyledir. " (1)

Ayrılma TALEPlerinin yoğunlaştığı gündeme uygun, tavır açısından çok önemli olan bu alıntı, TALEP e karşı da olunsa, aktif tavır alınamayacağını tam tersine burjuvazi tarafından alınacak aktif tavırlara karşı çıkılması gerektiğini vurgular.

> “””egemen ulusun (ya da nüfusun çoğunluğunu oluşturan ulusun) siyasal yönden ayrılma isteğini gösteren ulusa karşı **hangi biçimde olursa olsun kuvvet kullanmasına, koşulsuz olarak karşı çıkmalıdırlar.** “” (9)

> "Sosyal-demokrasi, ulusların kendi kaderini tayinini, her ne türden olursa olsun, zorla ya da haksızlıkla

> dışarıdan etkileme yönündeki her türlü girişimle daima mücadele edecektir."(18)

Yani HAK **her koşulda desteklenirken**, Lenin'in deyimi le "" Bir Marksist'in ulusal bağımsızlık **TALEP ini ancak koşullu olarak,** hem de yukarıda açıklanan (proletaryanın mücadelesine tabi olan**) koşul altında tanıyabilir**." (18)

> " **Ulusal sorunda** bizim yaklaşımımızla burjuva-demokrat yaklaşımı arasındaki **bütün farkı bu (koşul) oluşturur.** Burjuva demokratı (ve onun izinden yürüyen bugünün sosyalist oportünistti), demokrasinin sınıf mücadelesini yok ettiğini hayal eder ve bu nedenle tüm politik **taleplerini soyut bir şekilde, kümeleştirilmiş, "kayıtsız şartsız"**, "tüm halkın" çıkarları bakış açısından ya da hatta ebedi ve mutlak ahlaki ilke **bakış açısından koyar**. Sosyal-demokrat ise bu burjuva hayalini (illüzyonunu), ister soyut idealist felsefede, ister kayıtsız-şartsız ulusal bağımsızlık talebinde dile gelsin**, her zaman ve her yerde acımasızca teşhir eder.** (18A*)

""Küçük burjuva demokratların tersine, Marks, hiçbir demokratik talebe, istisnasız, bir "mutlak" olarak " bakmadı. kendi kaderini tayin hakkı dahil, her demokratik talep , işçi sınıfının ve onun mücadelesine ikincildir. Biz kendi Kaderini tayin hakkını savunur ve desteklerken, her gündeme gelen "ayrılma talebine", işçi sınıfının çıkarı aklımızda olarak, somut durumun tahlilini yapmadan "evet" demeyiz.

Stalin bu yaklaşımı açık ve net olarak "Leninizm'in İlkelerinde" şöyle özetler;

> "Leninizm... ezilen ülkelerin ulusal kurtuluş hareketlerinde devrimci potansiyelin var olduğunu ve bunların, ortak düşmanın devrilmesi için,

emperyalizmin devrilmesi için yararlanmanın mümkün olduğunu kabul eder.

Bu elbette ki, proletaryanın **her ulusal hareketi, her yerde ve her zaman**, her somut durumda desteklemek zorunda olduğu **anlamına gelmez**. Bu, **emperyalizmi** güçlendirmeye ve korumaya yönelik hareketlere değil, **onu zayıflatmaya, devirmeye yönelik**, böylesine ulusal hareketlere destek verilmesi gerektiği anlamına gelir. Bazı ezilen ülkelerin ulusal hareketlerinin, **proletarya hareketinin gelişmesinin çıkarlarıyla çatıştığı** durumlar olabilir. Şüphesiz ki, **böyle durumlarda bir destek hiçbir şekilde söz konusu olamaz.** Ulusların hakları sorunu, soyut, kendi içinde bir sorun değil, **proleter devrimi genel sorununun bir parçası,** bütüne tabi ve bütünün bakış açısından hesaba katılması zorunda olan bir sorundur." (21)

Erdoğan A

Konu Üzerine Yazılar

(1) Lenin, Programımızdaki Ulusal Sorun

(2) Stalin, Ulusal Sorunun Sunumuna Dair

(3) Lenin, "Asimilasyonun" Milliyetçi Ucubesi

(4) Stalin, Marksizm ve Ulusal Sorun - Ulus

(5) Lenin, RSDİP Ulusal Programı.

(6) Stalin, Ulusal Sorunun Sunulmasına Dair

(7) Lenin, Ulusal ve Sömürge Sorunları Üzerine Taslak Tezler

(8) Stalin, Kafkasyalılar, Tasfiyeciler Konferansı

(9) Lenin, Sosyalist Devrim ve Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı

(10) Lenin, RSDİP Ulusal Programı

(11) Lenin, Ulusal Sorun Üzerine Tezler

(12) Lenin, Sosyalizm ve Savaş Rus Sosyal-Demokrat İşçi Partisinin Savaşa Karşı Tavrı

(13) Lenin, Asimilasyonun Milliyetçi Ucubesi

(14) Lenin, Marksizm mi, Prudhonizm mi? Kendi Kaderini Tayin Etme Tartışması Özetlendi

(15) Lenin, Sosyalist Devrim ve Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı

(16) Lenin, Kültürel Ulusal Özerklik - Ulusal Sorun Üzerine Eleştirel Açıklamalar

(17) Lenin, Programımızdaki Ulusal Sorun

(18) Lenin, Ulusal ve Sömürge Sorunları Üzerine Taslak Tezler

(19) Lenin, Ulusal Sorunda Pratiklik

(20) Lenin, Sosyalizm ve ulusların kendi kaderini tayin hakkı - Marksizm mi, Proudhonizm mi?

(21) Lenin, Emperyalizm ve Sosyalizmde Bölünme

(22) Lenin, Sosyalizm ve Savaş Rus Sosyal-Demokrat İşçi Partisinin Savaşa Karşı Tutumu

(23)Lenin, Ulusal Sorunda Pratiklik

(24) Lenin, Marksizm'in Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm - Diğer Siyasi Sorunlar

(25) Lenin, RSDİP Ulusal Programı

(26) Lenin, Ulusal Kültür

(27) Lenin, Ulusal Sorun Üzerine Tezler

(28) Lenin, Ulusal Kültür

(29) Lenin, Asimilasyonun Milliyetçi Ucubesi

(30) Lenin, Ulusal Sorun Üzerine Tezler

(31) Lenin, asimilasyonun Milliyetçi Ucubesi

(32) Lenin, Programımızdaki Ulusal Sorun

(33) Lenin, Ulusal ve Sömürge Sorunları Komisyonu Raporu,

(34) Lenin, Ulusal Kültür

(35) Lenin Milliyetçi Asimilasyon Ucubesi

(36) Lenin Kendi Kaderini Tayin Etme Tartışmasının Özeti - Marksizm mi Proudhonizm mi?

(37) Lenin, Ulusal Sorun Üzerine Tezler

(38) Lenin Programımızdaki Ulusal Sorun

(39) Stalin, Leninizm'in Temelleri

Anti-Emperyalist Savaşlar Üzerine – Lenin, Stalin ve E. Hoca'dan

Yetersiz teorik bilgi nedeniyle, ancak özellikle **anti-emperyalist savaşlar** sorununda büyük ölçüde **bilinçli olarak yaratılan kafa karışıklığı**, bazı ML Devrimcilerinin **emperyalist saldırganlığa karşı** doğru tavır almalarını engelliyor. Teorik bilgi eksikliği genellikle **belirli bir durum veya koşul için** yapılan değerlendirmelerin **her duruma, her koşula bir slogan olarak genellemesine neden oluyor**. IŞİD'in ve Suriye'deki diğer emperyalist-vekillerinin "ilerici", "**rejime karşı özgürlük savaşçıları!",** oradaki Savaşın "**Emperyalist savaş**" olarak tanımlaması ve "**vatan savunması**" nın orada geçerli olmaması vb., - bilinçli ya da bilinçsiz, bu kafa karışıklığının güncel örneklerini teşkil ediyor. Bütün bu burjuva revizyonist değerlendirmeler ve kafa karışıklığı, **klasikleri okuma tembelliğinden**, konuyu incelemek ve **Marksizm'in diyalektiğini uygulamak** yerine ezbere ve sloganla öğrenmeyi tercih etmekten **kaynaklanmaktadır.**

Lenin, bu tür tembellik ve ,ezbercilik, lafazancılık, slogancılık pratiğine atıfta bulunarak şöyle söylüyor;

> " **Uyuz acı veren bir hastalıktır.** Ve insanlar devrimci lafazanlık **(slogancılık) uyuzuna yakalandılar mı** bu hastalığın sadece belirtisi **bile dayanılmaz acıya neden olur.**
>
> **Emekçi halkın tüm bireyleri için**, sade, açık, kavranabilir, aşikâr ve herkesçe **tartışma götürmez nitelikte olan gerçekler bile,** yukarıda bahsettiğim cinsten **uyuz hastalığına yakalanmış olanlarca çarpıtılır.** Bu çarpıtma genellikle, iyi-bilinen teorik doğruların özümlenememesi ya da bunların çocuk

> kabalığı, okul-çocuğu tavrıyla **ilgisizce tekrarlanıp durması** (insanlar "neyin ne olduğunu" bilmezler) nedeniyle, **en iyi, en saygın ve en yüce dürtülerden kaynaklanır**. Fakat bu durumda da **uyuz zararlı olmaktan kurtulamaz."** (P20))

Lenin'in "**emperyalist savaşlara" karşı duruş konusundaki değerlendirmesi,** söz konusu **savaşın türü hakkında** herhangi bir değerlendirme yapılmadan **her türlü savaşa** uygulanıyor**. Haklı ve haksız,** ilerici ve gerici, emperyalist ve anti-emperyalist savaşlar arasında **ayrım yapmadan alınan bir tavır,** kaçınılmaz olarak dürüst bir Marksist Leninist'i **karşı devrimin tarafına götürür.**

Burjuva revizyonistleri, karşı-devrimci Troçkistler tarafından **bilinçli olarak yaratılan kafa karışıklığı**, onların "emperyalizm çağında **artık ulusal savaşlar olamaz",** dolayısıyla **"anti-emperyalist savaşlar geçmişte kaldı**""sonuçlamalarından kaynaklanır veya doğrudan bununla bağlantılıdır.

Gerçekte, Marksist Leninistler için **anti-emperyalist savaşlar sadece çağımızda kaçınılmaz ve hayati derecede önemli olmakla kalmaz, aynı zamanda belirli bir ülkede ve dünya ölçeğinde** kapitalizmin yenilgisi için özelde ve genel olarak **sosyalist devrimin önemli bir parçasıdır.**

"**Genel olarak emperyalizme karşı mücadele**" diyor Enver Hoca,

> " ve onun her ülkedeki araçları, **her komünist partinin stratejisinin temel sorunlarından biridir** ve anti-emperyalist veya sosyalist herhangi **bir devrimin zaferi için belirleyici koşullardan biridir.** Aynı zamanda, **onun <u>emperyalizme karşı tutumu</u>**, her ülkenin ulusal çerçevesi içinde ya da uluslararası

> ölçekte faaliyet gösteren her siyasi gücün, **siyasi ve ideolojik konumunu değerlendirmek için bir mihenk taşı görevi görür.** Başka bir deyişle, **emperyalizme karşı duruş** her zaman, bir yanda gerçek yurtsever ve demokratik **devrimci güçleri,** diğer yanda gerici, **karşı-devrim ve ulusal ihanet güçlerinden ayıran bir sınır çizgisi olmuştur**."" (P24)

Bu nedenle burjuva revizyonist tuzağa düşmemek, emperyalistlerin saflarında yer almamak ve onların sözcülüğünü yapmamak için, **savaşların farklı türlerini, farklı değerlendirmeleri anlamak** ve doğru tavır almak çok önemlidir. Anti-emperyalist savaşların önemini kavramak çok önemlidir, **çünkü bu savaşlara karşı duruş, devrim ve karşı devrim, Marksizm Leninizm ile burjuva revizyonizmi, komünizm ve anti-komünizm arasındaki farkı tanımlar**. Ve anti-emperyalist savaşların başarısı**, yalnızca herhangi bir ülkede değil, dünya ölçeğinde kapitalizmin yenilgisi** sürecini kısaltmada önemli bir rol oynayabilir.

Sorunu incelemeye, çoğu kafa karışıklığının ortaya çıktığı ve kötüye kullanıldığı, Lenin'in en çok alıntı yapılan değerlendirmesinden başlamalıyız: “"Kişinin Kendi Hükümetinin Yenilgisi", kendi burjuvazisinin hakkını savunması anlamına gelen anavatan savunmasıdır."

Ana Vatan Savunması - Emperyalist savaş

> ""kapitalistlerin çıkarları doğrultusunda yürütülen yağmacı bir savaş olan, emperyalist savaştır" (P41)

Hepsi olmasa da, s**avaşlar arasında herhangi bir ayrım yapmayanların çoğu,** iddialarını desteklemek için Lenin'in aşağıdaki değerlendirmesini aktarırlar;

> "Proletaryanın bakış açısından, "**anavatanın savunmasını" tanımak**, **mevcut savaşı** haklı çıkarmak, onun meşru olduğunu kabul etmek anlamına gelir. Ve savaş, o anda düşman birliklerinin konuşlandığı ülke -benim ya da başka bir ülkede- ne olursa olsun, **emperyalist bir savaş olarak kaldığı için**, anavatanın savunmasını kabul etmek, aslında, emperyalist, **yağmacı burjuvaziyi desteklemek ve tamamen sosyalizme ihanet etmektir** " (P49)

Ve/veya;

> "Bir proleter, "**vatan hainliği" suçunu işlemeden,** "kendi" emperyalist "Büyük" Gücünün yenilgisine, parçalanmasına katkıda bulunmadan kendi hükümetine sınıfsal bir darbe vuramaz ya da, "bizim tarafımızla" savaş halinde olan (aslında) kardeşine, "yabancı" ülkenin proleterine yardım edemez." (S66)

Ancak bu "alıntıyı" yapanların **hiçbiri paragraftaki anahtar kelimelere dikkat etmiyor,** yani; **"şimdiki savaş", "emperyalist savaş".** Lenin, bu alıntılarda, ML'nin **savunma savaşlarına değil,** emperyalist, **saldırgan savaşlara** karşı duruşundan bahsediyor.

Lenin konuşmasında, "**Mevcut savaş emperyalist bir savaştır** ve onun **temel özelliği budur**. Emperyalist bir savaş **tamamen farklı bir konudur.** Mevcut savaşın **emperyalist olduğunu fark etmeyen sosyalistler**, onun tarihsel bir bakışını ele almayan, **savaş hakkında** hiçbir şey anlamayacaktır." (S73)

Yine Kienthal'deki Sosyalist Konferansta şöyle diyor ;

" **Mevcut savaş** - tam da savaşan her iki grubun "**büyük" güçlerden oluştuğu için, emperyalist bir savaştır...**" (P80)

Ve yine 2. Sosyalist Konferansta :

"**Mevcut savaş emperyalist bir savaştır**, yani son derece gelişmiş, tekelci kapitalizm temelinde **çelişkilerden doğan bir savaştır**" (P92)

Lenin'in o kırpılıp her savağa uygulanmaya çalışılan alıntıda Emperyalist savaşlardan, emperyalistler arasındaki savaşlardan bahsettiği tartışma götürmez bir şekilde açık ve nettir.

Lenin bir sürü eleştiri ve yazılarında "Ana vatan savunması" sorununa açıklık getirir. "**Emperyalizm çağında**" diyor,

"anavatanın savunması, kişinin **kendi burjuvazinin yabancı halkları ezme** hakkını savunmak anlamına gelir. **Ancak bu**, yalnızca tüm emperyalist savaşlar için, **yani emperyalist güçler veya güç grupları arasında bir savaş"** için doğrudur.

Ve devam ediyor;

"Yazarlar, "Ana vatan savunması" sorununu **Partimizin sunduğundan çok farklı bir şekilde ortaya koyuyor** gibi görünüyor. Biz **Emperyalist bir savaşta** "ana vatan savunmasını" reddediyoruz. Bu Partimizin Merkez Komitesi Manifestosu ve Bern kararlarında olabildiğince **açık bir şekilde söylenmektedir**... tezlerin yazarları, genel olarak **anavatan savunmasından, yani ulusal bir savaş için de reddediyor gibi görünüyorlar,** belki de "emperyalizm çağında" **ulusal savaşların imkânsız olduğuna inandıklarından.** " (S104)

Blankizm üzerine yazdığı yazısında bunu daha da netleştiriyor;

> "**Bu konudaki proleter bakış açısı**, savaşın belirli bir sınıf tanımlamasından ve emperyalist savaşa -yani, **kapitalist ülke grupları arasında** (ister monarşiler ister cumhuriyetler olsun) **kapitalist ganimetin paylaşımı için bir savaşa** karşı uzlaşmaz bir düşmanlıktan ibarettir. " (S115)

Ve P. Kievsky'ye Yanıtını bitiriyor

> "**Anavatanı savunmak** emperyalist bir savaşta yalandır, **demokratik ve devrimci bir savaşta değil.**" (P201)

Lenin, Zinovyev'e yazdığı mektubunda şöyle özetliyor;

> "Genel olarak "**ana vatan savunmasına**", genel olarak "**savunma savaşlarına**" hiç de karşı değiliz**. <u>Bu saçmalığı</u> hiçbir zaman tek bir kararda** (ya da benim hiçbir makalemde) **bulamazsınız**. Anavatanın savunulmasına ve savunma pozisyonuna **1914-16 emperyalist savaşında** ve emperyalist çağa özgü diğer emperyalist savaşlarda karşıyız. Ama emperyalist çağda aynı zamanda "haklı", "savunmacı", devrimci savaşlarda [yani (1) ulusal, (2) sivil, (3) sosyalist vb.] olabilir. " (P119)

Burjuva revizyonistleri hariç, **her Marksist Leninist için** bu alıntılar, Lenin'in savaşlara yönelik **"anavatanın savunması"** tutumunu genelleştirmediğini, **yalnızca "emperyalist savaşlara"** yönelik tutumdan bahsettiğini şüphesiz bir şekilde açıklığa kavuşturmalıdır.

Anti-emperyalist savaşlar geçmişte mi kaldı? - Emperyalist savaşlar ve anti-emperyalist savaşlar

“Ulusal savaşlar çağı geçti”, “bu geçmişin bir sorunudur” diyenler için, Lenin, Marksizm ve Proudhanizm Üzerine, yazısında aksini söylüyor. "**Marx ve Engels**", diyor,

> "**emperyalizm dönemini görecek kadar yaşamadılar.** Sistem şimdi her biri diğer ulusları ezen bir avuç emperyalist "Büyük" Güçler"... **bugün esas olan** emperyalist güçlerin, emperyalist burjuvazinin ve sosyal-emperyalistlerin birleşik, hizalanmış cephesine karşı durmak ve **emperyalizme karşı tüm ulusal hareketlerin sosyalist devrim için kullanılmasıdır**." (S122)

Enver Hoca, Emperyalizm ve Devrim adlı eserinde konuyu onun **sosyalist devrimdeki önemiyle** bağlantılı ele alıyor.

> "Ulusal-demokratik, **anti-emperyalist**, ulusal kurtuluş devriminin sosyalist devrimle bağlanması ve iç içe geçmesi, **çünkü bu devrimler**, proletaryanın ve **halkların ortak düşmanları olan emperyalizm**e ve gericiliğe saldırarak, aynı zamanda büyük toplumsal dönüşümlerinde yolunu açmakta, sosyalist devrimin de zaferine yardımcı olmaktadır. Tam tersi olarak da, **sosyalist devrim,** emperyalist burjuvaziye vurarak, onun ekonomik ve politik konumlarını yıkarak, kurtuluş hareketlerinin zaferi için elverişli koşullar yaratır ve onların zaferini kolaylaştırır.

Dolayısıyla devrimin çözüm için ileri sürülen bir sorun olduğu, gündemde olduğu sonucunu çıkardığımızda, sadece sosyalist devrimi değil, **demokratik anti-emperyalist devrimi de aklımızda tutmaktayız.**" (S131)

Benzer şekilde Lenin, "Yeni Çağ Anlayışımız" adlı yazısında şöyle der; "

> "**Çağ" ile "şimdiki savaş" arasındaki ilişkinin doğru bir Marksist tanımını veriyoruz**: Marksizm, her bir **savaşın somut bir değerlendirmesini gerektirir**. "

ve devam ediyor;

> Makalenin başında "**emperyalizm çağı" kavramı** çarpıtılarak, **ulusal hareketin** yalnızca gelişmiş Batı ülkelerinde değil, **genel olarak tamamlandığı izlenimi uyandırılıyor.**" (P133)

Junius'un broşürüne yönelik eleştirisinde, **Lenin konuyu kapsamlı bir şekilde ele alıyor.** Broşürden alıntılara atıfta bulunan Lenin şöyle yazar;

> "Junius'un **hatalı önermelerinin ilki,** ilki Uluslararası grubun 5 No'lu tezinde yer almaktadır:
>
> ""Bu dizginsiz emperyalizm döneminde (çağında) **artık ulusal savaşlar olamaz.** Ulusal çıkarlar, emekçi halk yığınlarını can düşmanları emperyalizmin hizmetine sunmak için **yalnızca bir aldatma aracı olarak hizmet eder.""**
>
> Bu varsayım, birinci bölümü mevcut savaşın emperyalist bir savaş olarak tanımlanmasına ayrılan 5 No'lu tezin sonudur. **Genel olarak ulusal savaşların reddedilmesi,** mevcut savaşın ulusal bir savaş değil, emperyalist bir savaş olduğu fikrinin tamamen doğru bir şekilde vurgulanması **veya tesadüfi bir şekilde aşırı vurgulanması olabilir**. Ancak bunun tersi doğru olabileceğinden, çeşitli sosyal-demokratlar, mevcut savaş **yanlış bir şekilde ulusal bir savaş olarak gösterildiği için** tüm ulusal savaşları **yanlışlıkla**

reddettikleri için, bu hatayla hesaplaşmak zorundayız.

Junius'un broşüründe (s. 81) şöyle deniyor;
"**Artık ulusal savaş olamaz",** dünyanın bir avuç "Büyük" emperyalist güç arasında paylaşılmış olması ve bu nedenle **her savaş**, ulusal bir savaş olarak başlasa bile, emperyalist bir savaşa dönüşür ve bu nedenle emperyalist güçlerden veya koalisyonlardan birinin çıkarlarını etkiler."

Bu argümanın safsata lığı aşikardır. Elbette, **Marksist diyalektiğin temel önermesi**, doğadaki ve toplumdaki tüm sınırların geleneksel **ve hareketli olduğu ve** belirli koşullar altında **kendi karşıtına dönüştürülemeyen tek bir fenomenin olmadığıdır.** Ulusal bir savaş, emperyalist bir savaşa dönüştürülebilir ve **bunun tersi de mümkündür.**

Yalnızca bir **safsatacı, birinin diğerine dönüştürülebileceği gerekçesiyle** emperyalist savaş ile ulusal savaş **arasında bir fark olduğunu <u>inkâr edebilir.</u>**

Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin yürüttüğü ulusal savaşlar, emperyalizm çağında **yalnızca mümkün değil, aynı zamanda kaçınılmazdır**. ..... Her savaş siyasetin başka yollarla devamıdır. **Sömürgelerin ulusal kurtuluş siyaseti,** kaçınılmaz olarak sömürgelerin **emperyalizme karşı ulusal savaşlarıyla devam edecektir.**

Ulusal savaşlar, emperyalizm çağında Avrupa'da bile imkânsız görülmemelidir. "Emperyalizm çağı", **şimdiki savaşı emperyalist bir savaş haline getirdi;** bu (sosyalizmin gelişine kadar) kaçınılmaz olarak yeni

> emperyalist savaşı doğurur; mevcut Büyük Güçlerin politikalarını **tamamen emperyalist politikalara dönüştürdü.**
>
> Ancak **bu "çağ",** örneğin küçük (varsayalım, ilhak edilmiş veya ulusal olarak ezilmiş) devletlerin **emperyalist güçlere karşı yürüttüğü ulusal savaşların olasılığını hiçbir şekilde engellemez**, aynı zamanda Doğu Avrupa da büyük ulusal hareketlerin **olasılığını da engellemez.** "" (S139)

"Proleter Devrimin Askeri Programında Lenin, soruyu yeniden netleştirmek için ele alıyor:

> Enternasyonal grubunun 5. Bölümünde şunları okuyoruz: "**Bu dizginsiz emperyalizm çağında ulusal savaşlar artık mümkün değildir**." Bu açıkça **yanlıştır.**
>
> Broşüründe yukarıda alıntılanan "tezler"i savunan Junius, emperyalist dönemde emperyalist bir Büyük Güç'e karşı her ulusal savaşın, rakip bir emperyalist Büyük Güç'ün müdahalesine yol açtığını söylüyor. "**Her ulusal savaş**, bunun emperyalist bir savaşa dönüşmesidir." **Ama bu argüman da yanlış.**
>
> Emperyalizm altında **ulusal savaşların tüm olasılığını reddetmek teoride** yanlıştır, **tarihsel olarak** açıkça **yanlıştır** ve pratikte **Avrupa şovenizmine eşdeğerdir**: Avrupa'da, Afrika'da, Asya'da vs. yüz milyonlarca insana **zulmeden milletlerin mensubu olan bizler**, mazlum halklara, onların "bizim" milletlerimize karşı **savaş açmalarının** "**imkânsız" olduğunu** söylemeye davet ediliyoruz!

Üçüncüsü, **tek ülkede sosyalizmin zaferi,** genel olarak bütün savaşları bir çırpıda ortadan kaldırmaz. Aksine, savaşların olasılığını varsayar.

Kendimizi **kelimelerin yanlış yönlendirmesine** izin vermemeliyiz. Örneğin, "**anavatanın savunması**" terimi, birçokları için nefret uyandırıcıdır, çünkü hem açık oportünistler hem de Kautskyciler, mevcut yağma savaşı hakkındaki burjuva yalanını gizlemek ve **örtbas etmek için kullanırlar**. Bu bir gerçek. Ama bundan siyasi sloganların anlamını artık **anlamamamız** gerektiği sonucu çıkmaz. **Şimdiki savaşta "anavatanın savunmasını" kabul etmek,** onu "haklı" bir savaş, proletaryanın çıkarlarına yönelik bir savaş olarak kabul etmekten başka bir şey değildir - tekrarlıyoruz, çünkü her savaşta işgaller olabilir.

Ezilen ulusların emperyalist Büyük Güçlere karşı savaşlarında "anavatanın savunmasını" reddetmek **tamamen aptallık olur...**

Teorik olarak**, her savaşın,** politikanın **başka yollarla** devam etmesinden başka bir şey **olmadığını unutmak kesinlikle yanlış olur.** Şimdiki emperyalist savaş, **iki Büyük Güç grubunun emperyalist politikalarının devamıdır** ve bu politikalar, emperyalist dönemin ilişkilerinin toplamından doğmuş ve beslenmiştir. Ama tam da bu çağ, zorunlu olarak, ulusal baskıya karşı mücadele ve burjuvaziye karşı proleter mücadele politikalarını ve sonuç olarak, olasılığı ve kaçınılmazlığı da doğurmalı ve geliştirmelidir; ilki, **devrimci ulusal isyanlar ve savaşlar**; ikincisi**, proleter savaşlar ve burjuvaziye karşı isyanlar**; ve üçüncüsü,

her iki türden **devrimci savaşın bir bileşimi,** vb." (P156)

Sorgulanamayacak şekilde Lenin'den anladığımız gibi, "**Emperyalizm çağında ulusal savaşlar artık mümkün değildir**," "**geçmiş meselesidir**" vb., iddialar **yanlıştır,** dolayısıyla **anti-Marksist Leninist'tir.**

Savaşları nasıl ayırt ederiz?

Savaş Türlerinin Tanımlanması -Savunma ve Saldırgan Savaşlar Arasındaki ayırım;

> "**Savaş** bizim üzerimize gerçekten **zorlandığında,** gerçekten **haklı bir savunma savaşı olur**". (S160)

Lenin, Sosyalizm ve Savaş adlı eserinde farklı yaklaşımlara ve nedenlere dikkat çekiyor;

> "**Sosyalistler,** uluslar arasındaki savaşı her zaman **barbar ve acımasız olarak kınadılar**. **Ancak savaşa karşı tavrımız,** burjuva pasifistlerin (barışın destekçileri ve savunucuları) ve Anarşistlerinkinden **temel olarak farklıdır**. İlkinden, savaşlar ve ülke içindeki sınıf mücadelesi arasındaki **kaçınılmaz bağlantıyı anladığımız için farklıyız**; sınıflar ortadan kaldırılmadan ve Sosyalizm yaratılmadan savaşın ortadan kaldırılamayacağını anlıyoruz; ve ayrıca, iç savaşları, yani ezilen sınıfın ezen sınıfa, köleleri köle sahiplerine, serflerin toprak sahiplerine ve ücretli işçileri burjuvaziye karşı yürüttüğü **savaşları** tamamen meşru, ilerici ve gerekli olarak **gördüğümüzden farklıyız.**
>
> Biz Marksistler, **her savaşı** ayrı ayrı incelemeyi tarihsel olarak (Mark'ın diyalektik materyalizmi açısından) gerekli görmemiz **bakımından hem pasifistlerden**

> **hem de Anarşistlerden farklıyız**. Tarihte, tüm savaşlara kaçınılmaz olarak eşlik eden tüm dehşet, vahşet, sıkıntı ve ıstıraba rağmen **ilerici olan,** yani istisnai olarak zararlı ve gerici kurumları yok etmeye yardımcı olarak **insanlığın gelişimine fayda sağlayan** sayısız savaş olmuştur (örneğin**,** **otokrasi** veya serflik), Avrupa'nın en barbar despotizmi (Türk ve Rus). Bu nedenle, **mevcut savaşın tarihsel** olarak özgül özelliklerini tam olarak **incelemek gerekir**. " (P166)

Lenin, "kendi ulusunun diğer uluslara karşı uyguladığı şiddete göz yuman bir proletarya **sosyalist olamaz**" diyerek devam eder;

> "Emperyalizm, dünya uluslarının **bir avuç "büyük" güç** tarafından sürekli artan baskısının çağıdır ve bu nedenle, ulusların kendi kaderini tayin hakkı tanınmadıkça **emperyalizme karşı** sosyalist uluslararası devrim için **savaşmak imkansızdır.** . "Hiçbir ulus, diğer ulusları eziyorsa özgür olamaz" (Marx ve Engels). "Kendi" ulusunun diğer uluslara karşı en ufak bir şiddetine göz yuman bir proletarya, sosyalist bir proletarya olamaz. " (P166)

Lenin, "Marksizm ve Emperyalist Ekonomizmin Bir Karikatürü" adlı makalesinde savunmacı, saldırgan, adil olmayan, gerici, ilerici savaşlar arasındaki farkı açıkça açıklar. "O halde, bir savaşın "özünü" nasıl açığa çıkarabilir ve tanımlayabiliriz?" Sorusunu sorar; ve şöyle cevap verir;

> "**Savaş, politikanın devamıdır**. Sonuç olarak, savaştan önce izlenen politikayı, savaşa yol açan ve neden olan **politikayı incelememiz gerekir**. Eğer bu emperyalist bir politikaysa, yani mali sermayenin

çıkarlarını korumak ve sömürgeleri ve yabancı ülkeleri soyup zulmetmeye yönelik bir politikaysa, o zaman o **siyasetten doğan savaş emperyalisttir.**

Eğer bu **bir ulusal kurtuluş politikasıysa**, yani ulusal baskıya karşı kitle hareketinin bir ifadesiyse, o zaman bu politikadan kaynaklanan **savaş bir ulusal kurtuluş savaşıdır.**

Dar kafalı, savaşın "politikanın devamı" olduğunun farkında değildir.

Kısacası: **emperyalist Büyük Güçler arasında** veya **Büyük Güçler ile ittifak halindeki** bir savaş, **emperyalist bir savaştır.**

Emperyalist uluslara karşı bir savaş, gerçek bir ulusal savaştır.

... Ezilen bir ulusun yabancı bir **zalime karşı yürüttüğü savaşta** "vatan savunması" bir aldatmaca değildir. Sosyalistler böyle bir savaşta **"anavatanın savunmasına" karşı değillerdir."**

Gerçekten Ulusları özgürleştirmek için verilen **savaşların inkarına düşmek**, Marksizm'in mümkün olan **en kötü karikatürünü sunmaktır**. …Demokratik bir savaşta "ana vatan savunmasının" reddedilmesi, yani böyle bir savaşa katılmanın reddedilmesi, **Marksizm ile hiçbir ortak yanı olmayan bir saçmalıktır**." (S167)

Lenin, Savaşa Karşı Marksist Tutum üzerine şöyle diyor;

"Sosyalistler**, 'anavatanın savunması için' savaşları** veya **'savunma' savaşlarını,** yalnızca "yabancı

baskısını ortadan kaldırma" anlamında **meşru, ilerici ve adil**" olarak kabul ederler,".

Bir örnek veriyor ve devam ediyor:

> "İran, Rusya'ya karşı, "vb." "**Bunlar, ilk saldıranın kim olduğuna bakmaksızın,** adil ve savunma amaçlı savaşlardır; herhangi bir sosyalist, ezilen, bağımlı ve küçük devletlerin zalim, köle sahibi ve yağmacı '**Büyük' Güçlere karşı savaşında zafer diler**." (P167)

Stalin, The Foundation of Leninizm adlı eserinde Lenin'in yaklaşımını şöyle özetler;

> "**Leninizm şu tezlerden yola çıkar**:"
>
> a) Dünya **iki kampa bölünmüştür**: mali sermayeye sahip olan ve dünya nüfusunun büyük çoğunluğunu sömüren **bir avuç** medeni ulusun kampı; ve bu çoğunluğu oluşturan sömürgelerdeki ve bağımlı ülkelerdeki **ezilen ve sömürülen halkların kampı**.
>
> c) **Bağımlı ve sömürge ülkelerdeki ezilen halkların emperyalizme karşı devrimci mücadelesi**, onların baskı ve sömürüden kurtuluşunun tek yoludur. " (S175)

Savaşları **emperyalist savaşlar** - emperyalist büyük güçler arasındaki savaşlar - ve **anti-emperyalist savaşlar** - emperyalist baskıya, sömürüye ve saldırganlığa karşı savaşlar olarak tanımlamak, aynı zamanda herhangi bir **savaşa karşı devrimci duruşu ve karşı-devrimci duruşu tanımlar**. Revizyonistler, anti-emperyalist savaş yürüten "**ulusal hareketin karakteri"nin "gerici" olduğu bahanesiyle,** çoğu zaman saldırgan emperyalist savaşı haklı çıkarmaya ve **emperyalistlerin yanında yer almaya çalışırlar.**

Stalin, ML tutumunu açıklar ve altında yatan ilkesel nedenlere açıklayıcı bir örnek verir:

> "Ulusal hareketlerin büyük çoğunluğunun tartışma götürmez devrimci karakteri, belirli özel ulusal hareketlerin **olası gerici karakteri kadar göreli ve özgündür**. Emperyalist baskı koşulları altında bir **ulusal hareketin devrimci karakteri**, harekette **proleter unsurların varlığını**, hareketin devrimci veya cumhuriyetçi bir programının varlığını, hareketin demokratik bir temelinin varlığını **zorunlu kılmaz.** Afganistan **Emiri'nin** Afganistan'ın bağımsızlığı için yürüttüğü mücadele Emir'in ve ortaklarının monarşist görüşlerine rağmen, **nesnel olarak devrimci bir mücadeledir, ç**ünkü bu mücadele **emperyalizmi zayıflatır, dağıtır ve baltalar**." (P175)

Stalin daha da ileri giderek**, bir burjuva ulusal hareketinin emperyalizme karşı burjuva mücadelesinin ilerici**, devrimci bir mücadele olduğunu, **emperyalizm tarafında yürütülen** "sosyalizm!" mücadelesinin ise **gerici bir mücadele** olduğunu söylüyor.

> "**Aynı nedenlerle,** Mısırlı tüccarların ve burjuva aydınların **Mısır'ın bağımsızlığı için yürüttükleri mücadele,** Mısır ulusal hareketinin liderlerinin burjuva kökenine ve burjuva unvanına, **sosyalizme karşı oldukları gerçeğine rağmen**, **nesnel olarak devrimci bir mücadeledir.**
>
> İngiliz "**İşçi**" **hükümetinin** Mısır'ın **bağımlı konumunu korumak için yürüttüğü mücadele**, aynı nedenlerle, bu **hükümetin üyelerinin proleter kökenine ve proleter unvanına**, sosyalizm "tarafı" **olmalarına rağmen gerici bir mücadeledir.**

> Hindistan ve Çin gibi diğer, **daha büyük, sömürge ve bağımlı ülkelerde**, kurtuluş yolunda atılan her adımın, geleneksel **demokrasinin taleplerine ters düşse bile**, emperyalizme vurulan bir buharlı çekiç darbesi olduğu, yani **kuşku götürmez bir şekilde devrimci adım olduğundan bahsetmeye bile gerek yok**." (K175)

Stalin bunun nedenini Lenin'den alıntı yaparak açıklıyor;

> "Lenin, ezilen ülkelerin ulusal hareketinin geleneksel **demokrasi açısından değil**, **emperyalizme karşı** mücadelenin genel bilançosunun gösterdiği gibi**, fiili sonuçlar açısından değerlendirilmesi gerektiğini söylerken haklıydı**, yani, "tek başına değil, dünya ölçeğinde değerlendirilmesi" (P175)

"**Emperyalist bir savaş**" diyor Lenin, "şarlatanlar, lafazanlar ya da küçük-burjuva **dar kafalılar duygusal** "**sloganlar**" öne sürdüklerinde, **emperyalist olmaktan vazgeçmez**. Proletarya, emperyalist burjuvazinin devrimci bir şekilde **yıkılması için savaşır,** küçük-burjuvazi, emperyalizmin reformist "gelişmesi" için, ona boyun eğmekle birlikte **ona uyum sağlamak için savaşır**." (P49) Marksistler olarak, "**Bizler pasifist değiliz.** Ganimetlerin kapitalistler arasında bölüşümü üzerine olan **emperyalist savaşlara karşıyız**, ancak **sosyalizmin çıkarları için gerekli olabilecek** devrimci savaşları devrimci proletaryanın **reddetmesinin her zaman saçma olduğunu** hesaba kattık." (P187)

Anti-emperyalist mücadelelerin önemini açıklayan Lenin,

> "tarihin diyalektiği", "öyledir ki**, emperyalizme karşı mücadelede** bağımsız bir faktör olarak güçsüz olan küçük uluslar, **gerçek anti-emperyalist gücün,** sosyalist proletaryanın sahneye çıkmasına yardım

> eden **mayalardan biri, basillerden biri olarak rol oynarlar**....
>
> **Eğer** proletaryanın sosyalizm uğruna verdiği büyük Kurtuluş savaşında, **emperyalizmin**, yoğunlaştırmak ve krizi büyütmek ve büyütmek için **getirdiği her felakete karşı,** her popüler halk hareketinden **nasıl yararlanacağımızı bilmiyor olsaydık, çok zavallı devrimciler olurduk.**" (K195)

Enver Hoca'nın açıkça belirttiği gibi,

> "**emperyalizme karşı duruş** her zaman **gerçek yurtsever ve demokratik devrimci güçleri**, gerici, karşı-devrim ve **ulusal ihanet güçlerinden ayıran bir sınır çizgisi olmuştur.** " (P24)

Emperyalist saldırganlığı meşrulaştırma ve onaylama iddiaları - **"emperyalizm çağında artık ulusal savaşlar olamaz"**, dolayısıyla **"anti-emperyalist savaşlar geçmişte kaldı"** ve dolayısıyla "anavatan savunması" Burjuva sloganıdır" vb.- kullanılan **süslü Marksist ifadelerle gizlenmesine rağmen, bunlar** aslında burjuva, karşı devrimci ve **anti-komünist iddialardır.**

Lenin'in yazılarından alıntılardan gördüğümüz gibi, **anti-emperyalist savaşlar** sosyalist devrimler açısından sadece hayati derecede önemli değil**, aynı zamanda özelde ve genel olarak** sosyalist devrimin **önemli bir parçasıdır** – belirli tek bir ülkede ve dünya ölçeğinde, kapitalizmin yenilgisi açısından.

Erdogan A

Konu üzerine yazılar

Lenin, Uyuz, - P20

Enver Hoca, Avrupa-komünistlerinin "Bağımsızlığı" Sermayeye ve Burjuvaziye Bağlılıktır – S24

Lenin, Mevcut Siyasi Duruma İlişkin Karar Taslağı – P41

Lenin, Proleter Devrimi ve Dönek Kautsky, Enternasyonalizm Nedir? – P49

Lenin, Emperyalist Savaşta Kendi Hükümetinin Yenilgisi – S66

Lenin, "Proletarya ve Savaş" Üzerine Ders – S73

Lenin, Kienthal'deki 2. Uluslararası Sosyalist Konferansı – P80

Lenin, R.S.D.L.P.'nin İlk Varyantı CC İkinci Sosyalist Konferansa Öneriler – P92

Lenin, İlhaklar İçin mi, Karşı mı? – P104

Lenin, Blankizm Üzerine, - S115

Lenin, G. Y. Zinovieve – P119

Lenin, Marksizm mi, Proudhonizm mi? -P122

Enver Hoca, Halkların Kurtuluş Mücadelesi - Dünya Devriminin Bileşen Parçası – S131

Lenin, Marksizm ve Emperyalist Ekonomizmin Karikatürü, "Yeni Çağ Anlayışımız" – S133

Lenin, Junius Broşürü, - S139

Lenin, Proleter Devrimin Askeri Programı – S156

Lenin, Devrimin Görevleri – S160

Lenin, Sosyalizm ve Savaş, Sosyalistlerin Savaşa Karşı Tutumu – P166

Lenin, Marksizm ve Emperyalist Ekonomizmin Bir Karikatürü, Savaşa ve Anavatan Savunmasına Karşı Marksist Tutum – P167

Stalin, Leninizm'in Temeli – P175

Lenin, İsviçreli İşçilere Veda Mektubu – P187

Lenin 1916 İrlanda İsyanı – P195

Lenin, P. Kievsky'ye Cevap (Y. Pyatakov) – P201

Tek Ülkede Sosyalizm Üzerine – Lenin ve Stalin'den

İnternet, " tek ülkede sosyalizm" teorisinin Joseph Stalin'in ortaya koyduğu , " Leninist teoriye ihanet" olduğu vb. üzerine yazılarla - 8 milyonun üzerinde- dolu. Bu bir tesadüf değil, burjuvazi, onların küçük-burjuva uşakları ile emekçi kitlelerin ideolojisi olarak Marksizm Leninizm arasındaki ideolojik mücadelenin kaçınılmaz bir sonucudur. Bu, tarihin tahrifatının ve gerçeklerin çarptırılmasının aşağılık yöntemlerinden birisidir. Basitçe söylersek: tahrifler ve saptırmalar ortalama insanlara ve küçük burjuvaya yöneltilen bu ucuz propaganda, küçük burjuvazinin ve **gericiliğin "solcu" maskesi arkasına saklanmasına** ve Sosyalist teorilere, **gerici görünmeden** "**soldan eleştirmenler**" olarak saldırma olanağını sağlar .

Komünizme karşı savaşmak için emperyalistlere ve anti-komünistlere büyük bir malzeme sağlayan ustaları Troçki, aynı zamanda bunun taktiklerini de sağladı. Bu yalanın öncüsü Troçki ye göre:

> "Lenin sadece tek bir ülkede proleter diktatörlüğünün' kurulmasından bahsediyordu." *Troçki, Üçüncü Enternasyonal*

Ve aynı Troçki şunu diyordu:

> "İlk dönem boyunca, Smolny'de Lenin'in Halk Komiserleri Konseyinde nasıl durmadan şunları söylediğini çok iyi hatırlıyorum: **bundan yarım yıl sonra sosyalizme sahip olacağız** ve dünyadaki en güçlü devlet olacağız … **Söylediklerine inanıyordu.** " *Troçki, Lenin Üzerine*

Yani Troçki'ye göre Lenin "Tek ülkede Sosyalizm" in inşasına inanıyordu, o zaman Stalin açısından bunu savunmak

"Leninizm'e ihanet" değil, tam tersine Lenin'in inancının devamıydı ve Stalin Lenin'in görüşlerini doğru yorumladı.

İzole bir devrimci devlet için, teori ve pratik bir çözüm haline gelmiş olan "Tek ülkede sosyalizm" teorisinin tarihine geri dönelim.

Lenin'in "Tek ülkede sosyalizm" teorisi 1915 lere kadar geri gider. Hatta çarpık görüşün tersine, Lenin "sadece Tek ülkede sosyalist devrime atıfta bulunmuyordu", aynı zamanda Carr* vb. gibi akademisyenlerin görüşlerinin tersine Lenin

> "tek bir ülkede sosyalist ekonomi inşa etmenin olasılığına atıfta bulunuyordu. * *Carr, Bir Tarih ve diğerleri,*

Lenin, "Avrupa Birleşik Devletleri" sloganıyla ilgili makalesinde, tüm tartışmalarda inatla göz ardı edilen görüşünü açıkça belirtiyor . Lenin şöyle söylüyor:

> "Kapitalistleri kamulaştırdıktan ve **kendi sosyalist üretimini örgütledikten sonra**, o ülkenin muzaffer proletaryası, diğer ülkelerin ezilen sınıflarını, bu ülkelerin kapitalistlerine karşı ayaklanmalarını canlandırarak, ve hatta gerektiğinde sömürücü sınıflara ve onların devletlerine karşı silahlı güç kullanarak kendi davasına çekerek dünyanın geri kalanına, yani kapitalist dünyaya karşı çıkacaktır. " Lenin, " *Avrupa Birleşik Devletleri Sloganı üzerine,*

Lenin, izole bir devrimci devlet için sosyalist bir ekonomi inşa etmenin mümkün olacağını açıkça ifade ediyordu.

Lenin'in sloganı tartışan makalesi 23 Ağustos 1915'te Sotsial-Demokrat No. 44'te yayınlanmıştı. Lenin şöyle diyordu :

> "Bu, **tek ülkede sosyalizmin zaferinin imkansızlığı** ve böyle bir ülkenin diğerleriyle ilişkisi konusunda **yanlış bir yoruma yol açabilir**. Ekonomik ve siyasi gelişmenin eşitsizliği, kapitalizmin koşulsuz bir yasasıdır. **Sosyalizmin başlangıçta birkaç, hatta birinde,** ayrı ayrı ele alınan kapitalist bir ülkede zaferi mümkündür.... Ulusların Sosyalizm içinde özgürce birleşmesi, sosyalist cumhuriyetlerin geri kalmış devletlere karşı az ya da çok uzun süreli, inatçı mücadelesi olmadan mümkün değildir." *Lenin, Avrupa Birleşik Devletleri Sloganı üzerine,*

Lenin bu makaleyle, devrimci dünya savaşı içine girmeden önce, muzaffer proletaryanın, proleter diktatörlüğünün içte sosyalist bir ekonomi inşa etmesi gerektiğini öne sürüyordu. Lenin'in bu önerisi açıkça tek ülkede sosyalizmin zaferinin mümkün olduğu inancından kaynaklanmaktadır .

Aynı konuda Engels, 12 Eylül 1882 tarihli mektubunda Kautsky'e şöyle diyordu:

> "Tek başına bir şey kesindir: **muzaffer proletarya, kendi zaferine zarar vermeden**, hiçbir başka ulus üzerinde, hiçbir koruma zorlayamaz. Muhakkak ki çeşitli savunma savaşlarını hiçbir şekilde dışlamaz."

Lenin Eylül 1916 tarihli, Engels'e gönderme yaptığı Proleter Devrimin Askeri Programı makalesinde şöyle diyordu :

> "" **Sosyalizmin Tek ülkede zaferi** bir darbede genel olarak bütün savaşları ortadan kaldırmaz. Tam tersine, savaşları öngörür. Kapitalizmin gelişimi farklı ülkelerde son derece dengesiz bir şekilde ilerlemektedir. Meta üretimi altında başka türlü olamaz. Bundan da reddedilemeyecek bir şekilde, **sosyalizmin tüm ülkelerde eş zamanlı olarak zafere**

> **ulaşamayacağı gerçeği ortaya çıkar.** Diğerleri bir süre burjuva veya burjuva öncesi olmaya devam ederken, **Sosyalizm ilk önce bir veya birkaç ülkede zafer kazanacak.** Bu (durum) sadece sürtüşme yaratmakla kalmayacak, aynı zamanda, diğer ülkelerin burjuvazisinin sosyalist devletin muzaffer proletaryasını ezmek için doğrudan girişimde bulunmasını yaratacaktır. Bu gibi durumlarda, bizim tarafımızdan bir savaş meşru ve adil bir savaş olur. Sosyalizm için, diğer ulusların burjuvazisinden kurtulmaları için bir savaş olur. Engels, 12 Eylül 1882'de Kautsky'e yazdığı mektubunda, muzaffer sosyalizmin "savunma savaşları" yürütmesinin mümkün olduğunu açıkça belirttiğinde kesinlikle haklıydı. Engelsin aklında olan, şey muzaffer proletaryanın diğer ülkelerin burjuvazisine karşı savunmasıydı. " *Lenin, Proleter Devrimin Askeri Programı*

Lenin sözlerini şöyle noktalıyordu:

> " Sadece bir ülkede değil, tüm dünyada burjuvaziyi devirdikten, sonunda onu yok ettikten ve mülkiyetlerine el koyduktan sonra, savaşlar imkânsız hale gelecektir. " *Lenin Proleter Devriminin Askeri Programı*

Aralık 1916 tarihli bir başka makalede Lenin şöyle diyor:

> " **Sosyalizmin zafer kazandığı bir ülkenin diğer** burjuva veya gerici ülkelere karşı savaşları olasılığı vardır ." "CCW, cilt. 30, 152

Temmuz 1916'da Lenin şunları söylüyordu:

> " Ekonomik devrim, tüm insanların sosyalizm için çaba göstermeleri yönünde bir teşvik olacaktır; fakat aynı zamanda **sosyalist devlete karşı** (karşı)devrimler ve savaşlar mümkündür." *Lenin, Kendi Kaderini Tayin Hakkı Üzerine Tartışmanın Özeti*

Yukarıdaki alıntıların, tartışma götürmez bir şekilde gösterdiği gibi, " **tek ülkede sosyalizm" kavramı Stalin tarafından öne sürülen bir teori değil** , Leninist bir teoridir.

Bu teoriyi Stalin'e atfetme pratiği, "uluslararası devrim" in gelmesini **sonsuza dek beklemeyi seçen**, aynı zamanda devrim için savaşanlara saldıran **sürekli-karşı-devrimcilerin** tahrifatı ve ucuz propagandasıdır.

1918'de Lenin bu tür burjuva uşaklarından bahsediyordu:

> "**Bize sosyalizmin zaferi ancak dünya ölçeğinde mümkündür denildiği zaman** " , biz buna sadece burjuvazi adına ve onun gönüllü ve gönülsüz destekçilerinin reddedilemez **gerçeği tahrif etmek** için bir girişim, **özellikle umutsuz bir girişim olarak bakarız**, . " *Lenin, "3. Tüm Rusya Sovyetler Kongresi'ne Konuşma"*

Ve aynı yıl Lenin sürekli-devrim-bekleyicilerinden şöyle bahseder :

> " Elbette çok zeki olduklarını düşünen ve hatta kendilerini Sosyalist olarak nitelendiren, **devrim tüm ülkelerde başlayana kadar iktidarın ele geçirilmemesi** gerektiğini savunan bilgelerin olduğunu biliyorum. Onlar bu şekilde konuşarak devrimi terk ettiklerinden ve burjuvazinin tarafına geçtiklerinden şüpheleri yok. Emekçi sınıfların uluslararası ölçekte bir **devrim yapana kadar**

> **bekleyin** demek herkesin beklenti içinde hiç kıpırdamadan durması gerektiği anlamında gelir**. Bu saçmalıktır**. *" Lenin, "Tüm Rusya Merkez İcra Komitesi ve Moskova Sovyeti'nin ortak toplantısında yaptığı konuşma*

Gerçekler ortaya çıktıkça ve yalanları ortaya serildikçe, Troçkist (Avrupa Komünistleri, Glokalistler, Yeni Komünistler, Dünya Devrimcileri, Dünya Partisi vb. 1001 çeşit) varyasyonlar, yeni taktikler, yeni yalanlar seçerler ve yeni kafa karışıklıkları yaratırlar**. Sosyalizmi** - birinci aşama ve **komünizmi** - ikinci aşama - birbirine karıştırarak "Tek ülkede Sosyalizmin" imkansızlığına!! alıntılar yaparlar. Lenin'in bunlardan birine verdiği cevap kafa karışıklığını ortadan kaldırıyor :

> "" **dar kafalı tarafından** takip edilen bilgili bir profesör..., çılgın ütopyalardan, Bolşeviklerin demagojik vaatlerinden, **sosyalizmin "sunulmasının" imkansızlığından bahsettiğinde**, onun aklında, **komünizmin yüksek aşaması, ya da evresi vardır**. Hiç kimse, Komünizmi "sunmaya" söz vermedi, ya da düşünmedi bile, **çünkü, genel olarak konuşursak komünizm "sunulamaz".**
>
> Genellikle **sosyalizm denilen şey** Marks tarafından komünist **toplumun "ilk" ya da daha düşük aşaması** olarak adlandırdı. Üretim araçları ortak mülkiyet haline geldiği kadarıyla, **bunun tam komünizm olmadığını aklımızdan çıkarmama şartıyla,** "komünizm" terimi burada da geçerlidir ." *Lenin Devlet ve devrim*

Lenin bir konuşmasında, hem sosyalizmin ne olduğunu hem de bir ülkede, Rusya'da, sosyalizmin varlığını teyit ediyordu.

"**Sosyalizm komünizmin ilk aşamasıdır**: ama terimler üzerine tartışmaya değmez ... İşçileri çalışamasalar bile korumalıyız. Önümüzdeki birkaç yıl onları canlı tutarsak ülkeyi kurtaracağız , toplumu ve **sosyalizmi kurtaracağız**. " *Lenin, İlk Rusya Federasyonu Yetişkin Eğitimi Kongresi*

Ocak 1918 de, Üçüncü Bütün Sovyetler Kongresi'nde Lenin, Sovyet cumhuriyetinin sosyalist bir cumhuriyet olduğunu söylüyor:

" Bu çizgi hakkında hiç yanılsama yaşamadık ve kapitalizmden sosyalizme giden yolun ne kadar zor olduğunu biliyoruz. Ama bizim görevimiz **Sovyet Cumhuriyetimizin sosyalist bir cumhuriyet olduğunu söylemek** çünkü bu yolu seçtik ve sözlerimiz boş sözler olmayacak . . " *Lenin, Üçüncü Tüm Rusya işçi Sovyetleri, Asker Ve Köylü Vekilleri Kongresi*

Ve bir yıl sonra, 1919'da tekrar ediyor:

" **Bu hedefe bir ülkede ulaştık** ve bu bizi ikinci bir görevle karşı karşıya getiriyor. Sovyet iktidarı kurulduğundan, burjuvazi bir ülkede devrildiğinden, **ikinci görev** mücadeleyi dünya ölçeğinde, farklı bir düzlemde, kapitalist devletlerle çevrili proleter devletin mücadelesini yürütmektir . " *Lenin," Sovyet Hükümetinin Başarıları ve Zorlukları "*

1922'de Lenin şöyle diyor:

"**Sosyalizm artık uzak bir gelecek**, soyut bir resim ya da bir simge meselesi değil . Simgeler hakkında eski kötü görüşümüzü hala koruyoruz. Sosyalizmi günlük

yaşama sürükledik ve burada yolumuzu bulmalıyız. ”
Lenin, Moskova Sovyeti Oturumunda Konuşma

1923'te Lenin eleştirilere cevap veriyor:

> "**Sosyalizmin inşası için uygarlığın gerekli olduğunu** söylüyorsunuz. Çok iyi. Ama neden ilk önce toprak sahiplerini ve Rus kapitalistlerini sınır dışı ederek ülkemizde bu tür medeniyetin ön koşullarını yaratıp, devamında sosyalizme doğru ilerlemeye başlamayalım? **Nerede, hangi kitaplarda**, geleneksel tarihsel olay dizisindeki bu tür varyasyonların kabul edilemez veya imkânsız olduğunu okudunuz? *” Lenin, “Devrimimiz”*

"Tek ülkede sosyalizm", 1915'ten beri Lenin'in düşüncesiydi.

Yalanları teşhir eden gerçek ortaya çıktıkça, bazı burjuva revizyonistleri, Lenin'in teorisi olduğu gerçeğini kabul ediyorlar ve " **Lenin'in görüşlerinin tutarlılıktan yoksun olduğu,** bir yazıda söylediğini diğerinde reddederek kendisiyle çeliştiği" gibi yeni iddialar ortaya koyuyorlar ve bu iddialara kendilerini adapte ediyorlar.

Bu iddialarıyla bariz bir şekilde **Marksist Diyalektiğin bilincinde olmadıklarını** sergilemeleri yanı sıra, İddiaları sosyalizm ve komünizmin bilimsel anlamlarını karıştırmak için uyguladıkları taktikle Lenin ya da Stalin'in kullandığı “terimleri” bütünlüğü ve "geçişin iki aşaması" - alt ve üst aşama bağlamı hiçbir dikkate almadan **söylemleri kafa karıştırmak için kullanmak.**

Lenin "Komünizm" teriminin kullanımı nedeninin net bir şekilde açıklıyor ve "bunun tam komünizm olmadığını aklımızdan çıkarmamak şartıyla, **“komünizm” teriminin**

burada da geçerli" olduğunu vurguluyor . ” *Lenin, Devlet ve Devrim, Sorunun Marks Tarafından Sunumu*

Bir başka ilgili yalan çeşitli şekillerde sunuluyor - bu yalana göre **Lenin'in** bir sosyalist devlet ve kapitalist dünya arasında uzun dönemli bir arada yaşamasının imkânsız olduğunu savunduğu, ama " **Stalin'in** izole sosyalist bir devlet prensip olarak kapitalist devletlerle sonsuza dek birlikte olunabileceğini" savunduğunu söylüyorlar.

Stalin'i hiç okumadıkları için, insanları Stalin'i okumaktan vazgeçirmeye çalışıyorlar ve onları kendi yalanlarına inanmaları için teşvik ediyorlar. Stalin'in konu üzerine ne söylediğini, Lenin'in sözleriyle not etmeliyiz:

Lenin bu konuda şöyle diyor:

> " Biz sadece bir Devlette değil**, bir Devlet sisteminde yaşıyoruz** ve Sovyet Cumhuriyeti'nin emperyalist Devletlerle uzun süre yan yana var olmaya **devam etmesi düşünülemez**. Nihayetinde biri ya da diğeri fethetmek zorunda**. Bu süreçte**, Sovyet Cumhuriyeti ile burjuva devletleri arasında bir dizi korkunç çatışmalar kaçınılmazdır. Bu, eğer proletarya, egemen sınıf olarak, yönetmek istiyorsa ve yönetecekse, bunu askeri örgütlenmeyle de kanıtlaması gerektiği anlamına geliyor. ” *(Lenin,Collected Works, Cilt 24, S. 122.)*

Ve devam ediyor:

> " Bizim için nefretlerini açıkça ifade eden **insanlar, sınıflar ve hükümetlerle çevriliyiz**. Her zaman işgalden kıl payı uzakta olduğumuzu **hatırlamalıyız.**" *(Lenin Collected Works, Cilt 27. S.117.)*

Aynı konuda Stalin de şunları söylüyor;

> "Gerçekten de, **kapitalist kuşatmaya gözlerimizi kapatmak** ve dış düşmanlarımızın, örneğin faşistlerin, **fırsat ortaya çıktığında** SSCB ye askeri saldırı girişimi yapmayacaklarını düşünmek **saçma ve aptalca olur.** Sadece kör palavracılar veya halkımızın uyanıklığını yatıştırmak isteyen maskeli **düşmanlar böyle düşünebilir.**
>
> Askeri müdahalenin en ufak bir başarısında, müdahalecilerin işgal ettikleri bölgelerde Sovyet sistemini yıkıp yerine yeniden burjuva sistemi kurmaya çalışmayacaklarını düşünmek, **bundan daha az aptallık değildir**." *Stalin, SSCB'de sosyalizmin nihai Zaferi üzerine*

Görüldüğü gibi Lenin ve Stalin'in konu üzerine görüşlerinde bir ayrıcalık yok.

Kapitalizme karşı mücadele, aynı zamanda ideolojik bir mücadeledir. Bu nedenle, üretim araçlarına sahip olanların, aynı zamanda zihinsel üretim araçlarına da sahip olanların, bu ideolojik savaşta ellerindeki her türlü aracı ve yöntemi kullanmaları ve ellerinden gelen her şeyi yapacakları, kaçınılmazdır.

Gerçekleri, İnternetteki milyonlarca çöpün altına, kütüphanelerin arka raflarına gömecekler, üniversite öğrencilerine ilgili konuda tezleri için sol lafazanlıklarla gizlenen "gerici" verilerin bir listesini hazırlayacaklar, onların çıkarlarına en iyi hizmet edecek biçimde **"tarihi yeniden yazan"** ve "değiştiren, çarpıtan" akademisyenlere en iyi ödemeleri yapacak ve ödüllendireceklerdir.

Gerçekler inatçıdır. Stalin bir zamanlar şöyle demiş:

"**Ölümümden sonra** mezarımın üzerinde bir çöp yığınının öbekleşeceğini biliyorum, ama tarihin rüzgârı er ya da geç, merhametsizce**, o yığını süpürüp atacaktır**." *Alıntı sahibi Felix Chuev, Molotov Hatırlıyor*

Erdoğan A

Konu Üzerine Yazılar

Troçki, Stalinist Eleştirmenlere Bir Cevap 14

Troçki, Hükümeti Kurma 24

Lenin, Avrupa Birleşik Devletleri Sloganı Üzerine 42

Engels'ten Kautsky'e 48

Lenin, Proleter Devrimin Askeri Programı 50

Lenin, "Silahsızlanma" Sloganı 55

Lenin, TKP'nin Faaliyetlerine İlişkin Rapor 58

Lenin, Dış Politika Raporu 84

Lenin, Devlet ve devrim 109

Lenin, Yetişkin Eğitimi Üzerine Birinci Tüm Rusya Kongresi 120

Lenin, Sovyet Hükümetinin Başarıları ve Zorlukları 140

Lenin, Moskova Sovyeti Genel Toplantısında Konuşması 187

Stalin, SSCB'de Sosyalizmin Nihai Zaferi Üzerine 197

Bürokrasi Üzerine – Marks, Lenin, Stalin, E. Hoca, Kollontai'den

> "**politika için bir aygıt** (=sınıflar arasındaki ilişkileri gözden geçiren ve düzelten), **aygıt için bir politika değil!**
>
> **(İyi) bir bürokrasi** politikanın hizmetindedir, (iyi) **bir bürokrasinin hizmetinde bir politika değil**." *Lenin, 10. Kongrede Bir Konuşma için Notlar, Toplu Eserler, Cilt 36, sayfa 535-537.*

Sovyetlerin ve Stalin'in, karalamak için kullanılan çoğu terim gibi bürokrasi terimi de aynı amaçla kafa karıştırmak için kullanılmıştır. Burjuva liberalleri, sağ oportünistler, terimi Troçkist çarpıklığından ödünç aldıkları ve onunla uyumlu olarak burjuva bağlamında kullanırlar, sol oportünistler ise onu anarşist, anarko-Troçkist bağlamında kullanırlar. Hem sağ hem de sol oportünistlerin Troçkistler den ödünç alması şaşırtıcı değildir, **çünkü Troçkizm her ikisinin karışımıdır.**

Aynı madalyonun iki yüzü olması, özünde her iki tarafın da "sosyalist" maskeli sosyalizmin düşmanı olmasıdır. "**Sosyalizme eski ve sık sık tekrarlanan bir itiraz**" der Lenin, sosyalizmin **"kitleler için kışla"** ve **"kitle bürokrasisi"** anlamına geldiğidir. *Lenin, RSDİP (B.) Yedinci (Nisan) Tüm Rusya Konferansı, 24-29 Nisan 1917*

Bürokrasi, Marks'ın Hegel'in tanımını aldığı şekliyle;

> "İdare -Yürütme, **bürokrasi** olarak geliştirdiği **yönetimden başka bir şey değildir**… Resmi işlev, memurların görevi ve yaşam boyu işidir… Gerçekte **bürokrasi, bürokrasinin kendisinin dışında kalan bir içeriğin biçimciliğinden başka bir şey değildir…**Bürokrasi, sivil toplumun devlet

> biçimciliğidir… **Bürokratlar** devletin Cizvitleri ve ilahiyatçılarıdır… **Devletin amaçları** büroların amaçlarına veya büroların amaçları devletin amaçlarına dönüştürülür. **Bürokrasi, kimsenin kaçamayacağı bir çemberdir.** Hiyerarşisi **bir bilgi hiyerarşisidir**….
>
> **Bürokrasinin ortadan kaldırılması**, yalnızca evrensel çıkarın gerçekten özel bir çıkar haline gelmesine dayanabilir; ve bu ancak **özel ilginin gerçekten evrensel hale gelmesiyle mümkündür**." *Karl Marx, 1843 Hegel'in Hukuk Felsefesinin Eleştirisinden*

Lenin, "kamu hizmetini, **bürokrasiyi, yönetim işinde uzmanlaşan** ve halka kıyasla **ayrıcalıklı bir konuma sahip olan özel bir kategorideki kişileri temsil eden**" olarak tanımlar. "Bu kurumu otokratik ve yarı-Asyatik Rusya'dan kültürlü, özgür ve medeni İngiltere'ye kadar her yerde burjuva toplumunun temel bir organı olarak görüyoruz." *Lenin, Rus Sosyal-Demokratlarının Görevleri*

Bürokrasi - memurluk, Bürokratlar - yöneticilerin eski monarşilere, feodal sistemlere kadar uzanan bir geçmişi vardır. İlk ortaya çıkışını ve sınıfsal temellerini açıklayan Lenin,

> **"bürokrasi,** burjuvazinin feodal beylere ve genel olarak "eski-soyluluk" sisteminin temsilcilerine karşı **ilk siyasi aracıydı** ve bürokrasi, burjuvazinin feodal beylere ve genel olarak **"eski soylular" sisteminin temsilcilerine karşı ilk siyasi aracıydı**, ve **soylu toprak sahiplerinden değil**, sıradan insanların, "orta sınıf" olan insanların **siyasi yönetim arenasında ilk ortaya çıkışı oldu** ve bu sınıfın oluşumu ve işe alınmasının koşulları nedeniyle yalnızca "burjuva

halkın çocuklarına " açıktır, ve bu **burjuvazi ile binlerce güçlü bağlarla bağlantılıdır**..... her **bürokrasi,** tarihsel kökeni, çağdaş kaynağı ve amacı gereği, sadece ve sadece **bir burjuva kurumudur**" *Lenin, Narodizmin Ekonomik İçeriği ve Eleştirisi Bay Struve'nin Kitabında, (Marksizmin Burjuva Edebiyatına Yansıması))*

Feodalizmden Kapitalizme geçişte bürokrasi, Lenin'in dediği gibi " yönetici sınıfın idari bir kolu olmaya devam eder" ama;

"bürokrasinin **keyfi iradesiyle değil**, ekonomik kalkınmanın amansız talepleri tarafından **merkezileştirilen kapitalist bir devlette**, bu örgütlenme, devletin tamamında **birbirine perçinlenmiş tek bir güçte** ifadesini bulmalıdır." *Lenin, Birinci Rus Devrimi'nde Sosyal-Demokrasinin Tarımsal Programı, 1905-1907, "Gericiliğe Karşı Bir Siper" Olarak Yerel Özyönetim*

Engels'in örneklediği gibi,

"**burjuvazinin politik olarak çok daha az eğitimli olduğu yerde**, Liberal bürokrasi göreve başladı ve iktidarı ve onlar için güven içinde elinde tuttuğunu açıkça belirtti... Şimdiye kadar eski hükümete karşı birleşmiş olan toplum partilerinin ve sınıflarının, zaferden sonra, hatta mücadele sırasında **kendi aralarında nasıl bölündüklerini gördük**; ve zaferden tek çıkar sağlayan **aynı Liberal burjuvazinin**, dünün **müttefiklerinin üzerine** nasıl döndüğünü, daha **ileri karakterdeki her sınıfa** veya partiye karşı düşmanca bir tavır aldığını ve **feodal ve bürokratik çıkarlarla ittifak kurduğunu gördük**." *Friedrich Engels, Almanya'da Devrim ve Karşı-devrim*

Başka bir örnek veren Marx,

> "Napolyon döneminde **bürokrasi,** yalnızca **burjuvazinin sınıf egemenliğini hazırlama aracıydı**. Restorasyon döneminde, Louis Philippe döneminde, parlamenter cumhuriyet döneminde**, egemen sınıfın aracıydı**." *Karl Marx, Louis Bonaparte'ın On Sekiz Brumaire'inden.*

Bürokrasi, güdülerini burjuvaziden alsa da, eylemi sadece ve sadece **feodal bir eğilim ve biçimdedir**". Lenin bunu şöyle açıklıyor;

> ""Yalnızca yirminci yüzyılın ilk on yılının getirdiği yeniliği hiç düşünmemiş olan insanlar**, ekonomik ve siyasi ilişkiler** arasındaki karşılıklı bağımlılık hakkında hiçbir şey anlamazlar … Ancak bağlantının var olduğunu kabul etmek **yeterli değildir,** bu **bağlantının gerçek doğasının tam olarak ne olduğunu belirtmek gerekir**. Yeni bir şeye dönüşme yolunda atılan adım, sözgelimi engin **kendi kendine yeterliliği ve bağımsızlığıyla**, "tuhaf doğasıyla"... ve kontrolsüz **maliyesiyle eski "bürokratik" rejimi hiçbir şekilde ortadan kaldırmaz**… Bürokrasi, bir yandan "faaliyetlerinin güdülerini büyük ölçüde **burjuvazinin üst saflarından alırken**", burjuva faaliyetine sadece ve sadece **feodal bir eğilim ve bir biçim kazandırır.**" Lenin, Broşürün Planı, Ayni Vergi

Devrim sabahında sosyalizmin inşasını, devamındaki günlerde **devletin sönmesini bekleyen anarşist ütopya,** kitlelerin kendi kendini yönetmesini, memuriyetin, yani **bürokrasinin ortadan kaldırılmasını beklemektedir**.

Burjuva devletle **yıkılan burjuva bürokrasisidir**. Stalin'in açıkladığı gibi;

> "Devlet idaresinin eski aygıtının kaldırılmasıyla **bürokrasi parçalandı, ama bürokratlar kaldı**." *Stalin, İşçi ve Köylü Müfettişlerinin Birinci Tüm Rusya Sorumlu Personeli Konferansının Açılışındaki Konuşması, 15 Ekim 1920*

Lenin'in "**Bürokratik aşırılıkları savunmayın, düzeltin**. **Bürokrasi ile mücadele uzun ve çetin bir mücadeledir**" sözleri, sadece yazarın anlayabileceği terimlerle, **bin sayfalık akademik kitaptan daha fazlasını bir cümlede anlatır.**

Yeniye dönüşüm eskiyi hiçbir şekilde ortadan kaldırmadığı ve özellikle eski bürokratlar kaldığı ve burjuva kalıntılarına karşı sınıf mücadelesinin devam ettiği gerçeğinden yola çıkarsak, **sorun bu mücadelenin burjuva bürokratlara karşı mücadeleyle birleştirilmesiyle ilgilidir**. Lenin'in dediği gibi;

> **"Bürokratik** olarak kalırsa kapitalistler üzerinde **kontrol imkansızdır**, çünkü bürokrasinin kendisi **burjuvaziye binlerce iplikle bağlıdır** ve bu bağlarla örülmüştür. *"Lenin, Yaklaşan Felaket ve Onunla Nasıl Mücadele Edilir?*

Ve bu nedenle;

> "burjuvazi ile bağlantılı eski yürütme aygıtının, **bürokrasinin,** proleter devletin emirlerini yerine **getirmeye uygun olmadığı açıktır**." *Lenin, Devlet ve Devrim Konut Sorunu*

Stalin'in açıkça ve içtenlikle söylediği gibi;

> "**Önemli ölçüde bürokratik olan devlet aygıtımız**, Parti ve Parti işçileri üzerinde belirli bir baskı uygulamaktadır. 1917'de, Ekim'e doğru ilerlerken, bir Komün'ün, emekçilerin özgür bir birliğinin olacağını, devlet kurumlarındaki bürokrasiye son vereceğimizi

ve **hemen olmasa bile**, iki ya da üç kısa süre içinde devleti, emekçilerin özgür bir birliğine dönüştürmenin mümkün olacağını hayal etmiştik.

Ancak **pratik göstermiştir ki**, devleti bürokrasi unsurlarından kurtarmak, **, bu hala çok uzakta olan bir idealdir.** Sovyet toplumunu özgür bir emekçi birliğine dönüştürmek için **Halkın yüksek bir kültür düzeyine sahip olması gerekir.** Ağır harcamalar ve hantal **idari birimler gerektiren** ve varlığı diğer tüm devlet kurumları etkileyen ,büyük bir sürekli orduyu sürdürme zorunluluğunu ortadan kaldırmak için **barış koşullarının her yerde tam olarak garanti altına alınması gerekir**. Devlet aygıtımız önemli ölçüde **bürokratiktir ve uzun bir süre daha böyle kalacaktır"** *Stalin; Partinin Görevleri*

Bu, Marks'ın ve Lenin'in "**yeniye dönüşümün eskiyi bir gecede ortadan kaldırmaz**" şeklindeki değerlendirmesini doğrular. Burjuva devriminden sonra feodal toplumdaki bürokrasi nin kaldığı ve biçimsel olarak değiştiği gibi, **"devlet" ve "bürokrasi**" gibi "eski"lerin bir kısmı da bilimsel anlamda **komünist topluma geçiş sürecine kadar**- daha yüksek aşamasına kadar- **farklı sınıf bağlamında ve biçimde kalacaktır**. Lenin bu gerçeği açıkça ortaya koymaktadır:

"**Devletin sönmesinin ekonomik temelleri**; bu durumda **bürokrasinin sönmesi için "ekonomik temeller" de vardır**" *Lenin, Broşür Planı, Aynı vergi*

Stalin, Marks ve Lenin'i tekrarlayarak sorunu ve çözümü on beşinci kongrede ortaya koyuyor;

"Partinin görevi, yeni burjuvaziyi tecrit etme çizgisini sürdürmek ve işçi sınıfı ile kasaba ve kırdaki işçi Sovyet aydınları arasındaki bağı güçlendirmektir.

d) **Devlet aygıtı ve bürokrasiye karşı mücadele.** Bürokrasi hakkında o kadar çok şey söyleniyor ki, fazla uzatmaya gerek yok. Devletimizde, kooperatifimizde ve Parti aygıtımızda **bürokrasi unsurlarının bulunduğuna şüphe yoktur.** Bürokrasinin unsurlarıyla mücadele edilmesinin gerekli olduğu ve bu görevin devlet gücü bizde olduğu sürece, **devlet var olduğu sürece her zaman karşımıza çıkacağı da bir gerçektir**." *Stalin, SBKP(B.) On Beşinci Kongresi*

Sorun yalnızca bir devlet sorunu değil – yukarıdan aşağıya, aynı zamanda **aşağıdan yukarıya kitleler sorunudur**. Stalin'in belirttiği gibi,

"**Devlet aygıtını reforme** etmek, onu baştan aşağı değiştirmek, bürokrasi ve yolsuzluk unsurlarını ondan kovmak ve onu geniş kitlelere yakın ve sevgili kılmak, **kitleler devlet aygıtına sürekli ve aktif yardım sağlamadıkça imkânsız olacaktır.**

Ama öte yandan, **işçi ve köylülerin en iyi unsurları hükümet organlarına çekilmedikçe,** devlet aygıtı ile emekçi kitleler "tabanı" arasında **doğrudan ve yakın bir bağlantı kurulmadıkça,** kitlelerin aktif ve sürekli yardımı mümkün değildir." *Stalin, Sorular ve Cevaplar*

Yalnızca sağ ve solun oportünist akrabalığı, **terimleri burjuva anlamında ve bağlamında kullanır**, ve yeniye dönüşüm" ve "yeniye dönüşüm" sonrası temel farklılıkları göz ardı ederek, onun sönmesine zemin hazırlamak için verilen mücadele, önlem ve adımları göz ardı eder.

Burjuva toplumundan farklı olarak, sosyalist toplumda - bürokratlarda- tüm yetkililer ve her türden vekil **sadece işçiler tarafından seçilmekle kalmadığı**, her an onlar

tarafından yerlerinden edilebilirliği, Bürokratların maaşlarının , yetkin bir işçinin maaşını geçmediği gerçeği **kasıtlı olarak gözden kaçırılan ve hiç bahsedilmeyen farklardandır.**

> "Yerel halkı "yönlendirmek" için **yukarıdan atanan "yetkililer"** her zaman **restorasyon yolunda** emin bir adım olmuştur…**Halkın ihtiyacı olan,** yetkilerini halk tarafından seçilen ve **dilediği zaman halk tarafından değiştirilebilen** gerçekten demokratik bir işçi ve köylü cumhuriyetidir." *Lenin, Geçici Hükümetin Karşı-Devrimci Adımları Nelere Yol Açıyor?*

Marks'ın "Memurun anladığı şekliyle "toplumsal sorun" nedir?" sorusuna verdiği cevap genel olarak bu farkı da belirler;

> "Halktan üstün olan maaşının ve mevcut konumunun korunmasıdır… hükümette, **halkın çıkarlarına ihanet etmenin kazançlı bir iş olduğu bir** devlette ancak saygın **mevkiler elde etmeyi umabilecek** hırslı profesörler, avukatlar ve benzeri kişiler." *Neue Rheinische Zeitung'da Marx*

Engels'in kapitalist toplum için çok iyi açıkladığı gibi,

> "**Bürokrasi,** gelirini artırmanın tek yolu olarak **zimmete para geçirmeyi** giderek daha fazla hor görmeye başlıyor; devlete sırtını dönüyor ve **sanayi işletmelerinin yönetiminde** çok daha kazançlı görevlerin peşinden koşmaya başlıyor." *Frederick Engels, Konut Sorunu*

"Bürokrat olma eğilimi, yani halktan kopmuş ve halkın üzerinde duran ayrıcalıklı kişiler" diyor:

> "**bürokrasinin özü işte budur**; ve kapitalistler mülksüzleştirilene ve burjuvazi devrilinceye kadar, **proleter görevliler bile** kaçınılmaz olarak **bir dereceye kadar "bürokratikleşecektir"**. *Lenin, Devlet ve Devrim*

Özel endüstriyel girişimlerin olmadığı ve "zimmete para geçirmenin" **riskli bir iş olduğu sosyalizmde**, Lenin'e göre;

> "Bürokrasi, ya benzer şekilde **halkın doğrudan yönetimiyle değiştirilir** ya **da en azından özel kontrol altına alınır;** sadece **seçilmiş memurlar** olmakla kalmazlar, aynı zamanda **halkın ilk talebi üzerine görevden alınabilirler**; basit temsilciler konumuna **indirgenirler**; yüksek, burjuva ölçekte ücretlendirilen "işler"e sahip **ayrıcalıklı bir gruptan olmaktan**, ücretleri yetkili **bir işçinin normal ücretini aşmayan özel bir** "hizmet kolu"nun **işçileri haline gelirler."** *Lenin, İkili Güç, Toplu Eserler, Cilt 24, sayfa 38-41.*

Dolayısıyla, bürokrasinin bir sınıf veya tabaka oldukları, **burjuva içeriği ve sınıf karakterinden farklı olarak**, sosyalist toplumda **özel bir "hizmet kolu"nun işçileri** haline gelirler. Sorun genel olarak **"idari" işlerinde** "bürokratların" yaklaşım ve uygulamaları ile ve özellikle entelijansiya da dahil olmak üzere **kapitalist kalıntılara karşı devam eden mücadele ile ilgilidir**. Lenin'in dediği gibi:

> "Sanıyorum ki, bu ünlü **bürokrasi hakkındaki haykırışlar** merkezi organların **kişisel yapısından duyulan memnuniyetsizliğin** sadece bir perdelemesi, Kongrede **ciddiyetle verilen bir sözün ihlalini örtbas etmek için** bir incir yaprağı olduğu açıktır. "**Sen bir bürokratsın çünkü** Kongre tarafından **benim**

isteklerime göre değil, onlara karşı atandın; sen bir formalitecisin çünkü benim rızama değil, **Kongre'nin resmi kararlarına bağlı tavır alıyorsun**; Parti Kongresi'ndeki "mekanik" çoğunluğa atıfta bulunduğunuz ve **benim atanma isteğimi dikkate almadığınız için** son derece mekanik bir şekilde hareket ediyorsunuz; **sen bir otokratsın**, sen bir otokratsın çünkü iktidarı kendi çemberlerinin "sürekliliği"nde ısrar eden **eski, rahat küçük gruba devretmeyi,** dahası, bu çevreci ruhun Kongre tarafından açıkça onaylanmamasından hoşlanmadıkları için reddediyorsun.

Bürokrasi hakkındaki bu çığlıkların, benim belirttiğim anlam dışında **hiçbir zaman gerçek bir anlamı olmadı.**

Bürokrasiden bahsediyorlar. Bürokrasi kelimesi Rusça'ya yer ve **konum üzerinde yoğunlaşma** olarak çevrilebilir. **Bürokrasi,** işin çıkarlarını **kendi kariyerinin çıkarlarına tabi kılmak anlamına gelir**; dikkati yerlere odaklamak ve **işin kendisini görmezden gelmek demektir**; fikirler için savaşmak yerine ortak seçme konusunda **çekişmek anlamına gelir.** Bu **tür bürokrasinin** istenmeyen ve Parti için zararlı olduğu tartışmasız bir şekilde doğrudur", *Lenin, Bir Adım İleri, İki Adım Geri, Kongreden Sonra. Mücadelenin İki Yöntemi*

"Bu **dönemin karakteristik özelliği**" diyor Stalin,

"bir yanda kapitalist ülkeler ile ülkemiz arasındaki, **diğer yanda** sosyalist unsurlar ile ülkemizdeki kapitalist unsurlar arasındaki **mücadelenin yoğunlaşmasıdır.**" *Stalin, SBKP'de Muhalefet Bloku*

Ve daha da ileri açıklamasını yapıyor;

> "**Burjuva aydınlarının yıkıcı faaliyetleri**, gelişen sosyalizme karşı direnişin **en tehlikeli biçimlerinden biridir**. …kapitalist şehir ve taşra unsurlarının sosyalist saldırıya karşı sunduğu **direniş neyi temsil ediyor?** Eskiyi yeniye karşı savunmak amacıyla proletaryanın **sınıf düşmanlarının güçlerinin yeniden gruplandırılmasını temsil eder**. Bu koşulların **sınıf mücadelesinin şiddetlenmesine** yol açmaktan başka bir şey yapmayacağını anlamak zor değil. Ama eğer biz **sınıf düşmanlarının direnişini kıracak** ve sosyalizmin ilerlemesinin *önünü açacaksak*, her şeyin yanı sıra, tüm örgütlerimize keskin bir üstünlük vermeli, **onları bürokrasiden temizlemeli,** kadrolarını geliştirmeli ve işçi sınıfının ve kırsal kesimin emekçi katmanlarının geniş kitlelerini kasaba ve kırsalın **kapitalist unsurlarına karşı seferber etmeliyiz.**" *Stalin, SBKP(B.)'deki Sağ Sapma*

Devam eden sınıf mücadelesinin yanı sıra, "**Bu kurumların başlıca kusuru**" diyor Lenin, "önemsiz meselelerle aşırı derecede yüklenmiş olmalarıdır. Sonuç olarak, onunla **savaşmak yerine bürokrasiyle bocalıyorlar.** "*Lenin, A. D. Tsyurupa*

Proletarya diktatörlüğü-sosyalizmi dönemindeki "bürokrasi" sorununun, burjuva bağlamlarıyla hiçbir ilgisi olmadığı, ancak devam eden sınıf mücadelesi ile - sosyalist etik ve normların uygulanması, şikâyet, eleştiri, özeleştiri gibi- onun engelleyici işlevlerinin engellenmesi ve sönmesine hazırlanması gibi araç ve yöntemlerle ilgili olduğu açıktır. Lenin'in eleştirdiği çarpıcı bir açıklamayı verirsek;

"**Kendimizi yalanlarla kandırmamalıyız**. Bu zararlıdır. Bu **bürokrasimizin ana kaynağıdır**… pratik deneyimlerden öğrenememe başarısızlığı. **Bu, tüm kötülüklerin ve bürokrasinin köküdür."** *Lenin, Siyasi Büro Üyeleri İçin Yoldaş Molotov'a, 16 Mart 1922, Toplu Eserler, Cilt 33, sayfa 237-242*

Ve öz eleştiri için;

"Öz eleştiri vermeden yapamayız. Hiçbir şekilde yapamayız... Onsuz, durgunluk, aygıtın bozulması, **bürokrasinin büyümesi,** işçi sınıfının yaratıcı inisiyatifinin zayıflaması **kaçınılmazdır**. Elbette özeleştiri **düşmanlarımız için malzeme sağlar**. Bu konuda oldukça haklısınız. Ama bu, aynı zamanda ilerlememiz için, emekçilerin yapıcı enerjilerini serbest bırakmak için, öykünmenin gelişmesi için, şok tugayları vb. **için malzeme (ve bir teşvik) sağlar**. **Olumsuz yön**, olumlu yön tarafından dengelenir **ve ağır basar.**

"Basınımızın eksikliklerimizi çok fazla öne çıkarması ve hatta bazen (istemeden) reklamını yapması mümkündür. Bu mümkün ve hatta muhtemel. Ve elbette ki kötü. Bu nedenle, **eksikliklerimizin başarılarımızla dengelenmesini** (daha ağır basmasını diyelim) **talep ediyorsunuz.** Bunda da tabii ki haklısınız. **Bu kusuru kesinlikle ve gecikmeksizin onaracağız.** Bundan hiç şüpheniz olmasın." *Stalin, A. M. Gorki'ye Mektup, 17 Ocak 1930*

Sanayi gelişiminde bürokrasinin engellenmesi konusunda Stalin;

> "Sanayi üretim maliyetlerini ve metaların toptan fiyatlarını düşürme politikasını mümkün ve oldukça uygulanabilir kılmak için ne gerekiyor? Bunun için üretim teknolojisinde köklü bir gelişme, fabrikalardaki emeğin örgütlenmesinde köklü bir gelişme, tüm ekonomik aygıtın köklü bir biçimde iyileştirilmesi ve basitleştirilmesi ve **bu aygıtta bürokrasiye karşı kararlı bir mücadelenin olması elzemdir**. *Stalin, Tüm Birlik Leninist Genç Komünistler Birliği'nin Beşinci Birlik Konferansı'nda Yapılan Konuşma*

Parti örgütleri içindeki **Bürokrasi kavramını analiz eden** Lenin;

> "Belki de **bürokrasi kavramını analiz etmeye yönelik** tek girişim, yeni İskra'da (No. 53) "**biçimsel demokratik ilke**" ile **"biçimsel bürokratik ilke**" arasında çizilen ayrımdır. Bu ayrım **bir gerçek payı** içerir. **Demokrasiye karşı Bürokrasi** aslında **merkeziyetçiliğe karşı özerkliktir**; oportünist sosyal-demokrasinin **örgütsel ilkesine karşı** devrimci sosyal-demokrasinin örgütsel ilkesidir.
>
> İkincisi**, aşağıdan yukarıya doğru ilerlemeye** çalışır ve bu nedenle, mümkün olan her yerde ve mümkün olduğu kadar, **otonomizmi** ve (aşırı heveslileri tarafından) **anarşizm noktasına taşınan "demokrasi"yi destekler.** Önceki, **yukarıdan aşağıya doğru ilerlemeye çalışır** ve merkezin parçalara ilişkin hak ve **yetkilerinin genişletilmesini destekler.** Ayrılık ve ayrı gruplar döneminde, devrimci sosyal-**demokrasinin örgütsel olarak yükselmeye çalıştığı bu tepe**, kaçınılmaz olarak, faaliyeti ve devrimci tutarlılığı nedeniyle **en çok etkiye sahip olan çevrelerden biriydi...** Böylece, farklı bir ortamda,

örgütlenme sorununda Parti'nin oportünist ve devrimci kanadı arasındaki aynı mücadeleye sahip olursunuz; **özerklik ile merkeziyetçilik**, demokrasi **ile "bürokrasi"** arasındaki, gevşeme eğilimi ile parti yönetimi arasındaki**, istikrarsız** entelektüelin zihniyeti ile **sadık proletaryanın zihniyeti** arasında, entelektüelci bireycilik ile **proleter dayanışması arasında aynı çatışma… bu iğrenç "bürokrasi"yi analiz etme ve kesin olarak tanımlama girişimleri kaçınılmaz olarak özerkliğe yol açar;** duruşlarına "derinlik kazandırma" ve onu haklı çıkarma girişimleri, kaçınılmaz olarak **geriliği meşrulaştırmaya, kuyrukçuluğa yol açar.** ." *Lenin, Bir Adım İleri, İki Adım Geri*

Stalin, bürokrasi sorununu çok ciddiye alır ve ona karşı mücadele eder. "**Sadece eski bürokratların sorunu olsaydı**" diyor Stalin

> "**bürokrasiye karşı mücadele çok kolay olurdu**. Sorun şu ki, bu **eski bürokratlar meselesi değil**. Mesele **yeni bürokratların**, Sovyet Hükümetine sempati duyan bürokratların ve **nihayet komünist bürokratların meselesidir.** Komünist bürokrat en **tehlikeli bürokrat türüdür**. Neden? Çünkü **bürokrasisini Parti üyesi sıfatıyla maskeliyor**." *Stalin, RCP(B)'nin On Üçüncü Konferansı*

Ancak Stalin, **ne bürokrasinin gerçeklerini gizlediğini** ne de bir **ütopyacı olduğunu gösteriyor.** Sadece sorunu değil, **çözümü de işaret ediyor.** "Lenin'in kültür devrimiyle ilgili sloganı" diyor, "Bürokrasinin en kesin çaresi, **işçi ve köylülerin kültürel düzeyini yükseltmektir**. Kişi Devlet aygıtındaki bürokrasiyi lanetleyebilir ve kınayabilir, pratik çalışmamızda bürokrasiyi teşhis edebilir ve teşhir edebilir,

ancak işçi kitleleri, **devlet aygıtını aşağıdan, işçi kitleleri tarafından kontrol etme olanağını,** arzusunu, yeteneğini yaratacak belirli bir kültür düzeyine ulaşmadıkça**, bürokrasi her şeye rağmen var olmaya devam edecek**tir."" *Stalin, SBKP(B.) On Beşinci Kongresi*

Bu konuyla ilgili olarak başlatılan "Şikâyet Bürosu" adlı büro için Stalin şunları söylüyor;

> "Şikâyet Bürolarının çalışması, Parti, Sovyet, ekonomik, sendika ve Komsomol aygıtlarımızdaki eksiklikleri giderme mücadelesinde, idari aygıtımızı geliştirmede büyük önem taşımaktadır.
>
> Lenin, bir aygıt olmadan uzun zaman önce yok olmuş olacağımızı ve aygıtı geliştirmek için sistematik, inatçı bir mücadele olmadan **kesinlikle yok olacağımızı söyledi.** Bu, **aygıtımızda muhafazakarlığa, bürokrasiye ve kırtasiyeciliğe karşı** kararlı ve sistemli mücadelenin Partinin, işçi sınıfının ve ülkemizin tüm emekçilerinin **temel görevi olduğu** anlamına gelir. **Şikâyet Bürolarının muazzam önemi,** aygıtın iyileştirilmesi için mücadele konusunda Lenin'in emrini yerine getirmenin ciddi bir aracı olmalarıdır. " *Stalin, Şikâyet Bürolarının Önemi ve Görevleri*

Sonuç olarak, Sovyetlerde Bürokrasi Üzerine sorunuyla ilgili birkaç eleştiri ve özeleştiri yazısı dışında, **yazıların çoğu burjuva ve revizyonist, anarşist, anti-Marksist yazılardır** ve kitlelerin cehaletine ve tarihsel, teorik bilgi eksikliğine dayanır. Ya da en iyi ihtimalle siyasi devrimden sonra toplumun bir gecede komünist topluma dönüşeceğine inananların ütopik, anarşist yazıları olmuştur. Proleter devlette temsili organlar, "...aynı anda hem yürütme hem de

yasama organı" olarak kurulmuş ve hareket eden **gerçek çalışma kurumlarıdır**. " Ve, "kapitalist toplum ile komünist toplum arasında, birinin **diğerine devrimci dönüşüm dönemi yer alır**. Buna tekabül eden de, devletin proletaryanın devrimci diktatörlüğünden başka bir şey olamayacağı bir siyasi geçiş dönemid**ir."…"Sosyalist özyönetim**" siyasi sisteminin proletarya diktatörlüğüyle hiçbir ortak yanı yoktur, **hatta ona karşıdır."** Marx

Devletin sönmesi için ekonomik temellerin hazırlanması bir ön koşul olduğu gibi, "bürokrasinin sönmesinin ekonomik temelleri" de ön koşuldur, *Lenin, Broşürün Planı, Ayni Vergi*

Anarşist, revizyonist, sinsi tarihsel olarak anti-Marksist olan sağ ve/veya sol sapmalarla gizlenmiş olanlar (en yaygın olarak Stalinist olan) "bürokrasi" suçlamasını haykırırlar. Stalin'in 13. Konferans konuşmasında belirttiği gibi;

> "Troçki, grupların Merkez Komitesi tarafından kurulan bürokratik rejim nedeniyle ortaya çıktığını ve bürokratik rejim olmasaydı grupların da olmayacağını iddia ediyor. **Bu Marksist olmayan bir yaklaşımdır** yoldaşlar. Gruplar ortaya çıkar ve yükselmeye devam eder, **çünkü ülkemizde** sosyalizmin embriyonik biçimlerinden ta orta çağa **kadar çok çeşitli ekonomi biçimlerine sahibiz**. İlk etapta bu. Sonra NEP'e sahibiz, yani kapitalizme, özel sermayenin canlanmasına ve **onunla birlikte gelen fikirlerin canlanmasına izin verdik** ve bu fikirler Partiye nüfuz ediyor. Bu ikinci sırada. **Ve üçüncü olarak**, Partimiz üç bileşenden oluşur: saflarında **işçiler, köylüler ve aydınlar vardır.** O halde, eğer soruna Marksist bir şekilde yaklaşırsak, **bazı durumlarda cerrahi müdahaleyle çıkarmamız gereken** ve diğer

> durumlarda **ideolojik yollarla,** tartışma yoluyla çözmemiz gereken grupların oluşması -Partiden bazı unsurların çekilmesinin nedenleri bunlardır. " *Stalin, RCP(B)'nin On Üçüncü Konferansı*

Hemen her durumda, bürokrasiye karşı **sol ya da sağ oportünistlerin haykırışları**, **bürokrasiyi farklı biçimlerde desteklemek ve savunmakla sonuçlanır**. Enver Hoca, "Stalin'le Görüşmelerimden Anılar" adlı eserinde şöyle yazar;

> ""Kruşçevcilerden diğer tüm revizyonistlere ve Uluslararası burjuva gericiliğine kadar komünizmin bütün düşmanları, bu büyük Marksist-Leninist'in tüm erdemlerini, saf düşüncelerini ve adil eylemlerini karalamak ve çarpıtmak, **ve Lenin ve Stalin tarafından kurulan ilk sosyalist devletin** itibarını sarsmak için her yolu denediler... *Enver Hoca, Stalin ile Görüşmelerimden Anılar*

Marksist Leninistler, bürokrasinin bir gecede zorla ortadan kalkacağına inanan ütopyacılar değildir. Ona karşı mücadele etmek için gerekli adımları atarlar ve yok olması için **gerekli koşulları hazırlarlar**. Bunlardan birincisi, Lenin'in belirttiği gibi, **bürokratlar "basit temsilciler konumuna indirgenir**; yüksek, **burjuva ölçekte ücretlendirilen "işler"e sahip ayrıcalıklı bir gruptan**, ücretleri yetkili **bir işçinin normal ücretini aşmayan özel bir "hizmet kolu"nun işçileri haline getirilirler."**

"Bürokrasi" sorunu, kapitalist bir ülkede ele alındığı gibi aynı şekilde**, aynı bağlamda**, aynı **sepet içinde ele alınamaz** ve alınmamalıdır.

Erdoğan A

Konuyla İlgili Yazılar

Karl Marx, Hegel'in Hukuk Felsefesinin Eleştirisinden - S22

Karl Marx, Neue Rheinische Zeitung'da - P31

Engels, Almanya'da Devrim ve Karşı-devrim – S39

Karl Marx, Louis Bonaparte'ın On Sekiz Brumaire'i. -P41

Karl Marx, Fransa'da İç Savaş – S43

Engels, Prusya Askeri Sorunundan ve Alman İşçi Partisinden – P44

Marx ve Engels, "Stirner" İnşasından Memnun Kaldı – S48

Frederick Engels, Konut Sorunu – P50

Lenin, Rus Sosyal-Demokratlarının Görevleri – P51

Lenin; Bir Adım İleri, İki Adım Geri – P53

Lenin, Eski ve Yeni – P60

Lenin, Tartışmalı Konular – S65

Lenin, Geçici Hükümetin Karşı-Devrimci Adımları Neye Yol Açıyor – S70

Lenin, Devletten ve Devrimden – S74

Lenin, Tüm Rusya Sendikalar Merkez Konseyi -P78

Lenin, Parti Krizi – S79

Lenin, G. Y. Sokolnikov – S81

Lenin, A.D. Tsyurupa – P83

Stalin, Üç yıllık Proletarya Diktatörlüğü – P85

Stalin, Partinin Görevleri – P85

Stalin, Tartışma, Rafail, Preobrazhensky ve Sapronov'un Makaleleri ve Troçki'nin Mektubu – S88

Stalin, RCP(B)'nin On Üçüncü Konferansı – P95

Stalin, RCP(B.) 13. Kongresinin Sonuçları - P106

Stalin, SBKP(B.)'nin On Dördüncü Kongresi -P109

Stalin, Sorular ve Cevaplar – P112

Stalin, "Partimizde Sosyal-Demokrat Sapma" Raporu Üzerine Tartışmaya Cevap – S114

Stalin, SBKP(B.)'deki Doğru Sapma – P118

Stalin, SBKP(B.)'deki Muhalefet Bloku - P128

Stalin, SBKP(B.)'nin On Beşinci Kongresi – P146

Stalin, Tüm Birlik Leninist Genç Komünistler Birliği'nin Sekizinci Kongresinde Yapılan Konuşma - P151

Stalin, Öz Eleştiri Sloganını Kabalaştırmaya Karşı - P156

Stalin, Komünist Akademideki Parti İşleri Çalışma Grubu Üyelerine Mektup – P167

Stalin, SBKP(B.)'deki Sağ Tehlike – P170

Stalin, MK'nin C.P.S.U.(B.) 16. Kongresine Siyasi Raporu – P186

Stalin, Şikâyet-Bürosunun Önemi ve Görevleri

Stalin, C.P.S.U.(B.) Merkez Komitesinin Çalışmaları Üzerine On yedinci Parti Kongresine Rapor – P193

Kollontai, İşçi Muhalefeti, Bürokrasi Üzerine – P205

Enver Hoca, Yugoslav "Öz Yönetim" – P223

Devrimci Durum Üzerine – Lenin ve Stalin'den

> "Sosyalist proletaryanın taktiğinin hem devrimci bir durum varken hem de devrimci bir durum yokken **aynı olamayacağı Marksizm'in ABC'sidir**." *Lenin, Sayfa 227*

Genelde olduğu gibi özelde de devrimin yolunun belirlenmesi, devrimci partinin siyasi çizgisinin oluşmasında önemli ve **belirleyici unsurlardır**. Marksist-Leninist parti veya örgüt, net bir stratejik çizgi olmaksızın proletaryanın gelişmesinde ve halkın devrimci mücadelesinde önemli bir rol oynayamaz, çünkü **doğru taktikler stratejik çizgi temelinde** tanımlanabilir ve hayata uygulanabilir.

"Stratejik çizgi, somut bir süreçteki temel çelişkileri tanımlar. Partinin veya örgütün stratejik çizgisini çizerken, genele bağlı olarak kendine özgü hedeflerini ve stratejik görevlerini belirler, devrimin ana düşmanını ve itici güçlerini ve özelde işçi sınıfının iç ve dış müttefiklerini belirler. Bu nedenle strateji, devrimin yoluna, yani mevcut toplumsal koşulları kökten dönüştürme, kapitalist sömürüyü ortadan kaldırma ve sosyalizmi inşa etme görevini üstlenme mücadelesinin doğasına atıfta bulunur". Stalin'in tanımladığı gibi;

> **"Strateji,** devrimin ana güçleri ve yedekleriyle ilgilenir. Devrimin bir aşamadan diğerine geçmesiyle değişir, ancak belirli bir aşama boyunca temelde değişmeden kalır." Stalin, Sayfa 263

"Taktikler, stratejik hedeflere doğru ilerlemek için kullanılacak araçları, benimsenecek örgütlenme biçimlerini ve verilen her özel koşulda sorunların üstesinden gelme mücadelesini belirlemekten oluşur". Stalin'in tanımladığı gibi;

> **"Taktikler**, proletaryanın mücadele biçimleri ve örgütlenme biçimleriyle, değişimleri ve bileşimleriyle ilgilenir. Devrimin belirli bir aşamasında taktik, devrimin akışına veya alçalmasına, yükselişine veya düşüşüne bağlı olarak birkaç kez değişebilir." Stalin, Sayfa 263

Özellikle **"devrimci durum" değerlendirmesi tüm değerlendirmelerin anasıdır.** Belirli bir somut durumdaki devrimci **mücadeleye ilişkin her biçim ve taktik,** küçük-burjuva eğilimlere hizmet etmek için ezbere öğrenilen soyut sloganlarla değil, **o andaki** "Devrimci Durum "un - mevcut nesnel ve öznel koşulların - değerlendirilmesiyle belirlenir. "**Eğer Marksizm'e sadık kalacaksak**" diyor Lenin,

> "**genellemelere başvurarak** nesnel koşulları analiz etme görevinden kaçamayız ve kaçmamalıyız; çünkü son tahlilde **bu şartların değerlendirilmesi sorunların nihai cevabını verir.**" Lenin, Sayfa 47

Halkı devrimci durumun **olmadığı yerde devrime**, devrimci durumun olduğu yerde ayaklanmayı reddetmeye çağırmak, genel olarak yalpalayan küçük-burjuva ve özel olarak Troçkizmin varyasyonlarında yaygın bir alışkanlıktır. Bir zamanlar **Stalinistlerin aktif mücadele dolu bir kalesi olan** ve 1990'lardan sonra Troçkizm'in ve onun açık ve gizli çeşitlerinin mantar gibi çoğaldığı Türkiye, gelinen yerde bu alışkanlığa somut bir örnek teşkil ediyor. Troçkistler ve varyasyonları **Parlamentonun aktif olmadığı** olgusal argümana ve sadece bu olgunun "devrimci durumun" varlığını oluşturduğu argümanına dayanarak, **dini otokrasiyi devirmek için "sosyalist devrim" çağrısı yapıyorlar.**

Troçkistlerin ve varyasyonlarının iddiasının aksine, Lenin şöyle diyor;

> "Ülkedeki devrimci durumu **Duma'da olup bitenler açısından değerlendirmemeliyiz**. Aksine, Duma'da ortaya çıkan soruları ve olayları **ülkedeki devrimci durum açısından değerlendirmeliyiz**." Lenin, [14]

Nüfusun yüzde 99'undan fazlasının parlamentarizm yanılsaması içinde olduğu, yüzde 50'den fazlasının sadece gerici değil, aktif olarak karşı devrimci olduğu, geriye kalanların %25+-'inin esas olarak kendileriyle ilgili "burjuva demokratik haklar" ile ilgilendiği, geri kalanların çoğunun "sosyalizme parlamenter yol" a inandığı, ve geniş kitleleri kucaklayan güçlü bir ML Partisinin olmadığı bir ülkede **"Devrimci Durum ne olabilir" sorusuna** yanıt verebilmek için Marksizm-Leninizm'in uleması olmaya gerek yoktur. **Bunlar,** verili somut koşullarda **devrimci durumun olmadığını gösteren** özgül nesnel ve öznel koşullardır. Lenin'in dediği gibi;

> "**Marks'ın yöntemi**, her şeyden önce, belirli bir anda, belirli ve somut koşullarda tarihsel bir sürecin nesnel içeriğini gerektiği gibi dikkate almaktan oluşur; bu, her şeyden önce, **hangi sınıfın hareketinin** bu somut koşullarda mümkün olan ilerlemenin temeli olduğunu anlamak içindir." *Lenin, Sayfa 152*

Devrimci bir durumu oluşturan şey, aşırı sol ajitasyonlar, mevcut bir veya daha fazla kriz değil, **nesnel ve öznel koşullardaki tüm değişikliklerin toplamıdır**. Lenin'in açıkladığı gibi;

> "bu, **ne bir tesadüf** ne de herhangi bir demagojinin veya **ajitasyonun sonucudur**, ama **savaşın ortaya çıkardığı krizin nesnel koşulları** ve şimdiki grevleri,

> gösterileri ve kitlesel devrimci mücadelenin diğer benzer pratik yansımalarını **üreten sınıf çelişkilerinin keskinleşmesidir**." *Lenin, [2]*

Eğilimi giderek derinleşecek olan kapitalizmin genel krizi, devrimci durumun ve dolayısıyla sosyalist devrimin gündemde olduğu **genel sonucunu çıkarmamıza** neden oluyor. Ancak, **genel olarak gündemde olan**, **özelde gündemde** olabilir de **olmayabilir de**. İşte bunun değerlendirmesi sonucu "devrimci durum" denen şeydir.

"Devrimci durum" nedir?

"Marksist'e göre" diyor Lenin,

> "**devrimci bir durum olmaksızın bir devrimin imkânsız olduğu tartışma götürmez;** dahası, her devrimci durum devrime yol açmaz. Genel olarak konuşursak, **devrimci bir durumun belirtileri nelerdir?** Aşağıdaki üç ana göstergesini belirtirsek kesinlikle yanılmış olmayız:
>
> (1) Egemen sınıfların yönetimlerini herhangi bir değişiklik olmaksızın sürdürmelerinin imkânsız olduğu durumlarda; "Üst sınıflar" arasında şu ya da bu biçimde bir kriz olduğunda, egemen sınıfın politikasında, ezilen sınıfların hoşnutsuzluğunun ve öfkesinin patlak verdiği, bir çatlağa yol açan, kriz olduğunda. Bir devrimin gerçekleşmesi için "**alt sınıfların** artık eskisi gibi yaşamak istememeleri" genellikle yetersizdir; ayrıca "**üst sınıfların** eskisi gibi yaşayamaması" gerekir;
>
> (2) ezilen sınıfların ıstırabı ve yoksunluğu her zamankinden daha şiddetli hale geldiğinde;

(3) Yukarıdaki nedenlerin bir sonucu olarak, "barış zamanı"nda hiç şikâyet etmeden kendilerinin soyulmalarına izin veren kitlelerin faaliyetlerinde önemli bir artış olduğunda, ancak çalkantılı zamanlarda hem krizin tüm koşulları hem de "üst sınıflar" tarafından bağımsız tarihsel eyleme çekilirler.

"Yalnızca bireysel grupların ve tarafların değil, hatta **tek tek sınıfların bile iradesinden bağımsız olan bu nesnel değişiklikler olmaksızın,** genel bir kural olarak **bir devrim mümkün değildir**. **Bütün bu nesnel değişikliklerin toplamına devrimci durum denir.** " *Lenin, 2. Enternasyonal'in Çöküşü*

Lenin, "devrimci durumun" ortaya çıkması için "nesnel koşulların" tek başına yeterli olmadığını vurgular;

" Her devrimci durum bir devrime yol açmaz; **devrim** yalnızca, yukarıda sözü edilen nesnel değişikliklere **öznel bir değişimin eşlik ettiği** bir durumdan, yani devrimci sınıfın eski hükümeti kıracak (veya yerinden edecek) kadar güçlü bir devrimci kitle eylemi gerçekleştirme yeteneğinin var olmasından doğar.". Lenin, Sayfa 162

Marksist Leninistler, **aşırı sol sloganların arkasına saklanan** ve emekçi kitlelerin geleceği ve yaşamı **üzerinde uzaktan kumar oynayan** çeşitli tonlardaki Troçkistler dışında, Devrim konusunu ve devrimci durum **için nesnel ve öznel koşulların analizini hafife almazlar**. Enver Hoca'nın da dediği gibi;

"İşçi sınıfının devrimci partisi, Marksizm-Leninizm'in **evrensel bir yasa olarak şiddetli** *devrim (zor kullanma)* **konusundaki** öğretilerine sarsılmaz bir şekilde bağlı kalırken, **maceracılığa kararlı bir şekilde karşıdır** ve **asla** silahlı ayaklanma ile *(kumar)* oynamaz. Her

durumda ve koşulda, kendisini ve kitleleri devrimdeki belirleyici savaşlara hazırlamak, burjuvazinin egemenliğini devrimci şiddetle devirmek için çeşitli biçimlerde aralıksız devrimci mücadele ve faaliyet yürütür. Ancak ve ancak **devrimci durum tamamen olgunlaştığında**, silahlı ayaklanmayı doğrudan günün düzenine sokar **ve onu zafere taşımak için tüm** siyasi, ideolojik, örgütsel ve askeri önlemleri alır." Enver Hoca, [1]

Lenin, taktiksel yaklaşımın özüne iki farklı durumda işaret eder.

"**Bugün devrimci bir durum yoktur**, kitleler arasında huzursuzluk yaratan veya onların faaliyetlerini yükselten koşullar yoktur; bugün size bir oy pusulası veriliyor - onu alın, hapse girmek **zorunda kalmaktan korktukları içi**n parlamento koltuklarına tutunan adamlar için rahat yasama işleri bulmanın **bir yolu olarak değil,** düşmanlarınıza karşı **bir silah olarak kullanmak için** örgütlenmeyi öğrenin.

Yarın oy pusulanız elinizden alınır ve **size bir tüfek** ya da muhteşem ve en güncel hızlı ateş eden **bir silah verilir** - bu ölüm ve yıkım silahını alın, savaştan korkan mızmızlara aldırmayın; **dünyada işçi sınıfının kurtuluşu için ateş ve kılıçla yok edilmesi gereken çok şey var**; kitleler arasında öfke ve çaresizlik büyürse, **devrimci bir durum ortaya çıkarsa,** yeni örgütler yaratmaya hazırlanın ve bu yararlı **ölüm ve yıkım silahlarını kendi hükümetinize ve kendi burjuvazinize karşı kullanın**." Lenin, Sayfa 162

Hem nesnel hem de öznel koşullar olarak devrimci durumun bir bütün olarak değerlendirilmesini özetlerken, Lenin şunları söylüyor:

> "Öncelikle, **mevcut devrimci durumun doğasını** toplumsal, ekonomik ve politik gelişmenin genel eğilimleri açısından incelememiz gerekir; ikincisi, bugün ... sınıfların (ve partilerin) siyasi gruplaşması; üçüncüsü, bu durumda ve toplumsal güçlerin bu siyasi gruplaşmasıyla Sosyal-Demokrat İşçi Partisinin **temel görevlerini** incelememiz gerekir." Lenin, Sayfa 73

Nesnel koşullar

Lenin, Marx ve Lenin'i tutarsızlıkla suçlayan P. Nezhdanov'a verdiği yanıtta;

> "Bağlantı dolaylı da olsa vardır; tüketim, son tahlilde, üretimi takip etmelidir ve eğer tüketim halk kitlelerinin proleter durumu tarafından sınırlandırılırken, **üretici güçler üretimin sınırsız büyümesine doğru ilerliyorsa**, kuşkusuz bir **çelişki vardır.** Bu çelişki, **kapitalizmin imkansızlığını değil,** daha yüksek bir biçime dönüşümünün bir zorunluluk olduğunu gösterir: bu **çelişki ne kadar güçlenirse**, bu **dönüşümün nesnel koşullarının yanı sıra öznel koşullar da o kadar gelişmiş olur, yani** , işçilerin bu çelişkinin bilincine varması." Lenin, [15]

"Tüm Marksistlerin savunduğu gibi, **Emperyalizm dönemi,** yani kapitalizmin çöküşü için nesnel koşulların olgunlaştığı ve sosyalist proleter kitlelerinin bulunduğu bir dönem" şeklindeki genel değerlendirmeyi belirterek, **özellikle "bireylerin veya grupların arzularının değil**, çağın **nesnel koşullarının mücadeleyi doğurduğunu"** vurguluyor."

(Sayfa 127) Bu nedenle, **"nesnel koşulları incelemeliyiz.**.. bu **nesnel analizden hareketle**, farklı sınıfların hatalı ideolojisini **ekonominin gerçek içeriğinden** ayırmalı, ve bu gerçek ekonomik değişimler temelinde üretici güçlerin ve proleter sınıf mücadelesinin gelişmesi için **neyin gerekli olduğunu belirlemeliyiz**." (Sayfa 78) Ve "**kitlelerin doğrudan devrimci saldırısı için nesnel koşullar olduğunda,** Partinin en yüksek siyasi görevi **"kendiliğinden harekete hizmet etmektir".** Bu tür devrimci çalışmayı "**politika" ile karşılaştırmak**, siyaseti aldatmaya indirgemektir. Bu, Duma'daki siyasi eylemi, kitlelerin Ekim ve Aralık aylarındaki siyasi eyleminin üzerine çıkarmak anlamına gelir; başka bir deyişle, entelektüel oportünizmi için proleter **devrimci bakış açısını terk etmek anlamına gelir**."(Sayfa 190) Çünkü, "bir ya da diğer mücadele araçlarının kullanılması, ekonomik ya da politik belirli **krizin nesnel koşullarına bağlıdır**. Devrimcilerin daha önce vermiş olabileceği **herhangi bir karar üzerine değil**. [3]. Ve

> "**her mücadele biçimi,** karşılık gelen bir teknik ve buna uygun bir aygıt gerektirir**. Nesnel koşullar,** parlamenter mücadeleyi **temel mücadele biçimi haline getirdiğinde,** parlamenter mücadele aygıtının özellikleri kaçınılmaz olarak Partide daha belirgin hale gelir.
>
> Öte yandan, **nesnel koşullar** kitlelerin politik kitle grevleri ve **ayaklanmaları biçiminde bir mücadelesine yol açtığında,** proletaryanın partisinin bu mücadele biçimlerine "hizmet edecek" bir "aygıtı" olmalıdır ve elbette bu, **parlamenter cihaza benzemeyen özel bir "cihaz" olmalıdır.** Halk ayaklanmaları için **koşulların var olduğunu kabul eden** ve buna rağmen gerekli **aygıtı kurmayı başaramayan örgütlü bir proletarya partisi**, aydın

> **gevezelik partisi olacaktır**; işçiler onu **terk edecek** ve anarşizme, burjuva devrimciliğine vb. gideceklerdir." Lenin, Sayfa 190

"Çeşitli **bireylerin** iradesine ve bilincine, **hayallerine ve teorilerine bakılmaksızın"** der Lenin, "Marks, onun gerçek tarihsel içeriğini, **nesnel koşullar nedeniyle** bundan kaçınılmaz olarak **çıkması gereken sonuçları belirlemek** için makul ve **materyalist bir tarzda çaba gösterir.**" Çünkü, "**Toplumsal yaşamın nesnel koşulları** ve **sınıf mücadelesi**, dindar niyetlerden ve yazılı programlardan çok **daha güçlüdür**." Lenin, Sayfa 101

Gerçek zeminden ayrılmadan yapılan mevcut koşulların **somut değerlendirmeleri** yoluyla diyor Lenin:

> "En azından bir dereceye kadar, **devrimde esas olan başka bir sanatı da öğrendik**, yani **eğer koşullardaki değişiklikler gerektiriyorsa**, esneklik, nesnel hızlı ve ani taktik değişiklikleri **yapma yeteneği**." Lenin, Sayfa 243

Her özgül bir koşulun önemini emperyalist savaşın iç savaşa dönüştürülmesi örneğiyle değerlendiren Lenin,

"Emperyalist savaşın iç savaşa dönüştürülmesi **öznel değil, nesnel koşulların** temellerine dayanması gerektiğini söyleyen Marksist bakış açısını savunmak gerekir." [4]

Öznel Koşullar

İktidarı ele geçirme mücadelesinin **öznel koşullarının yaratılması,** işçi sınıfının devrimci bilinç kazanması, ekonomik, politik ve ideolojik sorunların önemini kavraması ve belirli bir devrimci olgunluk düzeyine ve **sağlam öncü örgütlenmeye** ulaşmasına yönelik faaliyetlerle ilgilidir.

Nesnel koşullar olgunlaşmış olsa bile, **öznel koşullar olmadan** bir devrim veya devrimin başarısı **mümkün değildir.**

> "Bazıları, saldırıyı başlatmak için **iktidardaki sınıfın nesnel olarak yok olma sürecini** işaret etmenin yeterli olduğunu düşünüyor. Ama bu yanlıştır. "Bunun yanında başarılı bir saldırı için **gerekli olan öznel koşulların da hazırlanmış olması gerekir**. Saldırılar için öznel koşulların hazırlanmasını egemen sınıfın iktidarının yok edilmesinin **nesnel süreçlerine uygun hale getirmek,** işte tamda bu, ustaca ve yerinde bir şekilde uygulanması gereken strateji ve taktikler **görevidir**." Lenin, Sayfa 39

Öznel faktörün hazırlanmasında, Lenin'in ilk eserlerinde yazdığı gibi, "**işçi sınıfının devrimci partisi**, önderliği, eğitimi ve devrimci kitlelerin Seferberliği **belirleyici bir rol oynamaktadır. Parti bunu** hem somut koşullara hem de kitlelerin devrimci arzu ve taleplerine ve proletaryayı ve emekçi kitleleri içinde yaşadıkları durum, baskı ve sömürü, burjuvazinin barbar yasaları konusunda bilinçlendiren yoğun ve politik olarak iyi düşünülmüş devrimci eylemleri içeren muazzam miktarda çalışma yoluyla, ve köleleştirici düzeni devirmek için bir araç olarak devrimin mutlak gerekliliğine cevap **veren doğru bir siyasi çizgi oluşturarak başarır**. . ." Enver Hoca, [1]

Devrimci durum için nesnel ve öznel koşullar mevcut olduğunda

"Her **devrimci durumda** temel görevlerden biri ... halkı silahlandırmak ve proletaryanın askeri örgütlerini güçlendirmek olmalıdır" [16], çünkü "**hoşumuza gitsin ya da gitmesin** ve tüm "yönetmeliklere" rağmen, akut devrimci

durum, **bir gösteriyi bir greve**, bir protestoyu bir kavgaya, **bir grevi bir ayaklanmaya dönüştürmeye zorunlu kılacaktır**." [17] ve "aşağıdan gelen bu baskıyı uygulayabilmek için proletarya silahlandırılmalıdır -**çünkü devrimci bir durumda** sorunlar **olağanüstü bir hızla** açık iç savaş aşamasına kadar gelişir- ve sosyal-demokrat Parti tarafından yönlendirilmelidir." Lenin, Sayfa 39

Stalin'in Sverdlov Yoldaşa verdiği yanıtta belirttiği gibi;

> "**Devrimci yükseliş**" ile "doğrudan **devrimci durum**" arasında katı ve hızlı bir çizgi çekilemez. Şunu söyleyemeyiz: "**Bu noktaya kadar devrimci bir yükselişimiz var**; bunun ötesinde, **doğrudan devrimci bir duruma sıçramamız var**." Sadece akademisyenler soruyu bu şekilde ortaya koyabilirler. **Devrimci yükseliş** genellikle **"belirsiz bir şekilde"** devrimci duruma geçer. **Görev,** doğrudan devrimci durum denen şeyin "**başlangıcını**" **beklemeden**, proletaryayı kesin devrimci savaşlar için hazırlamaktır." Stalin, Sayfa 290

Görüldüğü gibi Türkiye örneğinde Troçkistlerin tek başına devrim çağrısı, yalnızca **mevcut nesnel ve öznel koşulları tamamen göz ardı ettiği için değil**, devrim için "halkı silahlandırma" **çağrısı** da **yapmadığı için anlamsızdır**- (belki **de** rahat evlerinde oturuyorlar ve daimî Türk "ordusunun **taraf değiştirip**" devrimi gerçekleştirmesini bekliyorlar) (bakınız "Sürekli Ordu üzerine Lenin vs. Troçki").

Devrimci durum bir dereceye kadar mevcut olsaydı, seçimleri boykot edip devrim çağrısı yapmakta haklı olacaklardı. Lenin'in açıkladığı gibi;

> "Koşulların, **devrimci durumun zorlamasıyla,** "seçim" toplantılarında hiçbir seçim olmayacak;

> seçimler dışında ve seçimlere rağmen **parti ajitasyon toplantılarına dönüştürülecek**; başka bir deyişle, **sonuç "aktif boykot"** olarak adlandırılan şey olacaktır.
>
> Devrimci ve karşı devrimci **durumun gerçekleri,** Duma'ya savaşmak amacıyla katılma hayallerinin boşuna olduğunu ve aktif boykot taktiklerinin doğru olduğunu, bir sürü argümandan daha ikna edici bir şekilde **kanıtlıyor**. "[5]

Dini otokrasiye muhalefet de dahil olmak üzere, herkesi "faşist" olarak adlandırmaları ve dolayısıyla "Marksist Leninistlerin taviz veremeyeceklerini" öne sürmeleri, eğer **devrimci koşullar mevcut olsaydı** bir dereceye kadar doğru olurdu. Lenin'in açıkladığı gibi;

> "Komünist karar, **devrimci durumun** partide daha fazla homojenlik olmasını gerektirdiğini söylüyor. **Bu inkâr edilemez**. Reformistlerle "birliği" savunanların kararı, bu **yadsınamaz gerçeği**, itiraz etmeye cesaret edemeden **atlatmaya çalışıyor.**
>
> Komünist karar, **reformistlerin parti kararlarına boyun eğmesini gerektiren** koşulun gözetilmediği İtalya'daki durumun bir özelliği olduğunu söylüyor. **İşin özü budur.** Durum böyleyken, **genel devrimci durumun keskinleştiği bir zamanda** reformistlerin partide kalmasına izin vermek **sadece bir hata değil,** aynı zamanda **bir suçtur** ve ülke belirleyici **devrimci savaşların arifesinde bile olabilir**." [6]

Marksist Leninistler, somut koşulların somut değerlendirmesi olmadan **gerçek zemini terk etmezler** ve taktikler ortaya koymazlar.

Objektif ve sübjektif koşullar eksik olduğunda

Lenin, "Temel Bir Soru" başlıklı makalesinde aydınlatıcı bir örnek veriyor;

> "Rus emekçi kitleleri **hangi sınıflardan oluşuyor**? Onların İşçi ve köylülerden oluştuğunu herkes biliyor. **Bu sınıflardan hangisi çoğunlukta?** Köylüler. Sınıf konumları açısından **bu köylüler kimlerdir?** Küçük mülk sahipleri. Bundan şu soru ortaya çıkıyor: Eğer n**üfusun çoğunluğunu** küçük mülk sahipleri oluşturuyorsa ve eğer **sosyalizmin nesnel koşulları yoksa,** o zaman nüfusun çoğunluğu **nasıl sosyalizmden yana olduğunu** söyleyebilir? **Çoğunluğun iradesine karşı** sosyalizmin kurulması hakkında kim bir şey söylüyor veya kim bir şey **söyleyebilir?"** [7]

Ne nesnel ne de öznel **koşulların olmadığı Türkiye** örneğindeki koşullar göz önüne alındığında Troçkistler, **askeri darbeyle %99'un iradesine** karşı bir sosyalizm öneriyor olmalılar.

Lenin, devrimci durumun koşulları mevcut olmadığında, Rusya'da verili bir zamanda görevi açıklar;

> "**Mevcut yeni koşullar**, yeni mücadele biçimleri gerektiriyor. Duma tribünün kullanımı **mutlak bir zorunluluktur.** Proletarya kitlelerini eğitmek ve örgütlemek için uzun süreli bir çaba özellikle önem kazanıyor. **Yasadışı ve yasal örgütlenmenin** bileşimi, Parti'nin önünde özel sorunlar doğuruyor. Liberallerin ve tasfiyeci aydınların **itibarsızlaştırmaya çalıştıkları devrim deneyiminin** popülerleştirilmesi ve açıklığa kavuşturulması, hem teorik hem de pratik amaçlar için gereklidir. Ama Parti'nin -mücadele

yöntemlerinde ve araçlarında **yeni koşulları hesaba katması gereken**- taktik **çizgisi** değişmeden kalır. Konferans kararlarından biri, devrimci sosyal-demokrat **taktiklerin doğruluğunun**, 1905-07 kitle mücadelesi deneyimiyle **doğrulandığını belirtir**. Bu ilk kampanyadan kaynaklanan **devrimin yenilgisi,** görevlerin yanlış olduğunu, yakın hedeflerin "ütopik" olduğunu **değil,** yöntemlerin ve araçların yanlış olduğunu değil, **güçlerin yeterince hazırlıklı olmadığını**, devrimci krizin yeterince **geniş ve derin olmadığını** ortaya çıkardı...Bırakın Liberaller ve korkmuş aydınlar, özgürlük için ilk gerçek kitle savaşından sonra cesaretlerini yitirsinler ve **korkaklar gibi tekrar etsinler**: Daha önce yenildiğiniz yere gitmeyin, **o ölümcül yola bir daha adım atmayın.** Sınıf bilinçli proletarya onlara şöyle cevap verecektir: tarihteki büyük savaşlar, devrimlerin büyük sorunları, ancak ileri sınıfların **tekrar tekrar saldırıya geçmesiyle** çözülmüştür - ve yenilgiden çıkardıkları dersleri öğrendikten sonra zafere ulaşmışlardır. **Yenilen ordular iyi öğrenir.** Rusya'nın devrimci sınıfları **ilk kampanyalarında yenildiler,** ancak **devrimci durum devam ediyor.** Yeni biçimlerde ve başka yollarla, bazen istediğimizden **çok daha yavaş,** devrimci kriz yaklaşıyor, **yeniden doruğa çıkıyor**. Bu krize daha geniş kitleleri hazırlamak **için uzun süren çalışmalara devam etmeliyiz;** bu hazırlık, daha yüksek ve **daha somut görevler dikkate alınarak** daha ciddi olmalıdır; ve bu işi ne kadar başarılı yaparsak, **yeni mücadeledeki zaferimiz o kadar kesin** olacaktır." [8]

Savaşlar, nesnel ve öznel koşulların yoğunlaşmasının tetikleyicisi olabilir. "Büyük Güçler arasında bir emperyalist

savaş... devrimci bir durum yaratır, kitlelerde devrimci duygular ve huzursuzluk yaratır", Lenin, Sol Kanadın Zimmerwald'daki Taslak Kararı

> ""**savaşın kendisi**, devrimci bir durum yaratarak ve onu genişleterek ve derinleştirerek kitlelere devrim dersini öğretmeye başladı ve öğretiyor." [10]

<u>Öznel koşulların yaratılması</u> için mücadele etmenin önemi, kapitalizmin doğası gereği **nesnel koşulların beklenmedik bir şekilde ortaya çıkabilmesi** ve öznel koşulların **varlığı olmaksızın,** burjuvazinin kendiliğinden ayaklanmaları zorla ya da bazı tavizler vererek **durdurabilmesidir.** Rusya örneğinde, Lenin şu yorumu yapar;

> "Ülkede **devrimci bir durum olgunlaşıyordu** ve **çarlık hükümeti**, köylüleri "aşağıdan" harekete geçene kadar beklemek yerine "yukarıdan" kurtarmayı tercih ederek, serfliğin kaldırılmasına (**sözde Köylü Reformu) hazırlanıyordu**. " [11].

Herhangi bir verili zamanda devrimci durumu değerlendiren Lenin, "tarih" diyor,

> "**konuşmalarla** ikna olunmaz, …kelimelerle oynamanın ve **kartondan bir kılıcı sallamanın faydasız** olduğunu görüyoruz." [12]

Her iki koşulda da taktikler, emekçi kitlelerin çıkarları ve onların mücadeleleri göz önünde bulundurularak belirlenir, yani bağlamda devrimci, sosyalist görevlere tabidir. Bu nedenle,

> "Doğrudan, açık, gerçekten kitlesel ve **gerçekten devrimci mücadele koşulları henüz mevcut olmadığında** devrimin çıkarlarını (propaganda, ajitasyon ve örgütlenme) devrimci olmayan

kuruluşlarda ve çoğu zaman düpedüz gerici örgütlerde, devrimci olmayan bir durumda, devrimci eylem yöntemlerine duyulan ihtiyacı hemen takdir edemeyen kitleler arasında **devrimin çıkarlarını savunabilmek,** devrimci olmak, çok **daha zor ve çok daha değerlidir**. [13]

Devrim için nesnel veya öznel koşullar olmadığında

Lenin'in **devrimin her aşamasında** taktiklere ilişkin değerlendirmelerinin farklı olması ve **devrimci durumla bağlantılı** olarak Marksist diyalektiğin uygulanmasından yoksun olanlara **çelişkili görünmesi tesadüf değildir**. Öznel koşulların yaratılmasının önemine atıfta bulunarak Stalin'i okuyalım:

> "**Birinci dönem**, Partimizin oluşum, kuruluş dönemiydi. Yaklaşık olarak Iskra'nın kuruluşundan Üçüncü Parti Kongresi'ne kadar olan zaman aralığını kapsar (1900'ün sonundan 1905'in başına kadar).
>
> Bu dönemde **Parti, itici güç olarak zayıftı**. Yalnızca kendisi genç olduğu için değil, aynı zamanda **bir bütün olarak işçi sınıfı hareketinin genç olması** ve özellikle bu dönemin ilk aşamalarında devrimci durum, devrimci hareket eksik ya da çok az gelişmiş olduğu için de zayıftı, köylülük sessizdi ya da somurtkan mırıldanmanın ötesine geçmedi; **işçiler yalnızca kısmi ekonomik grevler** ya da bütün bir kasabayı kapsayan siyasi grevler gerçekleştirdiler; hareket biçimleri yeraltı ya da yarı-yasal nitelikteydi; işçi sınıfı örgütlenme biçimleri ayrıca esas olarak bir yeraltı karakterine sahipti).
>
> Partinin stratejisi -**çünkü strateji yedeklerin mevcudiyetini ve onlarla manevra yapma olasılığını**

gerektirir- zorunlu olarak **dar ve kısıtlıydı**. Parti, hareketin stratejik planının, yani hareketin izlemesi gereken yolun haritasını çizmekle yetindi; ve Parti'nin yedekleri **-Rusya ve dışındaki düşman kampı içindeki çelişkiler**- Parti'nin zayıflığı nedeniyle **kullanılmamış** ya da neredeyse kullanılmamış olarak kaldı.

Partinin taktiği, taktikler, kitleleri kazanmak ve stratejik başarıyı güvence altına almak amacıyla, hareketin tüm biçimlerinin, proleter örgütlenme biçimlerinin, bunların birleştirilmesi ve karşılıklı olarak desteklenmesi vb. nin kullanılmasını gerektirdiğinden, oldukça dardı ve kapsamsızdı.

Bu dönemde Parti, dikkatini ve ilgisini Partinin kendisine, **kendi varlığına ve korunmasına odakladı.** Bu aşamada kendini bir tür **kendi kendine yeten güç olarak görüyordu**. Bu doğaldı: Çarlığın Partiye şiddetli saldırıları ve Menşeviklerin onu içeriden yıkma ve Parti kadrolarını şekilsiz, Partisiz bir yapı ile değiştirme çabaları... Partinin varlığını tehdit etti ve sonuç olarak, **Partiyi koruma sorunu bu dönemde büyük önem kazandı.**

O dönemde Rusya'da komünizmin **başlıca görevi**, işçi sınıfının en iyi unsurlarını, en aktif ve proletaryanın davasına en bağlı olanları Partiye toplamaktı; proletarya partisinin saflarını oluşturmak ve onu sağlam bir şekilde ayağa kaldırmak. Yoldaş Lenin bu görevi şu şekilde formüle ediyor: "**proletaryanın öncüsünü komünizm tarafına kazanmak**" (bkz. "Sol" Komünizm). “Stalin, Sayfa 279

Ve Lenin; "Devrimci bir durumun **olmadığı Barış zamanında** bile, işçilerin kapitalistlere karşı kitlesel mücadelesi -örneğin kitle grevi- her iki tarafta da büyük acılara, mücadelede şiddetli tutkulara yol açıyor, burjuvazi sürekli olarak şunu ısrarla vurguluyor: "kendi evlerinde efendiler" olarak kalacaklar ve kalmaya niyetliler, vb. "

> "Ve **devrim zamanında**, siyasi hayatın kaynama noktasına geldiği zaman, Sovyetler gibi, tüm sanayi kollarındaki tüm işçileri, tüm askerleri, kırsal nüfusun tüm çalışan ve en yoksul kesimlerini kucaklayan bir örgüt -böyle bir örgüt mücadelenin gelişmesiyle, **basit saldırı ve savunmanın "mantığı" ile,** kaçınılmaz olarak sorunu **açıktan ortaya koymak durumuna gelir.**
>
> **Orta bir pozisyon alma** ve proletaryayı burjuvazi ile **"uzlaştırma" girişimi, tamamen aptallıktır ve sefil başarısızlığa mahkumdur.**" Lenin, Sayfa 227

Sonuç

Özellikle **devrim yolunun belirlenmesi**, devrimci partinin siyasi çizgisinin ve stratejik çizgisinin **oluşumunda belirleyici unsurlardır**. Stratejik çizgi, belirli bir aşama boyunca temelde değişmeden kalan somut bir süreçteki **temel çelişkileri tanımlar**. Bu stratejik hedef değişikliklerine doğru ilerlemek için kullanılacak **taktikler, her belirli koşulda değişir.** Devrim yolunda strateji için doğru taktikleri belirlemek için **her somut durumun** kendi değerlendirilmesi yapılır - her bir konunun tek **başına değerlendirilmesi değil,** diğer konularla **diyalektik bağlantıları ile** değerlendirilmesi.

Lenin'in açıkladığı gibi, değerlendirme, "diğer **her siyasi sorun gibi,** Marksistler tarafından, **bir bütün olarak** devrimci

durumun **tamamı** dikkate alınarak, **soyut olarak değil, somut olarak ele alınmalıdır**", Lenin, Sayfa 83

Bir devrim çağrısı -azami program- için değerlendirme, bunun için **hem nesnel hem de öznel koşulların varlığını gerektirir.**

Devrimci koşul olmadığında, mücadele -asgari program için- **öznel koşulların yaratılması** ve dolayısıyla nesnel koşulların yoğunlaştırılmasıdır. Lenin'in net olarak açıkladığı gibi;

> "**Asgari programı uygulamakla**, geçici devrimci hükümetin görevi, **sosyalist devrim için azami programı** hemen yürürlüğe koyma ve iktidarı ele geçirme gibi **saçma, yarı anarşist fikirleri ortadan kaldırır.** Ekonomik gelişmenin derecesi (**nesnel bir koşul**) ve proletaryanın geniş kitlelerinin sınıf bilincinin ve örgütlenmesinin derecesi **(nesnel koşulla ayrılmaz bir şekilde bağlantılı öznel bir koşul**), işçi sınıfının **hemen** tam **kurtuluşunu imkânsız kılar**." Lenin, Sayfa 39

"Devrimci durum" olmadığında, demokratik görev ve taktiklere **karşı** "devrim" çağrıları, Troçkistlerin aşırı sol maskesinin arkasına saklanıp **hiçbir şey yapmamanın** tipik pratiğidir. Aynı Troçkistler**, köylülüğün hâlâ önemli sayıda** olduğu yerlerde yoksul köylülükle **proleter ittifakını reddederler** ve proletaryanın önemli sayıda olduğu yerlerde **köylülüğün devrimin "öncü"sü olduğunu ilan ederler**. Ne yazık ki, Troçkist yaklaşımlar karşı-devrimci maskeleri ortaya çıkmasına rağmen hala küçük burjuva ve aynı şekilde aşırı sol örgütlerin **yaklaşımlarını etkiliyorlar.**

Marksist Leninistler, verili bir **durumda uygulanacak taktikleri belirlemek için** olgusal zemini terk etmeden her

somut durumun somut değerlendirmesine inanırlar. "Devrimci durum" değerlendirmesi**, her değerlendirmenin bağlantı kurulması gereken tüm değerlendirmelerin anasıdır**. Her değerlendirme, **mevcut nesnel ve öznel** koşulların somut bir değerlendirmesinden kaynaklanır.

Hem Marks'ın hem de Lenin'in özetlediği gibi, **çeşitli bireylerin iradesine ve bilincine, hayallerine ve teorilerine bakılmaksızın,** sonuçlar **nesnel koşullardan kaynaklanmaktadır**, çünkü toplumsal yaşamın nesnel koşulları ve sınıf mücadelesi **"dindar" niyetlerden** ve **yazılı programlardan daha güçlüdür**.

Öznel koşulu oluşturan proletaryanın geniş kitlelerinin **sınıf bilinci ve örgütlenme derecesi**, **nesnel koşulla ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır** ve bir devrimin başarısında **yalnızca onların bütünlüğü belirleyici olur.**

Erdogan A

Alıntılar;

[1] Enver Hoca, Emperyalizm ve devrim

[2] Lenin, Kienthal'deki İkinci Uluslararası Sosyalist Konferansı

[3] Lenin, Stuttgart'taki Uluslararası Sosyalist Kongresi.

[4] Lenin, RSDİP'nin Yedinci (Nisan) Tüm Rusya Konferansı (B.)

[5] Lenin, Devlet Duması ve Sosyal Demokrat Taktikler

[6] Lenin, İtalyan Sosyalist Partisinin Mücadelesi Üzerine

[7] Lenin, Temel Bir Soru

[8] Lenin, Yolda

[9] Lenin, Zimmerwald'da Sol Kanadın Karar Taslağı

[10] Lenin, Dürüst Bir Fransız Sosyalistinin Sesi

[11] Lenin, Kitaplar Üzerine Notlar: G. V. Plekhanov.

[12] Lenin, Olağanüstü Dördüncü Tüm Rusya Sovyetleri Kongresi,

[13] Lenin, "Sol" Komünizm: Bir Çocukluk Hastalığı

[14] Lenin, Devlet Duması'ndaki İşçi Grubu

[15] Lenin, Bay P. Nezhdanov'a Cevap

[16] Lenin, RSDİP Birlik Kongresi için Taktik Bir Platform.

[17] Lenin, Dumanın Dağılması ve Proletaryanın Görevleri

Konuyla İlgili Yazılar

Lenin, Üçüncü Kongre, Mayıs 1905 - Sayfa 22

Lenin, Geçici Devrimci Hükümet Üzerine, Haziran 1905 – Sayfa 30

Lenin, Demokratik Devrimde Sosyal-Demokrasinin İki Taktiği, Temmuz 1905 – Sayfa 39

Lenin, Rus Devrimi ve Proletaryanın Görevleri Mart 1906 – Sayfa 47

Lenin, RSDİP Birlik Kongresi Üzerine Rapor, St. Petersburg İşçilerine Mektup, Mayıs 1906 – Sayfa 59

Lenin, Devlet Duma'sında İşçi Grubu, Mayıs 1906 – Sayfa 68

Lenin, Devrimci Sosyal-Demokrasinin Platformu, Mart 1907 – Sayfa 73

Lenin, Birinci Rus Devriminde Sosyal-Demokrasinin Tarım Programı, 1905-1907, Aralık 1907 – Sayfa 78

Lenin, İki Mektup, Kasım 1908 – Sayfa 83

Lenin, Sosyalist-Devrimciler Devrimi Nasıl Özetliyor ve Devrim Onları Nasıl Özetliyor Ocak 1909 – Sayfa 101

Lenin, İki Dünya, Kasım 1910 – Sayfa 117

Lenin, MK Rus Koleji'ne, Şubat 1911 -Sayfa 127

Lenin, Reformistlerin Platformu ve Devrimci Sosyal-Demokratların Platformu, Kasım 1912 – Sayfa 130

Lenin, Devrimci Proletaryanın 1 Mayıs Eylemi, Haziran 1913- Sayfa 141

Lenin, Sahte Bayrak Altında, Şubat 1915 – Sayfa 152

Lenin, Mayıs günü ve savaş, Nisan 1915 - Sayfa 160

Lenin, İkinci Enternasyonal'in Çöküşü, Haziran 1915 – Sayfa 162

Lenin, Oportünizm ve İkinci Enternasyonal'in Çöküşü, Aralık 1915 – Sayfa 174

Lenin, Menşevizm'in Krizi, Aralık 1906 – Sayfa 190

Lenin, Wilhelm Kolb , George Plekhanov, 29 Şubat 1916 – Sayfa 216

Lenin, Marksizm ve Ayaklanma, RSDİP Merkez Komitesine Mektup (B.), Eylül 1917 – Sayfa 218

Lenin, Ayrı ve İlhakçı Bir Barışın Derhal Sonuçlandırılması Sorunu Üzerine Tezlerin Son Sözü, Ocak 1918 – Sayfa 225

Lenin, Proleter Devrimi ve Dönek Kautsky, Kasım 1918 – Sayfa 227

Lenin, Ekim Devrimi'nin Dördüncü Yıldönümü, Ekim 1921 – Sayfa 243

Lenin, Burjuva Pasifizmi ve Sosyalist Pasifizm, 1 Ocak 1923 – Sayfa 253

Lenin, Devrimimiz, (N. Sukhanov'un Notları Apropos), Ocak 1923 – Sayfa 258

Stalin, Leninizm'in Temelleri, 1924 – Sayfa 263

Stalin, İktidara Gelmeden Önce ve Sonra Parti, Ağustos 1921 – Sayfa 279

Stalin, Sverdlov Yoldaşa Cevap, 10 Şubat 1930 – Sayfa 290

Boykot Üzerine – Lenin ve Stalin'den

Marksist teoriler, hem Marksistler tarafından **bilinçsizce,** hem de emperyalist ideologlar tarafından **bilinçli olarak** ülke tipinden, somut durumdan ve somut koşullardan izole **edilerek,** her ülkeye, her koşula, her aşamaya ve duruma uygun reçeteler olarak sunulan lafazanlıklarla, taktiksel teoriler içi **boş sloganlara dönüştürülmeye devam edilmekte**. Bu lafazan pratik, devrimci mücadelenin yenilgisinin ve engellenmesinin temel nedenlerinden birisi olmuştur ve olmaya devam edecektir.

Marks ve Engels, "**Bizim teorimiz bir eylem kılavuzudur**, **bir dogma değil**" der. Marksizm, taktiksel bir tavır ve eylemde bulunmak için **her özel durum ve koşulun somut bir değerlendirmesini gerektirir.**

Marksistler, her türlü taktiksel eylemi, mevcut somut koşulları dikkatli ve nesnel bir şekilde değerlendirerek, **işçi sınıfı mücadelesinin çıkarları açısından, bu akılda tutularak** karar verirler.

Lenin'in yazılarını **dikkatle okursak**, ilk fark ettiğimiz şey **boykot sorununun** -ve parlamenter mücadele biçiminin- **devrimci mücadelenin aşamasına bağlı olarak değiştiğidir.** "Sol Komünizm" de bu dönemleri şöyle tanımlar;

> Devrime hazırlık yılları (1903-05), Devrim yılları (1905-07), Gericilik yılları (1907-10), Canlanma yılları (1910-14), Birinci Emperyalist Dünya Savaşı (1914) – 17), Rusya'daki ikinci devrim (Şubat-Ekim 1917).

Lenin, "Devrimin hazırlık yıllarını (1903-05)" şöyle tanımlıyor:

> "Büyük bir fırtınanın yaklaşması her yerde hissediliyor. Tüm sınıflar mayalanma ve **hazırlık aşamasındadır.**.. Üç **ana siyasi eğilimin**, liberal-

> burjuva, küçük-burjuva-demokratik ve proleter-devrimci eğilimlerin **üç ana sınıfının temsilcileri,** yaklaşan açık sınıf mücadelesini programatik ve taktiksel görüşleri üzerinde çok şiddetli bir savaş öngörüyor ve hazırlıyorlar. Kitlelerin **1905-07 ve 1917-20'de** silahlı mücadele yürüttüğü tüm meseleler, o zamanın basınında embriyonik biçimleriyle incelenebilir (**ve incelenmelidir**).... sınıflar yaklaşan savaşlar için gerekli olan siyasi ve ideolojik silahları oluşturuyorlardı."

Bu aşamada Boykot'tan bahsedildiğini görmüyoruz.

"Devrim yılları"nı (1905-07) şöyle tanımlar;

> "**Bütün sınıflar açığa çıkıyor**. Tüm programatik ve taktik görüşler, **kitlelerin eylemiyle test ediliyor**. Grev mücadelesi, kapsamı ve keskinliği açısından dünyanın hiçbir yerinde eşi olmayan nitelikte. Ekonomik grev, siyasi bir greve dönüşüyor ve ikincisi ayaklanmaya... **Sovyet örgütlenme biçimi,** mücadelenin kendiliğinden gelişimi içinde doğuyor... **Parlamenter ve parlamento dışı mücadele biçimlerinin**, parlamentoyu **boykot etme** taktikleri ile parlamentoya **katılma** taktiklerinin, yasal ve yasadışı mücadele biçimlerinin ve aynı şekilde bunların karşılıklı ilişkileri ve bağlantıları birbirini izlemesi - **bütün bunlar şaşırtıcı bir içerik zenginliği** ile ayırt ediliyor.....

Ve bu aşamanın önemini vurguluyor;

> "**1905'teki "genel prova" olmasaydı**, 1917'de **Ekim Devrimi'nin zaferi imkânsız olurdu.**"

Bu aşamada şunları söylüyor;

> "...şu andaki taktiğimizin **öncelikle boykot fikrini desteklemekten ibaret olması gerektiği açıktır**."

Ancak, ""sosyal demokratların "aşırı sol" argümanlarının ve izolasyonist yaklaşımın aksine" diyor Lenin *(sol demokratların otokrasiye muhalefet saflarında olduğu Türkiye gibi ülkelerde. EA)*;

> "**Boykot sorununun ta kendisi burjuva demokrasisinin sınırları içindedir**. İşçi sınıfı boykotla doğrudan ilgilenmiyor, ama **kesinlikle burjuva demokrasisinin daha devrimci olan kesimini desteklemekle ilgileniyor**; siyaseti genişletmek ve yoğunlaştırmakla **ilgileniyor**.
>
> **Duma'nın boykot edilmesi,** burjuvazinin halka daha **güçlü bir şekilde başvurması,** ajitasyonunu geliştirmesi, **bizim ajitasyonumuz için** daha fazla sayıda fırsat ve devrimci hareketin kaynağı olan daha yoğun bir siyasi kriz anlamına gelir. " Sayfa 23

Aşırı sol, **anarko-Troçkist boykot çağrısından** (ki bunların hiçbirinin emekçi kitlelerle en ufak bir bağı yok) ve dolayısıyla **"pasif Boykot"tan** temel farkı, **Lenin'in aklında olanın aktif bir boykot** olması. Lenin şöyle diyor;

> "Devlet Duması ile ilgili taktiklerimiz beş noktada formüle edilebilir .... bu ajitasyonun teşvikine destek kazanmak ve tüm devrimci demokratik unsurların ve sadece bu unsurların silahlı mücadelesinin katılımını sağlamak... Sol burjuva demokratlar arasında ortaya çıkan boykot fikrinin, en yaygın ajitasyon anlamında **aktif bir boykot haline dönüştürülmesi** amacıyla desteklenmesi..." Sayfa 36

Aktif bir boykota karar verirken, "İki soruyu dikkate almalıyız" diyor Lenin,

> "1) **Seçim toplantılarında**... sınıf mücadelesini, sosyalizmi ve ayaklanmayı "birlikte" **tartışmak mümkün mü?** 2) Eğer bu mümkün ise, **birinci ve ikinci sorular birlikte mi tartışılmalı** yoksa birincinin yerine **ikincisi mi tartışılmalı**?" Sayfa 55

Bu nedenle örneğin Türkiye gibi %50'den fazlasının dini otokrasiye oy verdiği ve nüfusun tamamı olmasa da %100'e çok yakın bir kısmının **umutlarını parlamento ve parlamento seçimlerine bağlamış**, bir ülkede özellikle sol demokratların katılımı olmadan, "aktif boykot"tan söz etmek **hayalcilikten başka bir şey olmaz.**

Lenin'in daha sonra, **1906'nın başında,** Ocak ayında yaptığı değerlendirme**, yukarıdakiyle büyük bir farklılığa işaret ediyor**;

> "Bu **bölünmenin sınıfsal arka planı** açıktır: Burjuvazinin sağ kanadı, Duma aracılığıyla **gericilikle uzlaşmaya meyillidir**. Burjuvazinin sol kanadı, devrimle ittifak kurmaya veya **en azından onu desteklemeye eğilimlidir**. " Sayfa 131

Koşulların değişmesiyle birlikte boykotla ilgili tavır da değişiyor. Şubat ayında Lenin şöyle diyor:

> "**Biz Halkın gerçek temsilcilerinden oluşan** gerçek bir meclis için **mücadelemizi sürdürüyoruz**. Bu meclis, toprak ağalarına ve zenginlere herhangi bir imtiyaz olmaksızın, yetkililer ve polis tarafından herhangi bir engelleme olmaksızın **özgürce ve herkes tarafından seçilmelidir**. Sadece **tüm halkın özgürce seçilmiş bir kurucu meclisi gerçe**k bir Duma olabilir, sahte bir Duma olamaz." Sayfa 146

Mart ayında şöyle diyor;

> "Özgürlük mücadelesinin **devrimci yöntemlerini** Duma yoluyla mücadelenin karşısına koyarak, bu ajitasyon sırasında **işçileri ve bir bütün olarak halkı, halka gerçek özgürlük için** devrimci mücadelenin **daha yüksek bir aşamasının başlangıcını işaret** eden Aralık **ayaklanmasının deneyimiyle tanıştırmaya özel bir önem vermek**… " Sayfa 158

Lenin Boykot taktiklerinin mevcut, değişen koşullarla ilişkisini net bir şekilde açıklıyor;

> "Okurlarımız, Duma'yı boykot etmekten yana olduğumuzu bilirler. Kongrede, Volna 12'de yayınlanan kararda ayrıntılı olarak açıklanan nedenlerle, Sosyal Demokrat **bir parlamenter grubun oluşturulmasına karşı oy kullandık**. Bu **nedenler İlke meselelerini içermiyordu**; bunlar ihtiyatlılık ve geçerli pratik koşullar tarafından yönlendirildi." Sayfa 185

Temmuz'da Lenin boykotun amacını özetler;

> "Boykotun amacı Duma'yı silip süpürmekti. Onun **doğrudan ve acil amacı olan boykot,** diğer şeylerin yanı sıra hükümetin dikkatini dağıtması bakımından **dolaylı olarak avantajlıydı.** Bu durumda da, her zaman olduğu gibi, **devrimci taktikler,** proletaryanın sınıf bilincini ve mücadele etkinliğini geliştirmenin ve tam **zafere ulaşılamaması** *durumunda* (*burjuvazinin istemediği. E. A*) **gönülsüz reformların** dolaylı olarak gerçekleştirilmesini **sağlamanın en iyi aracıydı.**"

Ağustos ayında boykot yaklaşımını şöyle açıklıyordu;

> " Bu sorunu **her zaman somut olarak ve belirli bir siyasi durumla bağlantılı olarak** ortaya koyduğumuz

akılda tutulmalıdır... **Boykot sorununda** devrimci sosyal-demokrasi ile oportünist sosyal-demokrasi arasındaki **temel fark şudur: oportünistler her koşulda** kendilerini Alman sosyalizminin tarihindeki belirli bir dönemden **kopyalanan basmakalıp yöntemi uygulamakla** sınırlarlar...Devrimci sosyal-demokratlar, tersine, **somut siyasi durumu** dikkatle değerlendirmenin **gerekliliğine büyük önem verirler.** ...gerçeklere gözlerimizi kapatmak gülünç olur.

Artık Devrimci Sosyal-Demokratların **boykotçu** olmaktan vazgeçmeleri **gereken zaman gelmiştir.** İkinci Duma toplandığında (ya da "eğer" toplanırsa) İkinci Duma'ya **girmeyi reddetmeyeceğiz**.

Bu arenayı kullanmayı reddetmeyeceğiz ama mütevazi **önemini abartmayacağız."** Sayfa 199

Ve Kasım'da;

" **Şu anda bir boykot**, hükümetin **güçlerini başka yöne çevirmeyecek** - hükümet kesinlikle geçmiş seçimlerden ders almıştır. Ajitasyon ve örgütlenme işi, - seçim yasası çok daha kötü yönde değiştirilmediği sürece - seçimlere katılarak olduğu kadar onları boykot ederek de gerçekleştirilebilir. Eğer seçim yasaları kötü yönde değiştirildiyse**, o zaman belki yeniden boykota başvurmak zorunda kalabiliriz.** Ama **büyük devrimci savaşlar yeniden başlarsa**, Duma seçimleriyle hiç **uğraşacak zamanımız olmayabilir.** Dolayısıyla **boykot** bir çıkar meselesi olmaya devam ediyor. Tek mesele şu anda **boykot için yeterli gerekçe görmüyoruz."** ' Sayfa 212

Yukarıdakilerden gördüğümüz gibi, "**Devrim Yılları**" **sürecinde bile boykot yaklaşımı** nesnel koşullara göre farklılık göstermiştir.

Lenin, 1907-1910 yıllarını "Çarlığın zafer kazandığı" "**Gericilik Yılları**" olarak tanımlar...

> "Ülkenin burjuva çizgisinde gelişmesi kayda değer bir hızla ilerlemekte. Sınıf dışı ve sınıf üstü **yanılsamalar,** kapitalizmden kaçınma olasılığına ilişkin yanılsamalar, **rüzgarla her yana savrulmuş durumda**. Sınıf mücadelesi kendini oldukça yeni ve daha belirgin bir biçimde gösteriyor...Şimdi, bu bilginin düzgün bir şekilde nasıl geri çekileceği bilgisi ile desteklenmesi gerektiğini anlamaları gerekiyor. **Yenilen** tüm muhalefet ve devrimci partiler arasında, "ordularına" en az kayıp vererek, **çekirdeği en iyi korunan olarak,** en az bölünme ve en az moral bozukluğuyla **Bolşevikler en düzenli geri çekilmeyi gerçekleştirdiler,** ve işi en geniş ölçekte, en doğru ve enerjik bir şekilde sürdürmek için en iyi durumdalar... **Bolşevikler bunu** ancak, geri çekilmek gerektiğini, **geri çekilmeyi bilmek gerektiğini** ve gerici parlamentolarda, en gerici sendikalarda, kooperatiflerde, derneklerde ve benzeri örgütlerde **yasal olarak çalışılması gerektiğini** anlamayı reddeden devrimci lafazanları acımasızca teşhir ettikleri **ve aralarından attıkları için başardılar.**

Bu dönemde Boykot sorununa ilişkin olarak Lenin şöyle diyor:

> "Konu, **sanki** Üçüncü Duma'nın **aşırı gerici doğası, boykot gibi bir mücadele yöntemini** veya sloganı gerekli ve **meşru kılıyormuş gibi sunuluyor.** Böyle bir

argümanın **uygunsuzluğu her sosyal-demokrat için kesinlikle açıktır**, çünkü burada boykotun uygulanabilirliğinin tarihsel koşullarını incelemeye yönelik **herhangi bir girişim yoktur.**

Marksist bir tavır alan Sosyal-Demokrat, **boykot** hakkındaki sonuçlarını, şu ya da bu kurumun **gericiliğinin derecesinden değil**, Rus devriminin deneyiminin şimdi gösterdiği gibi, **boykot olarak** bilinen özel yöntemin **uygulanmasını mümkün kılan** özel **mücadele koşullarının varlığından** çıkarır." Sayfa 304

Lenin, Maria'ya yazdığı mektubunda şöyle diyor:

"Üçüncü Duma'yı **boykot etmeye karşıyım**; bu konuda, muhtemelen yakında çıkacak olan küçük bir yazı yazıyorum. Kanımca, **yüksek bir siyasi faaliyet durumu olmadıkça**, erken anayasal **yanılsamalara karşı bir mücadele olmadıkça** bu slogan yeniden **canlandırılmamalıdır.** Şu anda bir boykot ilan etmek, ya **vaktinden önce kabadayılık yapmak** ya da şanlı bir devrimci geçmişe sahip olan sloganların **eleştirel olmayan bir şekilde tekrarı olacaktır**."

Boykot kullanımını şu şekilde açıklıyor:

"**Aktif boykot**, deneyimin gösterdiği gibi**, doğru taktiktir** ... yalnızca devrimin kapsamlı, evrensel ve **hızlı yükselişinin**, silahlı bir **ayaklanmaya dönüşmesinin koşulları altında** ve yalnızca eski rejim tarafından ilk temsili meclisin toplanmasından kaynaklanan anayasal yanılsamalara karşı mücadelenin ideolojik amaçlarıyla **bağlantılı olarak doğru taktiktir**.....boykot taktiği, ancak sendikal

> yükselişi **devrimci bir saldırıya dönüştürme** çabalarımız başarılı olursa uygun olabilir." Sayfa 226

Lenin konu üzerine Maximov 'u eleştirirken şöyle diyordu;

> " Maximov'un **boykotu savunduğu Haziran** 1907 **siyasi durumunda,** hata hala oldukça küçüktü. **Temmuz** 1907'de, bu bölgede istisnasız hemen tüm Sosyal-Demokratlar boykotçuydu, ama Maximov'un aksine, hepsi Haziran 1908'e kadar, Üçüncü Duma'yı **"boykot etmekte" ısrar etmenin affedilmez bir aptallık olacağını** anlama duygusuna sahiptiler." Sayfa 392

Lenin, Otzovizm ve ültimatomizmi eleştirirken, "Ültimatomizmin, Parti kanadımız tarafından **devrimin belirli bir aşamasında uyguladığı boykot** taktikleriyle doğrudan bağlantısını ileri sürme girişimleri" diyor,

> "Partimizin ezici çoğunluğu tarafından **oldukça doğru bir şekilde uygulanan** Bulygin Duması ve Birinci Duma boykotunun **gerçek anlamını ve karakterini sadece çarpıtmaktır**. Devrimin şu ya da bu anında temsili kurumların **boykotunun uygulandığı özel durumlardan** çıkarım yapma girişimleriyle, **boykot politikasını** karşı devrim döneminde bile Bolşevik taktiklerin ayırt edici özelliği olduğunu, Ultimatomizm ve Otzovizmin bu eğilimlerin özünde, Menşevizm'in tersi olduğunu gösterdiğini, devrimci **bir yükselişin var olup olmadığına bakılmaksızın**, devrimin **belirli** gelişim **aşamasına bakılmaksızın** tüm temsili kurumlara ayrım gözetmeksizin **katılımı vaaz ediyorlar**." Sayfa 444

Ezberden öğrenen ve Marksist diyalektiği uygulamaktan yoksun olanlar,

> "onlar…**anlamlarını kavramadan yalnızca birkaç sloganı ezberlediler,** yalnızca eski sözleri tekrar edebildiler ve devrimci sosyal-demokrat **taktiğin eski ilkelerini değişen koşullara uyarlayamadılar**. " Sayfa 462

Lenin (1910–14) yıllarını **"canlanma yılları"** olarak tanımlar;

> "İlk başta yükseliş inanılmaz derecede **yavaştı,** sonra 1912'deki Lena olaylarını takiben **biraz daha hızlı oldu**. .... Ama Bolşevikler, yasadışı çalışmayı "yasal olanaklar"ın zorunlu kullanımıyla birleştirmek gibi doğru bir taktik uygulamamış olsalardı, **bunu asla başaramazlardı**. Bolşevikler, en gerici Duma'daki **tüm işçi koltuklarını kazandılar**." "

Bu dönemde Lenin'in Boykot konusundaki yazıları, **Troçki'nin eleştirisi** ve onun şişirilmiş sözleriyle sınırlıdır.

Birinci Emperyalist Dünya Savaşı dönemi (1914–17) ile ilgili olarak;

> "**Son derece gerici bir** "parlamento"ya sahip **olan yasal parlamentarizm,** devrimci proletaryanın partisi Bolşeviklere çok faydalı bir hizmetti. Bolşevik milletvekilleri Sibirya'ya sürgün edilmişti..... **Bolşevizm'in 1917-20'de zafer elde etmesinin başlıca nedenlerinden birisi**, 1914'ün sonundan beri sosyal-şovenizmin ve "Kautskizm"in temelsiz liğini, iğrençliğini ve alçaklığını **acımasızca teşhir etmesiydi**, ve kitleler daha sonra **Bolşevik görüşlerin doğruluğuna** kendi deneyimleriyle giderek daha fazla ikna oldular. "

"Bolşevikler" diyordu Lenin;

> "Duma'nın **aktif boykot edilmesi çağrısında bulundular** ve propagandalarını şu sloganlar üzerinde yoğunlaştırdılar: **silahlı ayaklanma, devrimci ordu**, **geçici devrimci hükümet**. Boykot kampanyasını **tüm devrimci güçleri seferber etmek**, kitlesel **siyasi grevler yapmak ve silahlı bir ayaklanma hazırlamak için kullandılar**. Ekim 1905'in ülke çapındaki genel siyasi grevi ve yükselen devrim dalgası **seçimleri engelledi** ve Duma **hiçbir zaman toplanmadı.**" Sayfa 533

Inessa Armand'a yazdığı mektupta **"genel olarak temsili kurumlara katılmayı reddetmek bir saçmalıktır**; reddetmemiz gereken durumlar var; sizin için aralarında hiçbir çelişki olmadığını gösteren görsel bir karşılaştırma var."

Rusya'daki ikinci devrim dönemi (Şubat-Ekim 1917) ile ilgili olarak şunları söylüyordu;

> "**birkaç gün içinde** Rusya, -savaş koşulları altında- dünyadaki herhangi bir ülkeden daha özgür, **demokratik bir burjuva cumhuriyetine dönüştürüldü**. Muhalefet liderleri ve devrimci partiler bir hükümet kurmaya başladılar", **boykot vakası yoktu.**

Bu dönem yazıları daha çok **önceki boykot taktiklerinin** değerlendirilmesiyle ilgilidir. Bu yazılardan birinde şu soruyu soruyordu;

> "Üçüncü Duma'yı **boykot etme taktikleri neden yanlış** olduğunu gösterdi?"

ve şu yanıtı veriyordu;

> " Çünkü bunlar yalnızca **boykot sloganının** "akılda kalıcılığına- çekiciliğine" **dayanıyordu.**.. Ancak nesnel

> durum öyleydi ki, bir yandan **devrim bir çöküş ve hızla gerileme halindeydi**.... Parlamento dışı propaganda, ajitasyon ve örgütlenme araçları **neredeyse yok ya da son derece zayıftı.**" Sayfa 538

Aynı sonucu başka bir yazıda tekrarlıyor;

> Bununla birlikte, 1906'da Bolşeviklerin "Duma"yı **boykot etmeleri,** küçük ve kolayca düzeltilebilecek bir hata olmasına rağmen **bir hataydı.** 1907, 1908 ve sonraki yıllarda Duma'nın **boykot edilmesi ciddi bir hata** ve düzeltilmesi zor bir hata olurdu. " Sayfa 548

Gördüğümüz gibi, **devrim yılı dışında boykot etkili olmadı ve yanlış olduğu ortaya çıktı.** Stalin bu konuda şöyle söylüyordu;

> "Bolşevikler boykot ile genellikle **aktif bir boykot** kastettiler, sadece **seçimlerde oy kullanmaktan pasif olarak çekilmek değil**"

ve Lenin'den alıntı yapıyor;

> "**Boykot**, Duma'nın toplanmasını **engelleyemedi,** çünkü boykot daha sonra anlaşıldığı gibi, **devrimin gerilediği, düşüşte olduğu** bir zamanda uygulandı."

Stalin, ECCI Siyasi Sekreterliğinin 25 Ekim 1933 tarihli mektubuna verdiği yanıtta şunları söylüyordu;

> Kominternistler doğru değil. **Önerdikleri boykot,** Bolşevik ruhunda **aktif bir boykot değil**. Bu basit bir **seçimlerden uzak durmaktır**: basitçe seçime katılmama. **Bolşevikler hiçbir zaman böyle bir boykot görmediler**. Bolşevikler sadece devrimci **faaliyetler eşliğinde aktif boykot** izlerler, **amaçları seçimleri baltalamak,** hatta önlemektir. **Ancak bu,** tek

> **kabul edilebilir olan boykot**, Almanya'da artık mümkün değil. Bu nedenle Kominternistler yanılıyorlar ve bu konuda CPG Merkez Komitesinin Dış Bürosu doğru. **Seçimlere katılmalısınız**, faşist listenin üstünü çizmeli ve referandumda '**hayır**' **seçeneğine oy vermelisiniz**. Böyle bir temelde sosyal demokrat işçilerle **anti-faşist bir cephe oluşturmalı** ve onlara önderlik etmelisiniz ki böyle bir girişimin komünist bir platformda ve onların önderliğinde gerçekleştirilebilsin. **Bunun dışında** herhangi bir siyaset, yalnızca faşistlerin ve sosyal demokratların **çıkarlarına hizmet edecektir.**

Stalin'den bir başka örnek ise "Yunan Komünist Partisi'nin taktiği üzerine. **Stalin,** daha önce Yunan komünistlerinin **parlamento seçimlerini boykot etmekle hata yaptıklarını** vurgulayarak şöyle diyordu;

> "**Boykot,** seçimlerin başarısız olmasına neden olduğunda **mantıklıdır.** Aksi takdirde boykot **aptalca bir şeydir.**" Dimitrov'un Günlüğü, 2 Eylül 1946

Boykot taktiğinin, özellikle faşist, otokratik ülkelerde, **nesnel koşullara ve güç dengesine bakılmaksızın** her ülkeye, her duruma uygun bir uygulama olarak ele alınması**, devrimcileri kitlelerden ancak daha da izole edebilir** ve böylece burjuva **gericilerin çıkarlarına hizmet edebilir.**

Boykot, tüm devrimci güçleri **seferber etmek**, kitlesel **siyasi grevler yapmak** ve **silahlı bir ayaklanma hazırlamak** için doğru verili bir zamanın taktiğidir. Bu durum ve koşullar yoksa, Stalin'in dediği gibi, **boykot aptalca bir şeydir.**"

Erdogan A

Konuyla İlgili Yazılar

Bulygin Duma'sının Boykotu ve ayaklanma, Ağustos 1905

Monarşist Burjuvanın Dümen suyunda mı , yoksa Devrimci Proletarya ve Köylülüğün Yanında mı? Eylül 1905

Parlamentarizmde Oynamak, Eylül 1905

Zemstvo Kongresi, Eylül 1905

M. A. Reisner'e, Ekim 1905

Duma Boykotunda Toprak Ağaları, Ekim 1905

Doymuş bir Burjuvazi, ve aç burjuvazi, Ekim 1905

Siyasi Hizalanmanın ilk sonuçları, Ekim 1905

Devlet Duması ve Sosyal Demokrat Taktikler, Ocak 1906

Petersburg Şehri ve Çevresindeki Tüm Çalışan Erkek ve Kadınlara, Şubat 1906

R.S.D.L.P.'nin St. Petersburg Şehir Konferansı. , Mart 1906

R.S.D.L.P.'nin St. Petersburg Örgütü Kararı Boykot Taktikleri Üzerine, Mart 1906

Duma Seçimlerine Katılımımızın Objektif Önemi Neydi, Mart 1906

Kautsky, Devlet Duması üzerine, Mayıs 1906

Tiflis'te Sosyal-Demokrat Seçim Zaferi, Mayıs 1906

"Partisiz" Boykotçuların Asılsız Argümanları, Temmuz 1906

Gazeteler ve Dergiler Arasında, 4 Temmuz 1906

Boykot, Ağustos 1906

Tarih Nasıl Yazılır... , Kasım 1906

Taslak Seçim Adresi, Kasım 1906

Burjuva Partilerinin ve İşçi Partisinin Aralık 1906 Duma Seçimlerine Karşı Tutumu

Dumanın Dağılması ve Proletaryanın Görevleri 1906

Menşevizmin Krizi, Aralık 1906

Gericilik yılları (1907–10)

Boykota Karşı 1907

Sosyal Demokratlar ve 14 Ocak 1907 Duma Seçimleri

Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi Beşinci Kongresi, 30 Nisan-19 Mayıs 1907

Lenin ve Krupskaya, Lenin'den kardeşi Maria ya, Haziran 1907

Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin Üçüncü Duma'ya Karşı Tutumu, Temmuz 1907

Otzovizm ve Tanrı İnşası 1909

Otzovizm ve Ültimatomizm Üzerine, Haziran 1909

Tasfiyeciliğin Tasfiyesi, Temmuz 1909

Canlanma yılları (1910–14)

Rusya'da Parti İçi Mücadelenin Tarihsel Anlamı, 1910

Seçim Kampanyasının Temel Sorunları, Aralık 1911

RSDİP'nin Altıncı (Prag) Tüm Rusya Konferansı 5-17 OCAK (18-30), 1912

Birinci Emperyalist Dünya Savaşı Dönemi (1914–17)

Savaşa Karşı Marksist Tutum ve "Vatan Savunması", Ekim 1916

Rusya'da ikinci devrim dönemi (Şubat-Ekim 1917)

Bir Yazarın Günlüğünden, Partimizin Hataları, Eylül 1917

Petrograd Örgütü'nün 8 Ekim Konferansı'nda Bir Rapor İçin Tezler, Ayrıca 1917 Parti Kongresine Seçilenlere Karar ve Talimat için Tezler

"Sol" Komünizm, Bir çocukluk hastalığı , 1920

Burjuva Parlamentolarına Katılmalı mıyız? 1920

KOMMUNISMUS - Komünist Enternasyonal Dergisi 1920

Avusturya Komünistlerine Mektup Ağustos 1920

STALIN

Birinci Devlet Dumasının Dağılımı.

Devlet Duması ve Sosyal Demokrasinin taktikleri, Mart 1906

ST. Petersburg da seçim (St. Petersburg'dan Bir Mektup)

Kapitalizmin Restorasyonu Üzerine – Lenin, Stalin ve E. Hoca'dan

> "Kapitalist kuşatma **var olduğu sürece**, askeri müdahale ve restorasyon girişimleri tehlikesini yalnızca palavralarıyla düşmanlıklarını gizlemek isteyen ve halkı de-mobilize etmeye çalışan ahmaklar veya maskeli düşmanlar reddedebilir," (1) "Yalnızca **bir Devlette değil, bir Devletler sisteminde yaşıyoruz** ve Sovyet Cumhuriyeti'nin emperyalist Devletlerle yan yana **uzun bir süre bir arada yaşamaya devam etmes**i düşünülemez. Nihayetinde biri ya da diğeri fethetmek zorundadır "(2)

"Proletarya diktatörlüğü"nün -genelde sosyalizm (15) olarak adlandırılan- ülkelerdeki **"Kapitalizmin Restorasyonu" sorunu,** "birkaç istisna dışında" şimdiye kadar hâkim olan bir şekilde burjuva ve sol maskesi altında Troçkist-burjuva uşakları tarafından ele alındı.

Bu **istisnalardan birisi**, sosyalizmin inşasında ilk ve en ileri deneyim olan Sovyetler Birliği deneyimini ele alan Hıdır Yeşil'in **"Sosyalizmden Geri Dönüş Sorunu"** adlı kitabıdır. Yeşil kitabında, sosyalizmin inşası aşamasında restorasyon sorununun **ekonomik inşa tarafının** ekonomik teori ve pratiğini büyük ölçüde inceliyor. Kitabında sorunun sosyal politik, eğitim ve kültürel yönlerini ele almıyor. Restorasyon sorununun **incelenmesinde ekonomik alanı sorunun en ihmal edilen yönü olarak görüyor.** Çoğunun aksine, "bütün kitapta daha çok yanlışlar üzerinde durulmaktadır. Bu, **sosyalizmin inşasında kazanılan başarıları inkâr etmek veya küçültmek için** yapılmıyor" diyerek altını çiziyor. Sosyalizmin inşasında geçmiş deneyimlerin hatalarını keşfetmeden ve böylece tekrarını engellemeden sosyalizmin gerçek anlamıyla inşasının ve devrimin kesintisiz devamının

gelecekte mümkün olmayacağını düşünüyor. "**Geçmiş tecrübenin hatalarını tespit etmek ve üstesinden gelmek bizim görevimiz ve sorumluluğumuzdur**" diyor. Konuyu ele almasının ve restorasyonun gerekçesini şöyle özetliyor:

> "kuşkusuz şimdiye kadar yapılmış bir dizi araştırma, yozlaşmanın maddi, ekonomik, sınıfsal temellerini ortaya koyma çabaları var. Ve fakat bunların hiçbiri **bence yeterli değil.** Ben bu kitapta bu eksiğin giderilmesi için bir **katkı denemesi** yapmak istiyorum.
>
> "Marksist-Leninist saflarda genel olarak kabul gören "geri dönüş" kavramı, gerçeği tam olarak anlatan bir kavram da değil. Sovyetler Birliği ve onun çevresinde kümelenen "Doğu Bloku Ülkeleri"nde ve Çin'de ve Arnavutluk'ta da yaşanan devrilmiş **eski iktidar sahiplerinin yeniden iş başına gelmeleri** anlamında "eski"ye **"geri dönüş" değil**. Bu "geri dönüş"te baş rolde sosyalist sistem içinden çıkıp gelen ve gelişen **yeni tipte bir burjuvazi**, devlette ve işletmelerde yönetici, karar verici konumlarını kendi çıkarları için kullanan bürokrat ve teknokratlardan oluşan bir burjuvazi ve **yeni tipte bir kapitalizm,** bürokrat devlet kapitalizmi vardır.
>
> Kuşkusuz **sosyalizmi sosyalizm yapan ilk şart siyasi iktidarın niteliğidir.** Proletaryanın iktidarı burjuvazinin hiçbir kesimi ile paylaşmadığı bir siyasi iktidar olan "Proletarya Diktatörlüğü", **sosyalizmin olmazsa olmaz ön şartıdır**. Bu böyle olduğu için de, bir zamanlar sosyalist olan bir ülkede iktidar sosyalizm adına konuşan revizyonistlerin eline geçerse ve bunlar kendi programlarını uygulama

imkânı bulurlarsa, **süreç içinde, o ülkede "yozlaşma", "geri dönüş" kaçınılmaz olur**.(3)

"Restorasyon" sorununu **tüm yönleriyle incelemek son derece önemlidir.** Ancak, akılda tutulması gereken, gerçekler ve bunların ilgili teorilerle diyalektik bağlantı kurulması da bir o kadar önemlidir. Yeşil, **sorunun ekonomik yönünü en çok ihmal edilen olarak görmektedir.** Samimi bir Marksist Leninist, sorunun **"çıkartılan- çıkartılması gereken dersler"** anlamında bireysel yönleri üzerinde incelediği sürece haklı olabilir. Ancak, **bir bütün olarak, sorunun özünde** en çok ihmal edilen, gözden kaçan veya bilinçli olarak **göz ardı edilen yönü**, sosyalist ülke içinde devam eden **sınıf mücadelesi ve yurtdışındaki "kapitalist kuşatma" ile ilgilidir**.

Sağ ve sol sapmaya karşı **içeriden mücadele** ve uluslararası kapitalist baskıya, ekonomik ve politik ablukaya karşı **dışarıda verilen mücadele**, restorasyon sürecinde belirleyici bir rol oynayacaktır. 60 yıldır ekonomik ve siyasi ablukaya maruz kalan, yenilmemek için geri ve ileri adımlar atan **Küba, bu anlamda güncel bir örnektir.**

Sovyet Rusya'da "yenilgi" - Kapitalizmin restorasyonu" incelemesi, bu dönemlerdeki **somut koşullar ve durumlar** dikkate alınmadan, incelemeyi **içeride ve dışarıda sınıf mücadelesine dayandırmadan** objektif olamaz; dünya savaşı, iç savaş, kıtlık, faşist Almanya ve diğer emperyalistlerle uyumlu karşı-devrimcilerin entrikaları, ikinci dünya savaşı. Her ikisinin de **ekonomik ve sosyal programların uygulanması** üzerinde **farklı etkileri ve sonuçları olacak** olan **olumlu** somut koşullar ile **olumsuz** koşullar arasında ayrım yapmadan bir sorun nesnel olarak incelenemez. Sorun **"o zaman"ın koşulları** ve zihniyetiyle ilgiliyken, **mevcut veya varsayılan "normal" koşullar** ve "şimdi" zihniyetiyle bir

konuyu nesnel bir şekilde inceleyemeyiz. İkinci veya üçüncü elden elde edilen "o zaman"ın tüm gerçek şartları ve buna bağlı olarak "zihin yapısını" ve o zamana ilişkin somut verileri bilmenin mümkün bir yolu yoktur. Bu nedenle **Marksist Leninistler nesnel olmaya** ve sorunu **diyalektik bağlantılarıyla bir bütün olarak incelemeye çalışırlar.** Burjuvazi ve revizyonist karşı devrimciler, bir sistem olarak "sosyalizmin **doğal başarısızlığı**" sonucunu sunmak için **sorunun tüm yönlerinden kopuk ve izole edilmiş** yönlerini seçerler ve araştırırlar.

Burjuvazi, sorunu siyasi ve ekonomik bir sistem olarak sosyalizmin **"başarısızlığı" olarak tasvir eder.** Bunu yaparak, başka alternatif ekonomik sistem olmadığı için **kapitalizmin "ebedi" olduğu** yanılsamasını yaratmaya çalışırlar. **"Başarısızlık"** kelimesinin seçimi tesadüfi değildir. Başarısızlık, amaçlanan hedefe ulaşılmaması anlamına gelir, bu durumda, **başarı için "doğal" yeteneğin eksikliği**, bir mücadelede yenilmek anlamına gelmez. Bu doğuştan kaynaklanan yetenek eksikliği nedeniyle, "başarısızlık", **vazgeçmeyi ve tekrar denememeyi önerir.**

"Yenilgi" bir mücadelede yenilmiş olmayı ifade eder ve kendi başına, kendi içinde **bir "son" değildir**. Burjuvazi ve çeşitli Troçkistlerin **"başarısızlık"** terimini kullanmasının veya sonucuna varmasının **nedeni budur.**

Akılda tutulması gereken şudur;

1- Sosyalizm **"başarısız**" lığından çökmedi, **"yenildi".**

2- "Kapitalizmin restorasyonu" Marksist Leninistler tarafından **hiçbir zaman "imkânsız" bir şey olarak görülmedi.** Tersine, **özelde küçük** -köylülüğün hâkim olduğu **ülkelerde** ve genel olarak **kapitalist kuşatma var olduğu**

sürece, restorasyon tehlikesi ve olasılığı her zaman **kaçınılmaz olarak görülmüştür.**

3- Restorasyonun **nedenleri yalnızca "iç"** -iç sınıf mücadelesi- değil, "uluslararası kapitalistler" -**dış sınıf mücadelesi ile bağlantılı olarak araştırılmalıdır**. Bu diyalektik bağlantının olmadığı bir çalışma**, ya hepsini "içsel" hatalara** bağlamakla sonuçlanacaktır, ya da **"iç hataları**" görmezden gelerek haklı çıkarmakla sonuçlanacaktır.

4- Aynı şekilde, **restorasyonun günah keçisi olarak bürokrasiye yaklaşım,** komünizmin alt evresi olan Sosyalist Toplumda **varlığı mümkün olmayan bir şey olarak değil,** devlet gibi, komünist topluma geçiş sürecinde **sönüp gidecek bir olgu olarak ele alınmalıdır**. Bürokrasi **kaçınılabilecek** bir olgu değil, kontrol edilebilir ve edilmesi **gereken bir olgudur.**

Sosyalizmi kapitalizme bir alternatif olarak reddetmek için **"başarısız" teriminin** burjuva sinsi kullanımı üzerinde durmayacağım. Ancak yukarıda bahsedilen **gerçekleri kasten göz ardı eden** Troçkist- uşak yaklaşımları, **sosyalizmi inkâr ettiği ve devrimleri belirsiz bir tarihe ertelediği** için burjuvazininkinden **çok da farklı değildir.**

Konunun Bürokrasi ve Ekonomi alanında incelenmesinde şüphesiz ki fayda vardır. Ancak bu, genel olarak sınıf mücadelesinden, özelde ise **partide "sağ" ve "sol sapma"ya karşı mücadeleden izole edilmiş** tek ve temel nedenin bu olmadığı **gerçeğini vurgulayarak yapılmalıdır**. İki sapma arasındaki aynı sonuç akrabalığı nedeniyle, **birinin veya her ikisinin zaferi,** kaçınılmaz olarak sosyalizmin yenilgisine ve kapitalizmin **restorasyonuna zemini hazırlayacak** ve sonunda restorasyonu gerçekleştirecektir.

Sağ sapma, düşmanı, **kapitalist restorasyon tehlikesini hafife alır** ve proletarya diktatörlüğü altındaki **sınıf mücadelesinin doğasını anlamaz.** Stalin'in belirttiği gibi;

> "Konuşmamda açıkça, **Sağ sapmanın** ülkemizde "kapitalizmin gücünü **küçümsediğini**", "kapitalizmin restorasyonunun **tehlikesini görmediğini**, sınıf mücadelesinin **mekanizmasını anlamadığını** ve bu nedenle **kapitalizme taviz vermeyi çok kolay kabul edeceğini** söyledim.
>
> "Konuşmamda açıkça, "**Partimizde sağ sapmanın zaferinin**" "ülkemizde **kapitalizmin restorasyonu şansını artıracağını" söyledim**. [P168]

Akrabalığın diğer tarafında ise "**sol sapmanın"** düşman güçlerini **abartması,** tek ülkede sosyalizm olasılığını **küçümsemesi** ve **inkâr etmesi**, ve köylülüğe, diğer emekçi kitlelere düşmanlığı **proletarya diktatörlüğünü zayıflatan bir eğilimdir**. Stalin'in işaret ettiği gibi;

> **"Sol" Troçkist sapmaya gelince,** konuşmamda, onun ülkemizde **sosyalizmin inşası olasılığını inkâr ettiğini,** işçi sınıfı ve köylülüğün **ittifakı fikrini reddettiğini** ve **köylülükten ayrılma pahasına** kendisinin "fantastik" sanayileşme planını gerçekleştirmeye hazır olduğunu açıkça söyledim. Eğer okuduysanız, Konuşmamda "**Partimizde 'sol' sapmanın zaferi**, işçi sınıfının köylü tabanından ayrılmasına, **işçi sınıfının öncüsünün** geri kalan tüm emekçi kitlelerden ayrılmasına yol açacağına ve sonuç olarak **proletaryanın yenilgisine** ve **kapitalizmin restorasyonu için** koşulların kolaylaştırılmasına **yol açacağını söyledim**." " [P168]

Stalin, Kaganoviç ve Molotov'a yazdığı bir mektupta Pravda'yı mahkeme-yargılama ile ilgili olarak eleştirirken şöyle diyor;

> "Zinovyevcilerin ve Troçkistlerin **platformu olmadığı** şeklindeki konuşmalarının, **bu pisliklerin bir sahtekarlığı** ve yoldaşlarımızın **kendi kendini aldatması olduğunu** söylemeleri gerekirdi. **Bu pisliklerin bir platformu vardı.** Platformlarının özü, SSCB'de **sosyalizmin yenilgisi ve kapitalizmin restorasyonuydu**... Ta 10uncu partisi kongresinde Lenin, bir hizip veya hizipler partiye karşı mücadelelerinde hatalarında ısrar ederse, Sovyet sistemi altında mutlaka Beyaz Muhafızlık, **kapitalizmin savunması,** Sovyetlere karşı bir mücadele düzeyine ineceklerini ve mutlaka Sovyet yönetiminin **düşmanlarıyla** birleşeceklerini söylemişti. **Lenin'in bu önermesi şimdi parlak bir şekilde doğrulanmıştır**." [P166]

1938'de yargılandığı davada, Buharin, kendi taraftarlarının 1932 yazının sonunda **anti-komünist, karşı devrimci burjuva platformunun onaylandığı** bir konferans düzenlediğini belirterek, "Bu platforma **tamamen katılıyorum** ve **tüm sorumluluğu üzerime alıyorum**" dedi. (4)

Aynı Mahkeme yargılamasında Vishinsky, **sapmaların rolünü ve sonuçlarını özetlemişti;**

> "Bu bir tesadüf değil çünkü **Ekim Devrimi'nden önce de** Troçki ve arkadaşları, şimdi Stalin'e ve Lenin'in Partisine ve Stalin'e karşı savaştıkları gibi, **Lenin ve Lenin'in Partisine karşı da savaştılar**.
>
> Utanç verici **sonlarına ulaşıyorlar** çünkü uzun yıllar bu rolü oynadılar, **kapitalizme övgüler yağdırdılar** ve

> **sosyalist inşanın başarısına** ve **sosyalizmin zaferine olan inançlarından** yoksun kaldılar.
>
> "İşte bu yüzden sonunda **bir kapitalist restorasyon programı geliştirmeye** başladılar. Bu yüzden **vatanımıza ihanet edip onu satmaya başladılar**." (5)

Restorasyon sorununun, **konunun sadece bir yanıyla sınırlı olmadığı açıktır.** Sağ ya da sol sapmanın olası zaferi, kapitalist eğilimleri güçlendirerek ve ekonomide sosyalist inşa girişimlerini **zayıflatarak kapitalizmin restorasyonunun önünü açan bir eğilimdi**."

"Kapitalizmin restorasyonu" Marksist Leninistler tarafından **hiçbir zaman "imkânsız"** olarak görülmedi. "Devrim, **proletarya diktatörlüğü olmaksızın bile burjuvaziyi yenebilir,** onun iktidarını devirebilir" diyor Lenin ve devam ediyor;

> "**Ama devrim,** gelişiminin belirli bir aşamasında **diktatörlük biçiminde özel bir organ yaratmadıkça,** burjuvazinin **direnişini ezemez,** zaferini **sürdüremez** ve proletaryanın ana dayanak noktası olarak sosyalizmin **nihai zaferine ilerleyemez**. " (6)
>
> "**Her devrimin temel sorunu iktidar sorunudur**." Bu, tüm gerekenin iktidarı üstlenmek, onu ele geçirmek olduğu anlamına mı geliyor**? Hayır, değil.** İktidarın ele geçirilmesi **sadece başlangıçtır."** [S 171]

Bu nedenle siyasal iktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesi ve **Proletarya Diktatörlüğünün kurulması,** ekonomik-sosyalist devrimin ve **sosyalist ekonominin inşasının ön koşuludur.** Proletarya diktatörlüğünün ekonomik politikası, kapitalist (bazı durumlarda yarı-feodal) **ekonomik temeli sosyalist bir temele dönüştürme** ve aynı

zamanda **ele geçirilen siyasi gücün korunması ve güçlendirilmesi için** ekonomik temel atma politikası haline gelir. Bu, Lenin'in dediği gibi, "**Sovyet devletinin siyasi kazanımlarının ekonomik temelini atmak**, yoksa hepsini kaybederiz" [P27] bu, "**NEP Rusya, sosyalist Rusya olacaktır**" politikası ile [P350] "kapitalizmin ezildiği ama sosyalizmin henüz kurulmadığı" dönemde **geçiş politikasıydı.** [P59]

Siyasal İktidarın fethedildiği sabah **sınıf mücadelesinin sona ereceği yanılsamasının** aksine Lenin'in açıklamasıyla;

> **"Proletarya diktatörlüğü, sınıf mücadelesinin sonu değil, onun yeni biçimlerde devamıdır.** Proletarya diktatörlüğü, zafer kazanmış ve siyasi iktidarı ele geçirmiş proletaryanın, yenilmesine rağmen **yok edilmemiş, ortadan kalkmamış, direnişini kesmemiş,** direnişini arttırmış **burjuvaziye karşı sınıf mücadelesidir.**" [P94]

Rusya gibi egemen bir köylü ekonomisine sahip bir ülkede "restorasyon" olasılığına ilişkin olarak, **"Lenin'in tezi"** diyor Stalin, "Küçük köylü bir ülkede yaşadığımız sürece, Rusya'da kapitalizm için komünizmden daha sağlam bir ekonomik temel vardır" ve sonuç olarak**, kapitalizmin restorasyonu tehlikesi boş bir söz değildir**. "[P211] "Lenin, kapitalistleri ve kapitalizmi doğuran bireysel köylü ekonomisi ülkede egemen olduğu sürece, **kapitalizmin restorasyonu tehlikesinin var olacağını** söylüyor. Açıktır ki, **bu tehlike var olduğu sürece** ülkemizde sosyalist **inşanın zaferinden** ciddi bir şekilde söz edilemez." (10)

"Kapitalizmden komünizme geçiş," diyor Lenin**, "bütün bir tarihsel dönemi temsil eder**. Bu dönem sona erinceye kadar, sömürücüler kaçınılmaz olarak restorasyon umudunu

beslerler ve bu umut**, restorasyon girişimlerine dönüşür**. Ve ilk ciddi yenilgilerinden sonra **devrilmelerini beklemeyen**, bunun **mümkün olduğuna asla inanmayan**, bunun düşüncesini asla kabul etmeyen devrilmiş **sömürücüler,** kendilerini on kat artan bir enerjiyle, yüz kat artan öfkeli bir tutku ve nefretle…cennetlerinin kurtulması için savaşa attılar. Kapitalist sömürücüler trenini, , küçük-burjuvazinin geniş kitleleri takip eder- tüm ülkelerin onlarca yıllık tarihsel deneyiminin gösterdiği gibi, , bir gün proletaryanın akasında yürüyen, ertesi gün devrimin zorluklarından ürkerek **yalpalayan ve tereddüt içinde olan küçük burjuvazi**; işçilerin ilk yenilgisinde ya da yarı yenilgisinde paniğe kapılırlar, sinirlenirler, acele ederler, sızlanırlar ve **bir kamptan diğerine koşarlar**." [K171]

Restorasyon sorunu sadece bir **"bürokrasi" sorunu değil**, ekonomik temeli kurma ve bürokrasi sorununun tüm **nedenlerini ortadan kaldıracak kültürü yaratma sorunudur** - bu bir günlük mücadele ve çalışma değil, **kapitalizmden komünizme geçiş aşaması** daha yüksek aşamasına - bilimsel anlamıyla, komünizme- kadar **tüm alana yayılan bir mücadeledir**.

Mücadele **sadece yukarıdan aşağıya değil**, aynı zamanda **aşağıdan yukarıya,** insanların tutumlarının, alışkanlıklarının, **kültürünün değişmesine dayanan birleşik bir çabadır.**

Marks işçilere, "**15, 20, 50 yıllık iç savaşlardan ve uluslararası çatışmalardan geçmeniz gerekecek**," diyordu,

> "**yalnızca mevcut koşulları değiştirmek için değil**, aynı zamanda **kendinizi de değiştirmek** ve siyasi iktidarı kullanma **becerisine sahip olmak için**. " (Bkz. Marx ve Engels, Works, Cilt VIII, s. 506.)

Lenin konu üzerine şöyle diyor:

> "Proletarya diktatörlüğü altında, **milyonlarca köylüyü ve küçük mülk sahibini,** yüz binlerce memur emekçisini, memurları ve **burjuva aydınını yeniden eğitmek**, hepsini proleter devletine ve proleter liderliğine **tabi kılmak gerekli olacaktır**, onların burjuva alışkanlıklarını ve geleneklerini yenmek için, tıpkı bizim yapmamız gerektiği gibi - proletarya diktatörlüğü temelinde **yürütülen uzun süreli bir mücadelede** - küçük burjuva önyargılarından **bir hamlede vazgeçmeyen** proleterleri yeniden eğitmek bir mucizeyle, Meryem Ana'nın buyruğunda, bir sloganın, kararın veya kararnamenin buyruğunda değil, yalnızca küçük burjuva etkilerine karşı **uzun ve zorlu bir kitle mücadelesi sürecinde** bu alışkanlıklarından kurtulabilirler ." (7)

Revizyonist yanılsamaya karşı Lenin,

> **"yeniye dönüşmek** eskiyi hiçbir şekilde **bir gecede ortadan kaldırmaz**" ve "**devletin sönmesinin** ekonomik temellerini" ifade eder: bu durumda **"bürokrasinin sönmesi için"** de ekonomik temeller" vardır. (8)

Sorunun bir yönünü diğer yönlerden **diyalektik olarak kopuk** bir şekilde seçmek ve üzerinde çalışmak, ele alınan konunun **doğruluğuna bakılmaksızın**, **yanlış genel** sonuçlara varacaktır.

Leninizm bize, "**burjuva ilişkilerin yeniden kurulmasına karşı tam garanti** anlamında **sosyalizmin nihai zaferinin** ancak **uluslararası ölçekte mümkün olduğunu**" öğretir (9).

Restorasyonun **nedenleri, "iç" ve dış sınıf mücadelesinin diyalektik bağlantısı kurulmadan** incelenmemelidir.

"**İç** düşmanlarımız var. **Dış** düşmanlarımız var. Yoldaşlar, **bu bir an bile unutulmamalı**." [P252]

Sorunun **içsel yönü,** ülke içindeki **sınıfların karşılıklı ilişkileriyle ilgilidir.** "Sınıfların ortadan kaldırılması," diyor Stalin, "sınıf mücadelesinin yok edilmesiyle değil, **yoğunlaşmasıyla sağlanır**." (11)

Sınıf mücadelesi, proletarya diktatörlüğü altında, değişmiş biçimde de olsa **devam etmektedir**. Kapitalizmin Siyasal İktidarı devrildi, yerini proletaryanın siyasal iktidarına bıraktı ve **sosyalizmin ekonomik temeli inşa ediliyor**. Bununla birlikte, **kapitalizm kökünden sökülmüş olmaktan çok uzaktır**. Özellikle erken evrelerde kapitalist ideolojinin, küçük üreticilerin ve örgütlenmemiş piyasa ilişkilerinin kaçınılmaz varlığı nedeniyle, **kapitalizmin restorasyonu** olanaklarıyla birlikte **varlığını sürdürür.** Komünist Parti önderliğindeki proletarya diktatörlüğü, kapitalist koşulların restorasyonuna, **kapitalist sistemin kalıntılarına karşı amansız bir savaş verir** ve yeni toplumsal düzenin temellerini inşa etmek için gerekli adımları atar. Bununla birlikte, burjuvazinin restorasyon girişimleri yapmak için gerekçeleri vardır, çünkü devrilmesinden sonra **uzun bir süre onu deviren proletaryadan daha güçlü olarak kalır.**

"Eğer sömürenler yalnızca bir ülkede yenilirse," diyor Lenin, "ve **bu, elbette, tipik bir durumdur**, çünkü birkaç ülkede aynı anda gerçekleşen bir devrim **ender bir istisnadır**, yine de **sömürülenlerden daha güçlü kalırlar.**" (Lenin, Sömürülen ile Sömüren Arasında Eşitlik Olabilir mi?)

Ders çıkarması gereken **yüzyıllara dayanan bir deneyime sahip olan kapitalizmin aksine**, sosyalizm, devlet iktidarının az sayıdaki zenginin değil, emekçi kitlelerin elinde olduğu **sınıflı toplum tarihinde ilktir**. Siyasi iktidarı ele geçirmek,

işçi sınıfının egemenliğini - proletarya diktatörlüğünü - **pekiştirmek için** uzun bir dönemi takip etmek zorunda kalacaktır. Yönetici sınıf olarak **işçi sınıfının zayıflığına** ve bir egemen sınıf olarak iktidarlığı konusunda, Stalin şunları söylüyor;

> "İşçi sınıfının kültürel güçlerini geliştirmekle ilgili ve özeleştiri sloganının yürütülmesiyle, **işçi sınıfının ülkeyi yönetme yetisini geliştirmekle ilgili olarak,** Lenin şunları söyledi:
>
> "**Eksik olduğumuz en önemli şey** kültürdür, **yönetme yeteneğidir**. ... Ekonomik ve politik olarak, NEP bize sosyalist bir ekonominin temellerini atma olanağını tam olarak sağlar. Bu, "yalnızca" proletaryanın kültürel güçleri ve öncüsü sorunudur."
>
> Bu ne anlama geliyor? Bu, yapıcı **çalışmamızın ana görevlerinden birinin,** işçi sınıfı içinde **ülkeyi** yönetme, **ekonomiyi** yönetme, **endüstriyi** yönetme **beceri ve yeteneğini geliştirmek** olduğu anlamına gelir.
>
> Bu beceri ve işçilerin güçlerini ve kapasitelerini tam anlamıyla kullanmadan, işçi sınıfının en iyi unsurlarının **hatalarımızı eleştirmek**, eksikliklerimizi **saptamak** ve çalışmalarımızı ilerletmek için yetki ve kapasitesini işçi sınıfı içinde geliştirebilir miyiz?
>
> Açıkçası, geliştiremeyiz.
>
> Ve işçi sınıfının ve genel olarak emekçilerin güçlerini ve kapasitelerini tam olarak kullanmak ve onların ülkeyi yönetme yetisini kazanmalarını sağlamak için ne gereklidir? Her şeyden önce, **özeleştiri sloganına** dürüst ve Bolşevik uyulmasını, çalışmamızdaki

eksikliklerin ve hataların **aşağıdan eleştiri sloganına** dürüst ve Bolşevik olarak gözetilmesini gerektirir. İşçiler, çalışmamızdaki **eksiklikleri açık ve net bir şekilde eleştirme,** işimizi iyileştirme ve ilerletme fırsatından yararlanıyorsa, bu ne anlama gelir? Bu, **işçilerin ülkeyi**, ekonomiyi, endüstriyi yönlendirme işinde **aktif katılımcılar** haline geldiği anlamına gelir. Ve bu, işçilerde **ülkenin efendisi oldukları hissini** artırmadan edemez, faaliyetlerini, uyanıklıklarını, kültürlerini geliştirmeden edemez.

İşçi sınıfının kültürel güçlerine ilişkin **bu sorun, belirleyici bir sorundur**. Neden? Çünkü, işçi sınıfı, bir **yönetici sınıf olarak**, şimdiye kadar var olan tüm egemen sınıflar içinde, tarihte bir ölçüde özel ve **tümüyle elverişli olmayan bir konuma sahiptir.** Şimdiye kadar olan tüm yönetici sınıflar -köle sahipleri, toprak sahipleri, kapitalistler- **aynı zamanda varlıklı sınıflardı**. Oğullarında hükümet için gerekli olan **bilgi ve yetileri** vererek yetiştirebilecek durumdaydılar. **İşçi sınıfı,** diğer şeylerin yanı sıra, zengin bir sınıf olmaması, daha önce **oğullarında yönetim bilgisi ve becerisi vererek yetiştirememesi** ve ancak şimdi, iktidara geldikten sonra bunu yapabilmiş olması bakımından **onlardan farklıdır.**" [P252]

Kapitalistin ek avantajına gelince, Stalin şu soruyu sorar:

"Yıkılan burjuvazinin gücü nerede yatar? ";

Birincisi, "uluslararası sermayenin gücünde, **burjuvazinin** uluslararası bağlantılarının **gücü ve dayanıklılığında.**" (Bkz. Cilt XXV, s. 173.)

İkinci olarak, "devrimden sonra uzun bir süre boyunca sömürenlerin kaçınılmaz olarak **bir dizi büyük pratik avantajı ellerinde bulundurdukları gerçeğinde**: Hâlâ paraları var (parayı bir kerede ortadan kaldırmak imkansızdır), bir miktar taşınır mülk - genellikle oldukça önemli; hala çeşitli bağlantıları, **örgütlenme ve yönetim alışkanlıkları**, **yönetimin tüm 'sırları'** (gelenekler, yöntemler, araçlar ve olanaklar) **hakkında bilgisi**, üstün eğitimi, **daha yüksek teknik personel** (burjuvazi gibi yaşayan ve düşünen) **ile yakın bağlantıları**, savaş sanatında kıyaslanamayacak kadar **büyük deneyimleri** (bu çok önemlidir), vb. (Bkz. Cilt XXIII, s. 354)

Üçüncüsü, "alışkanlık olarak küçük üretimin gücünde. Çünkü ne yazık ki, küçük üretim dünyada hala çok, çok yaygındır ve küçük üretim, kapitalizmi ve burjuvaziyi sürekli, günlük, saatlik, kendiliğinden ve sürekli olarak bir kitle ölçeğinde doğurur. "... Çünkü "**sınıfların ortadan kaldırılması**, yalnızca toprak ağalarını ve kapitalistleri yerinden etmek anlamına gelmez -ki **bunu nispeten kolaylıkla başardık**- aynı zamanda **küçük meta üreticilerini de ortadan kaldırmak** anlamına gelir ve onlar ne yerinden edilebilirler ne de ezilebilirler. Onlar **ancak çok uzun süreli, yavaş ve dikkatli bir örgütsel çalışmayla** yeniden şekillendirilebilir ve yeniden eğitilebilirler (ve edilmelidirler)." (Bkz. Cilt XXV, s. 173 ve l89.) [P171]

"Sosyalizmin kapitalizme karşı **zaferi ve sosyalizmin pekiştirilmesi**," der Lenin,

"yalnızca proleter Devlet, **sömürücülerin tüm direnişini tamamen bastırdıktan** ve kendisi için tam

> istikrar ve tam itaati güvence altına aldıktan sonra yeniden örgütlendiğinde, sanayinin tamamını, **büyük ölçekli kolektif üretim temelinde** ve **modern bir teknik temel üzerinde** (bütün ulusal ekonominin elektrifikasyonu üzerine kurulmuş) **yeniden örgütlenmeyi başardığında** garanti edilebilir… Tek başına bu, kasabaların geri kalmış ve dağınık kırsal nüfusuna teknik ve sosyal radikal yardımda bulunmasını mümkün kılacak ve **tarımın ve genel olarak tarımsal emeğin** üretkenliğini büyük ölçüde artırmanın maddi temelini oluşturacak ve böylece küçük üreticileri "örnekleme" gücüyle ve kendi çıkarları doğrultusunda, **büyük ölçekli, kolektif mekanize tarımı benimsemeye** teşvik edecektir."(12)

Konu üzerine çoğu burjuva ve revizyonist sözde "inceleme-çalışma", **köylülüğün ve küçük üreticilerin ülkede hâlâ büyük bir rol oynadığı gerçeğini** göz ardı ederek sorunu ele alıyor. "Küçük-burjuva **bir ülkede yaşadığımız sürece**," diyor Lenin,

> "Rusya'da **kapitalizm komünizmden daha güçlü bir ekonomik temele sahiptir**" ve "sonuç olarak, **kapitalizmin restorasyonu tehlikesi boş bir söz değildir**." [P211]

Lenin, kapitalistleri ve kapitalizmi doğuran bireysel köylü ekonomisi ülkede egemen olduğu sürece, kapitalizmin restorasyonu tehlikesinin var olacağını söylüyor. "Açıktır ki, **bu tehlike var olduğu sürece** ülkemizde sosyalist inşanın zaferinden ciddi bir şekilde söz edilemez." *Stalin, Tahıl Tedarikleri ve Tarımın Gelişimi İçin Beklentiler*

Ayrıca kafa ve kol emeği arasındaki ayrımın varlığı, **yönetici ve teknisyenlerin** işçi sınıfı **dışında kaçınılmaz olarak ayırt**

edici kategorilerinin olması, yaptıkları **işin doğasındaki farklılıklar kadar** farklı yaşam **tarzlarını, daha yüksek ücretleri beraberinde getirmesi,** her zaman, **yeni tip bir burjuvazinin ortaya çıkışı** ve kapitalizmin **olası restorasyonu girişimleri tehlikesini** yaratacaktır.

> "Sağ ve/veya sol sapmalar" SSCB'de **partiye ve hükümete karşı savaşan kim olursa olsun,** sosyalizmin yenilgisinden ve **kapitalizmin restorasyonundan yanadır.**" *Stalin'den Kaganoviç ve Molotov'a*

Yani, kapitalizmin restorasyonu olasılığı her zaman vardır ve **kapitalizmin dünya ölçeğinde yenilgisini** önkoşulu olan **sosyalizmden komünizme geçişe kadar da olacaktır.**

"Dış" Sınıf Mücadelesi

Sorunun uluslararası yönü, **proletarya diktatörlüğünün kapitalist ülkelerle ilişkileriyle ilgilidir**. İki karşıt sistemin koşullarında, **emperyalist güçlerin** sosyalist ülkeye karşı silahlı **saldırı tehlikesi her zaman olacaktır**. Lenin'in dediği gibi;

> "Sadece **bir Devlette değil**, bir **Devletler sisteminde** yaşıyoruz ve Sovyet Cumhuriyeti'nin emperyalist devletlerle yan yana **uzun bir süre bir arada var olmaya devam etmesi düşünülemez.** Nihayetinde biri ya da diğeri fethetmelidir "(2)

Stalin iç ve dış düşmanlara işaret ederek şunları söylüyordu;

> "şimdi **tüm dünya burjuvazisi** Rus burjuvazisini destekliyor ve **onlar hala bizden çok daha güçlüler**." [K28]

> Ve “**“Kapitalist kuşatma var olduğu sürece,** askeri müdahale ve restorasyon girişimleri **tehlikesini** yalnızca **palavralarıyla düşmanlıklarını gizlemek** isteyen ve halkı de-mobilize etmeye çalışan **ahmaklar veya maskeli düşmanlar reddedebilir,**”” (2)

Stalin, E.C.C.I'nin Yedinci Genişletilmiş Plenumunda yaptığı konuşmada, durumu ve **iç ve dış sınıf mücadelesini özetleyen** 1925'teki On dördüncü Konferans kararından alıntı yapıyor;

> "Genel olarak, **tek ülkede sosyalizmin zaferi** (nihai zafer anlamında değil) **tartışmasız biçimde mümkündür**."

Ve devam ediyor:

> "... Doğrudan **karşıt iki toplumsal sistemin varlığı,** kapitalist abluka, **diğer ekonomik baskı biçimleri,** sürekli bir şekilde silahlı müdahalenin**, restorasyonun tehdidine yol açar.** Sonuç olarak, sosyalizmin nihai zaferinin tek garantisi, **yani, restorasyona karşı garanti, birçok ülkede muzaffer sosyalist devrimlerdir**. Bundan hiçbir şekilde, teknik ve ekonomik olarak daha gelişmiş ülkelerin 'devlet yardımı' **olmadan Rusya gibi geri bir ülkede tam bir sosyalist toplum inşa etmenin imkânsız olduğu** (Troçki) **sonucu çıkmaz**. Troçki'nin sürekli devrim teorisinin ayrılmaz bir parçası, "Rusya'da **sosyalist bir ekonominin gerçek ilerlemesinin** ancak büyük Avrupa ülkelerinde proletaryanın zaferinden sonra mümkün olacağı" iddiasıdır (Troçki, 1922)— içinde bulunduğumuz dönemde SSCB proletaryasını **kaderci pasifliğe mahkûm eden bir iddia.** Bu tür "teorilere" karşıt olarak, Yoldaş Lenin şöyle yazmıştı:

"'Batı Avrupa Sosyal-Demokrasisinin gelişimi sırasında **ezbere öğrendikleri argüman**, yani, henüz sosyalizm için olgunlaşmadığımız, aralarında bazı "eğitimli" beylerin ifade ettiği gibi, sosyalizmin **nesnel ekonomik önkoşulları ülkemizde mevcut olmadığı argümanı,** sonsuz derecede sahtedir. (Sukhanov Üzerine Notlar)." *(R.C.P.(B.) On dördüncü Konferansının "Komintern ve R.C.P.(B.)'nin E.C.C.I.'nin Genişletilmiş Plenumu ile Bağlantılı Görevleri" konulu Kararı)*

"Uluslararası burjuvazi, **Sovyet Rusya'ya karşı şiddetli bir nefret ve düşmanlıkla doludur** ve onu boğmak için **her an üzerine atılmaya hazırdır**... Rusya'daki **büyük toprak sahipleri ve kapitalistler ortadan kaybolmadı**, ama kalıntıları Sovyet hükümeti **çalışanları arasında saklanan** bir sınıf olarak **tamamen kamulaştırmaya maruz kaldılar** ve siyasi olarak ezildiler.

Sınıf örgütlenmelerini yurt dışında göçmenler olarak korudular... Bu göçmenler, var gücüyle Sovyet iktidarını yıkmak ve Rusya'da **kapitalizmi yeniden kurmak için çabalıyorlar**... Rusya'nın durumu bu olduğundan, şimdi onun proletaryasının, **egemen sınıf olarak karşı karşıya bıraktığı asıl görev**, köylülüğe önderlik etmek, **onlarla sağlam bir ittifak kurmak** ve bir dizi göreceli aşamalarda büyük ölçekli, toplumsallaşmış, makineleşmiş tarıma geçişi sağlamak için gerekli önlemleri almaktır." [P49]

Sorunun "dışsal" yönünü ele alan Stalin'in dediği gibi;

"**Dış koşullar.** Teknik donanımı çok **geri kalmış bir ülkede** iktidara geldik. Az ya da çok modern

teknolojiye dayalı birkaç büyük sanayi biriminin yanı sıra, modern başarılar açısından teknik donanımı tüm eleştirilerin altında olan yüzlerce ve binlerce atölye ve fabrikamız var. Aynı zamanda, çevremizde, endüstriyel **tekniği ülkemizden çok daha gelişmiş** ve güncel olan bir dizi kapitalist ülke var. Kapitalist ülkelere bakın ve onların teknolojisinin sadece ilerlemekle kalmayıp aynı zamanda çarçabuk ilerlediğini ve eski endüstriyel teknik biçimlerini geride bıraktığını göreceksiniz. Ve böylece, bir yanda ülkemizde en ileri sisteme, Sovyet sistemine ve dünyadaki en gelişmiş devlet iktidarına, Sovyet iktidarına sahip olduğumuzu, öte yandan sosyalizmin ve Sovyet iktidarının temeli olması gereken sanayimizin teknik olarak son derece geri olduğunu görüyoruz. **Bu çelişki var olduğu sürece** ülkemizde sosyalizmin nihai zaferine ulaşabileceğimizi düşünüyor musunuz?

Bu çelişkiyi ortadan aldırmak için ne yapılmalı? Bunu sona erdirmek için gelişmiş kapitalist ülkelerin **ileri teknolojisini geçmeli ve onları geride bırakmalıyız**. Yeni bir siyasi sistem, **Sovyet sistemi kurma anlamında gelişmiş kapitalist ülkeleri geçtik ve geride bıraktık.** Bu iyi. **Ama bu yeterli değil.** Ülkemizde sosyalizmin nihai zaferini güvence altına almak için, bu ülkeleri teknik ve ekonomik olarak da geçmeli ve geride bırakmalıyız. **Ya bunu yaparız ya da duvara toslanırız.**

Bu sadece sosyalizmin inşası için geçerli değildir. Aynı zamanda, **kapitalist kuşatma koşullarında** ülkemizin bağımsızlığını korumak için de geçerlidir. Savunma için yeterli bir endüstriyel temelimiz olmadıkça

> ülkemizin bağımsızlığı korunamaz. Ve **sanayimiz teknik olarak** daha fazla gelişmemişse, böyle bir **sanayi temeli oluşturulamaz**." [P211]

Restorasyon olasılığını yineleyerek;

> "Sosyalizmin, **burjuva ilişkilerinin yeniden kurulmasına karşı tam garanti anlamında nihai zaferi, ancak uluslararası ölçekte mümkündür**" (9).

Yani tek ülkede sosyalizmin zaferi **restorasyon olasılığının ortadan kaldırılmasını garanti etmez**, sadece sosyalizmin nihai zaferi – kapitalizmin dünya ölçeğinde yenilgisi **restorasyona karşı garanti verebilir.**

Revizyonist Görüşler

Revizyonist görüşler, **sosyalizm ve komünizmin bilimsel anlamını,** geçişi ve içeride ve dışarıda **devam eden sınıf mücadelesini çarpıtmaya** ve o verili zamanın **gerçek koşullarını göz ardı etmeye çalışıyor.** Sorunun revizyonist incelemelerinin çoğu, **üretici güçleri birincil**, siyaseti **ya ikincil ya da hiç önemli olmayan** ekonomik determinizme dayanan Troçkist, sözde "Sovyetler eleştirisi"ne **dayanır ya da ondan ödünç alır**. Marksist-Leninistlere göre, proletarya diktatörlüğünün Komünist Parti'nin rehberliğinde korunması ve güçlendirilmesinin büyük önem taşıdığı soruna yaklaşım, **hem ekonomik hem de politik olarak ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır**.

Revizyonistler, çarpık "sosyalizm" anlayışları ve **bilinçli olarak sosyalizm ile komünizm** arasında yarattıkları kafa karışıklığıyla, sosyalizmin Sovyet Rusya'da **asla var olmadığı ve inşa edilemeyeceği iddiasından yola çıkarlar.** Bu anlayışla, **burjuvazi,** pervasız ve sorumsuz politikaları destekleyen **sağ ve sol sapmalar biçiminde** parti içindeki

kapitalizmi restore etme mücadelesinde **suç ortakları buldu.** Sağ sapma, özellikle Buharinist revizyonistler, **burjuvazi ile uzlaşmayı desteklediler.** Uzlaşma, kapitalist sınıfların ve kapitalist sömürünün ortadan kaldırılmasına yönelik **her türlü çabayı kınamak** ve **kırsalda kulak kapitalist sınıfını** ve kentsel alanlarda çeşitli kapitalist unsurları korumaktı.

Gerçi son zamanlarda sayıları azalmakta olsa da, Lenin'in Rusya'da "devlet kapitalizmi"ni tanıttığı için revizyonist olduğunu iddia eden bazı Troçkist varyasyonlar, kitlelerin teorik bilgi eksikliğine güvenmekte-dayanmaktalar. Gündemlerine uydurmak için çarpıttıkları bu konuda Lenin'den bir alıntı yapmakta yarar var:

> "Kapitalizmin restorasyonu, kâr amacında değil, satmak için çakmak üretmede, ve pek faydalı olmayan diğer "işlerde" değil, makine kullanan büyük fabrikalarda toplumsal olarak yararlı maddi değerlerin üretimiyle uğraşan bir **proleter sınıfın restorasyonu anlamına gelecektir,** ama sanayimiz harap durumdayken bu kaçınılmazdır.
>
> Bütün sorun, **liderliği kimin üstleneceğidir**. Bu sorunla doğrudan yüzleşmeliyiz - **kim zirveye çıkacak**? Ya kapitalistler örgütlenmeyi daha önce başaracaklar - bu durumda Komünistleri kovacaklar ve bu her şeyin sonu olacak. **Ya da proleter devlet iktidarı**, köylülüğün desteğiyle, **kapitalizmi devlet kanalları boyunca yönlendirmek** ve **devlete tabi olacak ve devlete hizmet edecek bir kapitalizm yaratmak için**, bu baylar, **kapitalistler üzerinde uygun bir dizgini** elinde tutabileceğini kanıtlayacaktır. Soru **ayık bir şekilde sorulmalıdır**." [P28]

Troçkist Ernest Mandel'in, Stalin'in ölümünden sonra **Krushevci darbeyi** "devrimci", ve devamında, restorasyonu ise "karşı devrime karşı bir devrim" olarak **alkışlaması şaşırtıcı değildi.** Mandel Nihai çöküşü**, Berlin duvarının yıkılmasını,** "Doğu ülkelerinden **yüz milyonlarca kadın ve erkeğin siyasi hayata aniden ulaşımı**" olarak **selamladı.**

SONUÇ

Soruyla ilgili araştırmaları okuyanlar şunu anlamalıdırlar ki, **asırlık tarihi ve tecrübesi olan kapitalizmden** farklı olarak, sosyalizmin **ders çıkaracağı daha önceki tecrübeleri yoktu.** Bu nedenle "hata" yapmak olasılıklar içindeydi ve özeleştiri ile kabul edildi ve ardından hatayı düzeltme geldi.

Konuyla ilgili çoğu **burjuva yazının vermeye çalıştığı izlenim,** sanki sosyalizm daha önce çok ders çıkaracak tecrübeleri varmış gibi, yaptıkları ve yapmaya devam ettikleri hata ya da hatalar, **doğası gereği sosyalizmin işlememesi ve kaçınılmaz olduğu izlenimi oldu**.

Lenin, daha önce **hiç sosyalizm deneyiminin olmaması** gerçeğine dayanarak, **deneme - yanılma, eleştiri ve özeleştiri** pratiğinin son derece önemli olduğu konusunda netti.

"1918'in başında" şunları söylüyordu;

> " **barışçıl bir inşanın** mümkün olacağı bir dönem bekliyorduk... **Ama yanıldık**, çünkü 1918'de Çekoslovak isyanı ve 1920'ye kadar süren iç savaşın patlak vermesi şeklinde **gerçek bir askeri tehlike bizi yakaladı...** doğrudan **komünist üretim ve dağıtıma geçmeye karar verme hatasına düştük.** Artık-gıdaya **el koyma sistemi altında** köylülerin bize fabrikalar arasında dağıtabileceğimiz ve böylece komünist

> üretim ve dağıtım gerçekleştirebileceğimiz **gerekli miktarda tahıl sağlayacağını düşündük.**
>
> Bu planı bu kadar kesin ve net olarak hayal ettiğimizi **söyleyemem**; ama yaklaşık **olarak bu çizgiler üzerinde hareket ettik**. **Bu maalesef bir gerçek.** Maalesef diyorum, çünkü kısa **deneyim bizi bu çizginin yanlış olduğuna**, kapitalizmden sosyalizme geçiş hakkında daha önce yazdıklarımıza aykırı olduğuna, yani bizi komünizmin alt aşamasına bile yaklaşırken **sosyalist muhasebe ve denetim dönemini atlamanın imkânsız olduğuna ikna etti**." [P27]

Sovyet Liderleri**, restorasyon olasılığını görmediler** ve farkında olmadıklarından ve buna karşı gerekli önlemleri almadılar diye bir "gerçek" yok, bunlar ucuz uydurma propagandalar. Alınan ö**nlemlerin etkinliği** kendi başına belirleyici faktör , ve ölçüm olamaz, önlemler mevcut somut koşullara ve devrimci ve karşı devrimci güçler arasındaki güç dengesine - iç ve dış sınıf mücadelesinin ağırlığı - bağlı olarak etkenliği belirleyici olabilir.

Proletaryanın öncüsü **parti Bolşeviklerin elinde olduğu sürece,** darbe veya **askeri müdahale olmadan** restorasyon imkânsız değilse de, zor olurdu. Parti, **restorasyonu önlemek için bazı geri adım atmak zorunda kalsa bile buna karşı gerekli önlemleri alacaktır.** Dolayısıyla, **restorasyon sorununun** *(içle ilgili)* **özü,** her ikisi de bürokrasinin temelini oluşturan **parti içindeki sağ ve sol sapmalara** ve "bürokrasinin hizmetinde bir politika" (13)ya ve kapitalizmin restorasyonuna karşı ekonomik mücadele ile ilgilidir.

Anarşist, revizyonist iddiaların aksine, bürokrasinin anında, her yerde ve **tamamen ortadan kaldırılması söz konusu**

değildir. Bu bir **ütopyadır.** Ama **eski bürokratik makineyi hemen parçalamak ve tüm bürokrasinin aşamalı olarak ortadan kaldırılmasını** mümkün kılacak yeni bir makineyi hemen **inşa etmeye başlamak** - bu bir ütopya değildir, Bu devrimci proletaryanın doğrudan ve acil görevi olan Komün deneyimidir." (15) Bu "aşamalı ortadan kaldırma- sönüş", **içeride ve dışarıda sınıf mücadelesinin sonucuna bağlı olarak** "devlet"in **sönmesine kadar uzayabilir.** "Devletin sönmesinin ekonomik temelleri" diyor Lenin, "bu konuda **bürokrasinin sönmesi için "ekonomik temeller"** de var..." (16)

Sorunun diğer her yönü diyalektik olarak birbirine bağlantılıdır ve **genel olarak sınıf mücadelesinden** ve **özel olarak parti içindeki sınıf mücadelesinden kaynaklanır**. Bunu reddetmek ve/veya **sorunun belirli bir yönünü bu olgudan yalıtmak** en iyi ihtimalle nesnel olmayacak, daha kötü ihtimalle revizyonistlerin çıkarlarına hizmet edecektir.

Tarihin kanıtladığı gibi, sosyalizm, **emperyalistlerin tüm saldırılarına ve ablukalarına rağmen**, ilk **aşamalarında bile,** en az gelişmiş ülkede bile, - en azından birincil, asgari hedeflerinde - **başarısız** olmaz, ancak **yenilebilir.**

Erdogan A

Notlar

(1) Stalin, SSCB'de Sosyalizmin Nihai Zaferi Üzerine.

(2) Lenin, 8. Parti Kongresi

(3) Hıdır Yeşil, "Sosyalizmde Restorasyon Sorunu"

(4) Moskova Mahkeme Tutanakları

(5) Vishinsky, Mahkeme Tutanakları

(6) Lenin, Proleter Devrimi ve Dönek Kautsky,"

(7) Lenin, Sol Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı

(8) Lenin, Broşürün Planı, Ayni Vergi

(9) SBKP'nin On Dördüncü Konferansı Kararı

(10) Stalin, Tahıl Tedarikleri ve Tarımın Gelişimi İçin Beklentiler

(11) Stalin, Birinci Beş Yıllık Planın Sonuçları

(12) Lenin, Tarım Sorunu Üzerine Tezlerin Ön Taslağı

(13) Lenin, 10. Kongredeki Konuşması İçin Notlar

(14) Lenin, Devlet ve Devrim, sorunun Marks tarafından sunumu

(15) Lenin, Devlet ve Devrim

(16) Lenin, Broşürün Planı, Ayni Vergi

Konuyla İlgili Yazılar

Lenin, Yeni Ekonomi Politikası ve Siyasal Eğitim Bölümlerinin Görevleri – S27

Lenin, Tüm Rusya Merkez Yürütme Komitesinin Köylülüğün Rolüne İlişkin 1918 Kararı – S28

Lenin, Komünist Enternasyonal Üçüncü Kongresi – P49

Lenin, Uluslararası Komünistin Taktiklerini Savunma Konuşması – P59

Lenin, R.C.P.'nin Taktikleri Üzerine Rapor – P71

Lenin, R.C.P.(B.) Onuncu Tüm Rusya Konferansına - S92

Lenin, Moskova Sovyeti Genel Toplantısında Konuşması – P350

Stalin, Leninizm'in Sorunları Üzerine – S94

Stalin'den Kaganoviç ve Molotov'a – P166

Stalin, Yoldaş Sh.'a Cevap - P168

Stalin, Leninizm'in Temeli – S 171

Stalin, Yabancı İşçi Delegasyonları ile Röportaj – S185

Stalin, Amerikalı Sendikacılara Sorular ve Cevaplar – P187

Stalin, Ülkenin Sanayileşmesi ve C.P.S.U.(B.)'de Sağ Sapma – P211

Stalin, Merkez Komite ve Merkez Kontrol Komisyonu Nisan Ortak Plenumu Çalışması – P252

Enver Hoca, Sovyet Revizyonistlerinin Demagojisi, Hain Yüzlerini Gizleyemez – P286

Enver Hoca, Avrupa Komünizmi Anti-Komünizmdir – P324

Enver Hoca, Emperyalizm ve Devrim – P328

H. Mara, Restore Edilmiş Kapitalizmin Revizyonist "Teorileri" – P330

Daimî Ordu Üzerine – Rosa, Troçki ve Lenin'den

Politikada hiçbir şey tesadüfi değildir, bir ideolojinin somut gerçekte bir şekilde yansımasıdır. Temel ideoloji ne kadar maskelenmiş olursa olsun, pratikler kaçınılmaz olarak onun göstergelerini ortaya serecek, maskeyi indirecek ve arkasındaki gerçek ideolojiyi ortaya çıkaracaktır. 1903'te Bolşevikler ve Menşevikler olarak bölünme zamanından, ayaklanmaya muhalefet, partiye muhalefet, Askeri Komiserlere uygulanan muamele ve onlara karşı Çarlık subaylarını kayırma, "Ağustos Bloğu", "Troçki-Zinovyev Bloğu", ve Çin de, Vietnam'da, İspanyada ve diğer yerlerde farklı derecelerde emperyalistler ve faşistlerle iş birlikleri, kesinlikle bir tesadüf değil, ama Troçki'nin ideolojisinin kaçınılmaz bir yoluydu.

Stalin'in şunu sormuştu;

> "Devrimden sonra Partimizin saflarına giren Troçki'nin ayağa kalkarak karşı devrimci bir Menşevik pozisyonu benimsemesi ve devletimizin sınırlarının dışına, Sovyetler Birliği'nin sınırlarının ötesine atılması bir tesadüf müydü? "

Vishinsky mahkemede bu soruya yanıt veriyordu;

> "Bu bir tesadüf değil, çünkü Ekim Devrimi'nden önce de Troçki ve arkadaşları, şu anda Stalin'e, Lenin ve Stalin'in Partisine karşı savaştıkları gibi Lenin ve Lenin'in Partisi'ne karşı savaştılar."

Gerçek şu ki, Troçki, yalnızca bir ülkede değil, genel olarak sosyalizme, **sosyalizmin olasılığına asla inanmadı**, çünkü onun savunduğu tek bir hamlede, **tek bir darbede bir dünya devriminin olasılığı yok.** Troçki, **"devrimler" ihraç eden** Mussolini veya Hitlerinkinden çok da farklı olmayan bir

elit grubun askeri diktatörlüğüne inanıyordu. Troçki'ye göre işçi sınıfı, işçi sınıfının diktatörlüğünün değil, **seçkinlerin askeri diktatörlüğünün bir aracıdır.**

Gerçi yıllar sonra pratikte değil, sadece sözde görüşünü revize etmesine rağmen, bakın ne söylüyor:

> "Devrim, gerçek anlamıyla, Devletin kontrolü için verilen bir savaştır. Bu **doğrudan Orduya dayanır.** Bu nedenle tarihteki tüm devrimler şu soruyu keskin bir şekilde gündeme getirdi: **Ordu kimin tarafında?** Ve öyle ya da böyle, her durumda **bu sorunun yanıtlanması gerekiyordu**. *" Leon Troçki, Genç Türkler, (S81)*

Troçki'nin sözlerini çarpıtmadan, bu sözlerden ikisi, Marksist Leninistler söz konusu olduğunda çok önemlidir; 1) devrimin **"doğrudan Orduya dayanıyor olması** " ve 2) "ordunun **kimin tarafında olduğu**".

Eğer Bir ordudan ve **onun alacağı "taraf" dan bahsediyorsak**, hiç şüphesiz ki**, mevcut** bir daimî ordudan bahsediyoruz demektir ve **kelimenin tam anlamıyla** bir devrimin başarısının "**doğrudan bu Orduya bağlı**" olduğunu söylüyoruz demektir.

Marksizm Leninizm açısından Daimî Ordu'nun **ne olduğu** ile başlayalım.

Daha ta 1899'da Rosa Luxemburg, sürekli ordu konusunda şöyle diyordu;

> "Schippel'in militarizm savunmasını dayandırdığı en genel bakış açısı, bu askeri sistemin gerekliliğine olan inancıdır. Teknik, sosyal ve ekonomik nitelikteki tüm olası argümanları kullanarak, sürekli bir ordunun mutlak gerekliliğini ortaya koyuyor. Ve belirli bir

bakış açısından oldukça haklı. Daimî bir ordu ve militarizm **gerçekten de vazgeçilmezdir - ama kim için?** Günümüz egemen sınıfları ve çağdaş hükümetler için. Şimdi buradan, mevcut hükümetin ve egemen sınıfların sınıf açısından, sürekli orduyu ortadan kaldırmanın ve milisleri yaratmanın**, yani halkı silahlandırmanın,** bir imkânsızlık, saçmalık gibi görünmesi dışında **bundan başka ne çıkarım yapılabilir?** " *Rosa Luxemburg, Milisler ve Militarizm (S18)*

Ve aynı yıl James Connolly şöyle diyordu;

> "Herhangi bir ülkede, herhangi bir yerde **daimî bir ordu**, her şeyden önce gereksizdir; ikincisi, **halkı ezenlerin elinde bir alettir** *" James Connolly, 'Soldiers of the Queen', (1899)*

Ordu nedir ? sorusuna Lenin şöyle yanıt veriyor;

> "Daimî bir ordu ve polis, devlet iktidarının başlıca araçlarıdır …. Burjuva topluma özgü merkezi devlet iktidarı, mutlakıyetçiliğin çöküşü döneminde ortaya çıktı. Bu devlet makinesinin **en karakteristik iki kurumu**: Bürokrasi ve daimî ordu. Marks ve Engels, çalışmalarında, bu kurumların burjuvazi ile binlerce ip ile bağlı olduğunu defalarca gösteriyor. " Lenin, Devlet ve devrim

> "Bizler Burjuva pasifist veya oportünist olmadığımız sürece, sınıf mücadelesi dışında hiçbir çıkış yolu olmadığı ve olamayacağı **sınıflı bir toplumda yaşadığımızı unutamayız**. İster köleliğe, serfliğe, isterse şu anda olduğu gibi ücretli emeğe dayalı olsun, her sınıflı toplumda**, ezen sınıf her zaman silahlıdır.** Sadece modern sürekli ordu değil, hatta

> modern milisler - ve hatta en demokratik burjuva cumhuriyetlerinde, örneğin İsviçre'de - proletaryaya karşı **silahlanmış burjuvaziyi temsil ediyor**. Bu öylesine temel bir gerçek ki, üzerinde durmak neredeyse hiç gerekli değildir. *Lenin, Proleter Devriminin Askeri Programı (P110)*

Troçki'nin sözlerini okursak, o bir devrimin başarısını "ordunun kimin tarafında olacağı" sorununa**,** **Lenin'in** burjuva toplumunun bedenindeki "**asalak" olarak tanımladığı bir orduya dayandırıyor**.

Marksist Leninistler Daimî Orduya ne yapar?

"Kapitalistler şimdi tüm çabalarını, Rus cumhuriyetini olabildiğince bir monarşiye benzetmeye yöneltmişlerdir, böylece **en az güçlükle** yeniden bir monarşiye dönüştürülebilir (bu pek çok ülkede defalarca olmuştur). Bu amaçla, "diyor Lenin," kapitalistler, halkın üzerinde duran bürokrasiyi, halktan ayrı olan ve **seçmeli olmayan** *(seçimle gelmeyen)* **generaller** ve diğer subaylar tarafından komuta edilen polis ve **daimî orduyu korumak istiyorlar.** Ve generaller ve diğer subaylar, *(halk tarafından)* seçilmedikleri sürece, neredeyse her zaman toprak sahibi ve **kapitalistlerin olacaktır**. Bu kadarını dünyadaki bütün cumhuriyetlerin deneyimlerinden biliyoruz.

> "Partimiz, sınıf bilincine sahip işçilerin ve yoksul köylülerin partisi, bu nedenle başka türden bir demokratik cumhuriyet için çalışıyor. Halkın gözünü korkutan hiçbir polisin olmadığı bir cumhuriyet istiyoruz; **aşağıdan yukarıya tüm memurların seçmeli olduğu** ve insanlar talep ettiğinde **yerlerinden edilebilecekleri** ve yetkin bir işçinin maaşından daha yüksek olmayan maaşlar

> aldıkları**; tüm ordu subaylarının benzer şekilde seçmeli olduğu** ve daimî ordunun halktan ayrıl olan ve halka yabancı sınıflara tabi olanın yerini, tamamıyla silahlı halk, halk milisleri aldı." *Lenin, An Open Letter to the Delegates to the All-Russia Congress of Peasants' Deputies (P144)*

Troçki sadece orduyla iş birliğini önermiyor, **orduyu yeniden inşa etmeyi** ve "kısmen" görevden almayı öneriyor. İşte söylemi;

> "Ordu, köylülük ve kent burjuvazisinin pleb alt tabakasıyla devrimci iş birliği kurmak. Mutlakiyetçiliği ortadan kaldırmak için. **Orduyu yenileyerek** ve **kısmen** görevden alarak mutlakıyetçiliğin maddi örgütlenmesini yok etmek. *" Leon Trotsky, Our Revolution, The Soviet and the Revolution (S81)*

Bunun tersi olarak Lenin, sürekli **ordunun** "**ortadan kaldırılmasından**" ve "halkın silahlandırılmasından" bahseder. İşte Lenin'in söylediği;

> "... Komünün ilk kararı ... sürekli ordunun bastırılması ve **onun yerine** silahlı halkın geçmesiydi." Bu talep artık Sosyalist olduğunu iddia eden her partinin programında yer alıyor.

Marx, "Komün," diye yazıyordu,

> "burjuva devrimlerinin sloganını, ucuz hükümeti, en büyük iki harcama kaynağını - **daimî ordu ve devlet işlevciliğini - yok ederek** bir gerçeğe dönüştürdü." *Lenin, "The State and Revolution", With what is the smashed state machine to be replaced?(P178)*

Ordu sorunu, devlet sorunundan kopuk değildir. Yeninin kullanımı ve yararı için devlet aygıtının parçalanması, diğer tüm kurumların kapitalist kontrolden çıkarılması gerekiyor**. Troçki, bu soruna farklı bir şekilde bakıyor**. Orduya olan hayranlığı, ayaklanmanın **monarşiye karşı değil,** komutan ordu kadrosuna karşı olduğunu ve eğer ordu içindeki "çürük elmalar" temizlenirse topluma hizmet eden ordu yeniden canlandırılabilir görüşünde kendisini gösteriyordu.

Askerlerin zihninde monarşiye karşı ayaklanma, öncelikle komuta kadrosuna karşı bir ayaklanmaydı.

Ordu, hizmet ettiği toplumun her zaman bir kopyasıdır - bu farkla, toplumsal ilişkilere hem olumlu hem de olumsuz özelliklerini uç noktalara taşıyan konsantre bir karakter kazandırır.

> Orduyu canlandırmaktan aciz olan demokratik ve aristokrat subaylar arasındaki kötü niyet ve sürtüşme, yalnızca başka bir ayrışma unsuru getirdi. Ordunun kaderini ciddi şekilde önemseyen birçok savaş subayı bile komuta personelinin genel bir temizliğinin gerekli olduğu konusunda ısrar etti. "*Leon Trotsky, The History of the Russian Revolution, Volume One: The Overthrow of Tzarism (P190)*

Ancak Lenin, bu orduyu yenisiyle değiştirme değil, "genel bir temizlik" yaklaşımını **burjuvazinin hizmetinde olan bir aldatma ve hile olarak görüyordu.**

> "Sosyal-Demokratların asgari programı, daimî ordunun halkın evrensel silahlandırılmasıyla değiştirilmesini talep ediyor… **halkın evrensel bir silahlanmasının olması çok acil ve zorunludur.** Devrimci bir ordumuz varken, proletaryayı silahlandırmaya **gerek olmadığını** ya da

etrafta dolaşmak için "yeterli" silah olmayacağını iddia etmek, **sadece aldatma ve hilekârlıktır**. Mesele derhal evrensel bir milis örgütlemeye başlamaktır, böylece etrafta dolaşmaya "yetecek kadar" olmasa bile **herkesin silah kullanmayı öğrenmesi gerekir,** çünkü halkın herkesi silahlandıracak kadar silaha sahip olması hiç de gerekli değildir. İnsanlar silah kullanmayı öğrenmeli, herkes polisin ve **daimî ordunun yerini alacak milislere ait olmalı**…

İşçiler, halktan **ayrı bir ordu istemiyorlar**; onların istedikleri, işçilerin ve askerlerin tüm insanlardan oluşan tek bir milis olarak birleşmesidir. Aksi takdirde, **baskı aygıtı yürürlükte kalacaktır** ... Eski baskı organlarının, polisin, bürokrasinin, sürekli ordunun halkın evrensel bir silahlandırılmasıyla, gerçekten evrensel bir milis tarafından **değiştirilmesi,** Ülkeye restorasyona karşı maksimum güvenliği garanti etmenin **tek yoludur.**

Halkın üzerinde bir polis gücü, burjuvazinin en sadık hizmetkarları olan bürokratlar ve toprak sahiplerinin ve kapitalistlerin komutasındaki **daimî bir ordu aracılığıyla** kamu hizmeti - burjuva parlamenter cumhuriyetin ideali budur- **Sermayenin iktidarını sürdürmek.**

Kısmen bürokratların yerini alma yeteneğine sahip kadın ve erkeklerden oluşan bir milis, gerçekten evrensel bir halk milisleri aracılığıyla kamu hizmeti - bu, seçimle gelen görev ve tüm kamu görevlilerinin yerlerinden edilebilirliği ilkesiyle birleştiğinde, "efendi- sınıfı" na, burjuva standartlarına göre değil, proleterlere göre yaptıkları iş için ödeme

yapılması, **işçi sınıfının idealidir.**" *Lenin, A Proletarian Militia (P139)*

Burjuva daimî ordunun -toprak sahiplerinin ve kapitalistlerin komutası altında- devam etmesini veya **"daimî orduyu temizleme"** talep ve önerisine karşılık olarak, Lenin askerlerin taleplerini ve niyetlerini şöyle açıklıyor;

> Askerler siyasetin dışında kalmak istemiyor. Askerler, Kadetler ile aynı fikirde değiller. Askerler, kast ordusunun, halktan izole edilmiş **ordunun kaldırılması** ve onun yerine **özgür ve eşit yurttaşlardan oluşan bir ordunun** yapılanması anlamına gelen bir talep ileri sürüyorlar. Şimdi bu, sürekli ordunun **kaldırılması** ve **halkın silahlandırılmasıyla** tamamen aynı şeydir.
>
> "**Subayların izni** veya varlığı **olmaksızın**" askerler için toplanma ve örgütlenme **özgürlüğünü talep ediyorlar.**" *Lenin, The Army & the People (P63)*

Bununla bağlantılı olarak, halkın silahlandırılmasını savunuyor;

> "Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi, acil siyasi görevi olarak, Çarlık otokrasisinin devrilmesi ve onun yerine aşağıdakileri sağlayacak demokratik bir anayasaya dayalı bir cumhuriyet getirilmesi olarak ilerliyor: daimî bir orduyu sürdürmek yerine halkın genel silahlanması." "Sovyetler, ilk **etapta işçilerden ve köylülerden** silahlı bir güç sağlayan yeni bir devlet aygıtıdır **ve bu güç halktan ayrılmamıştır**. Askeri bakış açısından bu kuvvet, önceki kuvvetlerle kıyaslanamayacak derecede **daha güçlüdür;** devrimci bakış açısından, **başka hiçbir şeyle**

> **değiştirilemez.** " *Lenin Can the Bolsheviks retain the Power? (P184)*

Troçki kademeli geçişi savunuyor;

> "Bölgesel-ekonomik bölgeler, daimî ordudan milislere **kademeli geçiş** sürecinde hem Sovyet bölgesel yönetim sisteminin (bölge, vilayet, uyezd, volost) hem de yerel askeri organların (komiserler) temelini oluşturmalıdır. . *"Trotsky, The Transition to Universal Labour Service*

Lenin ise tamamen ortadan kaldırılmasını;

> ""Her yerde, her ülkede, sürekli ordu**, iç düşmana karşı kullanıldığı kadar** dış düşmana karşı pek kullanılmıyor. Daimî ordu her yerde gericiliğin silahı, emeğe karşı mücadelesinde sermayenin hizmetkarı, halkın özgürlüğünün katledicisi haline geldi. Bu nedenle, büyük özgürleştirici devrimimizdeki sadece **kısmi taleplerde** kalmayalım. Kötülüğü **köklerinden koparalım**. Daimî **orduyu tamamen ortadan kaldıralım**…. Batı Avrupa deneyimi**, sürekli ordunun ne kadar gerici** olduğunu göstermiştir. "." *Lenin, The Armed Forces and the Revolution (P29)*

Aynı şekilde Stalin şöyle söylüyordu;

> "**Daimî bir ordu,** bürokrasi veya polis gücü olmayan bir halk cumhuriyetinden yanayız. Daimî bir ordu yerine, seçilmiş komutanlardan bir ulusal muhafız talep ediyoruz. "*Stalin, The Constituent Assembly elections, July 27, 1917*

Bir başka sadık Troçkist olan General Tuchachevky, Troçkist, anti-Marksist "devrimin savaş yoluyla zorla ihraç edilmesi"

görüşünü dile getiriyor**. Milis sisteminin** destekçileri ile **daimî ordunun savunucuları** arasındaki hararetli tartışmalar sırasında, **sürekli ordunun baş sözcüsü Tuchachevsky idi**. Ocak 1921'de "Kızıl Ordu ve Milisler" başlıklı bir polemik yayınladı. Orada şunları söylüyordu;

> "**Milis sisteminin taraftarları,** Sovyet Rusya'nın sosyalist **devrimi tüm dünyaya yayma** konusundaki mevcut **askeri misyonunu** kesinlikle hesaba katmıyorlar.
>
> Sosyalist yaşamın zengin çeşitleri ve sosyalist devrim, herhangi bir özel çerçeveye zorlanamaz. (Ordu) Karşı konulamaz bir şekilde tüm dünyaya yayılacak ve **onların genişleyen güçleri**, her nerede bir burjuvazi kaldığı **sürece devam edecektir.**
>
> "**Amaçlarına en iyi şekilde ulaşmanın yolu nedir**? Her devlette silahlı ayaklanmanın yolu ya da **burjuva devletlere silahlı sosyalist saldırıların yolu** ya da her ikisinin bir kombinasyonu. Hiç kimse kesin kehanetlerde bulunamaz, çünkü Devrimin gidişatı bize doğru yolu gösterecektir. **Ancak kesin olan bir şey var**: Sosyalist bir devrim herhangi bir ülkede iktidarı ele geçirmeyi başarırsa, açık bir şekilde **genişleme hakkına sahip olacak** ve derhal etkisini tüm komşu ülkelerde hissettirerek **tüm dünyayı kapsamaya çalışacaktır**. En güçlü **aracı doğal olarak askeri kuvvetleri olacaktır**.
>
> "Bir ordunun yapısı, bir yandan izlediği siyasi hedeflerle, diğer yandan da uyguladığı askere alma sistemiyle belirlenir." *Tuchachevsky, The Red Army and the Militia*

Marksist Leninistler açısından, **devrimi zorla** veya başka bir şekilde **ihraç etme sorunu** temelde anti-Marksist'tir, tartışmaya bile değmez.

Paris'teki Alman İşçi Kulübü toplantısına, Mart 1848'e geri dönersek, Marks, Paris'teki Alman göçmenlerin küçük burjuva önderleri tarafından planlanan **maceracı "devrim ihracatı" na karşı çıkıyordu.** Aşağıdaki alıntılar, Marksist Leninist tavrı anlamak için yeterli olmalıdır.

Engels;

> "Tek başına kesin olan bir şey vardır: muzaffer proletarya, **kendi zaferini baltalamadan** herhangi bir yabancı ulusa **hiçbir kutsamayı** *(devrimi)* **zorlayamaz**. Elbette ki bu çeşitli türden savunma savaşlarını hiçbir şekilde dışlamaz. "*Engels to Karl Kautsky In Vienna, 12 September 1882*

Lenin;

> ""Tek ve sadece tek bir tür **gerçek enternasyonalizm** vardır ve bu, devrimci hareketin ve kendi ülkesindeki devrimci mücadelenin gelişmesi için yürekten çalışmak ve istisnasız her ülkede bu mücadeleyi, **bunu ve sadece bu çizgiyi** (propaganda, sempati ve maddi yardım yoluyla) desteklemektir. **Bunun dışında kalan her şey aldatmaca** ve Manilovizmdir *(hayalcilik). "." Lenin, The Tasks of the Proletariat in Our Revolution*

Stalin;

> **"Devrim ihracatı saçmalıktır.** Her ülke eğer isterse **kendi devrimini** yapacak, istemezse devrim olmayacaktır. *"Interview Between J. Stalin and Roy Howard*

Marksist Leninistler, Ordu'nun devrim için taraf değiştirmesini beklemezler ve ona güven bağlamazlar. Devrimin başarısı, büyük ölçüde **devrimci faaliyete** ve öncü Parti ile proletaryanın diğer sömürülen ve ezilen grupların ve nüfusun diğer katmanlarının büyük kitlelerini **örgütleme ve ittifak kurma becerisine bağlıdır.** Ama devrimci faaliyet **askerler içinde çalışmayı dışlamaz**, çünkü bunların çoğu ya yoksul köylülere ya da orta tabakaya aittir. Stalin'in dediği gibi;

> "Orta tabakalar sorunu, hiç şüphe bırakmayacak şekilde, işçi devriminin temel sorunlarından birisidir. Orta tabakalar köylülük ve küçük kent emekçi insanlarıdır. Onda dokuzu orta tabakalardan oluşan ezilen ulusları da buna eklemek gerekir. Gördüğünüz gibi bunlar, onları ekonomik yapılarının proletarya ile kapitalist sınıfı arasına yerleştirdiği tabakadır. Bu tabakanın ilgili önemi, iki koşullar tarafından belirlenir: Birincisi, bu tabakalar, var olan devletlerin nüfusunun çoğunluğunu ya da her durumda nüfusun geniş bir azınlığını oluştururlar; İkincisi, bunlar kapitalist sınıfın proletaryaya karşı ordusuna asker sağladığı önemli kaynağı oluştururlar. Proletarya, özellikle bizim Cumhuriyetler Birliğimiz gibi bir ülkede, orta tabakanın ve temel olarak köylülüğün sempati ve desteğini kazanmadan iktidarı elinde tutamaz. Bu tabakalar en azından tarafsızlaştırılamazlarsa, kapitalist sınıftan kopmayı beceremezlerse, ve çoğunluğu hala sermayenin ordusuna hizmet ediyorlarsa, proletarya iktidarı eline geçirmeyi bile ciddi olarak düşünemez." *Stalin, The October Revolution and the Question of the Middle Strata*

Marksistler, Partinin askeri kadrolarının yanı sıra halkı silahlandırır ve Orduya değil askerlere, askere çağrı yaparlar. Aralık 1905 Bolşevik Broşür, şunları söylüyordu;

> "Bilinçli düşmanlarınız ile **bilinçsiz ve tesadüfi düşmanlarınız arasında kesin bir ayrım yapın**. İlkini yok edin ve **ikincisine merhamet edin.** Mümkünse askerlere *(erlere)* dokunmayın. Askerler **halkın evlatlarıdır ve kendi iradeleri ile halka karşı gelmezler.** Subaylar ve üst düzey liderler onları halkın üzerine gönderirler. **Enerjinizi bu subaylara ve yetkililere yönlendirin**. Askerleri işçileri dövmeye yönlendiren **her subay,** kendisini **halkın düşmanı ilan eder** ve kendini hukukun dışına çıkarır**. Onu kayıtsız şartsız öldürün**. "*Combat Organization of the Moscow Committee of the RSDLP (P 34)*

Troçki'nin sözde pek fazla olmasa da, pratik gerçekte uyguladığı gibi, burjuvazide, **herhangi bir devrimci ayaklanmayı yapay bir şey,** askeri **bir "darbe" olarak tanımlamayı** ve **işçi kitlelerinin gücünü asgariye** indirmeye çalışmayı sever. 1905 ayaklanmasına atıfta bulunarak, bu tür argümanlara karşı çıkan Lenin; "Gerçekte, Rus devriminin amansız eğilimi, çarlık hükümeti ile sınıf bilincine sahip proletaryanın öncüsü arasında silahlı ve kesin bir savaşa doğruydu." diyordu. *Lenin, Lecture on the 1905 revolution, January 9,1917*

Ne Troçki'nin **devrimin başarısı için** daimî ordunun **taraf değiştirmesine** güvenmesi, ne de Tuchachevski'nin **"devrim ihracı" açıklaması tesadüfî değildir**. Tarihin kanıtladığı gibi, bunun kaçınılmaz bir yol olduğu onun ideolojisinden kaynaklanmaktadır. Bu bir tesadüf değil, tam tersine, Marksist Leninist sözlerle ne kadar ustaca gizlenmiş olursa olsun, sonuçta **ideolojinin pratikteki yansımasıdır.**

"Devrim" in başarısının doğrudan ona dayandığı belirleyici faktör olarak **Ordunun taraf değiştirmesi,** aslında **askeri "darbe" kavramına tekabül etmektedir**. "Bilimsel anlamıyla" darbe "terimi," diyor Lenin, ancak ayaklanma teşebbüsü bir komplocular çemberi veya aptal manyaklardan başka bir şey ortaya çıkarmadığında ve **kitleler arasında hiçbir sempati uyandırmadığında kullanılabilir**." İrlanda isyanı örneği veren Lenin şunları kaydediyor;

> "Yani bir ordu bir yerde hizaya geçiyor ve "**biz Sosyalizmden yanayız** "**diyor** ve bir diğeri başka bir yerde" **biz Emperyalizmden yanayız** "**diyor** ve bu toplumsal bir devrim olacak! Ancak böylesine gülünç derecede bilgiçlik taslayan bir görüşe sahip olanlar, **İrlanda isyanını bir "darbe" olarak** nitelendirerek karalayabilirdi." *Lenin: The Discussion on Self-Determination Summed Up*

Hangi ülkede olursa olsun daimî ordu, devlet iktidarının en önde gelen aracıdır. Yukarıdan aşağıya **orduyu kontrol eden tüm subaylar ya yönetici sınıfın bir parçası** ya da iyi maaş ve doğal kaynakların ve emekçi **kitlelerin sömürülmesinden aslan paylarını alıyorlar.** Devrimin başarısını ordunun "**taraf değiştirmesine**" bırakmak ve **orduyla iş birliğinden bahsetmek** ve devrimden sonra **çürük elmaları** "**temizlemek**" ve orduyu korumak bir Marksist Leninist **tarafından değil,** bir burjuva tarafından önerilebilir. . Marksist Leninistler, sürekli orduyu kaldırır ve halkı silahlandırır, bu süreçte devrimci ordu kurar.

Erdoğan A

Konuyla İlgili Yazılar

Rosa Luxemburg, Milis ve Militarizm, (1899) - S18

Lenin, Kırsal Yoksullara 1903 – P24

Lenin, Silahlı Kuvvetler ve Devrim 1905 – S29

Bolşevik Broşürü - Gerilla Savaşına İlişkin Talimatlar – S 34

Lenin, RSDİP Birlik Kongresi Üzerine Rapor. 1906 -P 38

Lenin, Ordu ve Halk, 1906 – S63

Lenin, Rus Devriminde Proletarya ve Müttefik 1906 – S67

Troçki, Devrimimiz 1907 – S81

Lenin, Birinci Rus Devriminde Sosyal-Demokrasinin Tarım Programı, 1905-1907, Aralık 1907 – S88

Lenin, RSDİP'nin İkinci Kongresi 1908 – S 97

Troçki, Jön Türkler – S98

Lenin, Burjuvazi ve Barış 1913 – S108

Lenin, Proleter Devriminin Askeri Programı, 1916 - S110

Lenin, İzmailovski Alayı Askerleri Toplantısında Yaptığı Konuşma 10 Nisan 1917 – S 114

Lenin, RSDİP'nin Petrograd Şehir Konferansı. (Bolşevikler), 14-22 Nisan 1917 – S117

Lenin, Köylü Vekilleri Kongresi, 16 Nisan 1917 – P119

Lenin, RSDİP'nin Yedinci (Nisan) Tüm Rusya Konferansı. (B) 24-29 Nisan 1917 – S124

Lenin, Görüşlerimiz, 1 Mayıs 1917 -S133

Lenin, Bir Proleter Milis 3 Mayıs 1917 – S139

Lenin, Tüm Rusya Köylü Vekilleri Kongresi Delegelerine Açık Mektup, 17 Mayıs 1917 - S144

Lenin, Ana Şeyi Unuttular, 18 Mayıs 1917 – S150

Lenin, Demokrasinin İlkelerinden Üzücü Bir Sapma, 25 Mayıs 1917 – S155

Lenin, Rusya'daki Siyasi Partilerden ve Proletaryanın Görevlerinden, Temmuz 1917 – S158

Lenin, Devrimimizde Proletaryanın Görevleri, (Proletarya Partisi Taslak Platformu), Eylül 1917 – S160

Lenin, Devlet ve Devrim, Özetle Devrim – S165

Lenin, Devlet ve Devrim - Silahlı Adamların Özel Organları, Hapishaneler, vb. – S 173

Lenin, Devlet ve Devrim, parçalanmış devlet makinesi neyle değiştirilecek? – P178

Lenin, Bolşevikler Devlet İktidarını Ellerinde Tutabilirler mi? Ekim 1917 – P184

Troçki, Rus Devrimi Tarihi – S190

Devrimci Demokrasi ve Ayaklanma Üzerine - Lenin

ML Devrimciler arasında ezbercilik ve devrimci lafazancılık, ML teorilerin özgül pratiğe "somut " bir şekilde indirgenememesinin bir başka yan ürünüdür. **Doğru teorilerden yanlış** pratik yaklaşım ve **sonuçlar çıkartılmasının** temel nedeni "teorilerin" soyut da kalması, **özgül şartlara ve duruma somut strateji** getirmekten yoksunluk ve kitleler tarafından anlaşılabilir içerikte bir stratejinin formüle edilip ortaya koyulamamasıdır.

Marksizm, **biçimlerle değil, şeylerin özüyle ilgilidir** - yine de biçimlerin önemini inkâr etmez. Önemli olan devrimin biçimi, partinin ya da iktidarın adı değil, **sınıfsal özüdür**. Bir iktidar yapısını "Halk İktidarı", "Halk Demokrasisi" veya "İşçi Demokrasisi" olarak adlandırmak, onun sınıfsal özünü belirlemez. **"Halk Demokrasisi" adı verilen** bir iktidar, işçi sınıfının iktidarı olabilirken, "İşçi demokrasisi" olarak adlandırılan bir başka iktidar da bir burjuva iktidarı olabilir. **Belirleyici olan,** iktidarı ya da iktidardaki çoğunluğu elinde tutan sınıfın hegemonyasıdır. Adlandırmanın hem Sosyalistler hem de Burjuvazi için taktiksel nedenleri olabilir. Stalin'in, Bulgaristan'da "Emek partisi "kurulması konusundaki şu sözleri bu yaklaşıma bir örnek olarak ele alınabilir;

> " "İşçi sınıfını ve diğer emekçi kesimleri asgari program temelinde birleştirmeniz gerekir, ve sonradan azami programın zamanı gelecektir. **Köylüler işçi partisini kendisine yabancı görürler**, ama Emek Partisini kendilerinin olarak göreceklerdir. Bunu yapmanızı ciddi bir şekilde öneriyorum. (...) **Parti karakter olarak Komünist olacaktır**, ama geniş bir tabana sahip olacak, ve içinde bulunan döneme

elverişli bir kamuflaj olacak." Stalin, Dimitrov'un Günlükleri, 2 Eylül 1946

Kullanılan isim in önemi , devrimci mücadele yolunda daha geniş kitleleri kucaklamayı ve onların desteğini sağlayacak, iktidarı ayakta tutmayı sağlayabilmesi ile bağlantılı olarak ele alınabilir. "Bir Marksist, **sınıflar arası ilişkilerin tahlilinde gerçek zemini terk etmemelidir**." (*) kuralından hareket eder, ama devrimciler "işçi sınıfının orta sınıf ve özellikle köylülüğün sempati ve desteğini sağlamadan iktidarı elinde tutamayacağının ve hatta, "orta sınıfın en azından tarafsızlaştırılmadan **iktidarı ele geçirmeyi ciddi bir şekilde düşünemeyeceğinin " bilincindedir.****
**Lenin, Taktik Üzerine Mektuplar,*

*** Stalin, Orta tabaka Sorunu*

"Halk İktidarı" sloganına en sıcak bakacak olan kesim, **reformistler**, parlamentodan hala büyük ümitler bekleyen küçük burjuva kesim olacaktır. Çünkü onlara göre "Halk İktidarı" **var olan sistem içinde** demokratik hak ve hürriyetleri sağlayacak, ve **amacı sistemin korunması ve "iyileştirilmesi" ile sınırlı olacaktır.** Buna karşın akrabaları, **sol oportünistler,** aşırı sol sloganların arkasına saklanarak, "Halk Demokrasisi"ni reformist olarak nitelendirecekler.

Bununla birlikte, terimlere yaklaşım, sözlükten, ansiklopediden veya uydurulmuş bir anlamdan alınan **sözlük anlamlarında değil**, terimlerin tarihsel bağlamı ve tarihsel, Marksist Leninist teorik kullanımında olmalıdır. Aksi takdirde, ulaşılan sonuçların bir "teorisyen!!" olarak Marksizm Leninizm'in ABC'si ile hiçbir ilgisi olmayacaktır. **Bir sol!! dergi teorisyeni**; "Devrimci Demokrasi, orta burjuvazinin tepkisidir" diyor. Proleter devrim, dünyanın birçok ülkesinde demokratik devrim ve işçi-köylü

diktatörlüğü ile kopmaz bir bağa sahiptir. Bu**, "orta burjuva tepkisi" değil,** Lenin'in dediği gibi;

> "Devrimci demokrasi, yani esas olarak proletarya ve Sosyal-Demokrasi"…"Devrimci demokrasiden, Sosyal-Demokrasinin tüm demokratik programını kabul eden, hiçbir devrimci önlemden geri durmayan tutarlı ve sağlam demokratik akımlar kastedilmektedir ama açık Sosyal-Demokrat sınıf bilincinden yoksundur". Yani Devrimci demokrasinin "orta burjuvazi" ile hiçbir ilgisi yoktur, ancak esas olarak sosyalistlerin devrimci demokrat akımlarla ittifakıdır."

Açıktır ki, belirtilen bazı istisnalar dışında, "Halk Demokrasisi"nin genel kullanımı, bir şekilde seçimleri ve özellikle de parlamentonun temel amacımız olan "devrimci demokrasi" ayaklanmasıyla bağlantılı olarak -ki bu temel görevdir- "köprü olarak kullanılmasını" içeren stratejik bir içeriğe sahiptir - tartışılacak asıl konuda budur.

Alıntıların da göstereceği gibi, tarihsel olarak "Halk Demokrasisi" terimi, anti-faşist ve anti-emperyalist savaşlar yürüten yerlerde, **burjuvazinin pılını pırtını toplayıp kaçtığı,** diğerlerinde biçimsel olarak yeni tip proleter iktidarın bir parçası veya destekçisi olan ülkeler için kullanıldı. **"Halk Demokrasisi"**, bazılarında proletarya ve köylülerin diktatörlüğü, bazılarında ise anti-emperyalist burjuvazi, köylüler ve işçiler arasında bir ittifak olarak görüldü. Her biri **sınıfsal içeriğine göre farklılıklar taşıyordu**.

27 Ocak 1918'de Finlandiya Sosyal Demokrat Partisi liderlerinin çağrısına yanıt olarak Finlandiya'da bir devrim başladı, **burjuva hükümetini devirdi ve iktidarı işçilerin eline verdi.** 29 Ocak'ta Finlandiya'da **Halk Temsilcileri**

Konseyi şeklinde devrimci bir hükümet kuruldu." Lenin, RCP(B.)'nin Olağanüstü Yedinci Kongresi'nde yaptığı konuşmada Finlandiya'dan bahsederken şunları söylüyordu:

> "Paris Komünü'nün ve Alman sosyal-demokrasisinin uzun yıllara dayanan gelişiminin omuzlarında durduğumuz için, Sovyet iktidarını yaratırken ne yaptığımızı açıkça görmemizi sağlayan koşullara sahibiz. Sovyetlerde var olan tüm hamlığa ve **disiplin eksikliğine rağmen** - bu, ülkemizin **küçük-burjuva doğasının bir kalıntısıdır** – tüm bunlara **rağmen yeni tip devle**t halk kitleleri tarafından yaratılmıştır. Haftalarca değil, aylardır, tek bir şehirde değil, birkaç ulusun yaşadığı muazzam bir ülkede bu devlet çalışıyor. **Bu tip Sovyet iktidarı**, Sovyetlerin olmadığı ama her halükârda **yeni bir iktidar tipinin,** proleter iktidarın olduğu her bakımdan **farklı bir ülke olan Finlandiya'y**a yayıldığı için değerini göstermiştir."

Lenin'in Sovyetlerin proletarya **diktatörlüğünün tek biçimi olmadığı** yönündeki ulaştığı sonuç daha sonra tam olarak doğrulandı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, bir dizi Avrupa ve Asya ülkesinde **yeni bir proletarya diktatörlüğü biçimi ortaya çıktı.** Buna, emperyalizmin zayıfladığı ve güçler dengesinin sosyalizm lehine döndüğü bir zamanda sosyalist devrimin belirgin gelişimini yansıtan **"halk demokrasisi"** deniyordu.

Kominform, bu çağın özgünlüğünü şöyle açıklıyordu;

> "**Sovyetler Birliği'nin** II. Dünya Savaşı'ndaki dünya çapındaki tarihi zaferi **sonucunda faşist Almanya'nın ve militarist Japonya'nın yenilgisi**, halk demokrasisi ülkelerinin yükselişi ve dünya emperyalizminin güçlerinin zayıflaması, bağımlı ülkelerde ve

> sömürgelerde ulusal kurtuluş mücadelesinin yeni güçlü yükselişi ve tüm sömürgeci emperyalizm sisteminin krizini ağırlaştıran, bir ülkeyi harekete geçiren en önemli faktörleri oluşturdu. *Kominform No. 2 (218), 9 Ocak 1953*

> II. Dünya Savaşı'nda Sovyet Ordusu faşist Almanya ve emperyalist Japonya'nın emperyalist kampını daha da zayıflattı ve işçi sınıfının yürüttüğü devrimci mücadeleye ve **emperyalizme karşı ulusal kurtuluş hareketine yeni bir ivme kazandırdı.** Orta ve Güneydoğu Avrupa'nın birçok ülkesinde **halk demokrasisi sistemi kuruldu**. Asya'da Kore Halk Cumhuriyeti ve Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ortaya çıktı. *"Kominform No. 9 (173), 29 Şubat 1952*

Bu anlamda Bulgaristan önemli bir örnektir. Savaşın sonunda Bulgaristan'daki komünistler parlamentoda çoğunluğu ele geçirdiler. **Stalin bu istisnayı** ve bu durumda "Halk iktidarının" işçi sınıfı diktatörlüğünün başka bir biçimi olduğunu şöyle açıklar;

> " Proletarya Diktatörlüğünün iki biçimi biliniyor. Birincisi Marks ve Engels in Paris Komününde gördüğü ve öne sürdüğü gibi, proletaryanın çoğunlukta olduğu demokratik Cumhuriyet, Proletarya Diktatörlüğünün en iyi biçimi...Lenin bizim şartlarımıza uygun olan Sovyet biçimini formüle etti. Burada, Rusya da Sovyet biçiminin en uygun biçimi olduğu kanıtlandı. İşçi sınıfının iktidarı ayaklanma yoluyla değil de, dışardan yardımla (Sovyet Ordusu) **ele geçirildiği sizin ülkenizde, iktidarı ele geçirmek kolay oldu**; Siz Sovyet biçimi olmadan, geriye Marks ve Engels in modeline dönebilirsiniz. Siz kapitalizmden Sosyalizme geçişi

> Halk Demokrasisi ile sağlayabileceksiniz. Halk Demokrasisi Proletarya Diktatörlüğü rolünü oynayacaktır.
>
> Kapitalistler ve Toprak ağaları, bize karşı 4 yıl boyunca savaştılar, **siz de savaşsız teslim oldular ve kaçtılar.** "*Stalin, Dimitrov'un Günlükleri 6 Aralık 1948*

Bağlamı ve farklılıkları açıklayan Kominform şunları söylüyordu:

> Stalin yoldaş bunun, "**Kapitalist olmayan bir iktidara,** daha doğrusu Çin'in sosyalist gelişimine **geçiş** olacaktır" dedi. **Çin'deki devlet iktidarı, proletarya diktatörlüğü değildir** ve bu yönüyle, bu demokrasinin **proletarya diktatörlüğünün işlevlerini yerine getirdiği Avrupa Halk Demokrasisi** ülkelerindeki devlet **iktidarından farklıdır**. Çin Halk Demokrasisinin diktatörlüğü, **işçi sınıfının, köylülerin, küçük-burjuvazinin, ulusal-burjuvazinin ve diğer yurtsever demokratik unsurların işçi ve köylü ittifakına dayalı** ve işçi sınıfın önderlik ettiği Halkın Demokratik Birleşik Cephesi'nin devlet gücüdür. **Çin Halk Demokrasisinin bu aşamadaki görevi**, tarım reformu yapmak, işçi sınıfı ve köylülüğün ittifakını pekiştirmek, yüz milyonlarca insanı aktif siyasi hayata çekmek, ülkenin ekonomik rehabilitasyonunu ve sanayileşmesini sağlamak, kamu mülkiyetinin temelini güçlendirmek ve genişletmek, ekonomiyi restore etmek ve geliştirmek, emekçilerin yaşam standardını yükseltmek ve **kültür devrimini gerçekleştirmektir**. Çin Merkezi Halk Hükümeti, **ülkenin emperyalist saldırganlığa karşı savunmasını inşa ediyor."** *Kominform, 29 Eylül 1950*

> "**Halk Demokrasilerinde işçi sınıfı birliğinde tarihsel başarılar da kazanıldı**: birleşik işçi sınıfı partileri, birleşik sendikalar, birleşik kooperatifler, gençlik, kadın ve diğer örgütler kuruldu.
>
> Bu işçi sınıfı birliği, Halk Demokrasilerinde ekonomik ve kültürel ilerlemede elde edilen başarılarda, **işçi sınıfının Devletteki öncü rolünü** güvence altına almada ve çalışan kitlelerin maddi refahında köklü bir iyileşmede belirleyici bir rol oynamıştır " *Kominform Toplantısı tarafından kabul edilen karar, Kasım 1949*

Bununla birlikte, "Çin'deki halkın demokratik **devlet iktidarının doğası,** yakın zamanda sömürge olan bu **ülkedeki koşullar tarafından tanımlanıyor**. Şu anda Çin'in emekçi halkı, aracı proletarya diktatörlüğü olan **Sosyalizmi inşa etme göreviyle doğrudan karşı karşıya değil**." *"Kominform, 29 Eylül 1950'den*

Lenin, Olağanüstü Tüm Rusya Demiryolları Kongresi'nde yaptığı konuşmada, bunun önemini vurguluyor, ancak ayrımını da net bir şekilde yapıyordu

> "Devrimin en başından, **Nisan 1917'den beri,** Sovyetlerin Kurucu Meclis'ten çok daha yüksek, çok daha mükemmel ve amaçlı bir demokrasi biçimi - **bir emekçi halkın demokrasisi** - olduğunu açıkça ve direk olarak söylüyoruz. **Kurucu Meclis bütün sınıfları birleştirir**, yani aynı zamanda sömürücü sınıfları, mülk sahibi sınıfları. Dolayısıyla burjuvazi ve eğitimlerini halk pahasına, sömürülenler pahasına alan ve halkı kapitalistlere katılmak için terk edenler. ilminin en büyük kazanımlarını, **halkı ezmek ve işçi sınıfına karşı savaşmak için bir araca dönüştürme** anlamına gelir. Kendi payımıza, çalışan ve sömürülen

sınıflarda bir devrim patlak verdiğinde, devletteki tüm iktidarın onların örgütlerine gideceğini ilan ediyoruz. **Bu demokrasi biçimi**, eskisinden kıyaslanamayacak kadar yüksektir. Sovyetleri hiçbir parti **icat etmedi.** Sovyetleri hiçbir partinin icat edemeyeceğini çok iyi biliyorsunuz. Bu **1905 devrimiyle hayata döndürüldü.**"

Marksistler somut koşulların ve durumların değerlendirilmesinden yola çıktıkları ve sınıflar arası ilişkilerin analizinde gerçek zemini bırakamayacakları için, **mevcut koşullar altında "Halk Demokrasisi"nden bahsetmek,** istisnai bağlamında olduğu gibi değil, "Devrimci Demokrasi" bağlamı içinde, bazı olası istisnalar dışında, tüm ülkelerde, **sosyalist devrime bir aşama ve bir köprü olarak ele alınmalıdır.**

Rus devrim tarihini inceler, Lenin'in yazılarını ve "Bolşevizm Tarihinin başlıca aşamalarındaki "tarih, proleter devrimin bazı çok önemli sorunlarında, tüm ülkelerin kaçınılmaz olarak Rusya'nın yapması gerektiğini kanıtlamıştır" öngörüsünü hesaba katarsak, diyalektik olarak bağlantılı, kesintisiz evreleri şu şekilde kabul edebiliriz; "**ayaklanma - devrimci demokrasi**" ve ardından "**Devrimci Demokrasi – ayaklanma – sosyalist devrim**".

Kendi içinde ve kendi **başına bir "son" olarak** herhangi bir "demokrasi" -ön eki - **Marksizm Leninizm'den bir sapmadır,** Proletarya Diktatörlüğünün - Sosyalizmin reddidir. Tüm ön ekli "demokrasi" kavramları, sınıf ve sınıf iktidarı bağlamında ve **sosyalist devrimi hedefleyip hedeflemediği bağlamında ele alınmalıdır.**

"Kontrl fikri ve bu kontrolün ne zaman ve kimden etkileneceği sorusuyla uğraşırken," diyor Lenin,

> "bir an için bile, sadece sınıf yönetimi olan modern **devletin sınıf karakterini unutmamak gerekir**. "Devrimci demokrasi" kavramına da benzer bir sınıf analizi uygulanmalı ve **bu analiz toplumsal güçlerin gerçek dengesine dayanmalıdır**." (P501)

Kavram, reformistlerin kullanımından farklı olarak Marksist Leninistler tarafından sınıfsal bağlamı içinde kullanılmalıdır. **"Devrimci Demokrasi"nin bir icat değil,** devrimin ilerlediği **kapitalizm ile sosyalizm arasında bir aşama** olduğunu açıklayan Lenin şöyle devam ediyor;

> "Burada insanların tamamen yanlış anlamalarını ve **onu tamamen reddettiklerini gizlemek için** hakkında bu kadar çok konuştukları bu **devrimci demokrasi nedir?** Tüm Rusya Sovyetler Kongresi'nde **devrimci demokrasiden bahsetmek** ve bu kurumun karakterini, sınıf bileşimini ve devrimdeki rolünü karartmak… Bu, Ruslar tarafından **icat edilmeyen**, devrim tarafından geliştirilen **bir devlet türüdür,** çünkü **devrim başka hiçbir şekilde kazanamaz**… Bize Rusya'da **sosyalizmin getirilip getirilemeyeceği** ve genel olarak konuşursak, **bir kerede radikal değişiklikler yapılıp yapılamayacağı soruluyor**. Hepsi **boş konuşma** yoldaşlar. ... Dünyanın hiçbir yerinde **saf sosyalizme dönüşen saf kapitalizm yoktur,** ve savaş zamanında da olamaz. Ama arada bir şey var, **yeni ve eşi görülmemiş bir şey.**.. Eğer "**devrimci**" **demokrasiden** bahsetmek istiyorsanız, o zaman bu kavramı kapitalist bir **bakanlığın altındaki reformist demokrasiden ayırmalısınız**." (P485)

Mevcut dünyamızın gerçekleri ışığında bazı temel yönlere değinelim.

Kurucu meclisli bir burjuva demokratik sistemin var olmadığı ülkelerde önemi.

Marksizm Leninizm **diyalektik bir bütünlük içinde** ele alınmalı ve **somut koşullara** uygulanmalıdır. Mücadelenin biçimleri, araçları ve yöntemleri ile devrime giden yol **her ülkede farklılık gösterecektir**; feodal veya yarı feodal yapının ve/veya otokrasinin hüküm sürdüğü yerde, faşizm, kurucu meclisli bir burjuva demokratik devletin hüküm sürdüğü yerden farklı olacaktır. Ve en önemlisi, herhangi bir zamanda bir ülkenin **o verili anındaki devrimin nesnel ve öznel koşullarının varlığına bağlıdır.**

Lenin, Bolşevizm tarihinin ana aşamalarını özetlediği yukarıda bahsi geçen makalesinde önemi vurgulayarak ve karşılaştırma yaparak; " **Tecrübe kanıtlamıştır ki,**" der " proleter **devriminin çok önemli bazı sorunlarında, bütün ülkeler kaçınılmaz olarak Rusya'nın yaptığını yapmak zorunda kalacaklar** " der ve yazısını şöyle bitirir;

> "Bugün Avrupa ve Amerika'da karşılaşacağımız görüşlerin tersine, Bolşevikler, parlamenter mücadeleye ve (gerçekte) burjuva cumhuriyetine ve Menşeviklere karşı zafere ulaşan mücadelelerine büyük bir ihtiyatla başladılar; ve bu mücadele için hazırlıklar hiçbir şekilde basit değildi**. Sözü geçen bu dönemin başlangıcında, hükümetin devrilmesi çağrısında bulunmadık**, ama Sovyetlerin kompozisyonunda ve düşünce yapısında önceden değişiklikler olmadıkça, hükümeti devirmenin olanaksız olduğunu açıkladık. Burjuva parlamentosunun, kurucu meclisin boykotunu ilan etmedik -1917 Nisan Parti Konferansını takiben, parti adına resmî açıklamalar yapmaya başladığında - kurucu meclisli bir burjuva cumhuriyetinin, kurucu

meclissiz bir burjuva cumhuriyetinden daha iyi olduğunu; ama "işçi ve köylülerin" cumhuriyetinin, Sovyet cumhuriyetinin her türlü burjuva demokratik parlamenter cumhuriyetten daha iyi olacağını söyledik. **Eğer böylesine detaylı-eksiksiz, dikkatli-tedbirli ve uzun süreli hazırlığımız olmasaydı,** Ekim 1917 de, **ne zaferi kazanabilir, ne de zaferi sağlamlaştırabilirdik**. (P94)

Ve Lenin aşağıdaki eleştirisinde, **sosyalist devrimin tek bir savaş olmadığını,** her türlü sorun için **bir dizi savaşı kapsayan** bir süreç olduğunu ve her birinin devrimci bir şekilde formüle edilmesi gerektiğini vurgular.

"Parabellum'un söylediklerinden, sosyalist devrim adına, **demokrasi alanında tutarlı bir devrimci programı** küçümseyerek reddettiği anlaşılıyor. Bunu yapmakta yanlış. **Proletarya,** demokrasi yolu olmadan, yani demokrasiye tam etki vererek ve en kararlı terimlerle formüle edilmiş **demokratik talepleri** mücadelesinin her adımını birbirine bağlam lamadan **zafer kazanamaz.** Sosyalist devrimi ve kapitalizme karşı devrimci mücadeleyi **tek bir demokrasi sorununa sığdırmak saçmadır**… Kapitalizme karşı devrimci mücadeleyi, **tüm demokratik taleplerde** devrimci bir program ve taktikle birleştirmeliyiz: cumhuriyet, milis, memurlar, kadınlar için eşit haklar, ulusların kendi kaderini tayin hakkı vb. Kapitalizm olduğu sürece, bu taleplerin hepsi **- ancak bir istisna olarak** ve o zaman bile **eksik** ve **çarpık bir biçimde gerçekleştirilebilir**. Halihazırda elde edilmiş demokrasiye dayandırarak ve **onun kapitalizm altındaki eksikliğini açığa vurarak,** Hem kitlelerin yoksulluğunun ortadan

kaldırılması hem de **tüm demokratik reformların eksiksiz ve kapsamlı bir şekilde** kurulması için **gerekli bir temel olarak** kapitalizmin yıkılmasını, burjuvazinin mülksüz-leştirilmesini talep ediyoruz.

Bu **reformların bir kısmı** burjuvazinin devrilmesinden **önce,** bir kısmı bu devirme **sürecinde,** bir kısmı da ondan sonra başlatılacaktır. **Toplumsal devrim** tek bir savaş değil, ancak burjuvazinin mülksüzleştirilmesiyle sona eren her türlü ekonomik ve demokratik reform sorunu üzerine bir dizi savaşı kapsayan bir süreçtir. Bu **nihai amaç uğruna,** demokratik taleplerimizin her birini tutarlı bir şekilde **devrimci bir şekilde formüle etmeliyiz**. Belli bir ülkenin işçilerinin, **tek bir temel demokratik reform** tam olarak gerçekleştirilmeden **bile** burjuvaziyi devirmeleri oldukça olasıdır. Bununla birlikte, proletaryanın, en tutarlı ve kararlı devrimci demokrasi ruhuyla eğitilerek **buna hazırlanmadığı sürece,** tarihsel bir sınıf olarak **burjuvaziyi yenebilmesi düşünülemez**." (P426)

Lenin , "hemen devrim", "yarın devrim", ya "ihtilal ya hiçbir şey" vs., gibi sol çocukluk hastalığı **lafazanlığının tam tersine,** devrimin belirli süreçler gerektirdiğine, bu süreç içinde somut şartların değerlendirmesine bağımlı olarak stratejini somut olarak belirlenmesi gerektiğine işaret ederek söylediği "**Sloganları ezbere öğrenmek yeterli değildir** (devrimci) onları uygulayacak uygun ortamı değerlendirmeyi - tespit etmeyi öğrenmelidir "* sözleri, somut gerçeklere dayalı değerlendirmeler yapılmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır. * *Lenin, Bolşevizm Karikatürü*

Rusya devrim tarihine ve Lenin'in değerlendirmelerine, dünyanın geçmiş ve yakın tarihine baktığımızda, **burjuvazinin hiçbir zaman barışçıl bir şekilde iktidarı bırakmayacağını,** devrimin ara aşamalar olmadan **tek bir hamlede gerçekleşmeyeceğini** rahatlıkla anlayabiliriz. Bazıları otokrasinin devrilmesinden, kurucu meclis, devrimci demokrasi ve sosyalist devrim aşamalarından geçmek zorunda kalabilir, **bazıları ise** devrimci demokrasi sürecinden sosyalist devrime geçebilir.

Özellikle gelişmemiş, bağımlı ülkeler için Stalin ve Lenin, demokratik bir cumhuriyetin **bir aşama olarak gerekliliğini** ve parlamentoyu **bir araç olarak kullanmanın** önemini vurgulamaktadır:

Stalin;

> "**Siyasi özgürlük**, en iyi ve en tam haliyle bir demokratik cumhuriyette sağlanır, elbette ki, kapitalizm koşullarında ne kadar sağlanabilirse. Bu nedenle, proleter sosyalizmin bütün savunucuları, **sosyalizme [geçişte] en iyi "köprü"** olarak, bir demokratik cumhuriyetin kurulması için mutlaka çaba gösterirler." *Stalin ,Anarşizm mi Sosyalizm mi?*

Lenin;

> **"**"**Eğer** "milyonlarca" proleter, genel olarak **parlamentarizmden yana olmalarının** yanında, aynı zamanda açıkça "karşı-devrimci" iseler, "parlamentarizmin siyasi bakımdan zamanını doldurmuş olduğunu" **nasıl söyleyebiliriz!?** " (S599)

Ancak bu, Marksist Leninistlerin demokratik bir cumhuriyeti sosyalizme **bir alternatif olarak değil,** nesnel ve öznel koşulların **olmadığı** ve emekçi kitlelerin sosyalizme alternatif

olarak eğitilmesi gereken geri, **otokratik ülkelerde bir alternatif olarak gördükleri anlamına gelir**. Bununla birlikte, **ileri kapitalist ülkelerde**, mevcut koşullar göz önüne alındığında, tek alternatif **ayaklanma yoluyla** sosyalizmdir - **devrimci duruma bağlı olarak** bazılarında diğerlerinden daha fazla, bir "devrimci demokrasi" **aşaması gerekli olabilir.**

Mevcut "parlamentoların" çoğuna gelince - hepsi olmasa da , otokrasinin devrilmesinden sonra **bir ayaklanmanın ardından kurulan parlamentolar –** ML önderlik altında yürütülmediği ve çoğunluk elde edilmedikçe - yine de burjuvazinin "domuz ahırı" olarak kalacaktır. "Yalnızca devrimci bir orduda **örgütlenmiş silahlı halk"** diyor Lenin, "çarın ordusundaki tüm düzgün ve dürüst unsurları **kendi tarafına çekmiş,** çarın güçlerini alt etmiş ve çarın otokratik hükümetinin yerine geçici bir **devrimci hükümeti geçirmiştir.** .... Bütün bu ajitasyonun sloganı şu olacaktır: ayaklanma, bir devrimci ordunun derhal savaş mangaları ve birliklerinin oluşturulması, çarlık yönetiminin devrilmesi ve bir halk kurucu meclisi toplayacak bir **geçici devrimci hükümetin kurulması.** " (P166)

Ve Duma'yı karakterize ederek;

> "Devlet Dumasının halk temsilinin bir komedisi olduğunu söylemiştik. Halkın egemenliği teorisi açısından bu kuşkusuz böyledir.
>
> Günümüz Rusya'sında önümüzde, öneminden henüz bahsetmediğimiz üç politik teori var. Bunlar: **1)** Çarın halkla istişare teorisi …… **2)** Çar ile halk arasında bir anlaşma teorisi… **3)** Halkın egemenliği teorisi (Sosyal-Demokrasi programı, **genel olarak devrimci demokrasinin programı**)." (P166)

Herhangi bir ülkenin somut durumuna göre basit bir ifadeyle, **eğer kitlelerin çoğunluğu hala parlamentodan umut bekliyorsa** ve aynı zamanda karşı-devrimcilerse ve otokrasi hüküm sürüyorsa, bu yerlerde, asgari düzeyde bir **"halk kurucu meclisi" kurmak için çaba sarf edilmelidir.** Eğer Kurucu meclis" varsa veya öznel koşullar olgunsa, sosyalist devrime köprü olarak "Devrimci Demokrasi"nin kurulması için **parlamento dahil tüm demokratik fırsatlar kullanılmalıdır. Eğer** hem nesnel hem de öznel koşullar mevcutsa doğrudan sosyalist devrime geçiş için mücadele verilir. Herhangi verili bir anda, minimum ve maksimum hedefler belirlenmeli, aşamalar**, öznel umutlara, dileklere ve devrimci lafazan beklentilere göre değil**, somut durumun somut değerlendirmesine göre belirlenmelidir.

Seçimleri ve parlamentoyu tek yol olarak gören "Halk Demokrasisi" gerçekçi olabilir mi?

İlk sorunun şu olması gerekir; sadece s**eçimlerle mecliste çoğunluk sağlanabilinir mi?** Her şeyden önce teknolojik ilerlemeleri ve günümüz teknolojisini ve bunların sahipliğini ve denetimini elinde tutanları ve onların düşünceleri **manipüle etme,** oy satın alma ve seçimlerde diğer hileleri kullanma güç ve yetenekleri, seçimlere ve seçim sonuçlarına emperyalist müdahaleleri göz önünde bulundurursak; **böyle bir iddia ileri sürmek çocukça olur.**

Bir istisna olarak seçimlerle Parlamentoda çoğunluk sağlansa bile, onu sosyalist bir parlamentoya, sosyalist iktidara dönüştürme imkânı var mı? **İstisnalar olabilir mi?** Elbette, tarihin gösterdiği gibi, ML'lerin bölgesel **bir savaş sonucunda** veya **faşizme karşı bir ayaklanma sonucunda** parlamentodaki **çoğunluğu ele geçirmesi** gibi istisnalar olabilir. Marksist Leninistler istisnalar olabileceğini inkâr etmezler. Ama unutmayalım ki Marksistler strateji ve

taktiklerini **beklentilere ve istisnalara göre değil,** genel kurallara göre belirlerler. Ülkeye ve duruma **uygun genel ilkelere göre örgütlenme** ve yetki alma stratejisi, istisnai durumlarda iktidarın ele geçirilmesini ve iktidarda kalmasını tehlikeye atmaz, **aksine kolaylaştırır.**

Başka bir ayaklanmayı içinde barındıran **bir ayaklanmayla** elde edilen bir kurucu meclis örneği olarak Lenin şöyle diyor;

> "Rus proletaryası şu anda Rusya'daki **nüfusun bir azınlığıdır**. O, **ancak** yarı-proleterler, yarı-mülk sahipleri kitlesiyle, yani kentli ve kırsaldaki küçük-burjuva yoksulları kitlesiyle **birleşirse büyük, ezici çoğunluk haline gelebilir.** Olası ve arzu edilen **devrimci-demokratik diktatörlüğün** toplumsal temelinin böyle bir bileşimi, elbette, devrimci hükümetin bileşimini etkileyecek ve kaçınılmaz olarak, **devrimci demokrasinin en heterojen** temsilcilerinin onun içinde katılımına**, hatta baskın olmasına yol açacaktır**. Bu konuda herhangi bir illüzyona kapılmak son derece zararlı olacaktır.
>
> Eğer o içi boş söylemlerle **çenesi düşük Troçki** şimdi (ne yazık ki Parvus'la yan yana) "Bir Gapon Baba **sadece bir kez ortaya çıkabilir**", "ikinci bir Gapon için yer yoktur" **diye yazıyorsa**, bunu sırf bir geveze olduğu için yapıyor. Rusya'da **ikinci bir Gapon için yer olmasaydı, gerçekten "büyük", tamamlanmış bir demokratik devrime yer olmazdı**." (P146)

Tarihin kanıtladığı gibi**, genel olarak parlamentoda çoğunluk,** ancak **bir ayaklanma** veya her bir özel koşula göre farklı ülkelerde **farklı biçim ve düzeylerde** çok aşamalı ayaklanmalarla ilgili olarak sağlanabilir.

Devrimci demokrasi ve devrim mücadelesi**, mevcut sistemin sınırları içinde** ancak yasal yollarla yürütülebilir anlayışı bir yanılsamadır, **reformist bir aldatmacadır.**

Lenin, "yasal çalışmanın bir saatini bile kaybolmasına müsaade etmeyin" diyerek **yasal çalışmasının önemini** vurgularken, reformizme batmama konusunda uyarır;

> "İşçi sınıfının partisi, yasal faaliyeti bırakmadan ama bir an için bile onu abartmadan, 1912-14'te yaptığı gibi, yasal çalışmayı **yasadışı çalışmayla birleştirmelidir**."
> *Lenin, Siyasal Durum, Dört Tez*

Anayasal demokrasi mücadelesi de dahil olmak üzere, Devrimci Demokrasi ve sosyalist devrim için mücadele, **yalnızca yasal yollarla yürütülemez**, çünkü başarısı, temelde yasadışı olarak örgütlenebilecek çeşitli **derecelerde bir tür ayaklanmaya bağlıdır.**

Önce ayaklanma ve Devrim kavramlarının bir özetini verdikten sonra bu soruları inceleyelim.

İsyan ve Devrim arasındaki fark

Lenin, silahlı ayaklanmayı özel bir siyasi mücadele biçimi olarak görür.

> "**Bir halk devrimi,**" diyor Lenin, "**önceden planlanamaz**. Ayaklanma, eğer onu hazırlayanlar kitleler üzerinde etkiye sahipse ve durumu doğru tahmin edebiliyorlarsa... **planlanabilir.**" (S101)

Bu birbirine bağımlı iki kavram, genelde ve Türkiye özelinde **eşit anlamlı bir şekilde kullanılmaktadır**. Sonuç olarak, "Devrim" ve "Strateji" kavramları her zaman **"soyut", muğlak kalıyo**r, ne söyleyenin ne de işiten onu **somut bir temele oturtarak** kavranamıyor.

Ayaklanma bir mücadele biçimidir ve Devrim'in gerçekleşmesine kadar uzanan **bir köprü görevi görür. Ayaklanma olmadan bir devrim düşünülemez** - her zaman istisnaların olasılığını inkâr etmeden.

Demokratik Mücadele - Ayaklanma olmadan "Halk Demokrasisi" olabilir mi?

Tarihe, özellikle yakın dönemdeki olaylara bakacak olursak, **bir tür ayaklanmanın desteği olmadan** (devrimci demokrasi için) parlamentoda çoğunluğun elde edilmesinin mümkün olmadığını gösterir. Lenin, 1905'te Bundcuları eleştirirken şöyle söylüyordu;

> "**Bir ayaklanmanın yardımı** olmaksızın bir kurucu meclisin kurulması, Bund'un yoldaşlarının bile fark ettiği gibi, **yalnızca burjuva dar kafalılarına layık bir fikirdir**" (S191)

Lenin, "Siyasi Durum" başlıklı kısa makalesinde, "**ayaklanmanın amacı,** ancak Parti programımızı yürürlüğe koymak amacıyla, iktidarı yoksul köylüler tarafından desteklenen **proletaryaya devretmek olabilir**" diye açıklıyor. (P503)

Otokratik bir hükümet, bir ayaklanma veya **bir ayaklanmayı takip eden** seçim ile devrilebilir, ancak bu, mutlaka parlamentoda çoğunluğu veya **"Devrimci Demokrasiyi"** garanti etmez.

"Halk Demokrasisi" ayaklanma olmadan kendini koruyabilir ve Sosyalizme köprü olabilir mi?

Lenin'in yukarıda vurguladığı gibi, "Halk Demokrasisi" olarak parlamentoda çoğunluğu sağlamak, korumak,

pekiştirmek ve geçiş köprüsünü kesintisiz sağlamak için yeni yasal ve yasadışı örgütlenmeleri ve faaliyetleri gerekli kılar.

Nasıl ki ayaklanma, "halk iktidarı", "Devrimci Demokrasi" adı altında devrimcilerin çoğunluğunu sağlayacak bir parlamentonun aracı olacaksa, **Devrimci Parlamento** da köprüyü tamamlamak için yeni **bir ayaklanmanın aracı olarak görülmelidir.** Başka bir deyişle, "Devrimci Demokrasi"nin Gücü - parlamenter köprü, mücadele biçimi - nihai bir hedef olarak görülemez. **Ayaklanmadan parlamentoya, parlamentodan (yeni) ayaklanmaya** - köprü **kesintisiz bir inşa** olarak görülmelidir. .

Lenin, Rusya'daki dönemi değerlendirirken şöyle söylüyordu;

> " "**Geçici** Devrimci Hükümet **ayaklanmanın bir aracıdır.** Başarı kazanmış bir halk ayaklanmasından doğan **geçici devrimci hükümet,** mantıksal ve tarihi tecrübe olarak , başarıdan çok uzak, ya **da tamamıyla başarılı olmamış bir ayaklanmanın** bir aracı olarak Geçici bir Devrimci Hükümete sahip olmanın **olası olduğunu göstermiştir**." (P191)

Lenin bu sözleri şöyle özetler:

> "Geçici bir devrimci hükümet, **bir ayaklanmadan sadece "doğmaz",** aynı zamanda onu *(ayaklanmayı)* **yönlendirir."**

Ayağı yere basmayan, güncel somut şartların değerlendirilmesi yapılmadan, ve bu temelde somut strateji ortaya konulmadan atılan, soyut "ihtilal", "devrim" sloganlarının devrimci mücadeleye **hizmet etmediğini tarih kanıtlamıştır.** Troçki'nin *(ayrı olarak ele alınacak olan)* görüşünün aksine, **Devrim tepeden inme bir askeri darbe**

değildir. Bugünlerde kitleleri kucaklamayan, kitlelerle güçlü bağları olmayan, bu bağlamda hiçbir şey yapmayan, devrimin "kendiliğinden" veya uzaydan bazı "süper adamlar" tarafından mucizevi bir şekilde gerçekleşeceğine dair belirsiz yanılsamayı yayan, buna rağmen "Şimdi Devrim", "Ya şimdi ya asla", "ya hep ya hiç" sloganlarını duymak oldukça yaygın.

Gerçek şu ki, **yalnızca devrim değil**, hareketi devrime taşıyan ayaklanmalar, ister kurucu demokrasi olsun ister devrimci demokrasi olsun**, her aşamada kitlelerin kararlı katılımını** ve parlamentodan yararlanmayı gerektirir.

Lenin'in dediği gibi;

> "" Geçici Devrimci bir hükümetin yardımı olmadan bir **ayaklanma,** ne **bütün halkın bir ayaklanması** olabilir, **ne de başarılı bir ayaklanma olabilir**. " (P191)

Başka bir deyişle **ayaklanma**, yalnızca **iktidarı elde etmenin değil,** onu korumanın ve sosyalist devrime taşımanın da önemli bir bileşenidir. Ve **ayaklanma kitleler demektir.**

Ayaklanma koşulları ve hazırlık

Devrimcilerin mücadele koşullarını değerlendirmeleri, yeni mücadele biçimlerini, pratik geçerliliklerini ve gerçekleşme olasılıklarını incelemeleri ve ardından kitlelerin bu temelde eğitilmesi gerekliliğinden bahseden Lenin şöyle söylüyor;

> " Eğer bir **ayaklanma hazırlamak gerekliyse**, bu hazırlık, halkı silahlı bir ayaklanmaya çağıran, devrimci bir ordunun oluşturulması, ve **geçici bir devrimci hükümetin** kurulması sloganlarının açıklanması ve yaygınlaştırılmasının **zorunluluğunu da içinde taşımalıdır**. " (P191)

Örneğin **Türkiye'de** olduğu gibi bir yanda "**Kendiliğindencilik**", diğer yanda kitleleri "**kahramanların**" **kuyruğuna takılacak bir "sürü" olarak görenler,** soyut ayaklanma ve devrim sloganlarını öne çıkarsalar da, kitlelerden kopukluğun kaçınılmaz sonucu olarak **uygulamadan yoksun oluyorlar**. Atılan bir sürü "çekici" aşırı sol sloganlara rağmen, somut pratik **gerçekte desteklenen şey pasiflik**, boyun eğme, **umutsuzluk**, bozgunculuk ve kendi **kendini yok etme pratikleridir** - bu pratiklerde, sonuçta kitlelere yansıyor ve **parlamenter yanılsamayı güçlendiriyor.** Mevcut koşulları yansıtmayan bu tür soyut sloganlar, devrimci hareketlerin **halk kitlelerinden soyutlanmasını derinleştirmekte** ve (tam da karşı çıktıklarını iddia ettikleri) **parlamenter yanılsamayı güçlendirmektedir.**

Lenin'in Merkez Komitesine yazdığı **mektupta ayaklanmanın üç koşulunu** özetliyor:

> "Başarılı olması için ayaklanma bir komploya değil, bir partiye değil, ama **öncü sınıfa dayanmalıdır**. Bu birinci nokta. Ayaklanma halkın devrimci kabarışına **(mücadelenin yükselişine**) dayanmalıdır. Bu da ikinci nokta. Ayaklanma, halkın öncü saflarının etkinliğinin **en yüksekte olduğu,** düşman ve saflarının bocalamada olduğu, ve devrimin güçsüz, kararsız, çelişki dolu **dostlarının saflarının en güçlü** olduğu bir yükselen devrim tarihindeki **dönüm noktasına dayandırılmalıdır.** Bu da üçüncü nokta.
>
> Ayaklanma sorununu ortaya koymada, **bu üç koşul Marksizm'i Blankicilikten ayırır**. "(P523)

Lenin, verilen somut koşullara dayanarak Ayaklanmanın hazırlanmasında **iki önemli noktaya dikkat çeker**;

> "**Birincisi**, bir ayaklanma hazırlama görevi, hazırlanmakta olan ya da nerdeyse hazırlanmış olan ayaklanmanın **zamanından önce** (prematüre) **başlamasını engellemeyi de içinde taşımalıdır.**
>
> "**İkinci olarak**, şimdi kendiliğinden gelişen ayaklanma, onu hazırlamak için amaçlı ve planlı çalışmamızı geride bırakıyor...başarılı bir **ayaklanmanın bütün siyasi görevleri** ve siyasi **ön şartlarını açıklama** ve yayma görevini hızlandırma göreviyle daha da fazla yükümlüyüz...şartları, biçimleri, ön şartları, görevleri ve ayaklanma araçlarını açıklayarak... kaçınılmaz olan ayaklanmalar daha düzgün ve hızla başarılı ve **zafere ulaşan bir ayaklanmaya dönüşebilecektir**. (P191)

Ayaklanmanın ve devrimin **soyut, aşırı sol söylemlerle**, **kitlelerden izole hareketlerle** hayata geçirilemeyeceği açıktır. Tam tersine, ayaklanma araştırma ve analiz temelinde stratejik taktiklerin belirlenmesini gerektirir**. Halka karşı bir sorumluluk taşır**; mesele, emekçilerin çıkarlarıyla kumar oynamaları ve ayakları yere basmayan "soyut" sloganlar kullanarak mücadele etme meselesi değildir. Lenin'in dediği gibi;

> "Biz Marksistler, her zaman, yığın güçlerinin ve sınıf ilişkilerinin titiz hesaplamasını yaparak, herhangi bir savaşım biçiminin **yerinde olup-olmadığını** belirlemekle gurur duymuşuzdur. **Bir ayaklanma** her zaman yerinde değildir demişizdir; kitleler arasında **bunun ön koşulları var olmadıkça bir kumardır**." (P563)

Türkiye de, gelinen yerde ayaklanmanın şartları var mı sorusuna cevap; kimi şartları ile ilgili olarak, "Evet", kimisi

için, özellikle buna **önderlik edebilecek örgütlülüğün** ve **hazırlığın olmadığı** somut gerçekliliği nedeniyle "Hayır" olacaktır. Aslında " Evet" i oluşturan şartlar, "Hayır'ı oluşturan şartları **, "evet "e doğru değiştirme yönünde hazır ve acil sorumluluk taşıyan cinste siyasi görevleri ortaya seriyor.**

"Biçim", ya da "isim" belirleyici değildir. "Koalisyon", "Cephe", "Birlik" vs., gibi **"Köprü" anlayışı temelinde oluşturulacak bir cephe,** tarihsel sorumluluğu ve kendiliğinden yükselişleri bir ayaklanma gücüne **dönüştürme görevini üstlenebilir. Yalnızca** "seçimlerin hiçbir değişiklik getirmeyeceği" ve pasif kalmanın **öznel koşulları olumlu yönde değiştirmeyeceği argümanını öne sürmek,** değil, **görünür pratik** ve aktif bir devrimci cephe inşa etme denemeleri, bu değişimi getirebilecektir. Lenin'in dediği gibi;

> **"Bizim işimiz, demokratik yükselişi teşvik etmek**, yeni Rusya'da yeni bir şekilde **büyüyen yeni devrimci demokrasiyi teşvik etmektir**. Liberallere **rağmen güç toplamayı ve kazanmayı başaramazsa**, İlerlemecilerin ve Kadetlerin seçimlerdeki hiçbir "zaferi" Rusya'daki **fiili durumda ciddi bir değişiklik getirmeyecektir…**
>
> **Bizim görevimiz**, proletarya arasında devrimci Sosyal-Demokrat **çalışmalarımızı yoğunlaştırmak** ve yasadışı Sosyal-Demokrat İşçi Partisini güçlendirmektir." (P402)

Güçlü bir öncü liderliğin olduğu bir ülkenin "ittifak" biçimlerini olmayanla karşılaştıramaz, kopyalayamaz ve olmayan bir ülkeye uygulayamazsınız. Her bir ülkede nesnel

ve öznel koşullar farklılık gösterir, dolayısıyla "**ittifakların"** yapısı da farklılık gösterir.

Somut Koşullar ve Olası İttifaklar

Her verili bir nesnel ve öznel somut duruma dayalı olarak, her asgari, acil hedefin değişen ittifakları olacaktır. Asgariden azamiye **hızlı ve kesintisiz bir şekilde geçebileceği bir durum olabileceği gibi**, asgariden **ara aşamaya** geçiş durumu da olabilir. Her ülkeye ve duruma uyan tek bir şablon yoktur, **her biri kendi özel koşullarına göre belirlenir** – elbette ki genelle bağlantılı olarak.

Herhangi bir **koşulda ittifak türü ne olursa olsun**, Stalin, herhangi **bir devrimin başarısı için** hayati önem taşıyan demokratik görevlerin önemiyle ilgili önemli bir faktöre dikkat çeker. "**Orta tabaka sorunu**, kuşkusuz **işçi devriminin temel sorunlarından biridir**" diyor ve devam ediyor;

> **"Orta tabaka**, köylülük ve küçük kentli emekçilerdir. Onda dokuzu orta tabakalardan oluşan mazlum milletler de bu kategoriye konulmalıdır. Gördüğünüz gibi, **ekonomik statüleri onları proletarya ile kapitalist sınıf arasında** orta yere koyan tabakalardır. Bu tabakaların **göreli önemi** iki koşul tarafından belirlenir: **birincisi,** bu tabakalar mevcut devletlerin nüfusunun çoğunluğunu veya her halükârda büyük bir azınlığı oluşturur; **ikincisi,** kapitalist sınıfın proletaryaya karşı ordusunu topladığı önemli yedekleri oluştururlar. **Proletarya**, özellikle bizim Cumhuriyetler Birliğimiz gibi bir ülkede, **başta köylülük olmak üzere orta tabakanın sempatisini** ve desteğini görmedikçe iktidarı elinde tutamaz. Bu tabakalar en azından nötralize edilmemişse, kapitalist sınıftan henüz kopmayı başaramamışsa ve bunların

büyük bir kısmı hâlâ sermayenin ordusu olarak hizmet ediyorsa, **Proletarya, iktidarı ele geçirmeyi ciddi olarak düşünemez bile**." *Stalin, Ekim Devrimi ve Orta Tabaka Sorunu*

Stalin'in değerlendirmesini hiç unutmadan, Lenin'in değerlendirmelerinden yola çıkarak **farklı koşullarda tipik ittifakların** bir özetini verelim.

1- Otokratik, faşist sistemlere karşı ittifaklar

Otokratik sistemlere karşı ittifak değişken nitelikte olacak ve kaçınılmaz olarak **en geniş sınıf katmanlarını kucaklayacaktır.**

Özellikle Türkiye örneği - şu anda eşi benzeri görülmemiş bir tarihsel tekelleşme dönemi yaşıyor. **Somut durum**, ittifaklar ve "burjuvazi içindeki **çelişkilerden yararlanma**" konusunda Lenin'in otokrasi değerlendirmesine değinmek önemlidir;

" **otokrasi** burjuvaziye en **vahşi sömürü biçimlerini** uygulaması için fırsatlar verir, ama öte yandan üretici güçlerin yaygınlaşarak gelişmesi ve eğitimin yaygınlaşmasının **önüne binlerce engel koyar**, böylece yalnızca küçük burjuvaziyi değil, bazen büyük burjuvaziyi bile **kendine karşı ayaklandırır.** " *Lenin, "Siyasi Ajitasyon ve "Sınıf Bakış Açısı"*

"Ayaklanma koşulları" ile ilgili olarak, otokrasi altında **hoşnutsuzluk ve muhalefet genişler** ve olgunlaşmasında zirvesine ulaşır. Marksist Leninistler, ML ile çelişen ve onları kitlelerin **hoşnutsuzluğuna kayıtsız bırakan** soyut "sınıf bakış açısı" ile aşırı sol söylemlerle **bu hoşnutsuzluğa ve muhalefete göz yumamaz ve kayıtsız kalamazlar.**

Otokrasiye, sistemin yaratacağı muhalefete ve devrimcilerin buna karşı **tavrına ilişkin olarak** Lenin, **"sınıfsal bakış" açısından** şunları özetliyor;

> "" Otokrasi, burjuvaziye onu sosyalizmden koruma garantisi (?) verir ama halk haklarından yoksun olduğu için bu koruma zorunlu **olarak bir polis şiddeti sistemine dönüşür ve tüm halkın nefretini kazanır**…Bir Sosyal-Demokrat'ın hoşnutsuzluk ve başkaldırmalar karşısında **kayıtsız kalmasına izin vermeyen tam da "sınıf bakış açısıdır**. *" Lenin, "Siyasi Ajitasyon ve "Sınıf Bakış Açısı"*

(.....devam kitapta)

Otokratik sistemlere karşı yürütülen mücadele, çoğunlukla sosyalist devrimin (asgari) minimal, **demokratik görevlerini kapsadığından,** başta köylülük olmak **üzere çeşitli ittifaklara sahip olacaktır.**

2- "Devrimci Demokrasi" İttifakları

Ancak **Devrimci demokrasiyi hedefleyen ittifaklar**, yalnızca güçlü bir öncü partinin varlığına bağlı olarak, **devrimci demokratlarla ittifaktan ibarettir.**

Lenin bunu şöyle açıklıyor;

> "İlk aşama. Sosyal-demokratlar, seçimler için teorik hazırlıkları yapıyorlar. Sağ ve Sol kanatların en önde gelen temsilcileri görüşlerini dile getiriyorlar... **Bolşevikler** tamamen sosyal-demokrat bir seçim listesinden yana çıkıyorlar, **ancak devrimci demokratlarla anlaşmaları da dışlamıyorlar."** (P329)

(.....devam kitapta)

İttifakın sınıfsal içeriği, bir "demokrasinin" **sınıfsal doğasını belirler.** Lenin "Karar, bu fikri bu kadar **belirsiz olma** yerine **açıkça ifade etmelidir** " diyor, " çünkü karar, devrimci demokrasi ile liberal-monarşist demokrasi arasında **ayrım yapamayan** yeni Iskra'nın **temel hatasını yansıtıyor**." (P220)

3- Farklı aşamalardaki ittifakların genel olarak karşılaştırılması

> '**Bize göre,** savaşın inanılmaz yüklerini ve sefaletlerini hafifletmek ve ayrıca **savaşın** insanlarda açtığı korkunç yaraları iyileştirmek için **devrimci demokrasiye ihtiyaç var…**Böyle bir aygıtı yalnızca biz yaratabiliriz, çünkü uzun kapitalist "okul eğitimi" ile disipline edilmiş **sınıf bilinçli işçilerimiz**, bir işçi milisi oluşturabilecek ve onu kademeli olarak **tüm halkı kucaklayan bir milis haline getirebilecek** işçilerimiz var…Sınıf bilincine sahip işçiler önderlik etmelidir, ancak yönetim işi için, emekçilerin ve **ezilenlerin büyük bir çoğunluğunu** orduya alabilirler." (P542)

(.....devam kitapta)

4- Sosyalist devrim ittifakları

Sosyalist devrim söz konusu olduğunda **işçi sınıfı yalnızdır.** Öncü komünist partisi tarafından **yönetilen proleter ve yarı proleter kitlelerden** oluşur. "Sovyet İktidara" ve "Bütün İktidar Sovyetlere" sloganlarının **kullanımındaki farklılık**, her ikisinde **de ittifakların sınıfsal özüne işaret** ediyordu. Lenin bunu farklı yazılarında açık bir şekilde açıklar.

(... devam kitapta)

Sonuç

Terimlerin kullanımı sözlük anlamlarında değil, **tarihsel bağlamında** ve terimlerin tarihsel, **Marksist Leninist teorik kullanımında olmalıdır.** Tarihsel olarak, "Halk Demokrasisi" kavramı, Doğu Avrupa'da yaşanan istisnai bir "proletarya diktatörlüğü" biçimine atıfta bulunur. Burjuva demokratik devrimlerini tamamlamış veya tamamlama sürecinde olan ülkeler için "Halk Demokrasisi"nin kullanımı **sınıf bağlamında farklılık göstermektedir**. Sınıf bağlamında ayrım yapabilmek için- artık Sovyetlerin "Kızıl Ordusu" gibi bir güç olmadığından - "Devrimci Demokrasi"nin kullanılması daha uygun olabilir.

Tarih, sosyalist devrimin -bazı istisnalar dışında- **bir sıçrayışta başarılamayacağını** kanıtlamıştır. Sosyalist Devrim Dünya ülkelerinin **çoğu için geçerli olan** ara evrelerden geçmesi gerekir - ki bu evrelerden birisi demokratik evre veya evrelerdir. Lenin, "**Siyasi bir devrimi gerçekleştirmenin** en büyük ve en iyi "araçlarından" biri olarak **devrimci bir hükümetin önemini** anlamadaki başarısızlığı gösterir" diyordu.

> "Bund'un burada Iskra' ya öykünerek (yani, herhangi bir hükümet olmadan, hatta geçici bir hükümet **olmadan da idare edebiliriz!)** yaptığı gösteriş değersiz "liberalizm", **katıksız anarşist liberalizmdir.**" *Lenin, Kendiliğinden Üretim Teorisi*

Emperyalistlerin herhangi bir ülkeye müdahale için gerekçe yaratmakta zorlanmadığı gerçeğini sürekli yaşıyoruz. Lenin'in ve özellikle Stalin'in "devrimler" ile bağlantılı olarak "müdahale" konusundaki taktik uyanıklığı ve önerileri bugün de geçerlidir. **Kitleler içinde aktif çalışma olmaksızın**, geniş kitlelerin aktif katılımından**, devrimci demokrasiden ve**

sosyalist devrimden bahsetmek sadece bir yanılsama, aşırı sol Troçkist varyasyonların **lafazanlığı** olarak kalır.

"Demokrasi sorununa Marksist çözüm," diyor Lenin,

> "proletaryanın, burjuvaziye karşı sınıf mücadelesinde, onu devirmeye hazırlanmak ve kendi zaferini güvence altına almak için **tüm demokratik kurumları** ve özlemleri kullanmasıdır. "(P430)

Her aşamanın, tamamen mevcut koşullara, güç dengesine, devrimci durumun varlığına veya yokluğuna ve verili gündemde asgari veya azami hedef olup olmadığına bağlı olarak **kendine özgü ittifakları olacaktı**r. İttifaklar sorunu koşulların farklı olduğu başka bir **ülkeden kopyalanamaz**. Öznel koşulların olgunlaştığı bir ülkenin devrime giden yolu, mücadele araç ve yöntemleri -parlamento kullanımı da dahil olmak üzere- **ne öznel ne de nesnel koşulların bulunmadığı başka bir ülkeye kopyalanamaz.** Birincisinde parlamentonun kullanımını büyük olasılıkla reddedilecek, ikincisinde reddedilmeyecek, bunlar her farklı durumlara bağımlı olarak ittifakların karakterini belirliyor.

İttifakların karakteri otokrasiye karşı mücadele için geniş kapsamlı olacakken, demokratik mücadele için daha az, devrimci demokrasiye yönelik mücadele için **sadece proletarya ve devrimci demokratlar** ve sosyalist devrim için sadece proletarya olacaktır.

Mevcut koşullardan izole edilen mücadele biçimi ve demokratik kurumun kullanımı belirleyici bir rol oynayamaz. Herhangi bir verili zamanda **önemli ve belirleyici olan şey,** ittifakların önderliği ve sınıf karakteri altında **şekillendiği amaçtır**. Aynı şekilde, devrimin biçimi değil, sınıfsal özü önemlidir. Devrime yönelik ayaklanmalar, belirli zamanlardaki özel koşullara göre **farklı biçimlerde ve**

ittifaklarda olabilir. Halk İktidarı kavramı (adı ne olursa olsun) onu **soyuttan somuta getiren**, insanların anlayacağı şekilde ayakları yere basan bir bağlama sahip olmalıdır. "Halk İktidarı"na giden yol, planlı ayaklanmaların ardından bir ayaklanmanın ve bir devrimci hükümetin – Devrimci Demokrasinin – kurulması aşamalarından geçer. Bu, tek başına **nihai hedef olarak** değil - ki bu reformizmdir - başka **bir ayaklanma ile köprüyü sosyalist devrime dönüştürmenin bir aracı olarak alınmalıdır**. Lenin'in değerlendirmelerine göre, o zamanlar ve özellikle şimdi kanıtlanmış olan ayaklanma -> parlamentoda çoğunluk- > ayaklanma -> sosyalist devrim, özellikle mevcut koşullar göz ardı edilmeden izlenebilecek genel yol gibi görünmektedir.

Erdogan A

Konuyla İlgili Yazılar

Örgütlenme yılları (1903 öncesi)

Rus Sosyal-Demokratlarının Görevleri 1897 - S64

Devrime hazırlık yılları (1903-05)

Bolşevizm Tarihinin Başlıca Aşamaları – S94

Devrim yılları (1905-07)

İki Taktik, 14 Şubat 1905 – P101

Üçüncü Parti Kongresi'nin Toplanması, 28 Şubat 1905 -S113

Üçüncü Kongre Kararlarının Genel Planı, Şubat 1905 – S117

RSDİP Üçüncü Kongresi, Nisan 1905 – S125

Sosyal-Demokrasi ve Geçici Devrimci Hükümet, Nisan 1905 – P146

Demokratik Devrimde Sosyal-Demokrasinin İki Taktiği, Haziran-Temmuz 1905 – P156

Bulygin Duma'sının Boykotu ve Ayaklanma, 16 Ağustos 1905 - P162

Çarın ve Halkın tekliği ve Halkın ve Çarın Birliği", 29 Ağustos 1905 – P166

Sosyal-Demokrasinin Köylü Hareketine Karşı Tutumu, 14 Eylül 1905. – P178

Kendiliğinden Oluşum Teorisi, 14 Eylül 1905 – P191

Moskova'da Siyasi Grev ve Sokak Çatışmaları, 17 Ekim 1905 - P199

Devrimci Ordu Birliklerinin Görevleri, Ekim 1905 – P210

P. B. Axelrod'un Broşürü, Halk Duması ve İşçi Kongresi Üzerine, Ekim 1905 – P216

İskra Taktiklerinde En Yeniler veya İsyanın Yeni Teşviki Olarak Sahte Seçimler, 17 Ekim 1905 – P220

Moskova Olaylarından Dersler, 24 Ekim 1905 – P245

Küçük-Burjuva ve Proleter Sosyalizmi, 7 Kasım 1905 – P258

Devlet Duması hakkında Bolşevik Karar, 9 Mayıs 1906 – P269

Köylü veya "Trudovik", Grup ve RSDİP, 11 Mayıs 1906 – P281

"Partisiz" Boykotçuların Asılsız Argümanları, 1 Temmuz 1906 - P 286

Fırtınadan Önce, 21 Ağustos 1906 – P293

Sosyal Demokratlar ve Seçim Anlaşmaları, Ekim 1906 – P300

Petersburg'daki Sosyal Demokrat Seçim Kampanyası, 21 Ocak 1907 – P329

Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi Beşinci Kongresi, Mayıs 1907 – P341

Stalin, Gelişmiş Proletarya ve Beşinci Parti Kongresi, 1907 – P358

Stalin, Muddle..., 10 Nisan 1907 – P362

Gericilik yılları (1907–10).

Bolşevizm'in karikatürü, 4 Nisan 1909 – P365

Canlanma yılları (1910–14)

Duma İçinde ve Dışında Sosyal Demokrat Çalışmanın Sloganları ve Örgütlenmesi, 8 Aralık 1911 – P381

Stolypin "İşçi" Partisi Kampından, 8 Aralık 1911 – P395

Dördüncü Duma Seçim Kampanyası ve Devrimci Sosyal-Demokratların Görevleri, 8 Mayıs 1912 – P402

Çin'de Demokrasi ve Narodizm, 15 Temmuz 1912 – P408

Uluslararası Sosyalist Büro'ya Rapor, "Dördüncü Duma Seçimleri", 20 Kasım 1912 – P417

Çin'de Partilerin Mücadelesi, 28 Nisan 1913 – P423

Birinci Emperyalist Dünya Savaşı Yılları (1914–17)

Karl Marx, Marksizm'in Açıklaması ile Kısa Bir Biyografik Taslak, 1914

Devrimci Proletarya ve Milletlerin Kendi Kaderini Tayin Hakkı, 16 Ekim 1915– P426

P. Kievsky (Y. Pyatakov) 1916 - P430'a yanıt

Rusya'da ikinci devrim (Şubat-Ekim 1917)

Demokrasinin İlkelerinden Üzücü Bir Sapma, 10 Mayıs 1917 – P438

Petrograd Şehri R.S.D.L.P.(B.) Konferansı, 14 Nisan 1917 – P441

İşçilerden Yürüyüş Çalmak, 6 Mayıs 1917 – P444

Savaş ve Devrim, 14 Mayıs 1917'de Verilen Bir Ders – P448

Güçlü Devrimci Hükümet, 19 Mayıs 1917 – P479

Ekonomik Düzensizlik Sorunu Üzerine Küçük-Burjuva Duruşu, 31 Mayıs 1917 – P482

İşçi ve Asker Vekilleri Sovyetleri Birinci Tüm Rusya Kongresi, 3-24 Haziran 1917 – P485

Birinci Petrograd Atölye Komiteleri Konferansında Yapılan Konuşma, 31 Mayıs 1917, 16 Haziran 1917 - P 501

Siyasi Durum (Dört Tez), 10 Temmuz 1917 – P503

Stalin, Moskova Konferansının Sonucu, 17 Ağustos 1917 – P507

Stalin, Komplo Devam Ediyor, 28 Ağustos 1917 – P510

Stalin, İkinci Dalga, 9 Eylül 1917 – P515

Marksizm ve Ayaklanma, RSDİP Merkez Komitesine Mektup (B.), 13 Eylül 1917 – P523

Sahtekarcılık Kahramanları ve Bolşeviklerin Hataları, 22 Eylül 1917 – P531

Bolşevikler Devlet İktidarını Elinde Tutabilir mi? Ekim 1917 – P542

Yaklaşan Felaket ve Bununla Nasıl Mücadele Edilir, Ekim 1917 - P548

Devrimden sonra (Ekim 1917 -)

Devrimci Lafazanlık, 21 Şubat 1918 – P563

Moskova Partisi İşçi Toplantısı, 27 Kasım 1918 – P578

Burjuva Parlamentolarına Katılmalı mıyız? 1920 – P599

Demokratik Mücadele Üzerine – Lenin'den
Uzlaşma Üzerine - Lenin'den
Parlamenter Mücadele Üzerine - Lenin'den
Reform ve Reformizm Üzerine - Lenin ve Stalin'den
Kendi Kaderini Tayin Hakkı Üzerine - Lenin ve Stalin'den
Anti-Emperyalist Savaşlar Üzerine – Lenin, Stalin ve E. Hoca'dan
Tek Ülkede Sosyalizm Üzerine – Lenin ve Stalin'den
Bürokrasi Üzerine – Marks, Lenin, Stalin, E. Hoca, Kollontai'den
Devrimci Durum Üzerine – Lenin ve Stalin'den
Boykot Üzerine – Lenin ve Stalin'den
Kapitalizmin Restorasyonu Üzerine – Lenin, Stalin ve E. Hoca'dan
Daimî Ordu Üzerine – Rosa, Troçki ve Lenin'den
Devrimci Demokrasi ve Ayaklanma Üzerine - Lenin

Marksist Leninist Konular ve Okunması Gereken Yazılar

Kopya Hakkı Yoktur

9 781105 537691